

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord</i>	
(1999/C 207/001)	P-1762/98 van Werner Langen aan de Commissie Betreft: Prijsafspraken van de Franse sigarettenindustrie met de Franse regering (Aanvullend antwoord)	1
(1999/C 207/002)	E-1995/98 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Het „terminator-gen”	2
(1999/C 207/003)	E-2418/98 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Monsanto en het Terminator-gen	2
	Gecombineerd Aanvullend Antwoord op de schriftelijke vragen E-1995/98 en E-2418/98	2
(1999/C 207/004)	P-2096/98 van Sebastiano Musumeci aan de Commissie Betreft: Maatregelen ter voorkoming van het uitsterven van de johannesbroodboom	3
(1999/C 207/005)	E-2163/98 van Ian White aan de Commissie Betreft: Vergoeding voor zoekgeraakte bagage	4
(1999/C 207/006)	E-2317/98 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Het verbouwen van de Italgas – gashouders in Rome	5
(1999/C 207/007)	P-2345/98 van Carlos Carnero González aan de Commissie Betreft: Situatie van de mijn van Reocín in Cantabrië – Spanje	5
(1999/C 207/008)	E-2360/98 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Productie van broeikasgassen door de rundveehouderij (Aanvullend antwoord)	6
(1999/C 207/009)	E-2444/98 van Angela Sierra González aan de Commissie Betreft: Berichten in verband met de multinational Chiquita	8
(1999/C 207/010)	E-2492/98 van Richard Corbett en Bernie Malone aan de Commissie Betreft: De autosnelweg M62 van Liverpool naar Hull	8
(1999/C 207/011)	E-2494/98 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Het vervoer van slachtpaarden uit Oost-Europa	9

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(1999/C 207/012)	E-2563/98 van Christoph Konrad aan de Commissie Betreft: Financieel schandaal in Duitsland (NRW, Oberhausen) met gelden voor economische steun voor HDO- mediacentrum	10
(1999/C 207/013)	P-2584/98 van Karin Riis-Jørgensen aan de Commissie Betreft: EU-bananenregeling	11
(1999/C 207/014)	E-2605/98 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Dienstregelingen van luchtvaartmaatschappijen en S.A. Benz	11
(1999/C 207/015)	P-2761/98 van Xaver Mayer aan de Commissie Betreft: Wildhouderij (Aanvullend antwoord)	12
(1999/C 207/016)	P-2826/98 van Heidi Hautala aan de Commissie Betreft: Controle landbouwsteun	13
(1999/C 207/017)	E-2843/98 van John McCartin aan de Commissie Betreft: Subsidie voor de varkensvleesindustrie in Noord-Ierland	14
(1999/C 207/018)	E-2844/98 van Pedro Marset Campos aan de Commissie Betreft: Vermeend complot tot het aanhouden en beboeten van Spaanse vrachtauto's in Poitiers (Frankrijk)	14
(1999/C 207/019)	E-2865/98 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Kinderen als richtsnoer voor grenswaarden — toetsing van de onschadelijkheid voor kinderen — ecologische rechten van het kind	15
(1999/C 207/020)	E-2896/98 van Angela Sierra González en Alonso Puerta aan de Commissie Betreft: Toezicht op verlorengedane bagage en schadeloosstelling	16
(1999/C 207/021)	E-2899/98 van Irimi Lambraki aan de Commissie Betreft: Ernstige problemen voor de producenten van citrusvruchten op Chios	17
(1999/C 207/022)	E-2915/98 van Jean Baggioni aan de Commissie Betreft: Vermindering van de energie-afhankelijkheid van de eilanden	18
(1999/C 207/023)	E-2939/98 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Controle op hondsolheid bij huisdieren	18
(1999/C 207/024)	E-2951/98 van John Iversen aan de Commissie Betreft: EU-subsidie voor particuliere opslag	19
(1999/C 207/025)	E-2989/98 van Bernd Lange aan de Commissie Betreft: Pluimveevleeshygiëne: gebruikmaking van eigen bedrijfspersoneel bij het onderzoek van pluimveevlees	20
(1999/C 207/026)	E-2991/98 van Angela Sierra González aan de Commissie Betreft: De toekomst van het bijzonder voorzieningsstelsel (REA) voor de Canarische eilanden	21
(1999/C 207/027)	E-3009/98 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Controles op de hygiëne en veiligheid van huisdierenpensies	22
(1999/C 207/028)	P-3013/98 van Mair Morgan aan de Commissie Betreft: Uitgaven over voorlichtings- en communicatieactiviteiten in het Verenigd Koninkrijk	22
(1999/C 207/029)	E-3034/98 van Gianni Tamino aan de Commissie Betreft: Illegale handel in levende lammeren voor slachthuizen in Griekenland	23
(1999/C 207/030)	E-3043/98 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Johannesbroodbomenkweek	24
(1999/C 207/031)	P-3048/98 van Mirja Rynänen aan de Commissie Betreft: Gevolgen die Finse boeren ondervinden van de vertragingen bij de uitbetaling van areaalsteun	24
(1999/C 207/032)	E-3075/98 van Kirsi Piha aan de Commissie Betreft: Door de EU via ISPA gefinancierde infrastructuurinvesteringen in de landen van Midden- en Oost-Europa	25
(1999/C 207/033)	E-3085/98 van Karin Riis-Jørgensen aan de Commissie Betreft: Digitale in- en uitgang van videocamera's	26
(1999/C 207/034)	E-3090/98 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Plannen voor N-Viro-zuiveringsinstallatie in Stambridge	27
(1999/C 207/035)	E-3091/98 van Joan Vallvé aan de Commissie Betreft: Universele verklaring inzake taalrechten	27

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(1999/C 207/036)	E-3092/98 van Laura González Álvarez en Pedro Marset Campos aan de Commissie Betreft: Vertragingen bij de uitbetaling van de middelen van het LEADER 1-programma (Aanvullend antwoord) . . .	28
(1999/C 207/037)	E-3094/98 van Angela Sierra González, Pedro Marset Campos en Laura González Álvarez aan de Commissie Betreft: Duurzaam toerismebeleid in de EU	29
(1999/C 207/038)	P-3102/98 van Marie-Noëlle Lienemann aan de Commissie Betreft: Richtlijn verzekeringen	30
(1999/C 207/039)	E-3119/98 van Raimo Ilaskivi aan de Commissie Betreft: Hennepteelt in Finland	31
(1999/C 207/040)	E-3135/98 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Het niet-aanbesteden van de waterleiding van Ivrea	31
(1999/C 207/041)	P-3146/98 van Umberto Bossi aan de Commissie Betreft: Melkproductie	32
(1999/C 207/042)	E-3158/98 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Handel in juwelen in de intracommunautaire ruimte	33
(1999/C 207/043)	E-3160/98 van Sören Wibe aan de Commissie Betreft: Recht om de invoer te verbieden van vlees dat wordt geproduceerd door middel van een regelmatige toediening van antibiotica	34
(1999/C 207/044)	E-3165/98 van Mathieu Grosch aan de Commissie Betreft: Ondersteuning bij onderbreking van de loopbaan van grensarbeiders	34
(1999/C 207/045)	E-3185/98 van Hadar Cars, Karl Olsson en Astrid Thors aan de Commissie Betreft: Bespuiten van groenten en fruit met antibiotica	35
(1999/C 207/046)	P-3356/98 van Anneli Hulthén aan de Commissie Betreft: Besproeiing van fruit met antibiotica	35
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-3185/98 en P-3356/98	35
(1999/C 207/047)	E-3194/98 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Europese dagen van het cultureel erfdeel	36
(1999/C 207/048)	E-3199/98 van Honório Novo aan de Commissie Betreft: Vragenlijst t.a.v. de visserijsector	36
(1999/C 207/049)	P-3209/98 van Robert Sturdy aan de Commissie Betreft: Steunregeling voor de verwerking van kalveren	37
(1999/C 207/050)	E-3212/98 van Bernd Lange aan de Commissie Betreft: Duur van de afrekening van de kosten bij Socrates-projecten	38
(1999/C 207/051)	E-3217/98 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Schadeloosstelling van ontslagen personeel bij de firma Piraiki-Patraiki	38
(1999/C 207/052)	E-3221/98 van Pedro Marset Campos aan de Commissie Betreft: Installatie voor de zuivering van afvalwater in Cieza (Murcia, Spanje)	39
(1999/C 207/053)	E-3224/98 van Umberto Bossi aan de Commissie Betreft: Melkproductie	40
(1999/C 207/054)	P-3226/98 van Elena Marinucci aan de Commissie Betreft: Communautair initiatief URBAN	41
(1999/C 207/055)	E-3228/98 van Karin Riis-Jørgensen aan de Commissie Betreft: Belastingwetgeving in verband met pensioenen	42
(1999/C 207/056)	E-3255/98 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Overdracht van overheidspensioenen tussen lidstaten	43
(1999/C 207/057)	E-3260/98 van Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: De vraag of cumulatiecommissies wel verenigbaar zijn met de communautaire wetgeving	43
(1999/C 207/058)	E-3267/98 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Onderzoek van de Europese Observatiepost voor de werkgelegenheid	44

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(1999/C 207/059)	E-3269/98 van Viviane Reding aan de Commissie Betreft: ECHO-schandaal: worden gevaarlijke sektes met EU-geld gefinancierd?	44
(1999/C 207/060)	P-3276/98 van Terence Wynn aan de Commissie Betreft: Retributies voor keuringen en sanitaire controles van vers vlees	45
(1999/C 207/061)	E-3280/98 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Lozing van zuiveringslib	47
(1999/C 207/062)	E-3283/98 van Karin Riis-Jørgensen aan de Commissie Betreft: Mogelijkheid van productie en verkoop van wijn in Denemarken	47
(1999/C 207/063)	E-3300/98 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: Eisen die gesteld worden aan bezoekers uit Slowakije	48
(1999/C 207/064)	E-3310/98 van Encarnación Redondo Jiménez aan de Commissie Betreft: Landbouw – Import van aardmandelen uit derde landen	48
(1999/C 207/065)	E-3313/98 van Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Britse quarantaine-maatregelen	49
(1999/C 207/066)	E-3324/98 van Kirsi Piha aan de Commissie Betreft: Kinderarbeid in Europa	50
(1999/C 207/067)	E-3326/98 van Philippe Monfils aan de Commissie Betreft: Onregelmatigheden bij het verlenen van een vergunning voor de bouw van een afvalverbrandingsinstallatie in Drogenbos (België)	51
(1999/C 207/068)	E-3329/98 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Communautair programma voor bedrijfsstages ten behoeve van docenten	52
(1999/C 207/069)	E-3330/98 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Steun van de EU aan de democratisering van Marokko	52
(1999/C 207/070)	E-3331/98 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Het Britse Intervention Board Executive Agency – GLB-kredieten	53
(1999/C 207/071)	E-3334/98 van Roberto Mezzaroma aan de Commissie Betreft: Europese maatregelen voor duurzame ontwikkeling op alle fronten	54
(1999/C 207/072)	E-3344/98 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: „Chemicals in the European Environment” – Een publicatie van het EMA	56
(1999/C 207/073)	E-3362/98 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Industriële verandering	57
(1999/C 207/074)	P-3365/98 van Paul Lannoye aan de Commissie Betreft: Vergunning voor het in de handel brengen van genetisch gemodificeerde organismen (GGO's) (dossier C/NL/96/10, richtlijn 90/220/EEG)	58
(1999/C 207/075)	E-3368/98 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Rioolwaterzuiveringsinstallatie: San Juan De Los Terreros (Pulpi)	59
(1999/C 207/076)	E-3373/98 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Herbebossing	60
(1999/C 207/077)	E-3374/98 van Ernesto Caccavale aan de Commissie Betreft: Beschermd benaming van oorsprong van buffelmozzarella op de tocht	60
(1999/C 207/078)	P-3381/98 van Maj-Lis Löow aan de Commissie Betreft: Steun van de EG voor de aanleg van wegen in het regenwoud van Kameroen	62
(1999/C 207/079)	E-3391/98 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Werking van de CEDEFOP	63
(1999/C 207/080)	P-3401/98 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: Rechtvaardiging van de minimummaat voor zwaardvissen in de Middellandse Zee	63
(1999/C 207/081)	E-3409/98 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Ernstige moeilijkheden voor het gezin Crisafulli	64
(1999/C 207/082)	E-3412/98 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Verkaveling in het stadsdeel Bufalotta	65

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(1999/C 207/083)	E-3421/98 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Europese textielindustrie	66
(1999/C 207/084)	E-3447/98 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Europese textielindustrie	66
(1999/C 207/085)	E-3448/98 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Europese textielindustrie	66
(1999/C 207/086)	E-3449/98 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Europese textielindustrie	66
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-3421/98, E-3447/98, E-3448/98 en E-3449/98	67
(1999/C 207/087)	E-3424/98 van Karin Riis-Jørgensen aan de Commissie Betreft: Uitvoering van de machinerichtlijn enz.	67
(1999/C 207/088)	E-3426/98 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Verbod voor een gevangene in een Nederlandse gevangenis om in het Koerdisch te communiceren	68
(1999/C 207/089)	E-3431/98 van Jaime Valdivielso de Cué aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van goederen	69
(1999/C 207/090)	E-3432/98 van Jaime Valdivielso de Cué aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van goederen	69
(1999/C 207/091)	E-3433/98 van Jaime Valdivielso de Cué aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van goederen	69
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-3431/98, E-3432/98 en E-3433/98	69
(1999/C 207/092)	E-3444/98 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Emissie van stikstofoxiden door vliegtuigen	70
(1999/C 207/093)	E-3450/98 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Het wegnemen van handelsbelemmeringen	71
(1999/C 207/094)	E-3458/98 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Moeilijk afbreekbare organische schadelijke stoffen (persistent organic pollutants, POPs)	71
(1999/C 207/095)	E-3470/98 van Lis Jensen aan de Commissie Betreft: Lening van de EIB voor de aanleg van autosnelwegen in de Tsjechische Republiek	73
(1999/C 207/096)	E-3471/98 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Regeling van de visserij-activiteiten in het zuidwestelijke deel van de Atlantische Oceaan	74
(1999/C 207/097)	P-3477/98 van Ursula Stenzel aan de Commissie Betreft: Mensenrechten	74
(1999/C 207/098)	E-3480/98 van John Iversen aan de Commissie Betreft: Voedselhulp aan Noord-Korea	75
(1999/C 207/099)	E-3485/98 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Personeelsbezetting bij de Europese Centrale Bank	76
(1999/C 207/100)	E-3486/98 van Robin Teverson aan de Commissie Betreft: Normen voor de vleesproductie	76
(1999/C 207/101)	E-3491/98 van Luigi Moretti aan de Commissie Betreft: Plaatsing van zendmasten voor de versterking van radio- en televisiesignalen in de bebouwde kom	77
(1999/C 207/102)	P-3724/98 van David Hallam aan de Commissie Betreft: Straling van elektromagnetische velden en de gevolgen voor de volksgezondheid	77
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-3491/98 en P-3724/98	77
(1999/C 207/103)	E-3492/98 van Luigi Moretti aan de Commissie Betreft: Verontreiniging van oppervlaktewateren	77
(1999/C 207/104)	E-3498/98 van Bernd Lange aan de Commissie Betreft: Duitse campagne ter bevordering van de afzet van bloemen	78

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(1999/C 207/105)	E-3499/98 van Arlene McCarthy aan de Commissie Betreft: Het gebruik van particuliere adviseurs door de Commissie	79
(1999/C 207/106)	E-3504/98 van John Iversen aan de Commissie Betreft: Onwettige overheidssteun aan de varkensfokkerij	80
(1999/C 207/107)	E-3509/98 van Amedeo Amadeo aan de Raad Betreft: Controle en inspectie op voedsel-, veterinaire en fytosanitaire gebieden	80
(1999/C 207/108)	E-3521/98 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Compensatie bij instapweigering	81
(1999/C 207/109)	P-3528/98 van Edith Müller aan de Commissie Betreft: Toepasselijkheid van richtlijn 85/337/EEG in een deel van een lidstaat (of meerdere lidstaten), met name op het gebied van de omschakeling van vroegere militaire vliegvelden, bijvoorbeeld Weeze/Laarbruch (Duitsland)	82
(1999/C 207/110)	E-3533/98 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Vlees en beendermeel	83
(1999/C 207/111)	E-3534/98 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Uitstoot van radioactief gas door de Acerinox-fabriek in het Spaanse Cadiz	83
(1999/C 207/112)	E-3541/98 van Laura González Álvarez en Pedro Marset Campos aan de Commissie Betreft: EFRO-subsidies voor de bouw van een thermische centrale voor de verbranding van biomassa uit de bosbouw in Salinas de Pisuerga (Palencia, Spanje)	85
(1999/C 207/113)	E-3542/98 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Herbebossing van door brand verwoeste gebieden	85
(1999/C 207/114)	E-3543/98 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Verkoop landbouwbedrijf Maccarese	86
(1999/C 207/115)	P-3545/98 van Friedrich Wolf aan de Commissie Betreft: Belastingharmonisering	87
(1999/C 207/116)	E-3548/98 van Ursula Stenzel aan de Commissie Betreft: Europese Centrale Bank	87
(1999/C 207/117)	E-3550/98 van Katerina Daskalaki aan de Raad Betreft: Bedreigde monumenten in Kosovo	88
(1999/C 207/118)	E-3556/98 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Valorisatie van typische agrarische kwaliteitsproducten	88
(1999/C 207/119)	E-3565/98 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Eenzijdige uitzending op Euronews	89
(1999/C 207/120)	E-3571/98 van Jan Andersson aan de Commissie Betreft: Steun van de EU voor het fokken van honden voor hondenrennen (greyhounds)	90
(1999/C 207/121)	E-3579/98 van Angela Sierra González aan de Commissie Betreft: Resolutie over bosbranden	90
(1999/C 207/122)	E-3584/98 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Financiering van programma's voor psycho-sociale steun aan gehandicapte studenten aan de Griekse universiteiten	91
(1999/C 207/123)	E-3603/98 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Co-financiering van projecten van Europese NGO's in Zuid-Afrika	92
(1999/C 207/124)	E-3606/98 van Herbert Bösch aan de Commissie Betreft: Verdere financiering van het ECDP (European Cities on Drug Policies)	92
(1999/C 207/125)	P-3625/98 van Niels Sindal aan de Commissie Betreft: In gebreke blijven van sommige landen bij het nakomen van hun verplichtingen op grond van FUP III	93
(1999/C 207/126)	E-3626/98 van Hartmut Nassauer aan de Commissie Betreft: Onopgeloste vermogenskwesaties tussen de Bondsrepubliek Duitsland en de Tsjechische Republiek	94
(1999/C 207/127)	E-3628/98 van Hartmut Nassauer aan de Commissie Betreft: Benes-decreten	94

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(1999/C 207/128)	E-3629/98 van Hartmut Nassauer aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de in de Tsjechische Republiek geldende wetten voor de beoordeling van het toetredingsverzoek	95
	Gecombineerd Antwoord van de heer op de schriftelijke vragen E-3626/98, E-3628/98 en E-3629/98	95
(1999/C 207/129)	E-3627/98 van Hartmut Nassauer aan de Commissie Betreft: Voorbehoud van de Tsjechische Republiek tegen individueel klachtrecht	95
(1999/C 207/130)	E-3631/98 van Panayotis Lambrias aan de Commissie Betreft: Maatregelen ter bevordering van het gebruik van olijfolie in het kader van de campagne ter preventie van hart- en vaatziekten	96
(1999/C 207/131)	E-3637/98 van Richard Corbett aan de Commissie Betreft: Aantal ambtenaren bij de Commissie	97
(1999/C 207/132)	E-3644/98 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Zorg voor gehandicapte kinderen in Rome	97
(1999/C 207/133)	E-3645/98 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Gemeenschappelijke belastingregeling – Betalingen van rente en royalty's	99
(1999/C 207/134)	E-3650/98 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Instrumenten ter ondersteuning van investeringen in derde landen (initiatiefadvies)	99
(1999/C 207/135)	E-3651/98 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Bescherming van de landbouwgebieden in bergstreken	100
(1999/C 207/136)	E-3654/98 van Lutz Goepel aan de Commissie Betreft: Doeltreffendheid van desinfectiemaatregelen bij de bestrijding van epidemieën onder dieren	101
(1999/C 207/137)	E-3655/98 van Elisabeth Schroedter en Heidi Hautala aan de Commissie Betreft: Repressieve maatregelen tegen milieu-activisten in Oekraïne	102
(1999/C 207/138)	E-3656/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Multilaterale onderhandelingen EU/WTO	103
(1999/C 207/139)	E-3658/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Het millenniumprobleem	104
(1999/C 207/140)	E-3660/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Het millenniumprobleem	104
(1999/C 207/141)	E-3661/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Het millenniumprobleem	105
(1999/C 207/142)	E-3664/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Vervalsingen en piraterij	105
(1999/C 207/143)	E-3665/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Vervalsingen en piraterij	106
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-3664/98 en E-3665/98	106
(1999/C 207/144)	E-3667/98 van Philippe Monfils aan de Commissie Betreft: BTW op kunstwerken	106
(1999/C 207/145)	E-3672/98 van Gerhard Hager aan de Raad Betreft: Financiële akkoorden met Tsjechië	107
(1999/C 207/146)	E-3673/98 van Gerhard Hager aan de Commissie Betreft: Financiële akkoorden met Tsjechië	108
(1999/C 207/147)	E-3676/98 van Gerhard Hager aan de Commissie Betreft: Daphne-programma	108
(1999/C 207/148)	E-3684/98 van James Nicholson aan de Commissie Betreft: Kernramp Tsjernobyl – invoer van vis	109
(1999/C 207/149)	E-3686/98 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Kerncentrale in Ignalina, Litouwen	110
(1999/C 207/150)	E-3694/98 van Jan Mulder aan de Commissie Betreft: Verdoven van slachtpluimvee	111

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(1999/C 207/151)	E-3702/98 van Gerhard Hager aan de Commissie Betreft: Partnerschapsprogramma „Twinning”	111
(1999/C 207/152)	E-3703/98 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Ziektekostenverzekeringen en discriminatie van vrouwen	112
(1999/C 207/153)	E-3706/98 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Concours van de Europese Commissie voor tolken Grieks	113
(1999/C 207/154)	E-3719/98 van Giuseppe Rauti aan de Commissie Betreft: Liberalisering van de cabotage: uitstel tot 2004 voor Italië	114
(1999/C 207/155)	P-3723/98 van Roy Perry aan de Commissie Betreft: Verplichtingen van de Gemeenschap ten aanzien van eilanden, overeenkomstig het Verdrag van Amsterdam	115
(1999/C 207/156)	P-3725/98 van Carlos Carnero González aan de Commissie Betreft: Voortzetting doelstelling 1 van de structuurfondsen voor het autonome gewest Cantabrië (Spanje)	115
(1999/C 207/157)	P-3726/98 van Werner Langen aan de Commissie Betreft: Principe van de uitputting van het merkenrecht/ merkenrichtlijn van de EU	116
(1999/C 207/158)	E-3730/98 van Antonios Trakatellis aan de Commissie Betreft: Overheidstekorten van openbare bedrijven en instellingen en toetreding van Griekenland tot de EMU	118
(1999/C 207/159)	E-3731/98 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Schending van de communautaire richtlijnen inzake de arbeidsvoorwaarden	119
(1999/C 207/160)	E-3733/98 van Brendan Donnelly aan de Commissie Betreft: BTW over lidmaatschap van golfclubs	120
(1999/C 207/161)	P-3739/98 van David Thomas aan de Commissie Betreft: Begroting Agenda 2000	120
(1999/C 207/162)	E-3743/98 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Steun van de EU aan Frankrijk voor de „Route forestière du Port des Moines” in Morvan (Bourgondië)	121
(1999/C 207/163)	E-3745/98 van Christoph Konrad aan de Commissie Betreft: Kieswet in Italië	121
(1999/C 207/164)	E-3746/98 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: EG-merkteken voor wapenstokken die elektrische schokken afgeven	122
(1999/C 207/165)	E-3751/98 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Financiële steun voor liefdadige onderwijsfondsen	122
(1999/C 207/166)	P-3753/98 van Mair Morgan aan de Commissie Betreft: Uitgaven in verband met voorlichtings- en communicatie-activiteiten in het VK	123
(1999/C 207/167)	E-3754/98 van Marlies Mosiek-Urbahn aan de Commissie Betreft: Restitutie van Franse textielsubsidies	124
(1999/C 207/168)	E-3758/98 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Nadere details betreffende de particuliere gewapende bewakingsdiensten	125
(1999/C 207/169)	E-3765/98 van Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Discriminatie op de arbeidsmarkt	125
(1999/C 207/170)	E-3766/98 van Susan Waddington aan de Commissie Betreft: Behandeling van burgers bij grenscontroles	126
(1999/C 207/171)	E-3767/98 van Susan Waddington aan de Commissie Betreft: Behandeling van burgers bij grenscontroles	126
(1999/C 207/172)	E-3768/98 van Susan Waddington aan de Commissie Betreft: Behandeling van burgers tijdens grenscontroles	126
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-3766/98, E-3767/98 en E-3768/98	126
(1999/C 207/173)	E-3775/98 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Verval van ethische en maatschappelijke waarden door commerciële omgang met de dood en het menselijk lichaam	127

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(1999/C 207/174)	E-3776/98 van Anna Karamanou aan de Commissie Betreft: Resultaten van de milieuconferentie van Buenos Aires – maatregelen van de EU ter uitvoering van het Protocol van Kyoto	128
(1999/C 207/175)	E-3780/98 van Manuel Escolá Hernando aan de Commissie Betreft: Crisis in de sector van de varkenshouderij	128
(1999/C 207/176)	E-3792/98 van Niels Kofoed aan de Commissie Betreft: Melkroboten – richtlijn 89/362, hfdst. III, punt 4	129
(1999/C 207/177)	P-3803/98 van Luigi Moretti aan de Commissie Betreft: Aanwezigheid van zendmasten in de bewoonde kom	130
(1999/C 207/178)	P-3807/98 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: De vermeende dumping van staal op de Europese markt afkomstig uit landen getroffen door de economische crisis	130
(1999/C 207/179)	E-3830/98 van Paul Rübige aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de internationale financiële turbulentie voor de Europese staalmarkt – Faire wereldhandel . . .	131
(1999/C 207/180)	E-3832/98 van Paul Rübige aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de internationale financiële turbulentie voor de Europese staalmarkt – Opleiding en bij- en nascholing	132
(1999/C 207/181)	E-3833/98 van Paul Rübige aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de internationale financiële turbulentie voor de Europese staalmarkt – Uitbreiding	133
(1999/C 207/182)	P-3836/98 van Eva Kjer Hansen aan de Commissie Betreft: Oprichting van een Bureau voor de bestrijding van interne en externe fraude	133
(1999/C 207/183)	E-3839/98 van Viviane Reding aan de Commissie Betreft: Voorstel voor een richtlijn inzake voedingsproducten voor specifieke medische doeleinden en ethische handel in zuigelingenvoeding	134
(1999/C 207/184)	P-3843/98 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Bevoorrechte behandeling van de OSE en de ELTA door de Griekse overheid	135
(1999/C 207/185)	E-3851/98 van Sören Wibe aan de Commissie Betreft: De geschiktheid van de brochure „De frambozenijsoorlog” als propagandamateriaal in alle 15 lidstaten . . .	136
(1999/C 207/186)	E-3856/98 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van sporttrainers	136
(1999/C 207/187)	P-3862/98 van Joan Colom i Naval aan de Commissie Betreft: Televisiereclame	138
(1999/C 207/188)	E-3874/98 van Raimo Ilaskivi aan de Commissie Betreft: Door Jasser Arafat ontvangen EU-steun	138
(1999/C 207/189)	E-3875/98 van Philippe Monfils aan de Commissie Betreft: Onregelmatigheden bij het verlenen van een vergunning voor de bouw van een afvalverbrandingsinstallatie in Drogenbos (België)	139
(1999/C 207/190)	E-3877/98 van Riccardo Garosci aan de Commissie Betreft: Verklaringen van EU-deskundigen op de EP/EC-Conferentie over voedselbeveiliging en BSE-crisis	140
(1999/C 207/191)	P-3879/98 van Daniela Raschhofer aan de Commissie Betreft: Fraudezaak „World Vision Austria”	140
(1999/C 207/192)	E-3883/98 van Michl Ebner aan de Raad Betreft: Europese burgerdienst	141
(1999/C 207/193)	E-3889/98 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: Bronnenboek van de EU inzake tropische bosbouw	142
(1999/C 207/194)	E-3890/98 van Odile Leperre-Verrier aan de Commissie Betreft: Actieprogramma voor de jeugd in het Middellandse-Zeegebied	142
(1999/C 207/195)	P-3893/98 van Arlindo Cunha aan de Commissie Betreft: Quota tomaten	143

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(1999/C 207/196)	E-3899/98 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Deelname van commissaris Emma Bonino aan de Bilderbergconferentie 1998	143
(1999/C 207/197)	E-3900/98 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Deelname van commissaris Hans van den Broek aan de Bilderbergconferentie 1995	144
(1999/C 207/198)	E-3901/98 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Deelname van commissaris Leon Brittan aan de Bilderbergconferentie 1998	144
(1999/C 207/199)	E-3902/98 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Deelname van commissaris Ritt Bjerregaard aan de Bilderbergconferentie 1995	144
(1999/C 207/200)	E-3903/98 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Deelname van commissaris Mario Monti aan de Bilderbergconferentie	145
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-3899/98, E-3900/98, E-3901/98, E-3902/98 en E-3903/98	145
(1999/C 207/201)	E-3911/98 van Jean-Claude Pasty aan de Commissie Betreft: Tarief- en statistiekomenclatuur en gemeenschappelijk douanetarief	145
(1999/C 207/202)	E-3927/98 van Paul Lannoye aan de Commissie Betreft: Autosnelweg A 41 Annecy-Genève	146
(1999/C 207/203)	E-3934/98 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Gebruik van kernenergie voor de ontzilting van zeewater in „droge” landen	147
(1999/C 207/204)	E-3937/98 van Carlos Robles Piquer aan de Raad Betreft: Onmiddellijke vooruitzichten van het langetermijnproject op het gebied van kernfusie	147
(1999/C 207/205)	E-3939/98 van Carlos Robles Piquer aan de Raad Betreft: Beoordeling van de gevolgen van het eventueel stopzetten van het project van het internationale ruimtestation	148
(1999/C 207/206)	E-3948/98 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Aanbestedingscontracten van DG VIII	149
(1999/C 207/207)	E-3949/98 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: BTW-tarieven voor dierenartsen	149
(1999/C 207/208)	E-3952/98 van Nuala Ahern aan de Raad Betreft: Plannen van de Duitse regering voor het stopzetten van nucleaire opwerking	150
(1999/C 207/209)	E-3957/98 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: De aankomst van voedselhulp in Rusland	150
(1999/C 207/210)	E-3958/98 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Piraterij van producten	151
(1999/C 207/211)	E-3960/98 van Jyrki Otila aan de Commissie Betreft: Verslechtering van de volksgezondheid in Rusland	152
(1999/C 207/212)	E-3978/98 van Klaus Lukas aan de Commissie Betreft: Commissiedienst „common services”	152
(1999/C 207/213)	E-3989/98 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Speelgoedmuseum	154
(1999/C 207/214)	E-3990/98 van Frank Vanhecke aan de Commissie Betreft: Deelname van Europese burgers aan de verkiezingen voor het Europees Parlement in lidstaten waarvan zij niet de nationaliteit bezitten	155
(1999/C 207/215)	E-3998/98 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Financiering van kindergroepen door het Socrates-programma	155
(1999/C 207/216)	E-4002/98 van Caroline Jackson aan de Commissie Betreft: De richtlijn inzake pakketreizen	156
(1999/C 207/217)	E-0082/99 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Richtlijn betreffende pakketreizen	156
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-4002/98 en E-0082/99	157

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(1999/C 207/218)	P-4011/98 van Vincenzo Viola aan de Commissie Betreft: Procedure van artikel 93, lid 2 voor de verkoop van de Sicilcassa aan de Banco di Sicilia SpA	157
(1999/C 207/219)	E-4018/98 van David Hallam aan de Commissie Betreft: Demonetiseren van munten en bankbiljetten en de invoering van de euro	158
(1999/C 207/220)	E-4019/98 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Financiering van acties op het gebied van de mensenrechten	159
(1999/C 207/221)	E-4023/98 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Betrekkingen EU/Macao na de soevereiniteitsoverdracht op 20 december 1999	160
(1999/C 207/222)	E-4048/98 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: De nucleaire veiligheid in Rusland en de noordelijke dimensie van de Unie	160
(1999/C 207/223)	E-4054/98 van Ana Miranda de Lage aan de Commissie Betreft: Betalingen voor contracten in het kader van het AL-INVEST-programma	161
(1999/C 207/224)	P-4055/98 van Roy Perry aan de Commissie Betreft: Programma Raphaël	162
(1999/C 207/225)	E-4057/98 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Betrekkingen EU-Azië	163
(1999/C 207/226)	E-4068/98 van Jaime Valdivielso de Cué aan de Commissie Betreft: Handel	163
(1999/C 207/227)	P-4070/98 van John Cushnahan aan de Commissie Betreft: Misleidende etikettering	164
(1999/C 207/228)	E-4083/98 van Françoise Grossetête aan de Commissie Betreft: Netwerk voor epidemiologische surveillance en beheersing van overdraagbare ziekten	164
(1999/C 207/229)	E-4097/98 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Problemen bij de uitvoering van het 4de financieel protocol voor Cyprus bij gebrek aan medewerking van de Turks-Cypriotische gemeenschap	165
(1999/C 207/230)	E-4107/98 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Schending van het Verdrag betreffende de Europese Unie – deelname van Groot-Brittannië aan de aanval tegen Irak	165
(1999/C 207/231)	P-0014/99 van Anna Karamanou aan de Commissie Betreft: Vreselijke behandeling van weeskinderen in Rusland – onmenselijke omstandigheden in de weeshuizen	166
(1999/C 207/232)	P-0015/99 van Marie-Paule Kestelijn-Sierens aan de Commissie Betreft: Klacht tegen de verbrandingsoven van Drogenbos	167
(1999/C 207/233)	P-0016/99 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Gebruik van de middelen voor informatica en bibliotheken op de Griekse scholen	167
(1999/C 207/234)	P-0027/99 van Marco Formentini aan de Commissie Betreft: Verhoging van de door TIM en OMNITEL voor het telefoonverkeer tussen vaste en mobiele toestellen vastgestelde tarieven	168
(1999/C 207/235)	E-0036/99 van Gianfranco Dell'Alba aan de Commissie Betreft: Akkoord Tim-Omnitel over de telefoontarieven	169
(1999/C 207/236)	P-0047/99 van Ernesto Caccavale aan de Commissie Betreft: Onrechtmatige prijsverhoging voor telefoongesprekken vanaf vaste naar draagbare toestellen in Italië	169
(1999/C 207/237)	P-0049/99 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Prijsverhogingen mobiele telefonie en concurrentievervalsing	170
(1999/C 207/238)	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen P-0027/99, E-0036/99, P-0047/99 en P-0049/99	170
(1999/C 207/238)	E-0039/99 van Umberto Bossi, Luigi Moretti, Marco Formentini en Gipo Farassino aan de Commissie Betreft: Racistisch incident in een Italiaanse school	171
(1999/C 207/239)	E-0045/99 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Telegeneeskunde in de volksgezondheid in Griekenland	172

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(1999/C 207/240)	E-0063/99 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Europese toeristengemeenten	172
(1999/C 207/241)	P-0089/99 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Gids over toegang tot millenniumevenementen	173
(1999/C 207/242)	E-0118/99 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: „Stakes” – onderzoek bejaarde vrouwen in Europa	173
(1999/C 207/243)	P-0142/99 van Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: In het kader van het buitenlands beleid van de EU gesubsidieerde NGO's	174
(1999/C 207/244)	E-0201/99 van Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Gijzelingsacties in Frankrijk	175
(1999/C 207/245)	P-0258/99 van Joan Colom i Naval aan de Commissie Betreft: Verdenking van fraude met het ESF in Catalonië	175
(1999/C 207/246)	E-0285/99 van Laura González Álvarez aan de Commissie Betreft: Toegang van houders van het Spaanse diploma van „Ingeniero Técnico” tot de categorie A/LA van de ambtenaren van de Europese Unie	175
(1999/C 207/247)	E-0295/99 van Dagmar Roth-Behrendt aan de Commissie Betreft: Informatie over de hoogte van de in 1998 aan Berlijn verleende EU-middelen	176
(1999/C 207/248)	E-0316/99 van John McCartin aan de Commissie Betreft: Ontvangers van investeringen in de varkensvleessector in Ierland	177
(1999/C 207/249)	E-0340/99 van Peter Skinner aan de Commissie Betreft: Verschillen in autoprijzen in Europa	177

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

(1999/C 207/001)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1762/98

van Werner Langen (PPE) aan de Commissie

(29 mei 1998)

Betreft: Prijsafspraken van de Franse sigarettenindustrie met de Franse regering

In november 1997 zou in Frankrijk om financiële redenen en om redenen van de volksgezondheid een extra heffing op tabak van 2,5 % worden ingevoerd. De regering kwam evenwel met de Franse sigarettenindustrie een minimumverbruiksbelasting overeen die slechts te relateren valt aan eenheden van 1000 sigaretten, waardoor het prijsvoordeel voor grote verpakkingen vervalt. Deze afspraak vond plaats zonder dat daarin bijvoorbeeld de firma Reemtsma te Hamburg, die evenals andere concurrenten met diverse producten op de Franse markt vertegenwoordigd is, gekend werd.

De prijsaanmelding van de firma Reemtsma voor de invoering van twee producten (West en West light — verpakkingen van 25 stuks) werd door het Franse Ministerie van Economische en Financiële Zaken met verwijzing naar de afspraak met de binnenlandse industrie afgewezen. Toelating zou slechts plaatsvinden als de prijs duidelijk verhoogd zou worden. Eind 1997 werden in het „Arreté d'Homologation” de beide producten buiten beschouwing gelaten. Op een nieuwe prijsaanmelding op 28 januari 1998 volgde geen reactie. In een gesprek begin maart werd de firma Reemtsma een prijs genoemd waarmee toelating zou kunnen plaatsvinden, maar die deze op marktstrategische gronden niet accepteert. Verdere besprekingen leidden niet tot positieve resultaten.

Artikel 85 van het EG-Verdrag verbiedt „overeenkomsten tussen ondernemingen... welke ertoe strekken of tengevolge hebben dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt verhinderd, beperkt of vervalst, met name die welke bestaan in a) het rechtstreeks of zijdelings bepalen van de aan- of verkoop-prijzen...”.

Derhalve vraag ik de Commissie:

1. beschouwt zij deze rechtstreekse vaststelling van een minimumverkoopprijs door de Franse sigarettenindustrie in overleg met het Franse Ministerie van Economische en Financiële Zaken als een inbreuk op de mededingingsregels van artikel 3, sub g), juncto artikel 85 van het EG-Verdrag? Zo ja, hoe denkt zij hiertegen dan op te treden?
2. Is het de Commissie bekend op welke gronden de Franse regering dit type horizontaalkartel waarin rechtstreeks de prijs respectievelijk de minimumprijs bepaald wordt, toelaat en rechtvaardigt?

**Aanvullend antwoord
van de heer Monti namens de Commissie**

(11 februari 1999)

1. Eind 1997 werd bij de Commissie een klacht ingediend met betrekking tot de wet overheidsmiddelen voor 1998 die de Franse regering wilde goedkeuren. Op 1 januari 1998 werden namelijk nieuwe accijnzen ingesteld op sigaretten hetgeen betekende dat de prijs voor 1000 stuks sigaretten van een bepaalde categorie die onder één merknaam wordt verkocht niet lager mag zijn dan de prijs die geldt voor het meestverkochte product van datzelfde merk (minimumreferentieprijs) en een minimumaccijnstarief inhield voor donkerge-

kleurde sigaretten dat 20 % lager is dan de accijnzen voor lichtgekleurde sigaretten (400 F per 1000 stuks in plaats van 500 F per 1000 stuks).

De Commissie is ondermeer van oordeel dat deze nieuwe bepaling niet in overeenstemming is met artikel 9, lid 1, van Richtlijn 95/59/EG van de Raad van 27 november 1995 betreffende de belasting andere dan omzetbelasting op het verbruik van tabaksfabrikaten ⁽¹⁾ waarin wordt bepaald dat de fabrikanten vrijelijk de maximumkleinhandelsverkoopprijs vaststellen voor hun producten. De nieuwe verplichting om de prijs vast te stellen per 1000 stuks komt neer op een minimumreferentieprijs. De Commissie meent dat door het invoeren van een dubbel minimumtarief -500 F per 1000 stuks voor alle categorieën sigaretten met uitzondering van donkergekleurde sigaretten waarvoor het tarief van 400 F per 1000 stuks geldt -de nieuwe Franse wetsbepaling een inbreuk vormt op de communautaire wetgeving (Richtlijn 92/79/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op sigaretten ⁽²⁾ en Richtlijn 95/59/EEG) die een totale en voor alle merken en categorieën sigaretten identieke minimumaccijns inhouden.

Omdat donkergekleurde sigaretten hoofdzakelijk in Frankrijk worden geproduceerd (in tegenstelling tot lichtgekleurde sigaretten) wordt in de nieuwe wetgeving het verbod op discriminatie en fiscale bescherming zoals vervat in artikel 95 van het EG-Verdrag geschonden.

De Commissie is tegen Frankrijk derhalve een inbreukprocedure begonnen in de zin van artikel 169 van het EG-Verdrag. In dit verband heeft de Commissie in december 1998 besloten een met redenen omkleed advies uit te brengen.

2. De inbreukprocedure in de zin van artikel 169 van het EG-Verdrag wegens het niet inacht nemen van de communautaire wetgeving houdt in dat de Commissie met de betrokken lidstaat van gedachten kan wisselen. In dit geval heeft Frankrijk niet gereageerd op de aanmaning van de Commissie.

⁽¹⁾ PB L 291 van 6.12.1995.

⁽²⁾ PB L 316 van 31.10.1992.

(1999/C 207/002)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1995/98
van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie

(30 juni 1998)

Betreft: Het „terminator-gen”

Wat zullen volgens de inschatting van de Commissie de komende jaren de gevolgen van het „terminator-gen” van Monsanto zijn voor het bestaan van de landbouwers in ontwikkelingslanden?

(1999/C 207/003)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2418/98
van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie

(27 juli 1998)

Betreft: Monsanto en het Terminator-gen

Welke juridische mogelijkheden zijn er voor de EU om Monsanto te overreden of te dwingen zijn Terminator-gen niet te gebruiken?

Gecombineerd aanvullend Antwoord
van de heer Fischler namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1995/98 en E-2418/98

(13 januari 1999)

De Commissie is zich bewust van de bezorgdheid over de ontwikkeling van plantenrassen die genconstructen bevatten die de vorming van levensvatbaar zaad verhinderen (zaad dat zodanig behandeld is dat het na het zaaien niet kiemt, omdat het embryo zich niet ontwikkelt). Dit staat bekend als „terminator-zaad”. Het is de Commissie bekend dat deze methode is toegepast op tabak, als modelsoort, en dat er gewerkt wordt aan een dergelijke toepassing bij katoen. Deze technologie kan echter ook voor andere gewassen worden ontwikkeld.

Deze kwestie heeft wereldwijd de aandacht getrokken. De vierde conferentie van de partijen bij het Verdrag inzake biologische diversiteit heeft haar orgaan voor wetenschappelijk, technisch en technologisch advies gevraagd om te bestuderen of de ontwikkeling en het gebruik van de nieuwe technologie voor controle op de genexpressie, zoals beschreven in VS patent 5723765, gevolgen heeft voor het behoud en het duurzaam gebruik van de biologische diversiteit, en een op wetenschappelijk onderzoek gebaseerd advies te geven. De conferentie spoort regeringen en maatschappelijke, openbare en private instellingen aan om terughoudend te zijn bij de toepassing van deze technologie.

Er zijn ten minste twee mogelijke redenen voor bezorgdheid over deze ontwikkeling. Wanneer pollen van gemodificeerde planten een niet genetisch gemodificeerd naburig gewas bevrucht, zal dit ook leiden tot de vorming van niet-levensvatbaar zaad. Boeren zouden niet langer hun eigen zaad kunnen bewaren en elk jaar nieuw zaad moeten kopen.

Aangezien „terminatorzaad” alleen verkregen kan worden door genetische modificering moet bij het in de handel brengen voldaan zijn aan zowel de eisen van de richtlijnen in verband met het in de handel brengen van zaden (bijvoorbeeld in het geval van zaaigranen, Richtlijn 66/402/EEG van de Raad betreffende het in de handel brengen van zaaigranen ⁽¹⁾) en Richtlijn 70/457/EEG van de Raad betreffende de gemeenschappelijke rassenlijst voor landbouwgewassen ⁽²⁾), als aan de specifieke bepalingen betreffende de risico's voor de volksgezondheid en het milieu, die uit zaad van dergelijke soorten gekweekte planten met zich mee kunnen brengen (zoals vervat in Richtlijn 90/220/EEG van de Raad inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu ⁽³⁾), en, indien bestemd voor menselijke consumptie, aan de bepalingen van Verordening (EG) 258/97 van het Europees Parlement en de Raad betreffende nieuwe voedingsmiddelen en nieuwe voedsel ingrediënten ⁽⁴⁾.

Elke aanvraag voor het in de handel brengen van plantensoorten die „terminator”-genen bevatten zal door de Commissie worden bestudeerd, evenals het advies van de relevante wetenschappelijke comités.

⁽¹⁾ PB L 125 van 11.7.1966.

⁽²⁾ PB L 225 van 12.10.1970.

⁽³⁾ PB L 117 van 8.5.1990.

⁽⁴⁾ PB L 43 van 14.2.1997.

(1999/C 207/004)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2096/98

van **Sebastiano Musumeci (NI)** aan de Commissie

(30 juni 1998)

Betreft: Maatregelen ter voorkoming van het uitsterven van de johannesbroodboom

Sinds enige tijd staat het overleven van de johannesbroodboom in de Middellandse-Zeelanden als gevolg van bodemtransformatie en omschakeling van culturen danig op het spel.

In enkele regio's, en met name in Sicilië, is deze dreiging nog verergerd vanwege de zeer zware spikkel-epidemie, waardoor alle bladeren afvallen.

Dit ernstige verschijnsel brengt grote risico's met zich mee, zowel uit een oogpunt van milieubescherming als om economische redenen.

Acht de Commissie het noodzakelijk een overleg in te stellen tussen de Europese landen waar de johannesbroodboom wordt gecultiveerd (Italië, Spanje, Portugal, Griekenland), teneinde een aantal uniforme maatregelen uit te werken ter voorkoming van het uitsterven van een van de meest suggestieve en typische planten van het Middellandse-Zeegebied?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(3 augustus 1998)

De Commissie is zich volkomen bewust van het belang van de instandhouding van de johannesbroodboom. Zij is daarom van mening dat alle maatregelen moeten worden genomen om te voorkomen dat deze soort uitsterft.

De nieuwe gemeenschappelijke marktordening voor de sector groenten en fruit, die is vastgesteld bij Verordening (EG) 2200/96 ⁽¹⁾, voorziet in communautaire financiering voor de telersverenigingen die uitvoering geven aan operationele programma's waarmee wordt beoogd de productie en de afzet van groenten en fruit te verbeteren en het milieu te beschermen. Van deze door de nationale autoriteiten goedgekeurde operationele programma's kunnen specifieke maatregelen ter bescherming van de johannesbroodboom deel uitmaken.

Voorts voorziet Verordening (EEG) 2159/89 van de Commissie van 18 juli 1989 houdende bepalingen voor de toepassing van de in titel II bis van Verordening (EEG) 1035/72 van de Raad vastgestelde specifieke maatregelen voor dopvruchten en sint-jansbrood ⁽²⁾ in de toekenning van steun per hectare ten bedrage van 200 à 475 ecu per jaar in het kader van tussen 1989 en 1996 opgezette programma's met een maximale looptijd van tien jaar die tot doel hebben de kwaliteit en de afzet van johannesbrood, amandelen, hazelnoten, walnoten en pistaches te verbeteren. De goedgekeurde programma's worden beheerd door erkende telersverenigingen en omvatten acties ter verbetering van de productie van de genoemde producten, waaronder met name fyto-sanitaire maatregelen.

Bovendien heeft de Commissie in het kader van de uitvoering van Verordening (EEG) 2078/92 van 30 juni 1992 betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer ⁽³⁾ bij beschikking van 10 oktober 1994 haar goedkeuring gehecht aan het milieuprogramma voor de landbouw van de regio Sicilië. Op grond van de in dit programma opgenomen maatregel „handhaving van de extensieve vormen van productie” wordt een premie van 400 ecu per hectare toegekend aan landbouwers die zich ertoe verbinden om gedurende vijf jaar traditionele methoden voor de teelt van johannesbroodbomen te blijven toepassing.

De bovengenoemde maatregelen vormen naar het oordeel van de Commissie een actiekader dat het mogelijk maakt te voorkomen dat de johannesbroodboom verdwijnt.

⁽¹⁾ PB L 297 van 21.11.1996.

⁽²⁾ PB L 207 van 19.7.1989.

⁽³⁾ PB L 215 van 30.7.1992.

(1999/C 207/005)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2163/98
van Ian White (PSE) aan de Commissie

(13 juli 1998)

Betreft: Vergoeding voor zoekgeraakte bagage

Volgens het Verdrag van Warschau van 1929 kunnen luchtvaartmaatschappijen klaarblijkelijk hun verantwoordelijkheden uit de weg gaan met betrekking tot de vergoeding voor zoekgeraakte bagage van reizigers. In het Verenigd Koninkrijk schijnt deze situatie nog te worden verergerd door de „Carriage by Air Road Act” van 1997 waarin de aansprakelijkheid wordt vastgesteld op zeventien speciale trekkingsrechten per kilo voor klachten die na 1 december 1997 zijn betaald, zodat de uitbetaling over het geschatte gewicht in kilo's weinig meer omvat dan de kosten van een vermist koffer, en de passagier van de luchtvaartmaatschappij dus geen enkel behoorlijk verhaal heeft tegen de desbetreffende luchtvaartmaatschappij.

Kan de Commissie meedelen of zij voornemens is hiertegen iets te ondernemen?

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie

(30 september 1998)

De Commissie is het ermee eens dat het huidige systeem van aansprakelijkheid voor zoekgeraakte vracht en bagage is achterhaald en bovendien zeer ingewikkeld is. Verschillende pogingen om het in 1929 gesloten Verdrag van Warschau te moderniseren zijn op niets uitgelopen, voornamelijk omdat nooit het aantal ondertekenaars gevonden kon worden dat noodzakelijk was om het zogenoemde 4de protocol van Montreal te ratificeren.

Een nieuw ontwerp-verdrag tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer wordt thans voorbereid binnen de internationale organisatie voor de burgerluchtvaart (ICAO). Zowel vracht als bagage komen hierin aan bod en de Commissie is van oordeel dat de Gemeenschap de resultaten van deze werkzaamheden zou moeten afwachten voordat bekeken wordt of het noodzakelijk is verdere communautaire wetgeving terzake uit te werken.

(1999/C 207/006)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2317/98
van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie

(22 juli 1998)

Betreft: Het verbouwen van de Italgas – gashouders in Rome

Een paar maanden geleden is een begin gemaakt met de herstructureringswerkzaamheden aan twee gashouders in Rome die sedert 1986 ongebruikt staan. Ze worden omgebouwd tot garages.

Tijdens deze werkzaamheden hebben zich problemen voorgedaan in verband met de veiligheid van het milieu:

1. Er is een grote hoeveelheid van steenkool afkomstig toxisch afval (naftaleen, gasoline enz.) dat al meer dan 80 jaar in de gashouders ligt opgeslagen. De onwelriekende dampen hebben voor overlast gezorgd voor de bewoners van de wijk Ostiense en Mercati Generali.
2. Om de roest op te ruimen die de ijzeren bouwwerken bedekt, wordt een „zandgraafmachine” gebruikt die het zand over een zeer groot gebied rondstrooit, zodat de auto's van het personeel van Romana Gas en van omwonenden schade oplopen. Bovendien zijn er klachten ingediend door maatschappelijke organisaties, waaronder de vakbond UGL-Energia van Italgas en door omwonenden.

De vraag aan de Commissie luidt of zij het niet nodig acht om stappen te nemen bij de Italiaanse autoriteiten en deze te verzoeken zich bij genoemde werken te houden aan de Italiaanse wetten waarin de communautaire richtlijnen zijn omgezet op het gebied van gezondheid op de werkplek en milieubescherming.

Antwoord van Mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(2 oktober 1998)

Uit de door het geachte parlementslid verstrekte gegevens zou blijken dat noch bijlage I noch bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ van toepassing zijn op deze werkzaamheden waarbij de omwonenden hinder ondervinden van over een groot gebied verspreid zand. Dientengevolge bestaat er geen wettelijke verplichting om deze werkzaamheden aan een milieu-effectbeoordeling te onderwerpen.

Wat betreft de opslag van toxisch steenkoolafval in de gashouders in de wijken „Ostiense” en „Mercati Generali” te Rome, heeft het geachte parlementslid de Commissie niet in het bezit gesteld van de nodige gegevens om met de communautaire milieuwetgeving in de hand tot een evaluatie over te gaan. Daarom is de Commissie niet bij machte te bepalen welke communautaire milieuvoorschriften op het geval in kwestie van toepassing zouden zijn.

In de communautaire richtlijnen inzake gezondheid en veiligheid op het werk worden minimumvereisten vastgesteld voor de bescherming van gezondheid en veiligheid van werknemers op de werkplek en wordt de werkgever hier steeds verantwoordelijk gesteld. Dienovereenkomstig zijn communautaire gezondheids- en veiligheidsrichtlijnen niet van toepassing op de omwonenden in kwestie, noch op enige andere partij buiten het kader van de betrekking werkgever-werknemer.

Of er al dan niet nationale voorschriften worden toegepast is een zaak die de Italiaanse autoriteiten aangaat; zij moeten namelijk uitmaken of de nationale wetten tot uitvoering van de communautaire richtlijn inzake gezondheid en veiligheid op het werk in dit geval in acht zijn genomen.

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985.

(1999/C 207/007)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2345/98
van Carlos Carnero González (GUE/NGL) aan de Commissie

(13 juli 1998)

Betreft: Situatie van de mijn van Reocín in Cantabrië – Spanje

De verwachte sluiting op korte termijn van de mijn van het bedrijf AZSA in Reocín (Spanje) vanwege uitputting van de ertslagen geeft, zoals begrijpelijk is, aanleiding tot grote bezorgdheid in de regio (Cantabrië) en vooral in de directe omgeving van de mijn (Torrelavega en Besaya), onder meer omdat ongeveer 380 directe alsook vele indirecte arbeidsplaatsen zouden verdwijnen, met alle sociaal-economische gevolgen vandien.

Na een bezoek aan deze mijn enige dagen geleden en uitvoerige besprekingen met vertegenwoordigers van de werknemers en de directie van het bedrijf ben ik tot de conclusie gekomen dat al het mogelijke gedaan zou moeten worden om bij te dragen tot de vaststelling en uitvoering van maatregelen zoals die door de vakbonden worden voorgesteld.

Is de Commissie bekend met de situatie van de mijn van Reocín en weet zij dat hetzelfde lot ook andere vergelijkbare mijnen in Finland, Ierland en Zweden kan treffen?

Heeft de Commissie een specifiek programma waarmee dit soort situaties opgevangen kan worden?

Is de Commissie bereid te onderzoeken of de EU via de geëigende kanalen samen met de lokale, regionale en nationale instanties kan deelnemen aan het programma voor een herstel van de werkgelegenheid, de economie en het milieu in de landstreek?

Zou dit alles naar de mening van de Commissie kunnen bijdragen tot een evenwichtiger behandeling van alle mijnbouwsectoren en ook de ertswinning?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(22 september 1998)

Volgens de door het bedrijf Asturiana de Zinc S.A. verschaft informatie wordt de mijn van Reocín naar verwachting begin 2003 gesloten. Het erts van Reocín is meer dan 100 jaar lang intensief gewonnen.

Ten tijde van de sluiting zal het personeelsbestand zijn teruggebracht van 380 tot zo'n 170 werknemers, als gevolg van een VUT-regeling voor alle werknemers van 60 jaar of ouder. Het bedrijf is voornemens een overeenkomst te sluiten met de vakbonden over een ontslagpremie voor de werknemers die de VUT-gerechtigde leeftijd nog niet hebben bereikt. Een vervroegd pensioen kan echter niet worden aangeboden aan jongere werknemers, zoals het geval is in de steenkoolmijnsector.

Het bedrijf doet ondertussen geologisch onderzoek teneinde nieuw afzettingsgesteente te vinden waardoor het zijn mijnbouwactiviteiten in de regio zou kunnen voortzetten. Als de ertsafzettingen eenmaal uitgeput zijn en er geen andere mijnbouw mogelijkheden zijn in een bepaald gebied, is het in de wereldwijde mijnindustrie gebruikelijk dat de mijn wordt gesloten en de plaats in overeenstemming met de nationale en regionale wetgeving wordt gerehabiliteerd. De Commissie is niet bekend met andere sluitingen van zinkmijnen in de Gemeenschap.

Er is momenteel geen specifiek communautair programma dat het mogelijk maakt een bijdrage te leveren aan de oplossing van de genoemde problemen. In de regio Cantabrië, waar de mijn van Reocín zich bevindt, is echter op dit moment sprake van diverse vormen van steun op initiatief van de lidstaat en medegefinancierd door de structuurfondsen, die maatregelen omvatten met het oog op opleiding, ondersteuning van de werkgelegenheid, economisch herstel en de verbetering van het milieu in de regio. Als de nationale, regionale of plaatselijke instanties in het kader van hun bevoegdheden besluiten een deel van de momenteel beschikbare geldmiddelen (ofwel die welke in de volgende programmaperiode — 2000-2006 — zullen worden toegekend) meer specifiek aan te wenden voor de zone Reocín, dan is de Commissie volkomen bereid een dergelijk initiatief te steunen.

De enige mijnsector die in de Gemeenschap anders wordt behandeld, is de steenkoolmijnsector die onder het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal valt.

(1999/C 207/008)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2360/98

van Maartje van Putten (PSE) aan de Commissie

(27 juli 1998)

Betreft: Productie van broeikasgassen door de rundveehouderij

1. Heeft de Commissie data over de emissies van broeikasgassen en ozon-afbrekende stoffen door de rundveehouderij en in het bijzonder van de emissies van lachgas (N₂O) en kan de Commissie aangeven in welke mate de emissie van lachgas door de veehouderij een bijdrage aan het broeikas effect en de afbraak van de ozonlaag leveren? Zo nee, is de Commissie van plan dit in de toekomst te gaan onderzoeken?

2. Heeft de Commissie reeds actie ondernomen om de emissies van lachgas door de veehouderij te verminderen? Zo ja, welke actie heeft de Commissie genomen? Zo nee, is de Commissie van plan in de toekomst actie te ondernemen?

3. Hoe staat de Commissie tegenover de mogelijkheid de veestapel in de Unie te extensiveren in relatie tot het positief effect dat een dergelijk beleid op de uitstoot van broeikasgassen kan hebben en gezien het voornemen van de Unie, zoals beschreven in het vijfde milieuoactieprogramma, milieudoelstellingen in andere beleidssectoren te integreren?

**Aanvullend antwoord
van de heer Fischler namens de Commissie**

(17 november 1998)

1. Zoals het geachte parlementslid waarschijnlijk bekend is, zijn de broeikasgassen voornamelijk de volgende: kooldioxide (CO₂), methaan (CH₄), distikstofoxide (N₂O), koolmonoxide (CO), stikstofoxiden (NO_x) en andere vluchtige organische verbindingen dan methaan (de zogenaamde NMVOC's). Van deze gassen zijn er drie (CO₂, CH₄ en N₂O) die bij de landbouw vrijkomen en die zijn opgenomen in het Protocol van Kyoto (waarin ook fluorkoolwaterstoffen, volledig gehalogeneerde fluorkoolwaterstoffen en zwavelhexafluoriden zijn opgenomen, welke gassen voornamelijk bij industriële processen vrijkomen).

Ramingen van de emissies in en de opname uit de atmosfeer worden regelmatig berekend op basis van de nationale inventarisatie van de 15 lidstaten en door voor zover mogelijk gebruik te maken van de richtsnoeren voor nationale broeikasgasinventarissen van de Intergouvernementele Werkgroep inzake klimaatverandering (IPPC) uit 1995. Behalve de nationale inventarisatieprogramma's worden ook het inventarisatieprogramma van het Europees milieuaentschap en door Eurostat ter beschikking gestelde gegevens gebruikt.

Agrarische activiteiten blijken verantwoordelijk te zijn voor 41 % van alle door de mens veroorzaakte emissies van N₂O in Europa. De rundveestapel (gisting tijdens de spijsvertering en mest) is slechts voor 9 % van de N₂O-emissies door de landbouw verantwoordelijk; de landbouwgrond is de belangrijkste emissiebron (91 %) ⁽¹⁾. Het betreft hier rechtstreekse emissies van stikstof uit de bodem (ten gevolge van bijvoorbeeld de toepassing van meststoffen, mineralisatie van organische bodems en gewas- en oogstresten, en indirecte emissies van stikstof die voor de landbouw verloren is gegaan. In het kader van het onderzoekprogramma van de Gemeenschap FAIR (1994-1998) lopen momenteel verschillende projecten waardoor de kennis inzake de uitstoot van N₂O in de rundveessector zal worden verbeterd. Het onderzoek betreffende dat aspect zal in het kader van het 5de kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling (OTO) voor de periode 1998-2002 worden geïntensiveerd. Een van de projecten in het kader van het Milieu- en Klimaatprogramma, dat zich richt op de uitstoot van broeikasgassen, waaronder N₂O, uit kunstmatige organische bodems, bevestigt dat landbouwgrond een belangrijke bron van broeikasgassen zijn.

2. Wat betreft de maatregelen die zijn genomen of die nog genomen moeten worden om de uitstoot van N₂O te verminderen, verwijst de Commissie het geachte parlementslid naar de „post-Kyotostrategie” ⁽²⁾, waarin prioritaire richtsnoeren voor de landbouwsector worden ontwikkeld. De verschillende voorstellen voor verordeningen (verordeningen op het gebied van plattelandsontwikkeling en een horizontale verordening) die in het kader van Agenda 2000 zijn gedaan, voorzien in verschillende instrumenten die zullen bijdragen tot een betere en minder intensieve bemesting.

3. Herkauwers zijn met name verantwoordelijk voor de uitstoot van methaan (en niet distikstofoxide), zoals wordt opgemerkt in het document over de methaanstrategie van de Gemeenschap ⁽³⁾. Volgens deze strategie kan de uitstoot van methaan het best worden verminderd door verbetering van het mestbeheer. Een andere mogelijkheid in de sector dierlijke productie is vanzelfsprekend het verminderen van het aantal dieren of in ieder geval het voorkomen van een verdere toename. Ook op dit punt zijn maatregelen opgenomen in de voorstellen van de Commissie betreffende de hervorming van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid in het kader van Agenda 2000. Bovendien worden voor de sectoren rundvlees en zuivelproducten voorstellen gedaan om de milieu-overwegingen verder te verdisconteren in de marktordeningen. Er worden op nationaal niveau bedragen gereserveerd waaruit het eventueel met milieu-omstandigheden samenhangend deel van de betalingen wordt verricht, rekening houdend met de veedichtheid en de gevoeligheid voor milieu-invloeden van de gebruikte grond.

⁽¹⁾ De tweede mededeling van de Commissie in het kader van het Raamverdrag inzake klimaatverandering van de Verenigde Naties (1998).

⁽²⁾ Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement — „Klimaatverandering — naar een Europese post-Kyotostrategie” COM(98) 353 def.

⁽³⁾ Strategienota inzake het verminderen van de uitstoot van methaan — (mededeling van de Commissie aan de Raad en aan het Europees Parlement) COM(96) 557 def.

(1999/C 207/009)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2444/98**van Angela Sierra González (GUE/NGL) aan de Commissie**

(30 juli 1998)

Betreft: Berichten in verband met de multinational Chiquita

Onlangs meldden verschillende media dat de druk op de regering van de VS om de GMO van de EU in de sector bananen in de Wereldhandelsorganisatie aan te vechten uitsluitend is toe te schrijven aan de multinational Chiquita en dat hun opvatting niet eens door de andere multinationals, Del Monte en Dole, wordt gedeeld.

Volgens de aangehaalde berichten pleitte een delegatie bestaande uit leden van het Amerikaanse Congres, vertegenwoordigers van diverse organisaties, enz., na een bezoek aan talrijke Caraïbische landen in Midden-Amerika ervoor dat de VS met de betrokken landen zouden onderhandelen over de bananenregeling zonder de dreiging van unilaterale sancties en dat de VS niet zouden verplichten tot nakoming van de resolutie van het panel van de Wereldhandelsorganisatie tegen de GMO in de sector bananen van de Europese Unie.

De delegatie constateerde eveneens dat de druk die wordt uitgeoefend door de multinational Chiquita de landen in het Caraïbisch gebied die van het akkoord van de ACS-landen met de EU profiteren, duidelijk zou benadelen en de belangen van de genoemde multinational in de Latijns-Amerikaanse landen zou dienen, waar de arbeidsomstandigheden zeer slecht zijn.

Is de Commissie van deze informatie op de hoogte?

Vindt de Commissie dat de resolutie van het panel van de Wereldhandelsorganisatie over de GMO in de sector bananen meer tegemoet komt aan de belangen van de multinational Chiquita dan aan die van de Latijns-Amerikaanse landen met bananenplantages?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(29 september 1998)

De door het geachte parlementslid bedoelde berichten in de media zijn de Commissie bekend.

De Commissie is er vast van overtuigd dat welk internationaal handelsgeschil ook moet worden beslecht volgens de passende procedures overeenkomstig de multilaterale handelsovereenkomsten die in internationaal verband zijn gesloten, en dat afzonderlijke landen geen unilaterale actie buiten deze procedures om behoren te ondernemen.

Over de gevolgen van beslissingen van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) voor individuele bedrijven kan de Commissie niets zeggen, omdat de WTO-procedures op landen betrekking hebben, en niet op individuele bedrijven.

(1999/C 207/010)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2492/98**van Richard Corbett (PSE) en Bernie Malone (PSE) aan de Commissie**

(30 juli 1998)

Betreft: De autosnelweg M62 van Liverpool naar Hull

Is de Commissie het ermee eens dat de M62 een transeuropese verbindingsweg vormt, die niet alleen voor Noord Engeland van belang is, maar ook voor Ierland, aangezien het grootste deel van de Ierse handel met continentaal Europa langs deze weg loopt?

Is het de Commissie bekend dat er een 7 km lange hiaat bestaat tussen het einde van de M62 en de haven van Liverpool, waar er geen autoweg is en de vrachtauto's zich een weg moeten banen door stadswijken van Liverpool of Sefton om de haven te bereiken?

Is de Commissie in kennis gesteld van het voorstel om de niet langer gebruikte spoorwegtunnel van Edge Hill naar Waterloo Dock tegen relatief geringe kosten om te bouwen in een autotunnel, waardoor er een verbazend eenvoudige oplossing voor dit probleem kan worden gevonden?

Zou een dergelijk project in aanmerking komen voor steun van de Europese Unie uit hoofde van het TENS-budget (transeuropese netwerken) of het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling?

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie

(2 oktober 1998)

De Gemeenschap heeft het belang van de M62-corridor als Trans-Europese verbindingsweg erkend door deze op te nemen in de richtsnoeren voor de ontwikkeling van een Trans-Europees vervoersnet (Beschikking nr. 1692/96/EG). Projecten voor de ontwikkeling van de corridor als een TEN-traject komen in principe in aanmerking voor steun van de Gemeenschap in het kader van TEN. Volgens het EG-Verdrag moeten aanvragen om TEN-financiering door of met de steun van de regering van de betrokken lidstaat worden ingediend. Voor de uitbreiding van de M62 is geen enkele aanvraag in die zin ingediend.

De ontwikkeling van autosnelwegeninfrastructuur is niet gedefinieerd als een activiteit die in aanmerking komt voor steun in het kader van het enig programmeringsdocument voor Merseyside 1994-1999 van doelstelling 1. De uitbreiding van de M62 naar de regio van Liverpool komt momenteel dus niet in aanmerking voor steun uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling. De Commissie is informeel op de hoogte gebracht van een voorstel om een niet langer gebruikte spoorwegtunnel om te bouwen tot een autotunnel voor het verkeer tussen de haven van Liverpool en de M62-autosnelweg, maar heeft voor een dergelijk project geen gedetailleerde plannen gezien.

(1999/C 207/011)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2494/98

van **Graham Mather (PPE)** aan de Commissie

(30 juli 1998)

Betreft: Het vervoer van slachtpaarden uit Oost-Europa

Volgens gegevens van de Commissie werden er in 1994 ruim 120.000 slachtpaarden van Oost-Europa naar de EU vervoerd.

1. Beschikt de Commissie over cijfers voor latere jaren?
2. Is de Commissie ervan overtuigd dat in deze gevallen de EU-voorschriften inzake het welzijn van dieren worden nageleefd, en in het bijzonder die voor het transport van levende dieren?
3. Welke mechanismen bestaan er om toezicht te houden op de toepassing van deze regels? Is de Commissie van oordeel dat deze mechanismen toereikend zijn?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(19 oktober 1998)

1. De Commissie zendt rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en het Secretariaat van het Parlement een tabel toe.
2. De Commissie is ervan op de hoogte dat de omstandigheden waaronder slachtpaarden en andere boerderijdieren van oosteuropese derde landen naar sommige lidstaten worden vervoerd, niet altijd voldoen aan de voorschriften voor het welzijn van dieren.
3. Wat betreft de instrumenten voor het toezicht op en de waarborging van de toepassing van de communautaire voorschriften inzake het welzijn van dieren, deelt de Commissie de geachte afgevaardigde mede dat het aan de lidstaten is om te waarborgen dat aan de voorschriften van richtlijn 91/628/EEG van de Raad inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer⁽¹⁾ wordt voldaan. Naar de mening van de Commissie hebben de tot dusverre door de lidstaten uitgevoerde controles niet altijd het gewenste effect gehad, in het bijzonder niet in lidstaten waar richtlijn 95/29/EG⁽²⁾ (waardoor richtlijn 91/628/EEG aanzienlijk werd gewijzigd) nog niet of nog niet volledig in nationale wetgeving is omgezet.

De Commissie zelf heeft, op basis van artikel 10 van richtlijn 91/628/EEG, gebruik gemaakt van haar prerogatief om controles uit te voeren en heeft dienstreizen naar alle lidstaten georganiseerd. Vastgestelde tekortkomingen zijn aan de betrokken lidstaten medegedeeld en hen is verzocht de nodige maatregelen te treffen om naleving van de communautaire voorschriften inzake het welzijn van dieren te waarborgen. De Commissie is voornemens deze controles te intensiveren nadat de opleiding van de in aanwerving zijnde aanvullende staf van veterinaire deskundigen is voltooid. Onder andere is de Commissie voornemens haar

controles in de veterinaire grensinspectieposten aan de oostgrenzen van de Gemeenschap te versterken en haar samenwerking met de oosteuropese landen uit te breiden, hetgeen ertoe zal bijdragen dat de communautaire voorschriften inzake het welzijn van dieren worden nageleefd en dat een betere bescherming van paarden en andere boerderijdieren wordt gewaarborgd.

(¹) PB L 340 van 11.12.1991.

(²) PB L 148 van 30.6.1995.

(1999/C 207/012)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2563/98
van Christoph Konrad (PPE) aan de Commissie

(1 september 1998)

Betreft: Financieel schandaal in Duitsland (NRW, Oberhausen) met gelden voor economische steun voor HDO-mediacentrum

1. Is het de Commissie bekend dat het HDO-mediacentrum in Oberhausen onder meer met behulp van EU-steun werd opgericht?
  2. Is het mediacentrum, dat als prestigeproject voor de structuurverandering in het Ruhrgebied doorgaat, in het kader van de structuurfondsen van de EU gesteund?
- Zo ja, in welk „doelstellings“-kader en voor welk bedrag?
3. Is het de Commissie bekend dat het Duitse openbaar ministerie in dit verband wegens verdenking van fraude met investeringsgeld een onderzoek heeft geopend?
  4. Welke consequenties verbindt de Commissie daaraan?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(17 november 1998)

Het HDO-mediacentrum in Oberhausen heeft subsidies ontvangen van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO).

De subsidie, die is toegekend in het kader van doelstelling nr. 2, is uitbetaald voor twee fasen. Voor de eerste fase (1989-1991) bedroeg de EFRO-bijdrage 1.932.444 DM en voor de tweede fase (1992-1993) is 415.346 DM betaald. Deze steunbedragen dekten alleen de exploitatiekosten tijdens de aanvangsfase van het project. Voor de latere investeringskosten, die ongeveer 100 miljoen DM bedroegen, is geen subsidie gegeven door het EFRO.

De Commissie is op de hoogte gebracht van de vervolging die is ingesteld tegen twee beheerders van de maatschappij die het technologisch centrum exploiteert. Voor zover bekend houdt deze vervolging evenwel verband met andere financiële operaties. De klachten lijken namelijk uitsluitend betrekking te hebben op de investeringskosten van het project, die voor 100 % uit nationale middelen zijn gefinancierd.

De EFRO-bijdragen die voor de projecten zijn betaald, zijn namelijk toegekend aan de maatschappij die het maatschappelijk kapitaal bezit (Besitzgesellschaft) en niet aan de exploiterende maatschappij (Betriebsgesellschaft), die zorgt voor de bedrijfsvoering. Bij de controle door de Bezirksregierung van Düsseldorf (de hoogste plaatselijke administratieve instantie) van de documenten over de uiteindelijke besteding van de middelen is geen enkele anomalie of althans geen ernstige anomalie geconstateerd. De twijfel die in mei 1993 bij het Landesrechnungshof (de rekenkamer van de deelstaat) was gerezen naar aanleiding van de accountantscontroles over de eerste fase is inmiddels volledig weggenomen. Het Landesrechnungshof heeft de controleprocedure op 15 september 1995 afgesloten. Dit neemt niet weg dat de Commissie de verdere ontwikkelingen in de zaak van het HDO-mediacentrum aandachtig zal volgen.

Als de Duitse autoriteiten in de loop van hun onderzoek zouden constateren dat de aan het licht gebrachte onregelmatigheden ook betrekking hebben op communautaire steun, dan moeten zij die feiten op grond van Verordening (EG) 1681/94 van de Commissie van 11 juli 1994 (¹) aan de Commissie melden, die dan de nodige maatregelen zal nemen.

(¹) PB L 178 van 12.7.1994.

(1999/C 207/013)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2584/98**van Karin Riis-Jørgensen (ELDR) aan de Commissie**

(29 juli 1998)

Betreft: EU-bananenregeling

Kan de Commissie laten weten of er een Amerikaanse kennisgeving voorligt, of het initiatief dat de ministers van Landbouw genomen hebben om in te gaan tegen het besluit van de Wereldhandelsorganisatie, naar Amerikaanse opvatting de verplichtingen vervult die uit het besluit van de Wereldhandelsorganisatie voortvloeien?

Hoe is de EU-regeling voor bananen in overeenstemming te brengen met de wens van de Commissie om vrij en onbelemmerd handelsverkeer zonder commerciële beperkingen tot stand te brengen, en bestaat er geen gevaar dat derde landen zich op de EU-bananenregeling beroepen als schoolvoorbeeld of ter verontschuldiging om zelf protectionistische maatregelen ter bescherming van hun thuismarkten in stand te houden?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(16 september 1998)

De Verenigde Staten hebben te verstaan gegeven dat zij eraan twijfelen dat de herziene gemeenschappelijke marktordening voor bananen voldoet aan de verplichtingen in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (WTO).

Volgens de Commissie is de herziene bananenregeling geheel in overeenstemming met de WTO-verplichtingen en met de bepalingen van de Vierde Overeenkomst van Lomé.

(1999/C 207/014)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2605/98**van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie**

(1 september 1998)

Betreft: Dienstregelingen van luchtvaartmaatschappijen en S.A. Benz

Kent de Commissie het laatste verhaal van de Belgische schrijver S.A. Benz?

Deze in een zeer originele stijl geschreven roman ziet eruit als de dienstregeling van een luchtvaartmaatschappij. Dit is echter aanleiding tot een zekere verwarring bij passagiers, die er een echte dienstregeling in zien en dus uren te laat op hun bestemming aankomen.

Is de Commissie bereid de uitgevers te verzoeken de publicatie en verspreiding van dit boek stop te zetten of althans een broodnodige toelichting bij te voegen?

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie

(2 oktober 1998)

De Commissie heeft geen kennis van het door het geachte parlementslid genoemde boek, maar dankt hem omdat hij haar aandacht heeft gevestigd op zo'n origineel werk.

Aangezien het duidelijk om fictie gaat, deelt de Commissie de bezorgdheid van het geachte parlementslid niet en overweegt zij geen maatregelen.

(1999/C 207/015)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2761/98
van Xavier Mayer (PPE) aan de Commissie

(3 september 1998)

Betreft: Wildhouderij

Het houden van wild in de landbouwsector heeft zich in de EU tot een bedrijfstak met een aanzienlijke betekenis ontwikkeld. Vaak is het hierdoor mogelijk landbouwoppervlak te benutten waarvoor geen alternatief gebruiksdoel bestaat. Tegen de achtergrond van het feit dat er verschillende productiemethoden in de EU bestaan en omdat de Gemeenschap op dit terrein slechts in geringe mate in haar eigen behoeften kan voorzien, worden de wildhouders in de landbouwsector met ernstige problemen geconfronteerd. Deze zijn vooral te herleiden tot goedkope invoeren uit niet-EU-staten, maar ook tot het ontbreken van een harmonisering van de goedkeurings- en diergeneeskundige voorschriften.

Kan de Commissie daarom antwoord geven op de volgende vragen:

1. Is zij van oordeel dat bij de voorschriften voor de wildhouderij in de landbouwsector voldoende rekening wordt gehouden met de bescherming van dieren? Is de Commissie op de hoogte van concurrentievervalsende verschillen tussen de diverse lidstaten? Is het naar het oordeel van de Commissie noodzakelijk de invoer uit derde landen afhankelijk te stellen van de vraag of bij de productie en het houden van de dieren aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan?
2. Is de Commissie van mening dat de aanduiding „vlees uit de wildhouderij” moet worden gekoppeld aan bepaalde voorwaarden ten aanzien van de productie en het houden van de dieren, om een onderscheid te maken tussen deze producten en producten die afkomstig zijn van het vlees van landbouwhuisdieren?
3. Is de Commissie van oordeel dat het gebruik van genetische technieken, kunstmatige bevruchting, overplanting van embryo's, het houden in stallen en het amputeren van geweien bij het houden van wild in de landbouwsector in geheel Europa en ook ten aanzien van de import uit derde landen verboden moeten worden?
4. Is de Commissie niet van oordeel dat op de invoer van vlees uit wildhouderijen uit derde landen niet het tarief voor vlees van wild, maar dat voor vlees van landbouwhuisdieren dient te worden geheven?
5. Is het de Commissie bekend dat zich bij de wildbestanden in Nieuw-Zeeland, Australië en andere overzeese landen de ziekte van John heeft voorgedaan?

Aanvullend antwoord
van de heer Fischler namens de Commissie

(30 oktober 1998)

1. De Commissie is niet voornemens speciale wetgeving uit te werken met betrekking tot de bescherming van wild in de landbouwsector. Richtlijn 98/58/EG van 20 juli 1998 inzake de bescherming van voor landbouwdoeleinden gehouden dieren ⁽¹⁾ omvat reeds de voornaamste maatregelen ter bescherming van het welzijn van dieren, met inbegrip van wild.

Gezien de overeenkomsten in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) is het momenteel niet mogelijk van derde landen die naar de Gemeenschap uitvoeren te eisen dat zij zich bij hun productie aan de communautaire wetgeving houden.

2. Op communautair niveau bestaat er op dit moment nog geen aanduiding „vlees uit de wildhouderij”. Stappen met het oog op de erkenning van een „kwaliteitslabel” kunnen worden genomen door een lidstaat of een regionale overheidsinstantie. Voorwaarden voor toekenning van een dergelijke label worden dan bepaald door een productiebeschrijving, waarin ondermeer de controleprocedures uiteen worden gezet. Overeenkomstig Richtlijn 98/34/EG van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften ⁽²⁾ (een nieuwe formulering van de gewijzigde Richtlijn 83/189/EG van 22 juni 1998, betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften ⁽³⁾), dienen de voorwaarden voor toekenning bij de Commissie te worden aangemeld. Deze procedure heeft tot doel, rekening houdend met de jurisprudentie van het Hof van Justitie, na te gaan of de aangemelde regels in overeenstemming zijn met artikel 30 van het EG-Verdrag. Dit kan alleen wanneer een kwaliteitslabel toegankelijk is voor elk product, afkomstig uit andere lidstaten dat voldoet aan de objectieve eisen van het bijbehorend productdossier.

3. De Commissie is niet voornemens het gebruik van genetische techniek, kunstmatige bevruchting, overplanting van embryo's en het houden van dieren in stallen te verbieden. Er is geen communautaire wetgeving met betrekking tot het amputeren van geweien hoewel Richtlijn 98/58/EG hiertoe wel de mogelijkheid biedt. Voorlopig passen de lidstaten hun nationale voorschriften toe wat betreft het amputeren van geweien.

4. De Commissie is van oordeel dat het vlees van dieren die gewoonlijk tijdens de jacht worden gedood (herten, damherten, reeën, enz.) ingedeeld moet blijven als wild, zelfs wanneer het om vlees uit de wildhouderij gaat. Dit vlees, ongeacht of het vers, gekoeld of bevroren is (met uitzondering van konijn of haas), valt dan ook onder code 0208 90 40 van de gemeenschappelijke nomenclatuur (ander vlees en andere eetbare slachtafvalen).

5. Ja.

(¹) PB L 221 van 8.8.1998.

(²) PB L 204 van 21.7.1998.

(³) PB L 109 van 26.4.1983.

(1999/C 207/016)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2826/98

van Heidi Hautala (V) aan de Commissie

(11 september 1998)

Betreft: Controle landbouwsteun

Volgens berichten in de pers is de Commissie voornemens in Finland de controle op de landbouwsteun (van momenteel 5 % der bedrijven tot 10 %) te verdubbelen. Kennelijk wordt er in de Commissie van uit gegaan dat extra controle nodig is, omdat in Finland slechts weinig gevallen van misbruik van steungelden zijn ontdekt.

Wanneer een omvattende controle een voorwaarde is voor de betaling van de landbouwsteun, dan vrezen de landbouwers dat de betaling van de steun voor dit jaar, zoals de betaling van lonen aan de Siberische mijnwerkers, meerdere maanden wordt verschoven. De Finse controle-autoriteiten (regionale arbeidsbureaus- en inspecties) zijn nauwelijks in staat om met hun huidige middelen de extra controletaken uit te voeren.

Waarop baseert de Commissie haar zienswijze, dat extra controle nodig is wegens het feit dat er bijzonder weinig gevallen van misbruik zijn ontdekt? Acht de Commissie het mogelijk dat het aantal gevallen van misbruik laag is, omdat Finse landbouwers bijzonder eerlijk zijn?

Is de Commissie voornemens de landbouwers de steun voor dit oogstseizoen zonder onredelijke vertragingen te garanderen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(5 oktober 1998)

In Verordening (EEG) 3508/92 tot instelling van een geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen (¹) is bepaald dat alle vijf de elementen die het geïntegreerd systeem omvat, door de nieuwe lidstaten uiterlijk 1 januari 1998 geïnstalleerd moeten zijn. Tijdens een controle door de Commissie in april 1998 is in Finland geconstateerd dat er nog altijd problemen zijn, in het bijzonder wat de alfanumerieke identificatie van de percelen betreft, die ook een belemmering vormen voor het nakomen van de verplichting een uitvoerige, steekproefsgewijze controle uit te voeren. De Commissie heeft de Finse autoriteiten gevraagd het aantal controles te verhogen om deze tekortkomingen te ondervangen. Deze aanpak is in het verleden ook gehanteerd jegens ander lidstaten. De Commissie blijft overigens overtuigd van de noodzaak van een efficiënt en uniform controlesysteem als instrument voor een gezond begrotingsbeheer.

De Commissie is van mening dat de extra controles die door Finland uitgevoerd moeten worden niet tot al te grote vertragingen zullen leiden. In ieder geval moet de compenserende steun voor de oogst van 1998 volgens de voorschriften uiterlijk op 31 december 1998 aan de landbouwers worden overgemaakt.

(¹) PB L 355 van 5.12.1992.

(1999/C 207/017)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2843/98
van John McCartin (PPE) aan de Commissie

(28 september 1998)

Betreft: Subsidie voor de varkensvleesindustrie in Noord-Ierland

Kan de Commissie mededelen welk bedrag aan subsidie de afgelopen 15 jaar is betaald voor de afzet en de verwerking van varkensvlees in Noord-Ierland en en specificeren welk percentage EU en VK hebben bijgedragen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(22 oktober 1998)

Investeringssteun voor de sector varkensvlees in Noord-Ierland

(£ sterling)

Jaar	Gemeenschap	Lidstaat ⁽¹⁾	Totale steun
1983	96 108	31 203	127 311
1984	93700	36 640	130 340
1985	800 000	389 949	1 189 949
1986	726 290	996 822	1 753 112
1987	0	0	0
1988	200 750	200 750	401 500
1989	684 219	752 482	1 436 701
1990	1 294 345	2 103 286	3 397 631
1991	1 800 000	1 761 827	3 561 827
1992	0	0	0
1993	2 117 296	356 814	2 474 110
1994	0	0	0
1995	0	0	0
1996	797 556	117 584	915 140
1997	1 056 615	2 180 930	3 237 545
1998	0	0	0
Total	9 696 879	8 928 287	18 625 166

⁽¹⁾ Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw — afdeling Garantie.

(1999/C 207/018)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2844/98
van Pedro Marset Campos (GUE/NGL) aan de Commissie

(28 september 1998)

Betreft: Vermeend complot tot het aanhouden en beboeten van Spaanse vrachtauto's in Poitiers (Frankrijk)

De vereniging van transportondernemers in de regio Murcia (Spanje) heeft gewezen op het bestaan van een complot tussen een Franse politiebrigade in het gebied van Poitiers (Frankrijk) en een bepaald garagebedrijf voor de controle van tachografen, teneinde Spaanse vrachtauto's aan te houden en te beboeten onder het voorwendsel dat er is geknoeid met de tachografen, die voor het merendeel aan de desbetreffende Spaanse wetgeving voldoen.

Door deze onaangename situatie kwamen al een tiental vrachtauto's uit Murcia gedurende het weekeinde vast te zitten waardoor de vrachtrijders gedwongen waren grote sommen geld te betalen om de rit met hun goederen te kunnen voortzetten.

Het vermoeden bestaat dat een aantal gendarmes provisie van de garagebedrijven opstrijkt voor het aanleveren van Spaanse vrachtwagens voor het vervangen van zogeheten gemanipuleerde tachografen.

Er zijn al diverse klachten ingediend bij het Ministerie van Opbouw en het Ministerie van Buitenlandse Zaken en bij de Franse Ambassade in Spanje.

Overeenkomstig het Verdrag van de EU ziet de Commissie toe op de naleving ervan:

1. Is de Commissie van deze zaak op de hoogte?
2. Meent de Commissie niet dat in dit geval de rechten van de burgers van Europese landen worden geschonden als het gaat om het vrij verkeer van goederen en van werknemers en dat met klem moet worden aangedrongen op een diepgaand onderzoek naar dit vermeend delict?
3. Overweegt de Commissie zich tot de Franse en Spaanse autoriteiten te wenden om zich op de hoogte te stellen van dit vermeende misdadige complot en om de nodige stappen te nemen om de communautaire wetgeving te doen naleven?
4. Hoe denkt de Commissie dit soort situaties het hoofd te bieden teneinde het vrij verkeer van werknemers en goederen in de Europese Unie te waarborgen?
5. Kan de Commissie inlichtingen verstrekken over het verdere verloop van deze kwestie?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(11 december 1998)

De Spaanse autoriteiten hebben het vraagstuk in zijn algemeenheid aangekaart bij de Commissie met een verzoek om feitelijke informatie over communautaire wetgeving. De Commissie heeft deze informatie verstrekt. Als het geachte parlementslid meent dat er van dergelijke criminele activiteiten sprake is, dan dient hij de Commissie precieze gegevens over concrete voorvallen te verschaffen, zodat een onderzoek kan worden ingesteld.

De Commissie blijft vasthouden aan de grondbeginselen van het vrije verkeer van goederen en personen binnen de Gemeenschap. In dit verband wijst de Commissie erop dat het Parlement zich op 5 november 1998 voor de opheffing van dit soort belemmeringen voor het vrije verkeer van goederen heeft uitgesproken door zijn goedkeuring te verlenen aan een voorstel voor een verordening van de Raad ⁽¹⁾, op basis van artikel 235 van het EG-Verdrag, tot instelling van een mechanisme voor het snel signaleren van situaties die de handel in goederen ernstig dreigen te verstoren. Deze verordening verplicht lidstaten om tegen iedere op hun grondgebied optredende handelsbelemmering die zich op hun grondgebied voordoet, snel op te treden en de Commissie van de genomen maatregelen op de hoogte te stellen en verschaft de Commissie de mogelijkheid om door middel van een kennisgeving te handelen.

⁽¹⁾ COM(97) 619 def.

(1999/C 207/019)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2865/98 van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie

(28 september 1998)

Betreft: Kinderen als richtsnoer voor grenswaarden — toetsing van de onschadelijkheid voor kinderen — ecologische rechten van het kind

Bij de grenswaarden die in de diverse milieurichtlijnen van de Europese Unie zijn opgenomen, wordt uitsluitend uitgegaan van het postuur van een volwassene. Door hun lengte en hun nog niet volgroeide lichaam reageren kinderen zeer gevoelig op milieuvuiling, vaak met aandoeningen als allergieën, bronchitis of psychosomatische klachten. Tot dusverre is bij de bepaling van grenswaarden geen rekening gehouden met de bijzondere gevoeligheid van kinderen.

Is de Commissie voornemens om voortaan bij de berekening van grenswaarden kinderen als richtsnoer te nemen? Zo nee, waarom niet? Hoe wil de Commissie met dit vraagstuk omgaan?

Wordt in de momenteel in behandeling zijnde ozonrichtlijn de gezondheidstoestand van kinderen bij een verhoogde ozonconcentratie in aanmerking genomen en de grenswaarde voor ozon nog lager vastgesteld?

Is de Commissie van mening dat zo spoedig mogelijk bij grootschalige projecten naast de milieu-effectbeoordeling ook een toetsing van de onschadelijkheid voor kinderen moet worden ingevoerd? Zo ja, hoe wil de Commissie hieraan vorm geven? Hoe moet uitvoering worden gegeven aan een richtlijn inzake de toetsing van de onschadelijkheid voor kinderen?

Kan de Commissie zich voorstellen dat zij een wetgevingsinitiatief ontplooit op de genoemde terreinen „grenswaarden” en „toetsing van de onschadelijkheid van grootschalige projecten voor kinderen”?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(18 november 1998)

Hoewel het geachte parlementslid terecht zegt dat kinderen veel gevoeliger zijn voor milieuverontreiniging, klopt het niet dat er bij de vaststelling van normen voor milieurichtlijnen geen rekening met hen wordt gehouden. Zo hebben bijvoorbeeld de laatste richtsnoeren van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) als wetenschappelijke basis voor de voorgestelde herziening van de drinkwaterrichtlijn ⁽¹⁾ gediend. In deze richtsnoeren wordt niet alleen rekening gehouden met kinderen wanneer de juiste wetenschappelijke informatie beschikbaar is, maar zij worden ook vaak als referentie gebruikt omdat, wanneer een grenswaarde bescherming biedt aan kinderen, zij normaal ook bescherming moet bieden aan volwassenen.

Bij de vaststelling van nieuwe drempelwaarden voor ozon steunt de Commissie eveneens op de deskundigheid van de WHO. De laatste richtsnoeren zijn als basis gebruikt bij de vaststelling van een doelstelling op lange termijn en een richtwaarde voor de bescherming van de gezondheid van de mens als onderdeel van het voorstel voor een dochterrichtlijn betreffende ozon. In haar richtsnoeren erkent de WHO dat kinderen een bijzonder gevoelige groep van de bevolking zijn.

Dit standpunt komt ook duidelijk tot uiting in een stellingname over ozon van een werkgroep van deskundigen uit de lidstaten, niet-gouvernementele organisaties (NGO's), de WHO en andere relevante instellingen om de Commissie bij te staan bij de ontwikkeling van dergelijke wetgeving. Daarom wordt ten volle rekening gehouden met de eis om de gezondheid van kinderen als gevoelig deel van de bevolking te beschermen.

⁽¹⁾ COM(97) 49 def.

(1999/C 207/020)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2896/98

**van Angela Sierra González (GUE/NGL)
en Alonso Puerta (GUE/NGL) aan de Commissie**

(28 september 1998)

Betreft: Toezicht op verlorene bagage en schadeloosstelling

De huidige drukte in het luchtverkeer en de luchthaveninfrastructuur in de lidstaten van de EU hebben de laatste maanden geleid tot een aanzienlijke toename van verlorene bagage van reizigers.

Dit feit wordt versterkt door de schade ten nadele van het gewone reizigersvervoer alsook van het steeds toenemende aantal toeristen dat het vliegtuig neemt.

Het leed van de consument wordt niet verzacht door toereikende schadevergoedingen ter compensatie van het verlies. Het gaat meestal om heel kleine bedragen die slechts een deel van de verlorene voorwerpen vergoeden.

Hoe denkt de Commissie over de door de Europese luchtvaartmaatschappijen betaalde schadevergoedingen en de toereikendheid ervan om de schade van de reizigers te vergoeden?

Vindt de Commissie niet dat de bestaande minimumbedragen voor schadeloosstelling voor verlies van bagage alsook voor vertraging bij de aflevering ervan moeten worden herzien?

Heeft de Commissie de mogelijkheid overwogen om ter bescherming van de consument een regeling in te voeren op grond waarvan in geval van verloren bagage of vertraging bij de aflevering een minimumschadevergoeding ten gunste van de reiziger wordt vastgesteld en hem een minimumbedrag ter beschikking wordt gesteld voor de eerste uitgaven ter plaatse?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(23 oktober 1998)

De geachte parlementsleden worden verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-2163/98 van de heer White ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 4.

(1999/C 207/021)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2899/98
van Irimi Lambraki (PSE) aan de Commissie**

(2 oktober 1998)

Betreft: Ernstige problemen voor de producenten van citrusvruchten op Chios

Het is geweten dat de insulaire regio's van de EU en met name de eilanden van de Egeïsche Zee te kampen hebben met bijzondere problemen. Om die reden bepaalt het Verdrag van Amsterdam trouwens dat bijzondere maatregelen zullen worden genomen voor steun aan de insulaire regio's.

Het is vooral de landbouw die onder deze problemen gebukt gaat aangezien de geringe oppervlakte van de landbouwpercelen, gecombineerd met de hoge vervoerkosten tot gevolg heeft dat de uiteindelijke prijs van de producten niet concurrerend is.

De Landbouwersvereniging van citrustelers van Chios is de grootste producentenvereniging in de Egeïsche Zee. Zij staat echter voor enorme problemen aangezien de GMO voor citrusvruchten dezelfde maatstaf aanneemt voor alle regio's van de EU en geen rekening houdt met de bijzonderheden van de insulaire regio's.

Dit beleid zal tot gevolg hebben dat de teelt van citrusvruchten op Chios geleidelijk definitief zal verdwijnen, met ernstige gevolgen voor het sociaal en economisch leven van het eiland, en dat het traditionele dorp Kambos, dat in het midden van deze citrusboomgaarden ligt, zal leeglopen.

Kan de Commissie antwoorden op de volgende vragen:

- Welke mogelijkheden zijn er binnen het bestaande kader om deze producenten te steunen?
- Welke maatregelen zal zij in de onmiddellijke toekomst nemen voor dit concrete probleem in het kader van het nieuw beleid voor steun aan de insulaire regio's?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(16 november 1998)

Verordening (EG) 2019/93 van de Raad van 19 juli 1993 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de kleinere eilanden in de Egeïsche Zee ⁽¹⁾ voorziet in specifieke steunmaatregelen voor plaatselijke producten en afwijkende maatregelen op structuurgebied om rekening te houden met de specifieke sociaal-economische problemen waarmee deze insulaire regio's van de Gemeenschap te kampen hebben.

Daarnaast voorziet de gemeenschappelijke marktordening voor verse groenten en fruit in verscheidene maatregelen die kunnen worden toegepast voor de productie van citrusvruchten op de eilanden in de Egeïsche Zee. De belangrijkste van deze maatregelen betreft een door de telersvereniging in te stellen actiefonds voor de financiering van een operationeel programma. De Gemeenschap verleent steun voor een dergelijk fonds en de betrokken financiële middelen kunnen worden gebruikt voor het aanpakken van de problemen waarmee de betrokken telersvereniging te kampen heeft.

⁽¹⁾ PB L 184 van 27.7.1993.

(1999/C 207/022)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2915/98
van Jean Baggioni (UPE) aan de Commissie

(2 oktober 1998)

Betreft: Vermindering van de energie-afhankelijkheid van de eilanden

Kan de Commissie, met het oog op de geïsoleerde geografische ligging van de eilanden en de beperkte natuurlijke en menselijke hulpbronnen waarover zij beschikken, meedelen of haar projecten op korte termijn voorzien in een spoedige vermindering van de energie-afhankelijkheid van de eilanden via de ontwikkeling van eigen alternatieve en hernieuwbare energiebronnen, zoals zonne-, wind- en geothermische energie dan wel hydro-elektrische energiebronnen?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(19 november 1998)

Het bevorderen van de ontwikkeling van duurzame energiebronnen behoort tot de prioritaire acties van het Europese energiebeleid. Overigens heeft de Commissie onlangs in verband hiermee een witboek goedgekeurd ⁽¹⁾.

De eilandregio's zijn één van de belangrijkste bronnen van duurzame energie in de Gemeenschap. Terzelfder tijd zijn de traditionele energiebronnen er duurder dan op het continent. Bijgevolg zouden de duurzame energiebronnen er sneller het vereiste concurrentieniveau moeten bereiken. Bovendien zal de nieuwe, geleidelijke liberalisering van de interne energiemarkt een stimulans zijn voor de onafhankelijke productie van energie.

De Commissie is van oordeel dat het voortaan de taak van de autoriteiten en de marktdeelnemers van de eilandregio's is om zoveel mogelijk gebruik te maken van deze nieuwe opportuniteiten om tot een grotere energie-afhankelijkheid van de eilanden te komen, maar ook mogelijkheden voor economische ontwikkeling, nieuwe werkgelegenheid en een verbetering van het milieu te bieden.

Aangezien bijna alle eilanden onder de doelstellingen 1 of 5b vallen, kan de Gemeenschap inspanningen ten behoeve van duurzame energie steunen, met name in het kader van de structuurfondsen. In deze context wil de Commissie de informatieverstrekking en de bewustmaking van de betrokken nationale en regionale autoriteiten voor de talrijke voordelen van energiebeheer verbeteren. Bovendien dragen verscheidene programma's ter bevordering van energie-efficiëntie (SAVE), duurzame energiebronnen (Altener) en performante innoverende technologieën (Thermie) bij tot het realiseren van deze doelstellingen. Dankzij het SAVE-programma konden bijvoorbeeld 15 lokale en regionale bureaus voor energieplanning in de eilandgebieden worden opgericht. Het bevorderen van duurzame energiebronnen op lokaal niveau is één van de belangrijkste taken van de bureaus.

⁽¹⁾ COM(97) 599 def.

(1999/C 207/023)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2939/98
van Eryl McNally (PSE) aan de Commissie

(8 oktober 1998)

Betreft: Controle op hondsdolheid bij huisdieren

Is de Commissie het ermee eens dat er behoefte bestaat aan een Europees raamwerk van voorschriften en normen om de verspreiding van hondsdolheid te voorkomen, waarbij het niettemin mogelijk blijft huisdieren te vervoeren, en kan de Commissie voorts gegevens verschaffen over de incidentie van hondsdolheid in de kandidaat-lidstaten?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(3 november 1998)

De Gemeenschap erkent al een aantal jaren dat er behoefte is aan regels en normen om de verspreiding van hondsdolheid onder controle te krijgen en haar belangrijkste doel is de hondsdolheid in lidstaten waarin de ziekte nog steeds voorkomt uit te roeien. In het kader van Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽¹⁾ verleent de Gemeenschap actieve steun aan de uitroeiing van hondsdolheid door middel van groots opgezette programma's voor orale vaccinatie van in het

bos levende vossen. Deze programma's houden rekening met het feit dat het grootste aantal gevallen van hondsdolheid in Europa voorkomt bij vossen. De voorbereiding en de uitvoering van de programma's worden door de Commissie gecoördineerd en de financiële bijdragen gaan niet alleen naar de betrokken lidstaten maar ook naar continentale buurlanden. De goedgekeurde maatregelen zouden moeten bijdragen aan de bescherming van het grondgebied van de lidstaten die hondsdolheid met succes onder controle hebben gekregen of hebben uitgeroeid.

Bij de inspanningen om hondsdolheid onder controle te krijgen en uit te roeien werken de lidstaten en de Commissie nauw samen met internationale organisaties zoals de wereldgezondheidsorganisatie (WGO) en het internationaal bureau voor besmettelijke veeziekten (OIE). In dit kader en dankzij de uitstekende betrekkingen met onze buurlanden, waaronder de kandidaatlidstaten, wordt regelmatig informatie ontvangen over de situatie met betrekking tot de hondsdolheid in Europa en andere delen van de wereld. Gegevens over de verspreiding van hondsdolheid bij huisdieren en bij wilde dieren in Europa worden gepubliceerd in het „Rabies Bulletin Europe”. De gegevens worden verzameld en uitgegeven door het WHO Collaborating centre for rabies surveillance and research, Tübingen, Duitsland (landelijk centrum).

De voorwaarden voor het vervoer van katten en honden in het kader van intracommunautaire handel zijn vastgesteld in Richtlijn 92/65/EEG van de Raad van 13 juli 1992 tot vaststelling van de veterinaire voorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van dieren, sperma, eicellen en embryo's waarvoor ten aanzien van de veterinaire voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving als bedoeld in bijlage A, onder 1, van Richtlijn 90/425/EEG geldt ⁽¹⁾. Bij de invoer uit derde landen mogen de lidstaten geen minder enge voorwaarden toepassen dan bij de intracommunautaire handel. Er zij op gewezen dat de bepalingen van Richtlijn 90/425/EEG van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zou technische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten met het oog op de totstandbrenging van de interne markt niet van toepassing zijn op veterinaire controles bij vervoer tussen lidstaten van huisdieren die vergezeld worden door een natuurlijk rechtspersoon die voor hen verantwoordelijk is, indien dergelijk vervoer niet plaatsvindt in het kader van een handelstransactie.

De Commissie stuurt het geachte parlementslid en het Secretariaat generaal van het Parlement rechtstreeks verdere gegevens uit het „Rabies Bulletin Europe” over de verspreiding van hondsdolheid.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990.

⁽²⁾ PB L 268 van 14.9.1992.

(1999/C 207/024)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2951/98
van John Iversen (PSE) aan de Commissie

(8 oktober 1998)

Betreft: EU-subsidie voor particuliere opslag

De prijs van varkensvlees is momenteel zeer laag, daar de boeren de productie hebben opgevoerd na een periode met hoge prijzen. De EU heeft exportrestitutie gebruikt als instrument om de crisis af te weren. Helaas komen niet alle producten voor exportrestitutie in aanmerking, bijvoorbeeld een aantal producten die naar het Verre Oosten worden geëxporteerd.

Is de Commissie bereid het initiatief te nemen dat producten die naar het Verre Oosten worden geëxporteerd en die geen restitutie ontvangen, steun kunnen ontvangen voor particuliere opslag?

Is de Commissie niet van mening dat het verlenen van dit soort steun redelijk is, daar een van de concurrenten op deze markt de VS zijn, die geen milieu-eisen stellen en exportsteun verlenen aan hun producenten?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(6 november 1998)

Bij Verordening (EG) 2042/98 van 25 september 1998 ⁽¹⁾ heeft de Commissie op 26 september 1998 een regeling ingevoerd waarbij steun wordt verleend voor particuliere opslag van varkensvlees. De stukken varkensvlees die bestemd zijn voor de markten in het Verre Oosten, behoren tot de producten die voor deze steun in aanmerking komen. Bijgevolg kunnen marktdeelnemers voor hun export naar die gebieden gebruik maken van deze regeling.

⁽¹⁾ PB L 263 van 26.9.1998.

(1999/C 207/025)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2989/98
van Bernd Lange (PSE) aan de Commissie

(8 oktober 1998)

Betreft: Pluimveevleeshygiëne: gebruikmaking van eigen bedrijfspersoneel bij het onderzoek van pluimveevlees

1. Ingevolge artikel 8, lid 3 van richtlijn 71/118/EEG ⁽¹⁾ inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee, als gewijzigd bij richtlijn 92/116/EEG ⁽²⁾ dienden vóór 1 oktober 1993 de algemene criteria voor de scholing van eigen bedrijfspersoneel voor het onderzoek van pluimveevlees volgens de procedure van artikel 21 te worden vastgesteld. Wanneer kan een dergelijke regeling verwacht worden?
2. Is het de Commissie bekend dat in Nederland ook zonder de genoemde vaststellingen eigen bedrijfspersoneel bij het pluimveevleesonderzoek wordt ingezet en hoe beoordeelt zij deze eenzijdig genomen maatregel in het licht van de gelijkheid van de concurrentievoorwaarden?
3. Is het de Commissie bekend of hier sprake is van gekwalificeerd personeel en wat is haar oordeel hierover in samenhang met de consumentenbescherming?
4. Acht de Commissie het geoorloofd dat — zonder dat op communautair niveau criteria voor de opleiding van het personeel zijn vastgesteld — in andere lidstaten op dezelfde wijze als in Nederland te werk gegaan wordt?

⁽¹⁾ PB L 55 van 8.3.1971, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(26 november 1998)

1. Richtlijn 92/116/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot wijziging en bijwerking van Richtlijn 71/118/EEG inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee ⁽¹⁾ (Richtlijn pluimveevlees) bevat de voorschriften voor keuringen. De richtlijn schrijft voor dat slachterijen onder toezicht van een dierenarts moeten staan en dat de dierenarts de verantwoordelijkheid dient te hebben voor vleeskeuringen. In de richtlijn is evenwel ook bepaald dat de officiële dierenarts zich bij een groot aantal werkzaamheden kan laten bijstaan door assistenten die aan bepaalde vakbekwaamheidseisen voldoen (deze eisen hebben betrekking op hun opleiding en zijn neergelegd in Bijlage III van de Richtlijn) en onder zijn gezag en verantwoordelijkheid vallen.

Uit hoofde van de richtlijn kunnen de autoriteiten van de lidstaten ook eigen bedrijfspersoneel toestemming geven om, onder direct toezicht van de officiële dierenarts, bepaalde werkzaamheden te verrichten. De criteria voor deze werkzaamheden zijn nog niet vastgelegd.

Er wordt momenteel overwogen om de regelgeving op het gebied van de vleeshygiëne te herzien en daarbij een integrale aanpak uit te werken voor de hele productielijn beginnend op de boerderij. In dit kader zullen de aspecten van keuringen van pluimveevlees en de taken van het keuringspersoneel aan de orde komen. Het werk zal gebaseerd worden op wetenschappelijke inzichten en voor de indiening van voorstellen voor herzieningen zal bij het wetenschappelijk comité advies worden ingewonnen.

2. Om een evaluatie te kunnen maken van de toepassing van Richtlijn 71/118/EEG van de Raad van 15 februari 1971 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee ⁽²⁾ heeft de Commissie in 1994 en 1995 alle lidstaten en met name ook Nederland bezocht. Tijdens het bezoek aan Nederland is het team ervan op de hoogte gesteld dat de autoriteiten van de lidstaat eigen bedrijfspersoneel toestaan om bepaalde werkzaamheden te verrichten en dat dit personeel een specifieke opleiding heeft gekregen. De Commissie houdt de toepassing van deze wettelijke voorschriften in het oog voor zover hiervoor voldoende personeel beschikbaar is.

3. Tijdens het hierboven genoemde bezoek heeft Nederland de Commissie ingelicht over de algemene eisen ten aanzien van de opleiding van personeel dat toestemming heeft om bepaalde werkzaamheden te verrichten. Het personeel dient zijn werk te verrichten onder direct toezicht van de officiële dierenarts die de eindverantwoordelijkheid heeft en als er niet aan de voorwaarden uit de richtlijn is voldaan, mag het vlees van pluimvee geen keurmerk krijgen.

4. Het Hof van Justitie heeft er voortdurend aan vastgehouden dat er in beginsel geen enkel bezwaar tegen is dat een lidstaat nationale maatregelen handhaaft of invoert (zie bijvoorbeeld de gevoegde zaken 47/83 and 48/83 Pluimveeslachterijen Midden-Nederland en Van Miert [1984] Jur. 1721, paragraaf 22), wanneer de

wetgeving van de Gemeenschap geen voorschriften bevat en er dientengevolge een hiaat in de regelgeving van de Gemeenschap is. Hieruit volgt dat het een lidstaat vrijstaat, bij ontstentenis van uitvoeringsvoorschriften zoals voorzien in artikel 8 (3) van richtlijn 71/118/EEG van de Raad, nationale regelgeving op te stellen of reeds bestaande nationale regelgeving in acht te nemen. Desalniettemin heeft het Hof als algemene regel vastgelegd dat de lidstaten, ondanks het feit dat ze in dergelijke gevallen hun nationale wetgeving ten uitvoer mogen leggen, niet vrijgesteld zijn van de nakoming van de beginselen en algemene regels die ten grondslag liggen aan het werk van de Gemeenschap op dit gebied.

(¹) PB L 62 van 15.3.1993.

(²) PB L 55 van 8.3.1971.

(1999/C 207/026)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2991/98

van **Angela Sierra González (GUE/NGL)** aan de Commissie

(8 oktober 1998)

Betreft: De toekomst van het bijzonder voorzieningsstelsel (REA) voor de Canarische eilanden

Zoals de Commissie weet, heeft het huidige bijzondere voorzieningsstelsel dat krachtens verordening 191/91 (¹) en het programma van speciaal op het afgelegen en insulaire karakter van de Canarische eilanden afgestemde maatregelen (POSEICAN) dient ter compensatie van de prijsverhogingen ten gevolge van de afgelegen ligging van de Canarische eilanden ver van de bevoorradingsbronnen, vanaf de invoering ervan een evolutie doorgemaakt.

Bij het beheer van dit noodzakelijke mechanisme zijn echter talrijke tekortkomingen ontdekt waaraan in de toekomst moet worden gewerkt.

De voornaamste zijn:

- de oneerlijke concurrentie van een aantal gesubsidieerde importproducten tegenover andere van Canarische oorsprong die door hun hogere productiekosten en het ontbreken van prijscompensaties worden benadeeld (bijvoorbeeld: zuivel en vleesproducten, wijnen, enz.);
- de subsidieverminderingen voor bepaalde producten met de daaraan verbonden meerkosten voor de eindgebruiker en de uit hun verwerking afgeleide industriële processen;
- het ontbreken van toezicht op het compensatiemechanisme voor de economische subjecten, hetgeen tot talrijke gevallen van fraude heeft geleid.

Kan de Commissie mededelen welke stappen zij denkt te ondernemen om de situatie in de volgende jaren en ook naar aanleiding van de hervorming van de betrokken regeling te verbeteren?

Acht de Commissie het niet nodig de maatregelen van het REA die de plaatselijke productie benadelen doordat zij de ontwikkeling ervan in de weg staan, met spoed te hervormen?

(¹) PB L 20 van 26.1.1991, blz. 32.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(23 november 1998)

De Commissie heeft onlangs aan een externe consultant opdracht gegeven een evaluatieverslag over het landbouwgedeelte van het programma Poseican op te stellen. Dit verslag zal in de komende maanden worden afgerond. Daarnaast verricht de Commissie momenteel in samenwerking met de Spaanse autoriteiten een analyse van de acties die ter uitvoering van het landbouwgedeelte van het programma worden ondernomen. In het licht van de conclusies van een en ander zal de Commissie bij het Parlement en de Raad een verslag indienen dat in voorkomend geval vergezeld zal gaan van de aanpassingsmaatregelen die noodzakelijk worden geacht om de doelstellingen van Poseican beter te kunnen bereiken. Het geachte parlementslid wordt verzocht kennis te nemen van het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag P-327/98 van de heer Souchet (¹).

(¹) PB C 304 van 20.10.1998.

(1999/C 207/027)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3009/98
van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie

(8 oktober 1998)

Betreft: Controles op de hygiëne en veiligheid van huisdierenpensions

Naar aanleiding van een gruwelijk bericht in de Italiaanse pers over een pension voor kleine huisdieren, waar 11 honden dood werden aangetroffen en alle andere ernstig ondervoed waren, is het nodig dat hogere organen als de Commissie, overwegende dat dieren die nog het geluk hebben niet in de steek te worden gelaten, maar worden toevertrouwd aan de „zorgen” van een speciaal hiervoor bedoeld pension, doodgaan wegens verwaarlozing en mishandeling, onverwijld ingrijpen.

Kan de Commissie derhalve ervoor zorgen:

1. dat eindelijk door middel van een richtlijn die alle lidstaten ter overweging wordt gegeven, een instantie voor dieren wordt ingesteld,
2. dat, eveneens door middel van een communautaire richtlijn, voorschriften worden uitgevaardigd inzake de voorwaarden waaraan personen en dierenpensions moeten voldoen, en de regelmatige controles hierop door de lidstaten?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(16 november 1998)

De Commissie betreurt alle wreedheid jegens dieren. Op het gebied van het welzijn van landbouwhuisdieren en laboratoriumdieren zijn communautaire voorschriften vastgesteld. Het welzijn van gezelschapsdieren valt echter nog steeds onder de bevoegdheid van de lidstaten.

De Commissie is voorlopig niet voornemens om wetgeving inzake gezelschapsdieren voor te stellen.

(1999/C 207/028)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3013/98
van Mair Morgan (PSE) aan de Commissie

(28 september 1998)

Betreft: Uitgaven over voorlichtings- en communicatieactiviteiten in het Verenigd Koninkrijk

Kan de Commissie een gedetailleerd overzicht verschaffen van de voorlichtings- en communicatieactiviteiten in het Verenigd Koninkrijk? Graag met specificatie van de bedragen per regio en de categorie uitgaven (bijvoorbeeld salarissen, publicaties, onthaal, enz.).

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(18 november 1998)

In de begroting 1998 is 3,3 miljoen ecu uitgetrokken voor voorlichtings- en communicatieactiviteiten in het Verenigd Koninkrijk als geheel (1997: 5,9 miljoen ecu). Voor zowel Noord-Ierland, Schotland als Wales wordt van dit bedrag 100.000 ecu opzij gezet voor gerichte politieke activiteiten en voorlichtingsacties. Daarbij zijn salarissen en andere huishoudelijke uitgaven, die centraal vanuit Londen worden beheerd, niet inbegrepen. De regionale bureaus hebben ook toegang tot gemeenschappelijke contracten voor dienstverlening in verband met activiteiten van het voorlichtingsnetwerk en tot middelen die zijn bestemd voor publicaties en voor een breed scala van representatie-activiteiten.

De uitgaven voor voorlichting en communicatie bedragen (ter indicatie):

(in ecu)

	1997	1998 (per 31.8.1998)
Noord-Ierland	132 050	150 500
Schotland	96 800	86 880
Wales	116 500	39 450

Als gevolg van personeelwijzigingen zijn de kredieten voor Wales dit jaar niet volledig besteed. Naar verwachting zullen de activiteiten voortaan weer toenemen.

In het Verenigd Koninkrijk zijn 16 ambtenaren aangesteld. De salarissen van ambtenaren van de Commissie worden bekendgemaakt in het Publicatieblad ⁽¹⁾. Daarnaast werken in het Verenigd Koninkrijk 27 plaatselijke functionarissen (Londen 17; Ierland 4; Schotland 3; Wales 3) en bedragen de uitgaven voor salarissen in 1998 995.000 ecu (938.000 ecu in 1997).

⁽¹⁾ PB L 351 van 23.12.1997.

(1999/C 207/029)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3034/98

van Gianni Tamino (V) aan de Commissie

(8 oktober 1998)

Betreft: Illegale handel in levende lammeren voor slachthuizen in Griekenland

De Griekse organisatie tegen de jacht (EFAP, Hellenic Antihunting Initiative) heeft attent gemaakt op het probleem van het illegale vervoer van levende lammeren voor slachthuizen in Griekenland.

Uit informatie blijkt dat via de havens van Igoumenitsa en Patras ongeveer duizend lammeren per dag in Griekenland zouden worden ingevoerd. Het transport van deze lammeren wordt niet, zoals de wet bepaalt, elke 14 uur onderbroken voor het voeren en laven van de dieren. De dieren zijn gewoonlijk meer dan zestig uur onderweg zonder water, voedsel of rust. 25 % van de dieren is dan ook bij aankomst in Griekenland reeds overleden (men mag aannemen dat ook deze dieren als consumptievlees worden verkocht). Sommige vrachtwagens transporteren meer dan 200 lammeren, en er zijn ook vrachtwagens met aanhangers (geen opleggers) die 400 lammeren vervoeren: in elke wagen wordt onder de drie gebruikelijke laadruimten een vierde etage benut aan de onderkant van de vrachtwagen. De dieren die tussen de wielen worden opgepakt, sterven vaak tijdens het vervoer, en worden in elk geval waanzinnig. De helft van de lammeren die tijdens controles van de EFAP zijn onderzocht, had geen oormerk, waarmee immers de veterinaire controle in het land van herkomst wordt gewaarborgd, en was dus van onduidelijke herkomst. Enkele dieren waren ziek. De helft van de dieren had bovendien horens, hetgeen bij de wet verboden is omdat zij elkaar daarmee verwonden en sommige lammeren verminkt op hun bestemming aankomen. Volgens de EFAP worden de lammeren vervoerd door Nederlandse vervoersbedrijven (Maes en Van Veen), maar vele vrachtwagens zouden Grieks zijn met Griekse chauffeurs.

Kan de Commissie op grond van deze indicaties en nadat de Griekse politie op herhaalde navraag steeds heeft voorgegeven niet op de hoogte te zijn van het probleem, nagaan of in Griekenland richtlijn 91/628/EG ⁽¹⁾ als gewijzigd bij richtlijn 95/29/EG ⁽²⁾, inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer wordt nageleefd? Acht de Commissie het, zo blijkt dat deze richtlijn wordt geschonden, noodzakelijk een inbreukprocedure tegen Griekenland aanhangig te maken?

⁽¹⁾ PB L 340 van 11.12.1991, blz. 17.

⁽²⁾ PB L 148 van 30.6.1995, blz. 52.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(6 november 1998)

De Commissie is het met het geachte parlementslid eens dat, indien de door hem verstrekte informatie over het vervoer van schapen juist is, sprake is van een overtreding van de communautaire wetgeving, met name van Richtlijn 91/628/EEG van de Raad van 19 november 1991 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en tot wijziging van de Richtlijnen 90/425/EEG en 91/496/EEG ⁽¹⁾.

De Commissie zal over deze aangelegenheid contact opnemen met de Griekse autoriteiten. De Commissie zou het bovendien op prijs stellen een kopie te ontvangen van de berichten waaraan het geachte parlementslid refereert.

⁽¹⁾ PB L 340 van 11.12.1991.

(1999/C 207/030)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3043/98

van José Apolinário (PSE) aan de Commissie

(8 oktober 1998)

Betreft: Johannesbroodbomenkweek

Kan de Commissie een schatting geven van het huidige areaal johannesbroodbomen en het aantal johannesbroodbomen in Italië, Spanje, Portugal en Griekenland? Kan zij een overzicht geven van de kweek over de laatste tien jaar en de toepassing van specifieke steunmaatregelen ten behoeve van de kweek van johannesbroodbomen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(4 november 1998)

In de Gemeenschap worden op ongeveer 100.000 ha johannesbroodbomen geteeld. De Commissie beschikt echter niet over gedetailleerde gegevens inzake de huidige situatie en de ontwikkeling van het areaal. Zij zal deze informatie bij de lidstaten opvragen en rechtstreeks aan het geachte parlementslid mededelen.

Wat de toepassing van specifieke steunmaatregelen voor de teelt van johannesbroodbomen betreft, zij verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag P-2096/98 van de heer Musumeci ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 3.

(1999/C 207/031)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3048/98

van Mirja Ryyänen (ELDR) aan de Commissie

(2 oktober 1998)

Betreft: Gevolgen die Finse boeren ondervinden van de vertragingen bij de uitbetaling van areaalsteun

Het Finse Ministerie van Landbouw is er niet in geslaagd het door de EU geëiste register van landbouwgrond af te ronden voordat de controle voor het huidige landbouwseizoen begon. Daarom kon de verificatie op basis van het grondregister pas in augustus beginnen. De voornaamste reden hiervoor is dat het Ierse bedrijf dat is uitgekozen op basis van de door de EU-voorschriften geëiste inschrijvingsprocedure niet tijdig beschikte over de landkaarten voor het register. Problemen waren o.a. onjuist getekende kavels en verkeerd gemeten oppervlakten: bosbouwgebieden werden bijvoorbeeld geregistreerd als velden. De tijd om verbeteringen van de boeren aan te brengen ontbrak en het was daarom niet mogelijk de kaarten te gebruiken voor de subsidie-evaluatie van dit voorjaar.

De Commissie heeft Finland verzocht het gecontroleerde gebied te verdubbelen, omdat zij van mening is dat de verificatie op een gunstig tijdstip dient plaats te vinden. Naar haar mening houdt dit vanzelfsprekend in dat deze controles moeten worden uitgevoerd voordat de te controleren boerderij ter plaatse wordt uitgezocht. De Finse instanties achten geen enkele rechtsgrond aanwezig voor dit verzoek.

Vreemd genoeg heeft de Commissie pas in juli gevraagd om intensivering van de controle, hetgeen inhoudt dat tal van boerderijen hun EU-subsidie veel later dan gebruikelijk zullen ontvangen. Dit brengt niet te verantwoorden economische en psychologische problemen met zich mee voor de boeren, die dit jaar reeds de ergste misoogst in enkele tientallen jaren hebben moeten incasseren.

Welke maatregelen overweegt de Commissie, dit alles in overweging nemende, ter verlichting van de situatie van boeren die in moeilijkheden verkeren en om het probleem op te lossen waarvoor zij op geen enkele wijze aansprakelijk kunnen worden gesteld?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(28 oktober 1998)

Het geachte parlementslid wordt verzocht kennis te nemen van het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag P-2826/98 van Mw Heidi Hautala (¹).

De compensatiebedragen in het kader van de regeling akkerbouwgewassen moeten volgens de voorschriften worden betaald tussen 16 oktober en 31 december volgende op de oogst. Volgens de inlichtingen waarover de Commissie beschikt, zullen de Finse autoriteiten deze betalingstermijn in acht nemen. Bijgevolg is de Commissie, die enerzijds haar verantwoordelijkheid wenst op te nemen door erop toe te zien dat doeltreffende controles worden verricht, en anderzijds ervoor wil zorgen dat de steun binnen de vastgestelde termijn aan de landbouwers wordt betaald, van mening dat de gevraagde verscherping van de controles ter plaatse geen vertraging bij de betaling van de steun aan de Finse landbouwers met zich zal brengen.

(¹) Zie blz. 13.

(1999/C 207/032)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3075/98

van Kirsi Piha (PPE) aan de Commissie

(9 oktober 1998)

Betreft: Door de EU via ISPA gefinancierde infrastructuurinvesteringen in de landen van Midden- en Oost-Europa

De Europese Unie heeft een nieuw structuurbeleidsinstrument, ISPA, in het leven geroepen om de landen van Midden- en Oost-Europa (LMOE) die lidmaatschap van de EU hebben aangevraagd te steunen; de voor dit instrument toegekende kredieten zullen vanaf het jaar 2000 worden toegewezen aan grote infrastructuurprojecten in de LMOE. Momenteel verstrekt de EU via de LSFI in het kader van PHARE slechts zo'n 600 miljoen FIM voor de ondersteuning van infrastructuurinvesteringen in de aspirant-lidstaten en dit nieuwe instrument zou dus een aanzienlijk uitbreiding van de steunverlening betekenen.

Hoeveel geld zal jaarlijks voor ISPA worden uitgetrokken met het oog op de financiering van infrastructuurinvesteringen? Welke selectieprocedure zal de Commissie hanteren voor de toewijzing van ISPA-kredieten aan de diverse projecten?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(11 november 1998)

In Agenda 2000 (¹) is voorgesteld om in de periode 2000-2006 structurele steun aan de kandidaat-lidstaten te verlenen ten bedrage van ongeveer 1.000 miljoen ecu per jaar. Zoals is aangegeven in het voorstel voor een verordening tot oprichting van een pretoetredingsinstrument voor structuurbeleid (ISPA) (²), zal deze steun voornamelijk bestemd zijn om de infrastructuur op het gebied van vervoer en milieu in de betrokken landen op het communautaire niveau te brengen.

De projecten zullen worden geselecteerd en goedgekeurd op basis van nationale vervoers- en milieu-programma's die deel uitmaken van het door elke kandidaat-lidstaat uit te voeren nationale programma voor de overneming van het „acquis communautaire”. Dit laatste programma is een essentieel onderdeel van het met elk van deze landen aangegane partnerschap voor toetreding. De voorgestelde ISPA-verordening (en

vooral de bijlagen I en II) bevat ook een aantal criteria om de hoge kwaliteit van de projecten te garanderen. Zo zal onder meer worden gelet op het vermogen van de projecten om privé-kapitaal aan te trekken en op de mate waarin aan de voorwaarden voor een behoorlijke uitvoering is voldaan. Ook moet er bijvoorbeeld een kosten-batenanalyse worden uitgevoerd, waarin onder meer de directe en indirecte effecten van het project op de werkgelegenheid moeten worden beoordeeld.

(¹) COM(98) 2000 def.

(²) COM(98) 138 def.

(1999/C 207/033)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3085/98

van Karin Riis-Jørgensen (ELDR) aan de Commissie

(16 oktober 1998)

Betreft: Digitale in- en uitgang van videocamera's

Een digitale videocamera die bijvoorbeeld is gekocht in Singapore dat hetzelfde TV-systeem heeft als Denemarken, is voorzien van de internationale standard interphase IEEE1394, wat er in de praktijk o.a. op neerkomt dat een opgenomen programma digitaal kan worden overgezet op harde schijf en dat het signaal, na afronding van de definitieve vormgeving, digitaal kan worden teruggestuurd naar de camera. Hoewel de camera's identiek zijn, is dit laatste onmogelijk als de camera in de EU wordt aangeschaft, aangezien de camera's anders geprogrammeerd worden.

Waarom heeft de Commissie besloten dat digitale videocamera's die in de EU worden verkocht niet hoeven te beschikken over de internationale standard interphase ingang IEEE1394?

Waarom geldt voor digitale videocamera's met digitale registratie een invoerheffing van 14 %, tegen 4 % voor camera's zonder de mogelijkheid van digitale registratie?

Acht de Commissie een eventuele quotaregeling in de sector digitale videocamera's redelijk, gezien het feit dat de technologische ontwikkeling in deze sector zich voornamelijk buiten de EU afspeelt?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(14 januari 1999)

De Commissie heeft geen besluit genomen waarbij de invoer of het in de handel brengen in de Gemeenschap van digitale consumentenelektronica zoals digitale videocamera's die met de IEEE 1394 interface zijn uitgerust wordt verboden. Evenmin heeft zij besloten dat wordt vereist dat deze apparatuur met dit soort interface wordt uitgerust. Fabrikanten en detailhandelaren zijn in feite vrij om de digitale interface te kiezen het meest geschikt lijkt voor de desbetreffende markt, of er geen te gebruiken.

Wat de voor digitale videocamera's geldende tariefregeling betreft, wijst de Commissie het geachte parlements lid op haar antwoord op schriftelijke vraag E-3811/97 van mevrouw Hawlicek (¹) over de benadeling bij inklaring van videocamcorders met ingangcontacten. Videocamera's met een aansluiting voor het opnemen van televisieprogramma's zijn onderworpen aan dezelfde tariefregeling als videorecorders, met andere woorden voor deze apparaten geldt een normaal douanetarief van 14 % overeenkomstig het gemeenschappelijk douanetarief. Videocamera's zonder aansluiting voor het opnemen van televisieprogramma's kunnen videorecorders niet vervangen en voor dit soort artikelen geldt derhalve eenzelfde tariefregeling als die welke voor andere camera's geldt, namelijk een normaal tarief van 4,9 %.

Het feit dat het apparaat digitaal is en op een computer kan worden aangesloten heeft geen gevolgen ten aanzien van de tariefregeling waar het onder valt. Dit antwoord geldt daarom eveneens voor digitale videocamera's.

Voorts zou de Commissie erop willen wijzen dat op digitale camera's geen quotaregeling van toepassing is.

(¹) PB C 187 van 16.6.1998.

(1999/C 207/034)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3090/98**van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie**

(16 oktober 1998)

Betreft: Plannen voor N-Viro-zuiveringsinstallatie in Stambridge

Kan de Commissie nagaan of het N-Viro-procédé voor de winning van meststoffen geen gevaren voor de volksgezondheid inhoudt, en laten weten of het getest is en veilig bevonden voor gebruik in de landbouw? Het bedrijf Anglian Water stelt voor om in mijn kiesdistrict een nieuwe zuiveringsinstallatie te bouwen die het procédé gebruikt, en vanzelfsprekend heerst er bezorgdheid over een methode waar weinig van bekend is en die misschien gevaarlijk voor de volksgezondheid blijkt. Weet de Commissie of het N-Viro-procédé ook in andere landen van Europa gebruikt wordt?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(21 januari 1999)

Bij de zuivering van stedelijk afvalwater, die is voorgeschreven door Richtlijn 91/271/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 21 mei 1991, als gewijzigd bij Richtlijn 98/15/EG ⁽²⁾ van de Commissie van 27 februari, ontstaat zuiverings-slib. Artikel 14 van Richtlijn 91/271/EEG bepaalt dat van de zuivering van afvalwater afkomstig slib, indien mogelijk, moet worden hergebruikt.

In artikel 5 van Richtlijn 86/278/EEG ⁽³⁾ van de Raad van 12 juni 1986 betreffende de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw, wordt bepaald dat het slib gezuiverd moet worden alvorens in de landbouw te worden gebruikt. De zuivering heeft tot doel de fermenteerbaarheid van het slib en de risico's voor menselijke gezondheid en milieu te verminderen. De ziektekiemen die zich in het zuiveringsslib kunnen bevinden moeten hierbij worden gedood. In voornoemd artikel 5 wordt ook bepaald dat gebruik van ongezuiverd slib mag worden toegestaan, indien het in de bodem wordt geïnjecteerd of ondergeploegd. Wanneer gewaarborgd wordt dat het slib wat betreft ziektekiemen en microverontreinigingen (met name zware metalen) voldoende onschadelijk is, kan zuiveringsslib op bepaalde landbouwgronden gebruikt worden voor organische verbetering en bemesting van de bodem.

Het door het geachte parlementslid genoemde N-Viro-procédé is waarschijnlijk een procédé voor de zuivering van slib. De Commissie verzamelt momenteel inlichtingen over dit procédé om te verifiëren of hiermee bovengenoemde doelstellingen kunnen worden bereikt.

⁽¹⁾ PB L 135 van 30.5.1991.

⁽²⁾ PB L 67 van 7.3.1998.

⁽³⁾ PB L 181 van 4.7.1986.

(1999/C 207/035)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3091/98**van Joan Vallvé (ELDR) aan de Commissie**

(16 oktober 1998)

Betreft: Universele verklaring inzake taalrechten

Op 6 juni 1996 werd in het kader van de Wereldconferentie over taalrechten in Barcelona de Universele verklaring inzake taalrechten goedgekeurd. Het initiatief ging uit van het Comité vertalingen en taalrechten van de PEN Club International en de organisatie Ciemen (Internationaal centrum Escarré voor etnische minderheden en naties), en kreeg de morele en technische steun van de UNESCO.

Het belangrijkste doel van deze verklaring, die het resultaat is van het werk van verschillende NGO's en deskundigen op taalkundig gebied en de steun heeft gekregen van talrijke internationale persoonlijkheden uit verschillende vakkringen, is de bevordering van de eerbiediging en de volledige ontplooiing van alle talen en de instandhouding van de taalkundige verscheidenheid in de wereld. Kan de Europese Commissie haar steun geven aan deze verklaring, om te verzekeren dat elke gemeenschap het recht krijgt de eigen taal in stand te houden en te bevorderen?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(19 januari 1999)

De Commissie voert de actie ter bevordering en instandhouding van de regionale en minderheidstalen en -culturen uit. Deze wordt gefinancierd uit begrotingslijn B3-1006. Zij heeft ten doel de Europese taalkundige verscheidenheid te bevorderen en in stand te houden. De projecten voor deze talen komen dus in aanmerking voor financiering in het kader van deze actie, mits zij voldoen aan de doelstellingen en criteria van de oproepen tot het indienen van voorstellen. De geachte afgevaardigde wordt tevens verwezen naar de antwoorden van de Commissie op de schriftelijke vragen E-963/98 van de heer Imaz San Miguel ⁽¹⁾ en E-2139/98 van de heer Frischenschlager ⁽²⁾.

Er zij echter op gewezen dat de erkenning van taalrechten binnen de lidstaten niet tot de bevoegdheid van de Commissie behoort.

⁽¹⁾ PB C 310 van 15.12.1998.

⁽²⁾ PB C 50 van 22.2.1999, blz. 130.

(1999/C 207/036)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3092/98

**van Laura González Álvarez (GUE/NGL)
en Pedro Maset Campos (GUE/NGL) aan de Commissie**

(16 oktober 1998)

Betreft: Vertragingen bij de uitbetaling van de middelen van het LEADER 1-programma

Het centrum voor plattelandontwikkeling „La Montaña” is een organisatie in de gemeente Cocentaina (Alicante, Spanje) die actief heeft meegewerkt aan de tenuitvoerlegging van het LEADER 1-programma.

Dankzij de bemiddeling van het centrum werden subsidies verleend aan reeds afgesloten projecten in de naburige landelijke gemeenten. Ondanks de tijd die is verlopen sinds de goedkeuring van de subsidies, die in 1994 door „La Montaña” werden toegekend, en sinds de definitieve beëindiging van de gesubsidieerde projecten, zijn nog steeds niet alle toegekende subsidies aan de begunstigden uitbetaald.

Het centrum heeft aan de begunstigden meegedeeld dat deze vertragingen te wijten zijn aan het feit dat het nog niet alle toegekende bedragen van de Europese Unie heeft ontvangen.

Het Spaanse Ministerie van Landbouw (tussenpersoon tussen de EU en „La Montaña”) heeft de begunstigden van de subsidies meegedeeld dat de uitbetaling van een deel van de middelen afhankelijk is van een besluit van de Spaanse Rekenkamer.

De concrete uitvoerders van het LEADER-programma op het terrein hebben geen enkel verhaal.

1. Is de Commissie op de hoogte van vertragingen bij de definitieve afwikkeling van de middelen van het LEADER-programma?
2. Welke stappen kan de Commissie ondernemen om er na al deze tijd voor te zorgen dat alle subsidies die uit hoofde van het LEADER-programma zijn toegekend definitief worden uitbetaald?
3. Kan de Commissie informatie verstrekken over het verdere verloop van deze zaak?

Aanvullend antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(3 december 1998)

De Commissie kan de geachte parlementsliden bevestigen dat zij het eindsaldo voor het communautaire initiatief Leader I Spanje heeft betaald.

De Spaanse autoriteiten hebben de Commissie echter bepaalde gegevens verstrekt over problemen met het centrum voor plattelandontwikkeling (CEDER) „La montaña” in de gemeente Cocentaina (Alicante). Naar verluidt heeft deze plaatselijke groep het gevraagde eindverslag over de uitvoering niet aan de bemiddelende instantie bezorgd. Voorts hebben de Spaanse autoriteiten van deze groep geen lijst van de betaalde projecten ontvangen, en evenmin een verificatieverslag. De Spaanse autoriteiten hebben de Commissie bovendien meegedeeld dat het verslag over de controle waaraan de algemene accountantsdienst van de staat de groep heeft onderworpen, nog steeds niet is afgerond.

Duidelijk is in elk geval dat deze groep moet voldoen aan alle verplichtingen die voortvloeien uit de met de bemiddelende instantie gemaakte afspraken. Volgens de informatie die de Commissie heeft ontvangen, zouden de Spaanse autoriteiten niettemin bereid zijn tot een institutionele actie om het Leader I-saldo aan de groep CEDER „La montaña” te kunnen betalen.

(1999/C 207/037)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3094/98

**van Angela Sierra González (GUE/NGL), Pedro Maset Campos (GUE/NGL)
en Laura González Álvarez (GUE/NGL) aan de Commissie**

(16 oktober 1998)

Betreft: Duurzaam toerismebeleid in de EU

In verschillende Europese regio's ontstaan initiatieven met het oog op een duurzaam model voor toeristische ontwikkeling. Daartoe behoren projecten zoals „duurzame ontwikkeling op de eilanden”, de „programma's voor een plaatselijke agenda 21” met betrekking tot toeristische sites, het „Handvest voor een duurzaam toerisme” dat in 1995 werd aangenomen op de door de UNESCO gesteunde Wereldconferentie op Lanzarote, enz.

De Europese Unie, die niet alleen een van de belangrijkste toeristische bestemmingen ter wereld, maar ook de plaats van herkomst van een groot deel van de toeristen is, moet via de Europese Commissie strategieën uitwerken om de situatie van de toeristische — en met name de door massatoerisme getroffen — ruimte in de Gemeenschap te verbeteren.

Er moet een beleid worden ontwikkeld dat gericht is op de grootst mogelijke bescherming van de natuurlijke rijkdommen tegen de ontwikkeling van het toerisme, de aanpassing van de toeristische activiteiten op plaatsen met een grote landschappelijke en natuurlijke waarde, de vaststelling van richtsnoeren voor de „draagkracht” van toeristische bestemmingen, enz.

Heeft de Commissie de mogelijkheid overwogen om initiatieven met het oog op een duurzaam toerismebeleid in de EU te bevorderen, rekening houdend met het economische belang van deze sector, de invloed ervan op de ruimtelijke ordening en de toenemende concurrentie op internationaal niveau?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(7 december 1998)

De Commissie onderzoekt momenteel hoe zij de verplichting om het milieu in de beleidsvormen van de Gemeenschap te integreren, op het gebied van het toerisme kan uitvoeren.

Voorts wacht zij op de goedkeuring van de Raad voor een eerste meerjarenprogramma ter ondersteuning van het Europese toerisme⁽¹⁾. Een van de doelstellingen van dit programma bestaat erin om via een geïntegreerde strategische planning een duurzaam toerisme tot stand te brengen en de verschillende beleidsvormen, programma's en initiatieven die tot de ontwikkeling hiervan bijdragen, te ondersteunen. Geïntegreerde kwaliteitszorg op toeristische bestemmingen pleit voor een algemene aanpak die alle sectoren omsluit die bij de ontwikkeling van het toerisme betrokken zijn, waaronder ook een degelijk beheer van de natuurlijke rijkdommen.

In 1997 heeft de Commissie opdracht gegeven voor drie studies op het terrein van geïntegreerde kwaliteitszorg in het kust-, plattelands- en stadstoerisme. Bedoeling hiervan is de beste werkwijzen inzake geïntegreerde kwaliteitszorg in de landen van de Europese Economische Ruimte in kaart te brengen en te analyseren alsmede een bijdrage te leveren aan de uitwisseling van ervaringen en de overdracht van kennis binnen Europa. Deze studies zullen een gidsfunctie vervullen, zowel voor de openbare sector (met name lokale overheden) als de particuliere sector (met name ondernemingen in de toeristenindustrie). De resultaten zullen in het voorjaar van 1999 beschikbaar zijn.

De Commissie weet dat er slechts weinig gegevens bekend zijn over de milieugevolgen van het toerisme op het niveau van de Gemeenschap. Zij werkt momenteel — in een eerste fase — aan indicatoren voor de duurzame ontwikkeling op het gebied van vervoer en energie en neemt actief deel aan OESO-onderhandelingen over milieu-indicatoren voor de landbouw. Zij overweegt ook om — in een volgende fase — indicatoren voor de duurzame ontwikkeling op het gebied van toerisme op te stellen.

⁽¹⁾ COM(96) 635 def.

(1999/C 207/038)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3102/98
van Marie-Noëlle Lienemann (PSE) aan de Commissie

(8 oktober 1998)

Betreft: Richtlijn verzekeringen

De onderlinge ziekenfondsverzekeringen zonder winstoogmerk zijn van essentieel belang om iedereen toegang te geven tot medische verzorging en een preventiestrategie te ontwikkelen.

Zij dragen op solidaire wijze bij tot een betere sociale bescherming van de Europese burgers.

Acht de Commissie het derhalve niet wenselijk om voor deze ziekenfondsen een ander wettelijk kader vast te stellen dan de richtlijn inzake verzekeringen?

Hoe wil de Commissie meer in het algemeen rekening houden met het specifieke karakter van de onderlinge verzekeringen en de bescherming van hun belangen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(16 november 1998)

De Commissie erkent het belang van de rol die onderlinge ziekenfondsen spelen binnen de sociale economie van de Gemeenschap.

Wat het verzekeringsbedrijf betreft, stellen de communautaire richtlijnen inzake verzekeringen de voorwaarden voor het uitoefenen van deze activiteit in de eenheidsmarkt vast, overeenkomstig de beginselen van het EG-Verdrag inzake vrijheid van vestiging en van dienstverrichting. Die richtlijnen bevatten een regeling inzake de toegang tot en de uitoefening van die activiteiten, waarin wordt geëist dat verzekeringsondernemingen ongeacht hun juridische vorm over behoorlijke financiële waarborgen beschikken opdat zij steeds in staat zouden zijn de verbintenissen na te komen die uit de door hen ondertekende verzekeringscontracten voortvloeien. Die regeling is gebaseerd op een uitgebreid toezicht op de financiële aspecten van de verzekeringsondernemingen, waarbij onder meer wordt geëist dat er steeds voldoende technische voorzieningen zijn gevormd, dat die voorzieningen worden gedekt met gelijkwaardige congruente activa die volgens strikte regels worden belegd, dat voor alle activiteiten een afdoende solvabiliteitsmarge wordt gevormd die wordt berekend volgens de bepalingen van de richtlijnen verzekeringen, en dat er in alle verzekeringsondernemingen een goede administratieve en boekhoudkundige organisatie en adequate interne controleprocedures bestaan.

De communautaire richtlijnen die in de sector verzekeringen zijn aangenomen, bevatten reeds bepalingen waarin rekening wordt gehouden met het specifieke karakter van verzekeringsondernemingen die de vorm van een onderlinge verzekering aannemen. Deze bepalingen betreffen met name de vorming van eigen middelen van die organisaties (solvabiliteitsmarge) en staan onderlinge verzekeringsondernemingen buiten de tak levensverzekering toe de aanvullende bijdragen te gebruiken voor de vorming van hun solvabiliteitsmarge, ten belope van 50 % van die marge. Bovendien is het de lidstaten krachtens de richtlijnen toegestaan het minimum voorgeschreven garantiefonds voor die onderlinge verzekeringsondernemingen met 25 % te verlagen.

In de richtlijn betreffende het aanvullende toezicht op verzekeringsondernemingen in een verzekeringsgroep, die op 27 oktober 1998 door de Raad en het Parlement is aangenomen ⁽¹⁾, wordt volledig rekening gehouden met de wensen die de onderlinge verzekeringsondernemingen in de loop van dat wetgevend proces hebben bekendgemaakt. Die richtlijn creëert immers de nodige voorwaarden opdat onderlinge verzekeringsondernemingen, die per definitie geen wederzijdse participaties mogen hebben, en verzekeringsondernemingen in de vorm van een vennootschap op gelijke basis kunnen worden behandeld wat betreft de naleving van de solvabiliteitseisen, wanneer zij deel uitmaken van een verzekeringsgroep.

De lopende werkzaamheden over het statuut van de Europese onderlinge vennootschap en de Europese coöperatieve vennootschap hebben eveneens tot doel de onderlinge verzekeringsondernemingen in de lidstaten een juridisch instrument te verschaffen dat aan hun specifiek karakter is aangepast en waardoor zij zich op de interne markt kunnen begeven om er hun activiteit uit te oefenen.

⁽¹⁾ PB L 330 van 5.12.1998.

(1999/C 207/039)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3119/98
van Raimo Ilaskivi (PPE) aan de Commissie

(16 oktober 1998)

Betreft: Hennepsteelt in Finland

Volgens bepaalde kranten is in Finland met steun van de EU een begin gemaakt met het op experimentele basis telen van hennep. Dit heeft reeds positieve resultaten opgeleverd. Het is echter gebleken dat de geteelde hennep in sommige gevallen niet op de markt is gebracht, maar op een hoop is gegooid aan de rand van de akkers. Toch heeft de EU steun betaald voor de teelt van deze hennep.

Een dergelijke landbouwsteun is niet bepaald te kenschetsen als een zinvol gebruik van belastinggelden. De EU moet ofwel tevens het op de markt brengen van hennep steunen, hetgeen een verstandige vorm van landbouwbeleid zou zijn, ofwel het uitbetalen van steun verbinden aan de voorwaarde dat de geteelde hennep ook daadwerkelijk op de markt wordt gebracht.

Wat gaat de Commissie ondernemen om dit probleem op te lossen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(19 november 1998)

Bij Verordening (EEG) 1308/70 van de Raad van 29 juni 1970 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector vlas en hennep⁽¹⁾ is een hectaresteenregeling voor in de Gemeenschap geproduceerde hennep ingesteld. De steun wordt slechts toegekend als gebruik is gemaakt van zaaizaad van rassen met een gehalte aan bedwelmde stoffen (tetrahydrocannabinol) van niet meer dan 0,3 %. Dit maximum wordt met ingang van het verkoopseizoen 2001/2002 nog eens verlaagd tot 0,2 %.

Bovendien wordt slechts steun betaald voor oppervlakten die volledig zijn ingezaaid en afgeogst en waarop de normale teeltwerkzaamheden hebben plaatsgevonden.

Wat meer in het bijzonder Finland betreft, moet worden onderstreept dat het hennepareaal is toegenomen van 2 hectare in 1996 tot 53 hectare in 1997 en 1286 hectare in 1998 (voorlopig cijfer), hetgeen een vrij aanzienlijk areaal is.

Er bestaan geen eisen met betrekking tot de omstandigheden waaronder het geoogste product moet worden opgeslagen. Overeenkomstig de verbintenis van de Commissie in het kader van het prijzenpakket voor 1997/1998 om voorstellen te doen voor passende maatregelen in de hennepsector, heeft de Raad echter een met ingang van het eerstvolgende verkoopseizoen (1999/2000) toe te passen stelsel van verplichte contracten tussen producenten en eerste verwerkers, een verbintenis tot verwerking en een stelsel van erkenning van de eerste verwerkers ingesteld. De uitvoeringsbepalingen waarmee moet worden voorkomen dat hennep wordt verbouwd zonder dat er voor de producten afzetmogelijkheden zijn, worden momenteel verder uitgewerkt. Hierdoor worden de door het geachte parlementslid geschetste situaties voortaan voorkomen en moet normaliter worden gegarandeerd dat wordt gestreefd naar rendabele afzet van het product.

⁽¹⁾ PB L 146 van 4.7.1970.

(1999/C 207/040)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3135/98
van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie

(16 oktober 1998)

Betreft: Het niet-aanbesteden van de waterleiding van Ivrea

De gemeenteraad van de stad Ivrea (provincie Turijn) heeft op 1 juni 1998 besloten om een gemengde vennootschap op te richten voor het beheer van waterleiding, riolering en waterzuivering. Voor de oprichting van deze vennootschap, waarin de overheid een meerderheidsbelang heeft, is het bedrijfsleven benaderd alsof het om particuliere onderhandelingen ging. Het gaat echter om openbare werken (bij de eerste aanbestedingen werd gesproken van 20 miljard lire).

1. Is de Commissie met deze kwestie bekend?
2. Omdat het om een privatisering gaat waarbij de overheid een meerderheidsbelang houdt, en gezien de institutionele taken van deze vennootschap, luidt de vraag of de voor de oprichting van deze vennootschap gehanteerde regels voldoen aan de communautaire richtlijnen inzake overheidsaanbestedingen.
3. Zo nee, welke procedures bestaan er om het recht te doen zegevieren?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(11 december 1998)

De Commissie zal contact opnemen met de Italiaanse overheid, teneinde na te gaan of de door de geachte afgevaardigde vermelde procedure in overeenstemming is met het communautaire recht van de overheidsaanbestedingen.

(1999/C 207/041)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3146/98
van Umberto Bossi (NI) aan de Commissie**

(8 oktober 1998)

Betreft: Melkproductie

De Italiaanse autoriteiten leggen artikel 3, lid 4, van verordening (EEG) 536/93 ⁽¹⁾, sinds 1995 naast zich neer. Ook voor 1998 is de termijn duidelijk niet in acht genomen. De Italiaanse melkproducenten hebben bij de kopers 4000 miljard lire uitstaan. De Italiaanse regering heeft bij DG VI prot. NC/2976, de vragenlijst als bedoeld in artikel 8 van verordening 536/93 ingediend, waarin is vermeld dat in het jaar 1997/1998 een nationale melkproductie is bereikt van 9.325.938 ton, en dat is duidelijk beneden de voor Italië vastgestelde referentiehoeveelheid. In deze vragenlijst wordt aangegeven dat de gegevens „provisoirisch zijn en nog worden gecontroleerd en aangevuld”. De koper van melk is gehouden aan de toepassing van verordening 3950/92 ⁽²⁾ en moet zijn verklaring vóór 15 mei van elk jaar indienen.

1. Staat de bedoelde zinsnede ook in het ingediende vragenformulier?
2. Kunnen de ingediende gegevens nog verder worden aangevuld?
3. Worden kopers die de gegevens te laat indienen, gestraft met intrekking van de vergunning en betaling van de vastgestelde boetes?
4. Welke schadevergoedingen moeten worden toegekend aan de producenten die sinds 1995 geen aanspraak meer kunnen maken op compensatie en dus geen recht meer hebben om te produceren?
5. Welke maatregelen op het stuk van toezicht en bescherming denkt de Commissie te treffen om het recht van de communautaire melkproducenten op hun eigen werk te waarborgen? Welke initiatieven denkt zij te ontplooiën?

⁽¹⁾ PB L 57 van 10.3.1993, blz. 12.

⁽²⁾ PB L 405 van 31.12.1992, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(5 november 1998)

In de eerste plaats dient erop te worden gewezen dat de Commissie Italië een met redenen omkleed advies heeft doen toekomen, met name omdat de termijnen waarbinnen de heffing over 1995-1996 en 1996-1997 moesten worden betaald, niet zijn aangehouden. Bovendien heeft de Commissie de voorschotten op de landbouwuitgaven vermindert met het bedrag van de over die jaren verschuldigde heffingen. De gegevens voor 1997-1998, die moesten worden toegezonden op grond van artikel 8 van Verordening (EG) 536/93 van de Commissie van 9 maart 1993 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen voor de extra heffing in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, zullen bij de goedkeuring van de rekeningen worden gecontroleerd.

1. De zinsnede „dati provvisori in corso di verifica ed integrazione” komt voor in de vragenlijst die de Italiaanse autoriteiten aan de Commissie hebben gezonden.

2. Indien gegevens naar aanleiding van controles worden gewijzigd, moeten de lidstaten, op grond van artikel 8 van Verordening (EEG) 536/93, de Commissie vóór 1 december, 1 maart en 1 juli van elk jaar een bijgewerkte versie van de gegevens toezenden.
3. Indien de termijn voor de toezending van de afrekening voor elke producent niet wordt aangehouden, wordt de koper een boete opgelegd. De toestemming kan daarentegen worden ingetrokken indien de koper bovengenoemde gegevens in het geheel niet doorgeeft.
4. Het is van belang erop te wijzen dat de producent het recht heeft een hoeveelheid melk te produceren binnen de grenzen van zijn individuele referentiehoeveelheid. Het maximumbedrag van de heffing die hij moet betalen wordt berekend over de totale overschrijding van deze referentiehoeveelheid. Dit bedrag kan door de lidstaat worden verminderd op grond van nationale bepalingen die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) 3950/92 van de Raad van 28 december 1992 tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten (?). Of het vereveningsmechanisme wordt toegepast hangt dus uitsluitend van de lidstaat af.
5. De Commissie zal niet nalaten de maatregelen te nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat de communautaire wetgeving wordt nageleefd.

(¹) PB L 57 van 10.3.1993.

(²) PB L 405 van 31.12.1992.

(1999/C 207/042)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3158/98
van Concepció Ferrer (PPE) aan de Commissie

(19 oktober 1998)

Betreft: Handel in juwelen in de intracommunautaire ruimte

De Spaanse vereniging van juweliërs heeft bij de Commissie een klacht ingediend wegens de moeilijkheden die Spaanse exporteurs van juwelen ondervinden om hun producten in de intracommunautaire ruimte op de markt te brengen.

Welke maatregelen wil de Commissie nemen om de bestaande hinderpalen uit de weg te ruimen?

Antwoord van de heer Monti Namens de Commissie

(14 december 1998)

In de eerste plaats moet worden gewezen op het bestaan van een voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende met name de harmonisatie van de nationale wetgevingen op het gebied van werken van edelmetaal, teneinde het vrije verkeer ervan te garanderen (¹). Het voorstel beoogt de harmonisatie van de gehalten, gehaltemerken en stempelmerken van de verantwoordelijke, alsmede van de certificeringssystemen (er is voorzien in drie alternatieve systemen: kwaliteitsborging, EG-verklaring van overeenstemming en keuring door een derde partij). Tot dusver kon dit voorstel niet worden goedgekeurd als gevolg van meningsverschillen tussen de lidstaten over de certificeringsprocedures. De versie die momenteel bij de Raad ter discussie ligt, voorziet in een compromisplossing. Volgens deze oplossing zou de gelijkwaardigheid slechts tussen twee van de drie certificeringssystemen gelden, met name tussen de keuring door een derde partij en de kwaliteitsborging, terwijl het systeem van de EG-verklaring van overeenstemming facultatief zou blijven.

In afwachting van de communautaire harmonisatie heeft de Commissie, ingevolge een in 1992 uitgevoerde studie van de wetgevingen in alle lidstaten, inbreukprocedures ingesteld tegen de meeste lidstaten, vooral om aan te dringen op de volgende maatregelen: erkenning van de gehalten die in de andere lidstaten zijn aangebracht, of ten minste van de reeks gehalten die in de ontwerp-richtlijn zijn opgenomen (in de huidige versie ervan, namelijk degene die door het Italiaanse voorzitterschap in april 1996 werd voorgesteld; deze reeks komt overeen met deze die is opgenomen in de norm van de Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO) plus het gehalte 999), opname van een bepaling met het oog op de erkenning van de in de andere lidstaten wettelijk aangebrachte gehaltemerken, wanneer de aangegeven informatie gelijkwaardig is aan die welke door de nationale regelgeving is voorgeschreven, opname van een bepaling met het oog op de erkenning van de stempelmerken van de verantwoordelijke die in een andere lidstaat zijn geregistreerd, alsmede de afschaffing van alle verschillen tussen nationale en ingevoerde producten wat het merken betreft, ingeval de ingevoerde producten met het oog op het aanbrengen van het merkgehalte in het land van invoer worden voorgesteld. De inbreukprocedures hebben geresulteerd in de wijziging van de desbetreffende wetgevingen in de meeste lidstaten. Voor enkele lidstaten is de procedure aan de gang of bijna afgerond. Hieruit kan dan ook worden besloten dat, ingevolge het optreden van de Commissie, de nationale autoriteiten voortaan het beginsel van wederzijdse erkenning bij de handel in werken van edelmetaal aanvaarden.

Met name uit de klachten van de Spaanse ondernemingen is echter gebleken dat sommige concrete problemen blijven bestaan. Overeenkomstig de Spaanse wetgeving kan het garantiemerk worden aangebracht door een officiële instantie of door een daartoe gemachtigde instantie. In het laatstgenoemde geval gaat het om een instantie die door de fabrikant is voorgesteld en uitdrukkelijk voor dat doel is erkend door de nationale autoriteiten die het merken van nabij volgen. Dit systeem vertoont dus gelijkenis met een kwaliteitborgingssysteem. De daadwerkelijke erkenning wordt in de praktijk echter verhinderd door het feit dat de lidstaten die een systeem van keuring door een derde partij kennen, weigeren de onder de verantwoordelijkheid van de fabrikant aangebrachte gehaltemerken als gelijkwaardig met de onder een kwaliteitsborgingssysteem aangebrachte gehalten te erkennen. De Commissie heeft dan ook een nieuwe reeks klachten en ambtshalve geconstateerde gevallen geregistreerd en heeft de dialoog met alle betrokken lidstaten weer opgenomen om voor dit probleem een oplossing te vinden. De autoriteiten van de lidstaten wordt met name gevraagd of zij bereid zijn om de gehaltemerken die zijn aangebracht in het kader van een kwaliteitsborgingssysteem dat passende en toereikende garanties op professioneel gebied en op het gebied van onafhankelijkheid biedt, als gelijkwaardig te erkennen met gehaltemerken die door een derde instantie zijn aangebracht.

(¹) PB C 209 van 29.7.1994.

(1999/C 207/043)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3160/98
van Sören Wibe (PSE) aan de Commissie

(19 oktober 1998)

Betreft: Recht om de invoer te verbieden van vlees dat wordt geproduceerd door middel van een regelmatige toediening van antibiotica

Zweden heeft tot dusver zijn verbod weten te handhaven op het gebruik van antibiotica in veevoer met het oog op de bevordering van de groei.

Heeft Zweden echter het recht om de invoer te verbieden van vlees dat wordt geproduceerd door middel van een regelmatige toediening van antibiotica?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(9 december 1998)

Volgens de bepalingen in bijlage XV bij de Akte van Toetreding heeft Zweden inderdaad het recht om tot en met 31 december 1998 zijn wetgeving te handhaven die vóór de toetreding van kracht was voor wat betreft het verbod op het gebruik van een bepaald aantal toevoegingsmiddelen in diervoeding, waaronder antibiotica. De Commissie heeft echter op grond van gelijklopende rapporten van zowel wetenschappelijke kringen als van internationale of nationale organisaties over de ontwikkeling van resistentie tegen antimicrobiële stoffen de wetenschappelijke stuurgroep opgedragen deze zaak vanuit een multidisciplinair standpunt te onderzoeken. De Commissie zal de maatregelen voorstellen die volgens het wetenschappelijk advies van deze stuurgroep nodig zullen blijken.

„Deze afwijkingen mogen geen gevolgen hebben voor het vrije verkeer van uit de Gemeenschap afkomstige producten van dierlijke oorsprong”, zo staat in de Akte van Toetreding vermeld. De import van vlees van dieren die zijn gevoerd met voer dat bij Richtlijn 70/524/EEG van de Raad van 23 november 1970, betreffende toevoegingsmiddelen in de veevoeding (¹) toegestane antibiotica bevat, mag door Zweden dan ook niet verboden worden.

(¹) PB L 270 van 14.12.1970.

(1999/C 207/044)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3165/98
van Mathieu Grosch (PPE) aan de Commissie

(19 oktober 1998)

Betreft: Ondersteuning bij onderbreking van de loopbaan van grensarbeiders

Een grensarbeidster die in Duitsland werkt, kan in Duitsland een ouderschapsuitkering en ouderschapsverlof aanvragen ook al woont zij in België. Daarentegen bestaat er een probleem voor grensarbeiders uit Duitsland die als werknemers in België werkzaam zijn en een onderbreking van hun loopbaan aanvragen om hun kind

op te voeren. Indien de persoon in België zou wonen zou zij voor deze onderbreking van haar loopbaan rechtstreeks van het arbeidsbureau in België steun ontvangen. Daar de persoon in bedoeld geval echter in Duitsland woont, krijgt zij deze bijstand niet.

Vormt deze maatregel geen inbreuk op het vrije verkeer van werknemers in de Gemeenschap of tegen de toepassing van de sociale zekerheidsstelsels op werknemers die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(15 december 1998)

De Commissie is op de hoogte van het probleem van de grensarbeiders die in België werken maar in een andere lidstaat wonen en van hun recht op Belgische gezinsuitkeringen in het geval van loopbaanonderbreking.

De Commissie heeft contact opgenomen met de Belgische regering en gevraagd waarom de Belgische autoriteiten weigeren de uitkeringen te betalen.

Zodra het antwoord van de Belgische regering binnen is, zal de Commissie beslissen welke maatregelen verder zullen worden genomen.

(1999/C 207/045)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3185/98

**van Hadar Cars (ELDR), Karl Olsson (ELDR)
en Astrid Thors (ELDR) aan de Commissie**

(27 oktober 1998)

Betreft: Bespuiten van groenten en fruit met antibiotica

Onlangs heeft men in Zweden aandacht gekregen voor het feit dat antibiotica in sommige lidstaten (België, Nederland en Spanje) worden gebruikt als bestrijdingsmiddel bij de teelt van groenten en fruit. Geconstateerd is dat een overdreven gebruik van antibiotica kan leiden tot resistente bacteriën bij zowel mens als dier. Het gebruik van antibiotica als bestrijdingsmiddel vormt daarom een gevaar voor de gezondheid.

Welke maatregelen overweegt de Commissie om een einde te maken aan het gebruik van antibiotica als gewasbeschermingsmiddel?

(1999/C 207/046)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3356/98

van Anneli Hulthén (PSE) aan de Commissie

(30 oktober 1998)

Betreft: Besproeiing van fruit met antibiotica

Volgens berichten in o.a. de Zweedse media worden fruitculturen besproeid met antibiotica ter bestrijding van ongedierte etc. Het is echter bekend dat een te intensief gebruik van antibiotica zeer gevaarlijke gevolgen kan hebben, bijvoorbeeld kunnen bacteriën resistent worden.

Acht de Commissie besproeiing met antibiotica aanbevelenswaardig en hoe wordt de volksgezondheid ondanks deze besproeiing gewaarborgd?

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Fischler namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-3185/98 en P-3356/98**

(9 december 1998)

Tot de antibiotica die in bepaalde lidstaten zijn geregistreerd als gewasbeschermingsmiddel, behoren kasugamycine (geregistreerd in Griekenland, Spanje en Nederland), streptomycine (in België, Griekenland, Nederland, Oostenrijk), validamycine (in Nederland) en oxytetracycline (in Griekenland). Deze stoffen zullen op communautair niveau geëvalueerd worden in het licht van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen⁽¹⁾ in het kader van het herzieningsprogramma voor bestaande werkzame stoffen.

Het probleem van de ontwikkeling van antimicrobiële resistentie bij pathogene micro-organismen wordt bijzonder ernstig. Wetenschappelijke kringen en internationale of nationale organisaties hebben een aantal gelijklopende rapporten gepubliceerd. Daarom heeft de Commissie de wetenschappelijke stuurgroep gevraagd deze zaak en het verband met het gebruik van antimicrobiële stoffen in menselijke geneeskunde en diergeneeskunde, in de veehouderij en in gewasbescherming te onderzoeken. Indien nodig zal de Commissie volgens het advies van deze stuurgroep maatregelen voorstellen, die normaliter omstreeks april 1999 beschikbaar zullen zijn.

(¹) PB L 230 van 19.8.1991.

(1999/C 207/047)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3194/98
van Joaquín Sisó Cruellas (PPE) aan de Commissie

(27 oktober 1998)

Betreft: Europese dagen van het cultureel erfdeel

Op 25 en 26 september jl. werden in 44 landen van het oude continent Europese dagen van het cultureel erfdeel georganiseerd. Tijdens deze dagen boden kathedralen die normaliter entree heffen aan bezoekers vrije toegang. Het doel van deze dagen was de burgers meer vertrouwd te maken met historische en culturele monumenten en hen te overtuigen van de noodzaak deze monumenten in stand te houden.

Heeft de Europese Unie deelgenomen aan de Europese dagen van het cultureel erfdeel?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(14 december 1998)

De Europese dagen van het cultureel erfgoed, die sinds 1991 worden georganiseerd op initiatief van de Raad van Europa, dragen er ieder jaar toe bij dat talrijke Europeanen zich bewust worden van hun cultureel erfgoed, doordat hun gratis toegang wordt verleend tot plaatsen die normaal gesloten zijn voor het publiek.

De Commissie beijvert zich in het kader van haar culturele actie voor de bevordering van onder meer de bewustwording van het publiek voor het cultureel erfgoed en de toegankelijkheid ervan. In dit verband is zij al verscheidene jaren financieel betrokken bij de Europese dagen van het cultureel erfgoed, waarbij zij de respons bij het publiek en de Europese dimensie bijzonder waardeert.

De Commissie heeft de volgende bedragen bijgedragen:

- 1994: 70 000 ecu
- 1995: 70 000 ecu
- 1996: 70 000 ecu
- 1997: 70 000 ecu
- 1998: 80 000 ecu onder voorbehoud van een goede afwikkeling van de budgettaire en huishoudelijke procedures.

(1999/C 207/048)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3199/98
van Honório Novo (GUE/NGL) aan de Commissie

(27 oktober 1998)

Betreft: Vragenlijst t.a.v. de visserijsector

Zoals bekend heeft de Commissie enkele maanden geleden besloten een enquête te organiseren onder diverse werknemers- en werkgeversorganisaties uit de Europese visserijsector.

1. Kan de Commissie mij een officieel antwoord verstrekken op de volgende vragen: hoeveel organisaties in elke lidstaat werd de vragenlijst toegestuurd? Hoeveel daarvan hebben geantwoord?
2. Hoeveel organisaties in Portugal werd de vragenlijst toegestuurd? Welke hebben geantwoord?

3. Sommige Portugese organisaties die de vragenlijst niet hadden gekregen, hebben toch gereageerd. Hoeveel en welke?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(13 november 1998)

De Commissie heeft in maart 1998 in totaal 347 vragenlijsten over het gemeenschappelijk visserijbeleid na 2002 verstuurd naar organisaties die de vissers, de verwerking en de handel, de aquacultuur en het wetenschappelijk onderzoek vertegenwoordigen, naar vakbonden, naar consumentenverenigingen en naar milieuorganisaties. De lijst van de geadresseerden was in overleg met elke lidstaat bepaald. De Commissie heeft 172 antwoorden ontvangen.

Er werden 39 Portugese organisaties geraadpleegd, waarvan er twee een antwoord hebben ingezonden. De Commissie heeft ook een bijdrage ontvangen van een organisatie die niet rechtstreeks is geraadpleegd.

(1999/C 207/049)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3209/98

van Robert Sturdy (PPE) aan de Commissie

(16 oktober 1998)

Betreft: Steunregeling voor de verwerking van kalveren

Is het de Commissie bekend dat de Britse regering voorstelt om de steunregeling voor de verwerking van kalveren op 30 november 1998 stop te zetten?

Is de Commissie zich, gelet op het ontbreken van een exportmarkt voor stierkalveren van de melkveestapel, ervan bewust dat de stopzetting van deze regeling op middellange termijn zeer zware gevolgen kan hebben voor de rundvleessector in het Verenigd Koninkrijk en de Europese Unie?

Welke maatregelen neemt de Commissie om ervoor te zorgen dat het exportverbod voor kalveren spoedig wordt opgeheven?

Welke maatregelen overweegt de Commissie te nemen om ervoor te zorgen dat de steunregeling voor kalveren in het VK gehandhaafd blijft?

Een van de redenen om de steunregeling in het VK stop te zetten is blijkbaar de kostprijs wegens de hoogte van de steun die wordt toegekend? Kan de Commissie nagaan of het niet mogelijk is om een geringere steun te betalen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(5 november 1998)

1. Het is de Commissie bekend dat deze aangelegenheid bij de Britse regering in behandeling is, maar tot nog toe is het definitieve besluit niet formeel aan de Commissie meegedeeld.

2. en 4. Met ingang van 1 december 1998 is de toepassing van de verwerkingspremie niet langer verplicht voor de lidstaten. De beslissing erover moet dus door de betrokken nationale autoriteiten worden genomen.

3. Momenteel mogen bepaalde inrichtingen in Noord-Ierland vlees zonder been uitvoeren dat afkomstig is van runderen uit Noord-Ierse veestapels die voldoen aan strikte voorwaarden om te garanderen dat zij vrij zijn van bovine spongiforme encefalopathie (BSE). Bovendien heeft de Commissie aan het Permanent Veterinair Comité een ontwerp-besluit voorgelegd dat de uitvoer mogelijk moet maken van vlees zonder been van runderen die na 1 augustus 1996 in het Verenigd Koninkrijk zijn geboren; ook in dit geval zullen strikte controles ervoor moeten zorgen dat het gaat om dieren die vrij zijn van BSE. Het ligt voornamelijk niet in de bedoeling voorstellen te doen om het verbod op de uitvoer van levende runderen te versoepelen.

5. In Verordening (EEG) 805/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾ is bepaald dat de Commissie de verwerkingspremie op een zodanig niveau of, eventueel, op zodanige niveaus vaststelt dat, naar gelang van hetgeen in verband met de marktsituatie noodzakelijk is, voldoende kalveren uit productie worden genomen. De Commissie zal niet aarzelen om, zoals zij ook reeds in het verleden heeft gedaan, het premiebedrag op grond van deze bepaling aan te passen.

⁽¹⁾ PB L 148 van 28.6.1968.

(1999/C 207/050)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3212/98
van Bernd Lange (PSE) aan de Commissie

(27 oktober 1998)

Betreft: Duur van de afrekening van de kosten bij Socrates-projecten

Zoals meerdere deelnemers aan Socrates-projecten in Duitsland hebben verklaard, kan de terugbetaling van de kosten meer dan een jaar vergen. Aangezien zij deze kosten tevoren moeten betalen, betekent dit een grote last die juist voor deelnemers met geringere middelen moeilijk valt te dragen.

Hoe denkt de Commissie de behandeling van de afrekeningen bij Socrates-projecten te bespoedigen, teneinde minder draagkrachtige deelnemers aan het project niet te benadelen?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(8 februari 1999)

De voor de uitvoering van het Socrates-programma gehanteerde regels zijn niet zo dat de totale kosten van een project door de coördinator moeten worden gedragen voordat de subsidie van de Commissie wordt overgemaakt.

Integendeel, aangezien de Commissie bezorgd is dat de kosten van de Socrates-projecten een te zware financiële belasting voor de begunstigden zouden vormen, met name voor de kleinere organisaties, maakt zij aanzienlijke voorschotten (gelijk aan of meer dan 80 % vanaf de start van de projecten) over. Derhalve behoeft alleen het saldo van de subsidie aan het einde van het project te worden overgemaakt op basis van rechtvaardiging van de gemaakte kosten.

De betaling van deze saldi volgt na de analyse van de eindverslagen en de financiële afrekeningen met betrekking tot de projecten. De Commissie ziet erop toe dat snel tot de analyse van deze door de project-coördinatoren toegezonden stukken wordt overgegaan, zodat de saldi zonder vertraging kunnen worden overgemaakt. Een zo lange vertraging als de door de geachte afgevaardigde genoemde vormt een uitzondering die alleen verklaard kan worden door aan de betrokken projecten eigen bijzondere moeilijkheden.

(1999/C 207/051)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3217/98
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(26 oktober 1998)

Betreft: Schadeloosstelling van ontslagen personeel bij de firma Piraiki-Patraiki

Het consortium „Piraiki-Patraiki Katoenindustrie NV” valt sinds 1992 volgens bepalingen van de Griekse wet onder een speciale liquidatiesituatie. Aan de ontslagenen van de ondernemingen van dit consortium wordt een schadeloosstelling van 2.500 miljard drachmen uitbetaald (besluit van het Ministerie van Ontwikkeling nr. 863/14-1-97).

Kan de Commissie meedelen:

1. of de EU bijdraagt aan de betaling van deze schadeloosstelling, en zo ja, uit welk programma;
2. indien de EU meebetaalt, of de Commissie is nagegaan of er op uniforme wijze voor alle werknemers de hand is gehouden aan de voorwaarden tot uitbetaling van de schadeloosstellingen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(13 januari 1999)

1. De Commissie draagt niet bij aan de betaling van de genoemde schadeloosstelling.
2. De hoogte van schadeloosstellingen in het geval van ontslag vloeit niet voort uit communautaire wetgeving. Richtlijn 92/56/EEG van de Raad van 24 juni 1992 tot wijziging van Richtlijn 75/129/EEG betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake collectief ontslag ⁽¹⁾, gecodificeerd bij Richtlijn 98/59/EG van 20 juli 1998 ⁽²⁾, beoogt de bescherming van werknemers in het geval van collectief ontslag voornamelijk te versterken door een verkleining van de bestaande verschillen tussen de wetgeving van de lidstaten op het punt van „de modaliteiten en de procedure” en de maatregelen die de gevolgen van het ontslag voor de werknemers kunnen verzachten. De hoogte van een aan een werknemer te betalen schadeloosstelling bij opzegging van het arbeidscontract is bijgevolg een kwestie die uitsluitend onder de bevoegdheid van de nationale wetgever valt die daarvoor een exacte schaal vaststelt.

⁽¹⁾ PB L 245 van 26.8.1992.

⁽²⁾ PB L 225 van 12.8.1998.

(1999/C 207/052)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3221/98

van Pedro Maset Campos (GUE/NGL) aan de Commissie

(26 oktober 1998)

Betreft: Installatie voor de zuivering van afvalwater in Cieza (Murcia, Spanje)

De met communautaire kredieten gefinancierde installatie voor de zuivering van lagunewater in Cieza werkt na vier jaar nog steeds niet zoals het hoort. Er komt nog steeds rechtstreeks afvalwater terecht in de rivier de Segura, die door het plaatsje Cieza loopt en er een onverdraaglijke stank veroorzaakt die de gezondheid van de bewoners van Cieza schaadt. De getroffen bevolking eist dat er dringend maatregelen worden getroffen om een einde te maken aan de „verpestende stank” die de zuiveringsinstallatie teweegbrengt, en baseert haar eis op een arrest van het Hof van Straatsburg, waarbij de Spaanse staat voor een vergelijkbaar probleem veroordeeld werd tot de betaling van een schadevergoeding aan een vrouw uit Murcia, op basis van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens.

Er is bovendien geconstateerd dat het stankprobleem zich bij alle zuiveringsinstallaties van dit type voordoet.

1. Is de Commissie op de hoogte van deze situatie?
2. Is de Commissie niet van oordeel dat de bevoegde autoriteiten de werking van de waterzuiveringsinstallatie in Cieza moeten evalueren en een project moeten uitwerken voor de volledige reparatie ervan, waarbij alle tekortkomingen moeten worden verholpen?
3. Welke stappen kan de Commissie bij de Spaanse autoriteiten ondernemen om de naleving van de communautaire milieuwetgeving te garanderen, met name:
  - a) richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten?
  - b) richtlijn 91/156/EEG ⁽²⁾ betreffende afvalstoffen?
  - c) richtlijn 90/313/EEG ⁽³⁾ inzake de vrije toegang tot milieu-informatie?
4. Kan de Commissie alle informatie die zij omtrent deze zaak van de Spaanse autoriteiten zal ontvangen mededelen?

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

⁽²⁾ PB L 78 van 26.3.1991, blz. 32.

⁽³⁾ PB L 158 van 23.6.1990, blz. 56.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(21 januari 1999)

1. De Commissie is niet op de hoogte van de door het geachte parlementslid genoemde feiten.
2. In het kader van Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 ⁽¹⁾ inzake de behandeling van stedelijk afvalwater en met het oog op het leveren van een bijdrage aan de tenuitvoerlegging daarvan heeft de Commissie de installatie van zuiveringsstations in Spanje gefinancierd. De Spaanse autoriteiten dienen evenwel te zorgen voor het beheer en de goede werking van deze installaties.
3. De Commissie weet niet of het zuiveringsstation waarvan hier sprake is onderworpen is aan de procedure voor de milieu-effectbeoordeling als bedoeld in Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten. Er dient evenwel op te worden gewezen dat in artikel 2 van die richtlijn is bepaald dat, voordat een vergunning wordt verleend, de projecten die een aanzienlijk milieu-effect kunnen hebben, met name gezien hun aard, omvang of ligging, worden onderworpen aan een beoordeling van die effecten. Deze bepaling is van toepassing op de in de bijlagen I en II bij de richtlijn genoemde projecten. In punt 11 d) van bijlage II worden waterzuiveringsinstallaties genoemd. Overeenkomstig artikel 4, lid 2, van de richtlijn dienen projecten van de in bijlage II genoemde categorieën te worden onderworpen aan een beoordeling van hun effecten indien de Lid-Staten van oordeel zijn dat hun kenmerken zulks noodzakelijk maken. Aangezien het hier een installatie betreft die reeds vier jaar in werking is kan een milieu-effectbeoordeling overeenkomstig de richtlijn niet meer achteraf gevraagd worden.

Ten aanzien van Richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 tot wijziging van Richtlijn 75/442/EEG betreffende afvalstoffen is de Commissie op grond van de informatie welke door het geachte parlementslid is verstrekt van oordeel dat deze in het onderhavige geval niet van toepassing is, aangezien volgens artikel 2 afvalwater buiten de werkingssfeer van de richtlijn valt wanneer het reeds onder andere voorschriften valt. Afvalwater nu valt onder de eerder genoemde richtlijn 91/271/EEG.

In artikel 3 van Richtlijn 90/313/EEG van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie is bepaald dat overheidsinstanties gehouden zijn op verzoek milieu-informatie beschikbaar te stellen aan iedere natuurlijke of rechtspersoon, zonder dat deze een belang behoeft aan te tonen. Op grond van de door het geachte parlementslid vermelde feiten alleen is de Commissie niet in staat vast te stellen of bij de Spaanse autoriteiten een verzoek is ingediend om toegang te krijgen tot informatie waaraan deze een niet passend gevolg zouden hebben gegeven.

4. De Commissie wijst erop dat in tegenstelling tot wat in de vraag beweerd wordt, het zuiveringsstation voor afvalwater in Cieza niet met behulp van communautaire fondsen is gefinancierd. Daarentegen zijn voor de geotechnische studie van de terreinen waarop het station gebouwd is en het analyseren van het afvalwater met het oog op de uitbreiding van de betrokken zuiveringsinstallatie in 1997 wel degelijk fondsen verstrekt in het kader van het operationeel programma voor de regio Murcia (1994-1999).

De Commissie zendt het geachte parlementslid en het secretariaat-generaal van het Parlement de informatie welke zij met betrekking tot dit zuiveringsstation van de Spaanse overheid ontvangen heeft.

⁽¹⁾ PB L 135 van 30.5.1991, blz. 40.

(1999/C 207/053)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3224/98
van Umberto Bossi (NI) aan de Commissie

(26 oktober 1998)

Betreft: Melkproductie

De Italiaanse regering heeft aan de Europese Unie zeer zware boetes moeten betalen, omdat zij aangifte had gedaan van een hogere melkproductie dan de algemene referentiehoeveelheid (ARH). Sedert 1995 heeft de overheid nog geen compensatie betaald, waardoor de liquiditeit van de producenten (4.000 miljard lire) aanzienlijk is gedaald, aangezien de afnemers van de melk de heffing afhouden in afwachting van genoemde compensatie. De voor 1997-1998 door de afnemers aangegeven hoeveelheid melk ligt heel wat lager dan de ARH.

Al deze met elkaar verband houdende factoren doen vermoeden dat de interne markt is verstoord en de concurrentieregels tussen de lidstaten zijn overtreden, met alle schadelijke gevolgen vandien voor de melkproducenten in de Povlakte.

Kan de Commissie derhalve mededelen:

1. of zij meent nauwgezet alle maatregelen te hebben getroffen om de Italiaanse regering te dwingen op de juiste wijze te handelen,
2. of zij vindt dat nationale of communautaire particuliere en/of overheidsstructuurvoorzieningen van de chaos die de Italiaanse regering heeft veroorzaakt hebben geprofiteerd om in strijd met het principe van de vrije concurrentie hieruit voordeel te halen,
3. of zij niet van oordeel is dat het thans absoluut noodzakelijk is het beheer van en de controle op de Italiaanse melkproductie onder communautair toezicht te stellen,
4. of zij niet meent dat de aanzienlijke bedragen die de afnemers om verschillende redenen inhouden, t.w. ongeveer 50 % van de marktwaarde van de Italiaanse melk, tot concurrentievervalsing leiden?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(30 november 1998)

1. Het antwoord is ja. Sinds 1984 heeft de Commissie gereageerd met alle middelen die haar ter beschikking staan. Het is voldoende om te herinneren aan de inbreukprocedures die tegen Italië zijn ingeleid in 1985, in 1988, in 1995 en laatstelijk nog op 12 januari 1998. Voorts heeft de Commissie de voorschotten op de afrekening van de landbouwwitgaven verlaagd telkens wanneer Italië zich niet had gehouden aan de termijn voor de betaling van het aan de Commissie verschuldigde heffingsbedrag.
2. De Commissie beschikt niet over gegevens om hierop te antwoorden. Op een markt die door een quotastelsel wordt gereguleerd, bestaat de enige manier om de vrije concurrentie in stand te houden hierin dat de lidstaten in geval van overschrijding van de totale gegarandeerde hoeveelheid de communautaire regelgeving in acht nemen.
3. De lidstaat is verantwoordelijk voor het beheer van en de controle op het stelsel van melkquota op nationaal niveau; wel kan de Commissie nagaan of het stelsel goed functioneert, met name in het kader van de goedkeuring van de rekeningen en van haar bevoegdheden om te controleren of het Gemeenschapsrecht correct wordt toegepast. De Commissie heeft niet het recht om zich in plaats van een lidstaat met het beheer van en de controle op de nationale melkproductie te bemoeien.
4. De Commissie deelt de mening van het geachte parlementslid niet en verwijst hem naar het antwoord op zijn schriftelijke vraag P-3146/98 ⁽¹⁾ dat zij hem onlangs heeft gegeven.

⁽¹⁾ Zie blz. 32.

(1999/C 207/054)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3226/98 van Elena Marinucci (PSE) aan de Commissie

(19 oktober 1998)

Betreft: Communautair initiatief URBAN

Kan de Commissie mededelen:

1. of het waar is dat zij als follow-up van de Europese Raad van Cardiff en om het vredesproces in Ierland te steunen overweegt de hiervoor benodigde kredieten te onttrekken aan niet gebruikte communautaire initiatieven, en
2. op welke wetgeving dit besluit is gebaseerd?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(19 november 1998)

De Commissie heeft de lidstaten voorgesteld het initiatief met betrekking tot het vredes- en verzoeningsproces in 1999 van middelen te voorzien door de indicatieve bedragen voor beneden verwachting presterende communautaire initiatieven te verlagen. Hiermee zou tegemoet worden gekomen aan het verzoek van de

Europese Raad van Cardiff van juni 1998 aan de Commissie om te onderzoeken hoe de nieuwe mogelijkheden die het Noord-Ierse vredesakkoord biedt, kunnen worden ondersteund. Daarmee zou ook worden ingegaan op het verzoek van het Parlement om de praktische ondersteuning van het vredesakkoord als een urgente aangelegenheid te beschouwen. Ook zouden op die manier de richtsnoeren voor de ontwerpbegroting voor 1999 worden gevolgd, waarin wordt gesteld dat een extra bedrag van 100 miljoen ecu voor het vredesinitiatief ter beschikking moet worden gesteld door de andere communautaire initiatieven te herprogrammeren, en zou tegemoet worden gekomen aan de wens van het Parlement om door herschikking van de middelen voor de communautaire initiatieven voor een adequate financiële uitvoering te zorgen.

De wijzigingen in de indicatieve verdeling zullen worden aangebracht door wijziging van de besluiten van de Commissie van 13 juli 1994 en 8 mei 1996, waarbij respectievelijk de oorspronkelijke indicatieve toewijzing van middelen ten behoeve van de communautaire initiatieven en de verdeling van de financiële reserve van de communautaire initiatieven zijn vastgesteld.

(1999/C 207/055)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3228/98

van Karin Riis-Jørgensen (ELDR) aan de Commissie

(26 oktober 1998)

Betreft: Belastingwetgeving in verband met pensioenen

Kan de Commissie mededelen of de burger over zijn pensioen naar haar oordeel belasting moet betalen in het land dat het pensioen uitkeert of in het land waar hij verblijft?

Ter illustratie: Denemarken heeft zijn overeenkomst inzake dubbele belasting met Portugal opgezegd, waardoor gepensioneerde Denen die in Portugal wonen voortaan in Denemarken belasting moeten afdragen over hun Deense pensioenen, terwijl gepensioneerde Denen in Spanje over hun Deense pensioenen nog steeds belasting betalen in Spanje.

Acht de Commissie het redelijk dat een land zijn in het buitenland verblijvende gepensioneerden op deze manier verschillend behandelt met betrekking tot de belastingwetgeving die op hun pensioenen van toepassing is?

Bestaan er reeds richtsnoeren ten aanzien van de belastingwetgeving die geldt voor de pensioenen van in het buitenland gevestigde gepensioneerden? Zo ja, welke?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(3 februari 1999)

Er bestaat geen communautaire wetgeving inzake het recht om belastingen te heffen op inkomsten uit pensioen. De meeste bilaterale belastingverdragen omvatten evenwel dergelijke bepalingen, die vaak zijn gebaseerd op artikel 18 van het modelverdrag van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) inzake belastingheffing op inkomen en kapitaal, waarin het recht op het heffen van belastingen aan het land van verblijf wordt toegewezen. Indien er geen bilateraal verdrag bestaat, hebben beide landen in beginsel het recht om belastingen te heffen. Zij dienen er via hun nationale wetgeving voor te zorgen dat dubbele belastingheffing wordt voorkomen.

Indien zich daadwerkelijk een situatie van dubbele belastingheffing zou voordoen, zou moeten worden onderzocht of die dubbele belastingheffing compatibel is met de fundamentele vrijheden die door het EG-Verdrag zijn gewaarborgd. Gezien het ontbreken van communautaire harmonisatie- of coördinatievoorwaarden vormt het feit dat gepensioneerden die naar verschillende buitenlandse lidstaten zijn verhuisd op verschillende wijze worden belast, evenwel geen schending van het Verdrag.

De Commissie wenst de aandacht van het geachte parlementslid te vestigen op het feit dat zij thans bezig is met maatregelen voor het wegwerken van die hinderpalen voor het vrije verkeer van werknemers en voor de vrije financiële dienstverlening die het gevolg zijn van de complexe en uiteenlopende belastingheffing op aanvullende pensioenen en levensverzekeringen in de verschillende lidstaten van de Gemeenschap en van een onvoldoende coördinatie van het belastingbeleid op dit gebied.

(1999/C 207/056)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3255/98
van Eryl McNally (PSE) aan de Commissie

(28 oktober 1998)

Betreft: Overdracht van overheidspensioenen tussen lidstaten

Kan de Commissie meedelen welke plannen op stapel staan voor mensen uit verschillende lidstaten die hun overheidspensioen overgemaakt willen zien worden naar een verblijfplaats in een andere lidstaat?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(15 december 1998)

Artikel 10 van Verordening (EEG) 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen ⁽¹⁾ stelt dat de uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en de renten bij arbeidsongevallen, verkregen op grond van een wettelijke regeling van één of meer lidstaten, op generlei wijze kunnen worden verminderd, gewijzigd, geschorst, ingetrokken of verbeurd verklaard op grond van het feit dat de rechthebbende op het grondgebied van een andere lidstaat woont dan die, op het grondgebied waarvan zich het orgaan bevindt dat deze uitkering verschuldigd is. Deze verordening is rechtstreeks toepasselijk in alle lidstaten van de Gemeenschap en van de Europese Economische Ruimte (EER).

⁽¹⁾ Een bijgewerkte versie van deze verordening is gepubliceerd in PB L 28 van 30.1.1997.

(1999/C 207/057)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3260/98
van Yves Verwaerde (PPE) aan de Commissie

(28 oktober 1998)

Betreft: De vraag of cumulatiecommissies wel verenigbaar zijn met de communautaire wetgeving

Wanneer in Frankrijk een landbouwer een bepaald areaal bewerkt en hij zijn bedrijf besluit uit te breiden, moet hij tevoren toestemming verkrijgen van een cumulatiecommissie wanneer het nieuwe oppervlak, al naargelang het departement, twee of drie keer zo groot is als het minimum toegestane landbouwbedrijf.

Kan de Commissie meedelen of ook in andere lidstaten en, zo ja, in welke er van dit soort cumulatiecommissies bestaan?

Zijn deze commissies wel verenigbaar met de communautaire wetgeving, met name met het beginsel van vrijheid van vestiging?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(30 november 1998)

Zoals door het geachte parlementslid wordt vermeld, wordt de uitbreiding van landbouwbedrijven in Frankrijk gecontroleerd door een cumulatiecommissie. Soortgelijke regelingen en procedures in andere lidstaten zijn de Commissie niet bekend.

De Commissie wijst er echter op dat de communautaire regelgeving in het algemeen, en het gemeenschappelijk landbouwbeleid in het bijzonder, geen afbreuk doet aan de bevoegdheid van de lidstaten om regelingen en procedures in te stellen waarmee wordt beoogd de ontwikkeling, en vooral de uitbreiding, van de landbouwbedrijven te volgen in het kader van bijvoorbeeld het nationale beleid inzake ruimtelijke ordening, of meer in het bijzonder van maatregelen om de vestiging van jonge landbouwers te bevorderen.

Volgens de gegevens waarover de Commissie momenteel beschikt, zijn deze regelingen en procedures niet met het beginsel van vrije vestiging in strijd.

(1999/C 207/058)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3267/98**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie**

(30 oktober 1998)

Betreft: Onderzoek van de Europese Observatiepost voor de werkgelegenheid

Volgens een onderzoek van de Europese Observatiepost voor de werkgelegenheid bedraagt de werkloosheid in Griekenland 13,2%. Dit percentage wijkt af van de cijfers van de Griekse Organisatie voor de tewerkstelling van het arbeidspotentieel (10%) en tevens van de cijfers van de Griekse Statistische Dienst (10,3%). Kan de Commissie, overwegende dat in de publicaties van EUROSTAT over de werkloosheid gegevens over Griekenland ontbreken, ons de conclusie van bovengenoemd onderzoek meedelen, met name de gegevens over de jonge langdurig werklozen (omvang van het probleem, mogelijkheden voor het vinden van arbeidsplaatsen, enz.)? Kan zij tevens, overwegende dat de openbaarmaking van dit onderzoek in Griekenland de nodige opschudding heeft verwekt, aangezien daarin sprake is van een ongeveer 30% hogere werkloosheid, de nodige verzekeringen geven ten aanzien van de betrouwbaarheid van het onderzoek en tevens aangeven of de genoemde cijfers de werkelijke tendensen van de werkloosheid in Griekenland weerspiegelen?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(10 december 1998)

Het geachte parlementslid verwijst naar een artikel in nummer 30 van Trends, dat in de zomer van 1998 door de Waarnemingspost voor de werkgelegenheid is gepubliceerd. In dit nummer worden bevolkingsgroepen bestudeerd die volgens de huidige internationale definities niet als werkloos worden geclassificeerd. Deze groepen omvatten bijvoorbeeld mensen die deelnemen aan werkgelegenheidsprogramma's, mensen die minder uren werken dan zij zouden willen („verborgen werkloosheid”), mensen die om economische redenen minder dan gebruikelijk werken en mensen die wel een baan willen, maar niet actief werk zoeken, omdat zij denken dat er geen banen zijn („ontmoedigde werknemers”).

Het in de vraag genoemde cijfer van 13,2% is een „geaggregeerde werkloosheidsindicator” voor Griekenland, die is berekend door de vier bovengenoemde groepen (respectievelijk 0,9%, 0,8%, 0,8% en 0,4% van de arbeidskrachten) op te tellen bij het cijfer van 10,3%, dat het Griekse bureau voor de statistiek voor 1996 als werkloosheidscijfer heeft opgegeven (en dat al hoger is dan de door de Commissie gepubliceerde 9,6%, een cijfer dat afwijkt door een andere definitie zoals in het artikel wordt besproken). Wanneer dezelfde berekening voor andere lidstaten wordt uitgevoerd, leidt dit natuurlijk ook tot hogere totaalcijfers dan de officiële werkloosheidscijfers.

In het artikel wordt de aandacht gevestigd op een aantal belangrijke werkloosheidsvraagstukken, waaronder het probleem van de toetreding tot de arbeidsmarkt van jongeren zonder werkervaring en de steeds grotere moeilijkheden van langdurig werklozen om een baan te vinden. Deze komen in hoofdzaak overeen met de analyse die in andere namens de Commissie opgestelde publicaties zijn gepresenteerd, zoals het jaarlijks verslag „Werkgelegenheid in Europa”.

De Commissie verheugt zich over elk onderzoek dat, zoals dit artikel, bijdraagt tot een beter begrip van de verschijnselen op de arbeidsmarkt. In haar eigen publicatie van arbeidsmarktgegevens stelt de Commissie voor de definities die door de Internationale Arbeidsbureau zijn gepubliceerd en die door alle lidstaten zijn erkend, te blijven naleven.

(1999/C 207/059)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3269/98**van Viviane Reding (PPE) aan de Commissie**

(30 oktober 1998)

Betreft: ECHO-schandaal: worden gevaarlijke sektes met EU-geld gefinancierd?

Zoals blijkt uit persberichten (Le Soir, 14 oktober 1998, blz. 11), reikt het schandaal met ECHO-steun van de Commissie zeer ver: de in Luxemburg gevestigde (in het Château d'Ansembourg is het bestuur voor Europa en Afrika ondergebracht) en als zeer gevaarlijk geldende Japanse sekte Sūkyō Mahikari zou via indirecte kanalen miljoenen uit de kas van de EU hebben gekregen. De leider van de sekte voor Europa en Afrika, de in onroerend goed handelende Luxemburgse graaf Gaston von Ansembourg, heeft blijkbaar ook geprofiteerd van externe contracten van de Commissie.

Dat geld dat bestemd is voor mensen in nood wordt verduisterd is al erg genoeg. Wanneer door dit geld echter ook nog indirect sektes worden gefinancierd die wereldwijd bekend staan wegens hun fanatisme en mensenhaat, is het schandaal niet meer te overtreffen!

De waardevolle arbeid van ECHO, waarvan vele behoeftige mensen in de wereld afhankelijk zijn, krijgt door dit bedrog een slechte naam, waardoor de gehele Gemeenschap schade lijdt.

Hoe wil de Commissie in de toekomst dit soort fraude voorkomen? In hoeverre dient de oprichting van een onafhankelijke organisatie ter bestrijding van fraude te voorkomen dat bijvoorbeeld sektes direct of indirect worden gefinancierd? Is de Commissie voornemens voor de gunning van contracten de betrokken maatschappijen en hun medewerkers in de toekomst aan een nauwkeuriger onderzoek te onderwerpen?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie

(7 januari 1999)

De Commissie heeft kennis genomen van het op 14 oktober 1998 in „Le Soir” verschenen artikel evenals van een later artikel dat op 22 oktober 1998 in „La Lanterne” is verschenen.

Op grond van de informatie waarover de Commissie momenteel beschikt, zijn er geen aanwijzingen dat een religieuze sekte communautaire middelen heeft ontvangen die voor humanitaire steun waren bestemd.

Voorts bevestigt de Commissie dat communautaire middelen (60 000 ecu) zijn toegewezen aan de vereniging Sûkyô Mahikari voor de restauratie van de tuinen van het „château d'Ansembourg” (proefproject 93/L/1 voor de instandhouding van het Europees architectonisch erfgoed). Uit een onderzoek van de voorwaarden voor de toewijzing evenals van de uitvoering van de werkzaamheden bleek dat geen onregelmatigheden hebben plaatsgevonden.

Het is te vroeg om in dit stadium te antwoorden op de andere beschuldigingen van financiële aard in deze artikels. De zaak wordt momenteel onderzocht.

De Commissie is het ermee eens dat zij over uitvoerige informatie dient te beschikken bij onderhandelingen over het gunnen van contracten en dat zij selectiecriteria moet toepassen zoals de financiële draagkracht van de kandidaten. De Commissie verwijst het geachte parlementslid naar haar mededeling van 18 november 1997 over gezond financieel beheer ⁽¹⁾ waarin is vermeld dat de procedures voor de toewijzing van subsidies en voor aankopen momenteel worden herzien. Bovendien is een waarschuwingssysteem ingesteld om de Commissie in staat te stellen gegevens via andere kanalen te controleren voordat contracten worden gegund. De Commissie wijst er tevens op dat zij niet bevoegd is om het personeel van haar contractanten systematisch te onderzoeken en dat het haar niet is toegestaan te discrimineren op grond van persoonlijke gegevens als geloofsovertuigingen. In dit opzicht zal de mogelijke, door voorzitter Santer aangekondigde oprichting van een onafhankelijke dienst voor fraudebestrijding geen verandering brengen in de huidige situatie.

⁽¹⁾ Improving Action against Incompetence, Financial Irregularities, Fraud and Corruption; SEC(97) 2198.

(1999/C 207/060)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3276/98

van Terence Wynn (PSE) aan de Commissie

(22 oktober 1998)

Betreft: Retributies voor keuringen en sanitaire controles van vers vlees

Met de Meat (Hygiene and Inspection) (Charges) Regulations 1998 worden in het Verenigd Koninkrijk de bepalingen ten uitvoer gelegd betreffende retributies ingevolge richtlijn 85/73/EEG van de Raad van 29 januari 1985 inzake de financiering van de keuringen en sanitaire controles ⁽¹⁾, zoals vastgelegd in de richtlijnen 89/662/EEG ⁽²⁾, 90/425/EEG ⁽³⁾, 90/675/EEG ⁽⁴⁾ en 91/496/EEG ⁽⁵⁾. De gewijzigde en geconsolideerde tekst van genoemde richtlijnen is gehecht aan richtlijn 96/43/EG ⁽⁶⁾ van de Raad van 26 juni 1996 tot wijziging en codificering van richtlijn 85/73/EEG om de financiering van de keuringen en veterinaire controles van levende dieren en bepaalde dierlijke producten te garanderen en tot wijziging van de richtlijnen 90/675/EEG en 91/496/EEG. Ingevolge artikel 1 van richtlijn 85/73/EEG voorzien de Regulations ook in de heffing van een retributie in verband met sanitaire controles bij het slachten van zoogdieren en vogels uit derde landen waarvoor geen standaardretributie is vermeld. De retributies hebben betrekking op alle krachtens de Welfare of Animals (Slaughter or Killing) Regulations 1995 (S.I. 1995/731) uitgevoerde toezicht op het welzijn van dieren die in slachthuizen worden geslacht voor menselijke consumptie.

1. Kan de Commissie nadere bijzonderheden verstrekken over de hierboven genoemde retributies in alle lidstaten?
2. Kan de Commissie bevestigen dat alle lidstaten de hierboven genoemde richtlijnen ten uitvoer leggen?
3. Kan de Commissie een definitie geven van de term „dierenarts”, zoals genoemd in de richtlijn?

(¹) PB L 32 van 5.2.1985, blz. 14.

(²) PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13.

(³) PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.

(⁴) PB L 373 van 31.12.1990, blz. 1.

(⁵) PB L 268 van 24.9.1991, blz. 56.

(⁶) PB L 162 van 1.7.1996, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(8 december 1998)

1. Bij Richtlijn 85/73/EEG van de Raad van 29 januari 1985 inzake de financiering van de keuringen en sanitaire controles van vers vlees en van vlees van pluimvee is het beginsel ingevoerd dat bij het slachten van landbouwhuisdieren een retributie wordt geheven. Een harmonisatie op dit gebied is tot stand gebracht bij Beschikking 88/408/EEG van de Raad van 15 juni 1988 betreffende de niveaus van de te heffen retributies voor de keuringen en sanitaire controles van vers vlees (¹). In deze beschikking zijn de bedragen vastgesteld van de door de lidstaten te heffen retributies voor de keuringen en sanitaire controles van vers vlees die zijn voorgeschreven bij de Richtlijnen 64/433/EEG (²), 71/118/EEG (³), 85/358/EEG (⁴) en 86/469/EEG (⁵).

2. Op grond van bepaalde informatie kreeg de Commissie echter de indruk dat het met de toepassing van de beschikking niet goed zat en dat de beoogde harmonisatie in de sector nog lang niet was bereikt. Daarom is de Commissie in maart 1992 begonnen met een onderzoek dat betrekking had op alle lidstaten. Daarbij werden met name honderden door de lidstaten ingediende documenten bestudeerd om na te gaan of de beschikking correct werd toegepast. Op grond van de resultaten van dit onderzoek werden tegen de lidstaten inbreukprocedures ingeleid. Bij sommige van deze procedures ging het om incidentele inbreuken, bij andere om principiële aspecten. In 1993 heeft de Raad zijn goedkeuring gehecht aan Richtlijn 93/118/EEG van 31 december 1993 tot wijziging van Richtlijn 85/73/EEG inzake de financiering van de keuringen en sanitaire controles van vers vlees en van vlees van pluimvee (⁶) en tot intrekking van Beschikking 88/408/EEG. De inhoud van Beschikking 88/408/EEG is echter overgenomen in hoofdstuk I van de bijlage van de aldus gewijzigde richtlijn, zodat de Commissie de lopende inbreukprocedures kon voortzetten.

De Commissie wenst twee belangrijke aspecten onder de aandacht van het geachte parlamentslid te brengen. In de eerste plaats is er sprake van een gefaseerde harmonisatie van de heffing van de retributies. Zoals gezegd, zijn de bij de keuringen en sanitaire controles van vers vlees en van vlees van pluimvee te heffen retributies vastgesteld bij Beschikking 88/408/EEG en vervolgens bij Richtlijn 93/118/EEG overgenomen in hoofdstuk I van de bijlage van Richtlijn 85/73/EEG. Richtlijn 93/118/EEG heeft aan die bijlage echter ook een hoofdstuk II toegevoegd, dat betrekking heeft op de retributies die moeten worden geheven bij de invoer van dergelijk vlees.

Later heeft de Raad Richtlijn 85/73/EEG bij Richtlijn 96/43/EG van 26 juni 1996 nogmaals gewijzigd. Bij die gelegenheid zijn de reeds genoemde twee hoofdstukken aangevuld met bepalingen inzake de retributies die moeten worden geheven bij keuringen en sanitaire controles van visserijproducten en levende dieren. De door het geachte parlamentslid bedoelde retributies zijn dus oorspronkelijk vastgesteld bij Beschikking 88/408/EEG, waarvan de toepassing door de Commissie is onderzocht. Het tweede aspect dat de Commissie onder de aandacht van het geachte parlamentslid wil brengen, betreft juist de toepassing door de lidstaten van deze bij het slachten van landbouwhuisdieren te heffen retributies. Het onderzoek dat de Commissie naar de toepassing van Beschikking 88/408/EEG heeft ingesteld, en de inbreukprocedures die zij vervolgens heeft ingeleid, hebben ertoe geleid dat de toenmalige 12 lidstaten uitvoering zijn gaan geven aan deze beschikking zoals bij Richtlijn 93/118/EEG overgenomen in hoofdstuk I van de bijlage van Richtlijn 85/73/EEG. Deze lidstaten voeren de voorgeschreven keuringen uit en heffen retributies hetzij op basis van de in de richtlijn vastgestelde forfaitaire bedragen, hetzij op basis van de reële kosten overeenkomstig de bij de richtlijn toegestane regeling. Wat de nieuwe lidstaten betreft, zijn er nog enkele problemen; aan een oplossing daarvan wordt gewerkt.

3. De term „dierenarts” als beroepskwalificatie komt slechts eenmaal voor in de tekst van Richtlijn 85/73/EEG zoals gewijzigd bij Richtlijn 96/43/EG van de Raad (in bijlage A, hoofdstuk I, punt 5, inleidende zin). Er wordt daar over dierenartsen gesproken om onderscheid te maken tussen de verschillende categorieën personeel die bij de controles in slachthuizen en uitsnijderijen zijn betrokken.

(¹) PB L 194 van 22.7.1988.

(²) PB L 121 van 29.7.1964.

(³) PB L 55 van 8.3.1971.

(⁴) PB L 191 van 23.7.1985.

(⁵) PB L 275 van 26.9.1986.

(⁶) PB L 340 van 31.12.1993.

(1999/C 207/061)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3280/98
van Mark Watts (PSE) aan de Commissie

(30 oktober 1998)

Betreft: Lozing van zuiveringsslib

Binnenkort is het lozen van zuiveringsslib in zee volgens de EU-wetgeving verboden. Welke alternatieve lozingsmogelijkheden bestaan er?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard Namens de Commissie

(17 december 1998)

Er zijn traditioneel vier belangrijke methoden voor de verwijdering van zuiveringsslib: hergebruik in de landbouw, verbranding, storting en verwijdering in zee. In verband met milieu-overwegingen moet op grond van de communautaire wetgeving vóór eind 1998 geleidelijk een eind zijn gemaakt aan de afvoer van slib in zee. In artikel 14, lid 3, van Richtlijn 91/271/EEG ⁽¹⁾ inzake de behandeling van stedelijk afvalwater, is namelijk bepaald dat de lidstaten ervoor moeten zorgen „dat de afvoer van slib naar oppervlaktewateren door storten vanaf schepen, door lozing via pijpleidingen of op andere wijze vóór 31 december 1998 geleidelijk wordt beëindigd”.

Op voorwaarde dat de concentraties zware metalen in zuiveringsslib binnen de grenswaarden blijven van Richtlijn 86/278/EEG betreffende de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw ⁽²⁾, en dat het slib wordt behandeld om de vergistbaarheid te verminderen, kan zuiveringsslib onder andere worden gebruikt als meststof of bodemverbeteraar in de landbouw. Zuiveringsslib is in feite een mengsel van organische stoffen en nutriënten zoals stikstof en kalium. In artikel 14, lid 1, van Richtlijn 91/271/EEC is het volgende bepaald: „Van de zuivering van afvalwater afkomstig slib wordt indien mogelijk hergebruikt. De afvoertrajecten dienen van dien aard te zijn dat de nadelige gevolgen voor het milieu minimaal zijn”. Richtlijn 86/278/EEG heeft ten doel een verantwoord gebruik van zuiveringsslib te bevorderen.

Verbranding van zuiveringsslib, bij voorkeur met energierugwinning, kan een goede verwijderingsoptie zijn wanneer het slib te vervuild is en niet in de landbouw mag worden gebruikt. Verbranding is in het algemeen vrij duur, en is alleen aangewezen als landbouwgebruik niet mogelijk is.

Storting, hoewel niet verboden krachtens de communautaire wetgeving, is de minst milieuverantwoorde verwijderingswijze voor zuiveringsslib. Het slib bestaat hoofdzakelijk uit organisch materiaal dat na storting tot ontbinding overgaat, waarbij methaan — een van de belangrijkste broeikasgassen — vrijkomt.

⁽¹⁾ PB L 135 van 30.5.1991.

⁽²⁾ PB L 181 van 4.7.1986.

(1999/C 207/062)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3283/98
van Karin Riis-Jørgensen (ELDR) aan de Commissie

(9 november 1998)

Betreft: Mogelijkheid van productie en verkoop van wijn in Denemarken

Kan de Commissie het antwoord dat zij tijdens het vragenuur van oktober I 1998 heeft gegeven op vraag 82 (H-0909/98) ⁽¹⁾ nader toelichten?

- Als de Deense wijnproductie niet meer bedraagt dan 25.000 hl. per productiejaar betekent dit dan dat de Deense wijnproducenten in feite artikel 11 kunnen toepassen en hun wijn te koop kunnen aanbieden, of kan deze Deense productie uitsluitend door de producenten zelf worden geconsumeerd?
- Is het niet alleen noodzakelijk de verordeningen van Raad en Commissie in deze zin te wijzigen als Denemarken in aanmerking wenst te komen voor de status van wijn producerend land (d.w.z. wanneer de productie meer dan onbeduidende hoeveelheden oplevert)?

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement (oktober 1998).

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(21 december 1998)*

Rekening houdend met de economische, bestuurlijke en juridische gevolgen van deze zaak, dient de situatie niet alleen te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de huidige wetgeving, maar ook tegen achtergrond van de gemeenschappelijke marktordening (GMO) die zal resulteren uit de aan de gang zijnde onderhandelingen in de Raad.

De Commissie onderzoekt het door het geachte parlementslid te berde gebrachte probleem momenteel grondig.

(1999/C 207/063)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3300/98**van Graham Watson (ELDR) aan de Commissie***(10 november 1998)*

Betreft: Eisen die gesteld worden aan bezoekers uit Slowakije

Wat denkt de Commissie van het Britse besluit van deze maand om een visumplicht in te stellen voor bezoekers uit Slowakije? Zijn er andere lidstaten die dergelijke maatregelen hebben genomen? Is deze actie niet bijzonder misplaatst, gezien de recente regeringwisseling in Slowakije?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(28 januari 1999)*

Verordening (EG) 2317/95 van de Raad van 25 september 1995 ⁽¹⁾ stelt de derde staten vast waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten ⁽²⁾ in het bezit van een visum dienen te zijn en bevat als bijlage de lijst van de staten waarvan de onderdanen door alle lidstaten aan deze visumplicht worden onderworpen.

De verordening laat de lidstaten vrij te beslissen over de visumplicht voor onderdanen van derde staten die niet in de gemeenschappelijke lijst zijn opgenomen. Het Verenigd Koninkrijk heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt en de Commissie is niet voornemens op het initiatief van het Verenigd Koninkrijk, dat onder zijn uitsluitende bevoegdheid valt, commentaar te leveren.

Voor zover het de Commissie bekend is, heeft Ierland eveneens besloten de visumplicht voor de Slovaakse staatsburgers in te voeren.

⁽¹⁾ In het arrest van 10 juni 1997 (zaak C-392/95), heeft het Hof van Justitie gevolg gegeven aan het door het Europees Parlement ingestelde beroep en heeft Verordening (EG) 2317/95 nietig verklaard. Het heeft evenwel verklaard dat de gevolgen van de nietig verklaarde verordening gehandhaafd blijven totdat de Raad een nieuwe regeling terzake heeft vastgesteld.

⁽²⁾ PB L 234 van 3.10.1995.

(1999/C 207/064)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3310/98**van Encarnación Redondo Jiménez (PPE) aan de Commissie***(10 november 1998)*

Betreft: Landbouw — Import van aardamandelen uit derde landen

De teelt van aardamandelen, *Cyperus esculentus* L., vindt van oudsher in het tuinbouwgebied rond Valencia (Spanje) plaats. Uit bibliografische gegevens blijkt dat sinds de 16e eeuw in deze Middellandse-Zeeregio, waar unieke agronomische en klimatologische omstandigheden heersen, aardamandelen worden verbouwd. De aardamandel wordt vooral gebruikt voor het bereiden van „horchata” (een soort notenmelk), een verfrissend drankje met een hoge voedingswaarde. De aardamandel wordt nog steeds in het Valenciaanse tuinbouwgebied verbouwd, ofschoon er de laatste jaren een ernstige crisis is uitgebroken die de continuïteit van deze traditionele en typisch Valenciaanse teelt in gevaar brengt. Een van de oorzaken van deze crisis is gelegen in de grootschalige import van dit product uit Afrikaanse landen.

Om deze reden zou ik de Commissie het volgende willen vragen:

1. Hoeveel ton aardamandelen zijn er de afgelopen jaren ingevoerd in de Europese Unie?
2. In welke (lucht)havens of douanekantoren zijn deze producten ingeklaard?
3. Onder welke douaneomschrijving kunnen aardamandelen worden ingevoerd?
4. Welke douane- of importtarieven worden op de invoer van aardamandelen in de Europese Unie geheven?
5. Aan welke fytosanitaire voorschriften moeten aardamandelen afkomstig uit derde landen voldoen om te kunnen worden ingevoerd in de Europese Unie?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(15 januari 1999)

1. De teelt van aardamandelen, *Cyperus esculentus* L., geschiedt hoofdzakelijk in de landen met een Middellandse-Zee klimaat. De wortelstokken van de aardamandel zijn zo groot als een olijf en bevatten ongeveer 30 % olie, 30 % zetmeel, 20 % suiker en ook cellulose. Vanwege deze kenmerken wordt de aardamandel ingedeeld bij code 07149090 van de gecombineerde nomenclatuur. Deze tarifaire onderverdeling is een sluitpost van post 0714 en omvat derhalve verschillende producten zonder onderscheid. Aangezien er voor aardamandelen geen specifieke post bestaat kan de Commissie de handel in dit product niet exact vaststellen. Ter indicatie moge dienen dat de omvang van de invoer in Spanje voor post 0714 90 90 in 1996 1536 ton en in 1997 1.239 ton bedroeg.

2. De Commissie is niet in staat vast te stellen via welke havens of douanekantoren de aardamandelen zijn ingevoerd.

3. en 4. Het recht van het gemeenschappelijk douanetarief (GDT) voor dit product bedraagt 3 %. Er bestaat een vrijstelling van de douanerechten voor de producten van oorsprong uit de landen van Afrika, het Caraïbisch gebied en de Stille Oceaan, en de departementen en gebieden overzee (ACS-DOM-TOM). De producten van oorsprong uit de landen die in aanmerking komen voor het stelsel van algemene tariefpreferenties (SAP) genieten over het algemeen een verlaging van 30 % van het GDT-recht, een preferentieel tarief van 2,1 %, hetgeen evenwel niet geldt voor Chili, Mexico en Thailand die vanwege hun ontwikkelingspeil in deze sector niet meer in aanmerking komen voor preferentiële voordelen terwijl een en ander evenmin geldt voor de allerarmste landen, aangezien voor hen een volledige vrijstelling van de rechten geldt.

5. Er bestaan geen specifieke fytosanitaire EG-bepalingen voor aardamandelen, zodat de algemene bepalingen van toepassing zijn, zoals vastgesteld bij Richtlijn nr. 77/93/EEG van de Raad van 21 december 1976 betreffende beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen op het grondgebied van de lidstaten van voor planten of plantaardige producten schadelijke organismen ⁽¹⁾. Dit zijn de bepalingen die zijn opgenomen in de verscheidene richtlijnen die moeten worden toegepast voor de officiële controle op levensmiddelen door laboratoria die daartoe bevoegd zijn verklaard, overeenkomstig Richtlijn 89/397/EEG van de Raad van 14 juni 1989 inzake de officiële controle op levensmiddelen ⁽²⁾. De controles betreffen onder meer de maximumgehalten aan bestrijdingsmiddelen (Richtlijn 90/642/EEG van de Raad van 27 november 1990 tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op bepaalde producten van plantaardige oorsprong, met inbegrip van groenten en fruit ⁽³⁾ en de toepassingsrichtlijn hierop).

⁽¹⁾ PB L 26 van 31.1.1977, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 98/2/EG (PB L 15 van 21.1.1998).

⁽²⁾ PB L 186 van 30.6.1989.

⁽³⁾ PB L 350 van 14.12.1990.

(1999/C 207/065)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3313/98 van Florus Wijsenbeek (ELDR) aan de Commissie

(10 november 1998)

Betreft: Britse quarantaine-maatregelen

Is het de Commissie bekend dat de Britse regering een advies gevraagd en gekregen heeft van een commissie van deskundigen onder voorzitterschap van professor Ian Kennedy?

Deelt de Commissie de mening van deze commissie dat de quarantaine-maatregel in feite de bescherming van volks- en diergezondheid niet dient?

Heeft de Commissie tevens kennis genomen van het voorstel van deze commissie quarantaine om vrije uit- en inreis slechts toe te staan aan inwoners van het Verenigd Koninkrijk?

Acht de Commissie dit voorstel en het quarantaine-systeem, dat geen volks- en diergezondheid dient, niet discriminerend en marktversturend?

Acht de Commissie de tijd niet gekomen het Verenigd Koninkrijk aan te raden deze maatregel die versturend werkt op het toerisme, de jacht en de fokkerij in de Unie, in te trekken?

Zo ja, hoe?

Zo nee, waarom niet?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(15 januari 1999)

De Britse regering heeft de Commissie in het bezit gesteld van het rapport van de adviesgroep inzake quarantaine, onder voorzitterschap van professor Ian Kennedy, dat op 23 september 1998 is bekendgemaakt.

Het rapport, gebaseerd op een onafhankelijke evaluatie van het gevaar voor insleep van rabiës in het Verenigd Koninkrijk, pleit onvoorwaardelijk voor een wijziging van het huidige quarantainebeleid. De Commissie is van oordeel dat de aanbevelingen een belangrijke stap voorwaarts zijn en de Britse regering kan instemmen met een wijziging van de regelgeving in de in het rapport aangegeven richting, ook al moet het resultaat worden afgewacht van de raadpleging van het grote publiek en van de betrokken organisaties.

Krachtens de nieuwe, door de adviesgroep voorgestelde regeling, zouden eigenaars van gezelschapsdieren uit de Gemeenschap hun dieren niet langer in quarantaine moeten plaatsen, op voorwaarde dat aan bepaalde voorwaarden ter bescherming van de gezondheid wordt voldaan.

De aan de totstandbrenging van de interne markt verbonden voorschriften voor het in de handel brengen (voorschriften voor het handelsverkeer) in het Verenigd Koninkrijk en Ierland van honden en katten uit andere lidstaten zijn vastgesteld bij Richtlijn 92/65/EEG van de Raad.

(1999/C 207/066)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3324/98 van Kirsi Piha (PPE) aan de Commissie

(10 november 1998)

Betreft: Kinderarbeid in Europa

Volgens schattingen van het Economisch en Sociaal Comité wordt er in Europa door ruim vijf miljoen minderjarigen kinderarbeid verricht. Het grootste deel van deze kinderen werkt in de pornografie, de drugshandel, het sekstoerisme en dergelijke.

Hoe wil de Commissie zicht krijgen op de werkelijke omvang van de kinderarbeid in Europa? Op welke wijze gaat de Commissie het communautaire beleid inzetten om mee te werken aan het uitroeien van kinderarbeid?

Antwoord van de heer Flynn Namens de Commissie

(26 januari 1999)

De Commissie veroordeelt pertinent alle vormen van kinderarbeid, in het bijzonder die welke door de geachte afgevaardigde zijn genoemd.

Volgens de bepalingen van richtlijn 94/33/EG van de Raad van 22 juni 1994 betreffende de bescherming van jongeren op het werk ⁽¹⁾ nemen de lidstaten de nodige maatregelen om kinderarbeid te verbieden. Zij zien er op toe dat de jongeren worden beschermd tegen economische uitbuiting en tegen alle werkzaamheden die schade kunnen toebrengen aan hun veiligheid, gezondheid of hun fysieke, psychische, morele of sociale ontwikkeling of die hun opleiding in gevaar kunnen brengen. Deze communautaire richtlijn had uiterlijk op 22 juni 1996 in het juridisch stelsel van de lidstaten moeten zijn omgezet, die derhalve verplicht zijn alle noodzakelijke maatregelen te treffen om een doeltreffende toepassing van deze bepalingen te waarborgen.

De gezamenlijke actie van 24 februari 1997 ⁽²⁾ verlangt van de lidstaten dat zij seksuele uitbuiting van kinderen, met inbegrip van het overhalen of dwingen van een kind tot enige vorm van onwettige seksuele activiteit, het uitbuitend gebruik van een kind in prostitutie of andere onwettige seksuele activiteiten, met inbegrip van pornografisch optreden en materiaal, strafbaar stellen en bestraffen.

Voorts is Europol in het kader van zijn mandaat inzake mensenhandel eveneens actief in de strijd tegen dergelijke seksuele uitbuiting in samenwerking met de rechtshandavingsinstanties in de lidstaten.

De Commissie brengt ook het STOP-programma ten uitvoer, dat de overheidsinstanties steunt in de strijd tegen de handel in kinderen en hun seksuele uitbuiting, evenals het DAPHNE-programma dat non-gouvernementele organisaties (NGOs) steunt in de strijd tegen alle vormen van geweld tegen kinderen, met inbegrip van seksuele uitbuiting.

⁽¹⁾ PB L 216 van 20.8.1994.

⁽²⁾ PB L 63 van 4.3.1997.

(1999/C 207/067)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3326/98

van Philippe Monfils (ELDR) aan de Commissie

(10 november 1998)

Betreft: Onregelmatigheden bij het verlenen van een vergunning voor de bouw van een afvalverbrandingsinstallatie in Drogenbos (België)

In maart ll. heb ik de Commissie gevraagd (vraag H-0329/98) ⁽¹⁾ of het niet wenselijk was na te gaan of de Bestendige Deputatie van de provincie Vlaams-Brabant zich wel aan de Europese voorschriften heeft gehouden bij het verlenen van een milieuvergunning voor de bouw van een afvalverbrandingsinstallatie in Drogenbos en in voorkomend geval tegen de Belgische staat (het Vlaams Gewest) een inbreukprocedure in te leiden.

De Commissie heeft geantwoord dat er al een soortgelijke klacht ingediend was en dat zij slechts kan beslissen of het nodig is de inbreukprocedure — overeenkomstig het artikel 169 van het EG-Verdrag — in te leiden indien het onderzoek zou uitwijzen dat de Europese milieunormen inderdaad geschonden zijn.

Inmiddels zijn meer dan zes maanden verstreken. Kan de Commissie me meedelen of het onderzoek al dan niet op het bestaan van een inbreuk heeft gewezen en, zo ja, of zij besloten heeft de inbreukprocedure in te leiden en om welke precieze redenen?

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement (maart 1998).

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(6 januari 1999)

De Commissie onderzoekt momenteel verschillende klachten in verband met de door het geachte parlementslid genoemde verbrandingsinstallatie.

Naar aanleiding van een verzoek van de Commissie om nadere inlichtingen heeft de Belgische overheid opmerkingen gemaakt die momenteel worden bestudeerd.

Ingeval het antwoord van de Belgische overheid onbevredigend blijkt te zijn, zal de Commissie deze zaak verder behandelen in het kader van de procedure van artikel 169 van het EG-Verdrag.

(1999/C 207/068)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3329/98
van Gerardo Fernández-Albor (PPE) aan de Commissie

(10 november 1998)

Betreft: Communautair programma voor bedrijfsstages ten behoeve van docenten

Verontrust door de manifeste tekortkomingen van universitaire opleidingen hebben grote bedrijven van verschillende lidstaten onderhandelingen aangeknoopt met de universiteiten om de studenten — die in hun latere beroepsleven eventueel hun werknemers worden — in staat te stellen aan de opleidingseisen van deze bedrijven te voldoen.

Hiertoe wordt voorgesteld te beginnen met de docenten en ervoor te zorgen dat zij in bedrijven stage lopen. Door zichzelf op die manier als voorbeeld te stellen, zullen de docenten beter voorbereid zijn om hun studenten op te leiden.

Denkt de Commissie niet dat het haar taak is een uitwisselingsprogramma voor de stages van docenten in bedrijven van verschillende lidstaten op touw te zetten? Op die manier kunnen de docenten de opleiding van hun studenten verbeteren en ervoor zorgen dat zij niet meer te kampen hebben met de huidige tekortkomingen als zij op het einde van hun vormingsperiode naar de grote bedrijven toestappen.

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(17 februari 1999)

Het programma Leonardo da Vinci voor de tenuitvoerlegging van een communautair beroepsopleidingsbeleid (besluit 94/819/EG van de Raad van 6 december 1994 ⁽¹⁾) voorziet in de mogelijkheid van transnationale uitwisselingsprogramma's voor opleiders (maatregelen I.1.2.c en II.1.2.b). Daartoe kent de Commissie steun toe aan de transnationale uitwisselingsprogramma's tussen ondernemingen enerzijds en opleidingsinstellingen of universiteiten die zich toelagen op de voorbereiding van transnationale opleidingsprogramma's anderzijds.

Zoals aangegeven in het kader van haar voorstel „Naar een Europa van de kennis” ⁽²⁾, waarin richtsnoeren in verband met een Europese onderwijsruimte met de doelstelling van onderwijs en opleiding gedurende het hele leven worden vastgesteld, is de Commissie het met de geachte afgevaardigde eens over de ontwikkeling van deze acties. Het voorstel van de Commissie voor de tweede fase van het programma Leonardo da Vinci ⁽³⁾ voorziet immers in de versterking van de acties voor fysieke mobiliteit, met inbegrip van de transnationale uitwisselingsprogramma's tussen ondernemingen enerzijds en opleidingsinstellingen en universiteiten anderzijds ten einde de onderwijs- en opleidingswereld en de arbeidswereld nader tot elkaar te brengen.

Uit hoofde van de huidige regels van het Europees Sociaal Fonds (ESF) voorzien diverse programma's in alle lidstaten van Doelstelling 1 en in een aantal andere regio's in de verbetering van de output van de universiteiten om deze in staat te stellen een hogere standaard te bereiken. Dezelfde voorziening is getroffen voor organisaties in de hele Gemeenschap die betrokken zijn bij de technische en beroepsopleiding en voor instellingen voor de opleiding van docenten waar deze geen deel uitmaken van het universitaire stelsel. In al deze gebieden zijn, indien zulks passend is, stages in ondernemingen opgenomen. In de hervormde structuurfondsen voorziet Doelstelling 3 in „steun voor de aanpassing en modernisering van beleidsvormen en onderwijs-, opleidings- en werkgelegenheidsstelsels”, die voorts steun zal verlenen aan de mogelijkheid van stages voor universiteitsprofessoren in bedrijven.

⁽¹⁾ PB L 340 van 29.12.1994.

⁽²⁾ COM(97) 563 def.

⁽³⁾ PB C 309 van 9.10.1998.

(1999/C 207/069)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3330/98
van Gerardo Fernández-Albor (PPE) aan de Commissie

(10 november 1998)

Betreft: Steun van de EU aan de democratisering van Marokko

In antwoord op de verwachtingen die zijn regering heeft gewekt, heeft de nieuwe Premier van Marokko duidelijk gemaakt dat het succes van zijn regering niet enkel de internationale partners van zijn land, maar ook de nationale en buitenlandse investeerders ten goede zal komen. Hij heeft zich namelijk ten doel gesteld een nieuw klimaat te creëren, de rechtsstaat te consolideren en de democratie nieuw leven in te blazen.

Daarom heeft hij twee EU-landen, Frankrijk en Spanje, gevraagd de druk van de buitenlandse schuld — die een bedreiging vormt voor alle op stapel staande sociaal-economische projecten — te verminderen.

Het is duidelijk dat de wens van het Koninkrijk Marokko om een solide democratie te worden geen negatieve gevolgen mag hebben voor de twee voornoemde lidstaten. Denkt de Commissie niet dat zij een solidariteitsformule zou moeten ontwikkelen in het kader waarvan alle lidstaten bijdragen tot de versteviging van de Marokkaanse democratie — zonder daarbij de twee landen die Marokko de grootste kredietsteun gegeven hebben, namelijk Frankrijk en Spanje, al te zeer te benadelen?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(9 december 1998)

De Commissie volgt met belangstelling de vorderingen van de democratie en de rechtsstaat in Marokko en steunt deze met alle middelen waarover zij beschikt.

Het voornaamste rechtstreekse instrument hiervoor is het programma Meda-democratie, waaruit tussen 1996 en 1998 specifiek in Marokko 15 projecten zijn gefinancierd ten bedrage van bijna 2 miljoen ecu in totaal. Hierbij komen ongeveer 20 regionale projecten voor in totaal 4 miljoen ecu, waarvan Marokko mede profiteert. Maar, afgezien van dit specifieke instrument, dragen de projecten die uit het indicatieve Meda-programma zijn gefinancierd (580 miljoen ecu voor 1996-1999) voor het merendeel indirect aan dit democratische proces bij door bijvoorbeeld de economische overgang te ondersteunen, of ook regelingen en verbeteringen in de sociale sectoren.

De solidaire inspanning van alle lidstaten voor de samenwerking met Marokko die het geachte parlementslid voorstaat bestaat allang, en wel via de hulp die wordt gefinancierd uit de Gemeenschapsbegroting waaraan alle lidstaten bijdragen. Volgens de statistieken van de organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO) was de Gemeenschap van 1990 tot 1996 (de meest recente gegevens die beschikbaar zijn) op Frankrijk na de grootste verstrekker van ontwikkelingshulp aan Marokko (vóór Italië, Spanje, Japan en Duitsland, in die volgorde). Tijdens die periode werd bijna 25 % van de hulp van de lidstaten aan Marokko door de Commissie beheerd, een percentage dat nog sterk zal stijgen met het Meda-programma waarbij de Gemeenschapshulp aan Marokko met het drievoudige zal toenemen.

Met betrekking tot de door het geachte parlementslid ter sprake gebrachte kwestie van verlichting van de druk van de buitenlandse schuld op de Marokkaanse economie, wijst de Commissie erop dat dit een kwestie is die de lidstaten aangaat als bilaterale schuldeisers van Marokko. De Commissie volgt met belangstelling de handelwijze van de lidstaten terzake en is van mening dat deze moet passen in een coherente actie van de internationale financiële gemeenschap ter bespoediging van het structurele aanpassingsproces in Marokko, dat de Gemeenschap overigens met haar eigen instrumenten ondersteunt.

(1999/C 207/070)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3331/98

van Graham Mather (PPE) aan de Commissie

(10 november 1998)

Betreft: Het Britse Intervention Board Executive Agency — GLB-kredieten

Het Intervention Board Executive Agency is aan het Britse parlement verantwoording schuldig voor de kosten van de tenuitvoerlegging in het Verenigd Koninkrijk van de marktordeningen en steunmaatregelen voor de landbouw uit hoofde van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, en de daarmee samenhangende administratiekosten.

In 1996-97 handelde het Agentschap ca. 2,5 miljoen transacties af, waarmee £ 4,2 miljard aan uitgaven en £ 3,2 miljard aan steungelden gemoeid waren.

Naar aanleiding van de Verzamelrekening 1996-97 merkte de Commissie Openbare Rekeningen van het Lagerhuis (PAC) op dat de (Britse) Rekenkamer niet de hand had kunnen leggen op alle gegevens en toelichtingen die zij voor haar onderzoek noodzakelijk achtte. Er was slechts een beperkte hoeveelheid bewijsstukken beschikbaar omdat het Agentschap geen nauwkeurige en geheel geharmoniseerde boekhouding bijhield... met het gevolg dat er voor £ 30 miljoen geen bevredigende verklaring bestond. De PAC kwam tot de slotsom dat de norm voor financieel beheer die de Board hanteert dringend ingrijpend moet worden verbeterd.

1. Is de Commissie van mening dat GLB-kredieten in het VK naar behoren worden beheerd?
2. Is zij van mening dat de Intervention Board de hem opgelegde taak naar behoren uitvoert?
3. Over welke instrumenten beschikt zij om het beheer van GLB-kredieten in het VK te controleren?
4. Over welke strafmaatregelen beschikt zij voor het geval het beheer van GLB-kredieten in het VK beneden aanvaardbare normen blijft?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(9 december 1998)

1. en 2. De Commissie is niet geheel tevreden over de wijze waarop de financiële middelen voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) in een aantal lidstaten, waaronder het Verenigd Koninkrijk, worden beheerd. Wat het door het geachte parlementslid genoemde interventiebureau betreft, sloegen de opmerkingen van de voorzitter van de Britse Rekenkamer niet alleen op de nationale rekeningen van dit bureau, maar ook op de jaarlijkse accountantsverklaring over de rekeningen inzake het Europees Oriëntatie- en Garantie-fonds voor de Landbouw (EOGFL) zoals voorgeschreven bij Verordening (EEG) 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽¹⁾. De betrokken kritische opmerkingen werden gemaakt omdat het interventiebureau er niet in was geslaagd een nauwkeurige en volledig verifieerbare boekhouding te voeren. Het mag duidelijk zijn dat de Commissie niet gelukkig is met deze situatie en in het kader van de goedkeuring van de rekeningen heeft zij dan ook geweigerd om de uitgaven die het interventiebureau niet volledig kon staven, te erkennen. Zij zal de financiering blijven weigeren van alle uitgaven die niet volledig kunnen worden gestaafd. Zij heeft het interventiebureau er ook op gewezen dat het corrigerende maatregelen moet nemen als het zijn erkenning als betaalorgaan van de afdeling Garantie van het EOGFL wil behouden. Er zijn aanwijzingen dat deze corrigerende maatregelen nu worden genomen.

3. De Commissie volgt de situatie in het interventiebureau en de maatregelen die worden genomen om de gebleken tekortkomingen van de boekhoud- en afstemmingsprocedures te verhelpen, op de voet. Het juridische kader voor de controle op het beheer van de GLB-middelen is vastgesteld bij Verordening (EEG) 729/70 van de Raad zoals gewijzigd bij Verordening (EG) 1287/95 van de Raad van 22 mei 1995 ⁽²⁾. De Commissie voert regelmatig controles uit in de onderscheiden marktsectoren en bij de verschillende betaalorganen (waaronder het interventiebureau) om toezicht uit te oefenen op het beheer van de GLB-middelen.

4. De Commissie heeft het recht om in het kader van de goedkeuring van de rekeningen vergoeding te weigeren van alle uitgaven die zijn gedaan door een betaalorgaan dat niet aan de communautaire voorschriften voldoet. Zij zal deze bevoegdheid blijven gebruiken telkens wanneer dat nodig is. Wat het algemene functioneren van het interventiebureau betreft zal, als het beheer van de GLB-middelen voortdurend beneden aanvaardbare normen blijft, de Britse autoriteiten worden gevraagd het bepaalde in artikel 4, lid 4, van Verordening (EEG) 729/70 toe te passen en de erkenning van dit betaalorgaan in te trekken.

⁽¹⁾ PB L 94 van 28.4.1970.

⁽²⁾ PB L 125 van 8.6.1995.

(1999/C 207/071)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3334/98

van Roberto Mezzaroma (PPE) aan de Commissie

(10 november 1998)

Betreft: Europese maatregelen voor duurzame ontwikkeling op alle fronten

Kan de Commissie medelen welke maatregelen de Gemeenschap heeft genomen om het probleem van de duurzame ontwikkeling aan te pakken:

1. welke maatregelen zijn op korte termijn (3 jaar) en op middellange termijn (13 jaar) genomen om te bevorderen dat elektrische energie wordt gegenereerd met gecombineerde regeneratieve hoog renderende installaties door gebruik te maken van repowering voor inmiddels afgedankte, maar technisch nog bruikbare stoominstallaties;
2. welke maatregelen zijn genomen om het instrument te stimuleren door middel van milieuvriendelijke technologie uit primaire en secundaire technologiebronnen die tot dusver verwaarloosd of weinig gebruikt zijn, zoals Europese steenkool, teruggewonnen brandstoffen (huisvuil en derivaten, industrieel afval, afval van ziekenhuizen, biomassa, enz.);

3. welke maatregelen zijn genomen om de problematiek op te lossen van het hoge energieverbruik van de vervoerssector, in het bijzonder in welke mate bestaan er plannen voor het overschakelen op railvervoer van goederen, vermindering van het luchtverkeer op korte afstanden, rationalisering en re-scheduling van het stadsverkeer, ontwikkeling van elektrische en/of hybride motoren, invoering van alternatieve brandstoffen (methanol en synthetische benzine);
4. welke maatregelen zijn genomen om de Europese industrie zo ver te krijgen dat zij geïntegreerde programma's ontwikkelt voor co-generatieve autoproductie met integratie en „synergie” van energiebronnen op plaatselijk niveau met daarnaast de vraag welke de vooruitzichten zijn voor effectieve liberalisering van deze vorm van energie, zodat zij voor iedereen vrij beschikbaar is;
5. welke maatregelen zijn genomen om op commercieel niveau, door zogeheten „alternatieve omschakelingen” te stimuleren, en in het bijzonder windkracht (maar dan geen grote wind farms), zonnepanelen in huis, fototropie en brandstofcellen;
6. hoeveel geld is uitgetrokken voor het verrichten van systematisch onderzoek naar de status quo van het „systeem Europa”, gebaseerd op energie en/of thermo-economische begrippen?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(12 januari 1999)

1. De Commissie heeft op 15 oktober 1997 de mededeling „Een communautaire strategie voor de bevordering van warmtekrachtkoppeling (WKK) en het wegnemen van belemmeringen voor de ontwikkeling ervan” (1) aangenomen teneinde vóór 2010 het WKK-aandeel in de elektriciteitsproductie op 18 % te brengen. Verschillende communautaire programma's, zoals JOULE-Thermie, SAVE, Altener, Synergy, FAIR, PHARE en TACIS ondersteunen bovendien activiteiten die erop gericht zijn WKK te bevorderen in de industriële en tertiaire sector en bij de vergassing van biomassa. In de periode 1995-1998 bedroeg de totale steun van JOULE en FAIR 24 miljoen ecu en in de periode 1994-1998 bedroeg de totale steun in het kader van Thermie 44 miljoen ecu. In het begrotingsjaar 1998 van SAVE werden 9 projecten met betrekking tot WKK in aanmerking genomen voor een financiële steun van in totaal 1,5 miljoen ecu.
2. Onderzoek naar de winning van Europese steenkool, dat er vooral op gericht is de productiekosten te verminderen, wordt gesteund in het kader van het onderzoeksprogramma op het gebied van steenkool van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (EGKS), dat tevens onderzoek omvat op het gebied van de toepassing van steenkool met sterke nadruk op schone steenkooltechnologie voor energieopwekking. Onderzoek naar en demonstratie van het schone gebruik van vaste fossiele brandstoffen (steenkool, bruinkool en turf) voor stroomopwekking werd in het vierde kaderprogramma door het JOULE-Thermieprogramma gesteund en deze steun zal in het vijfde kaderprogramma worden voortgezet. In de afgelopen jaren is een gedeelte van de JOULE-Thermiebegroting besteed aan werkzaamheden voor onderzoek, ontwikkeling en demonstratie (OO&D) op het gebied van het gezamenlijke gebruik van fossiele brandstoffen met biomassa en afvalstoffen en Thermie heeft onlangs een internationale studie naar teruggewonnen brandstoffen gesteund.
3. De integratie van milieuaspecten in het vervoersbeleid vormt een essentieel gegeven voor de ontwikkeling van het gemeenschappelijke vervoersbeleid. In de mededeling van de Commissie betreffende vervoer en CO₂ (2) is een reeks maatregelen opgenomen om het effect van de vervoersactiviteit op de klimaatverandering te beperken. De Commissie heeft bovendien een gerichte strategie uitgewerkt om de auto-industrie ertoe aan te zetten het brandstofverbruik van voertuigen die in Europa in de handel worden gebracht, met circa 30 % te verbeteren. In 1999 zal de Commissie een uitvoerige mededeling over het luchtvervoer indienen, waarin de problemen in verband met geluidshinder en uitstoot op lokaal en op wereldniveau zullen worden behandeld. Het vijfde kaderprogramma voor OO&D tenslotte omvat een specifieke actie „duurzame mobiliteit en intermodaliteit” met onderzoekwerkzaamheden die alternatieven voor de conventionele personenauto moeten integreren in plaatselijke transportsystemen en tot een beter beheer van de vraag naar vervoer moeten leiden. De ontwikkeling van schonere motoren en alternatieve brandstoffen vormt een centrale doelstelling van andere onderdelen van het kaderprogramma.
4. In de richtlijnen betreffende de liberalisering van de Europese markt voor elektriciteit (Richtlijn 96/92/EG) (3) en gas (Richtlijn 98/30/EG) (4) krijgt WKK een voorkeurbehandeling; bij het inschakelen van stroomproductie-eenheden kan prioriteit worden gegeven aan warmtekrachtinstallaties, die in beginsel tevens toegang hebben tot gaspijpleidingen. Een nieuw voorstel voor een richtlijn van de Raad (5) tot wijziging van de richtlijn inzake beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties houdt de volgende bepaling in: „in nieuwe installaties waarvoor de vergunning op of na 1 januari 2000 is verleend, dragen de bevoegde autoriteiten ervoor zorg dat warmtekrachtkoppeling wordt

toegepast wanneer dit technisch en economisch haalbaar is. Daartoe dragen de lidstaten ervoor zorg dat de exploitant nagaat welke mogelijkheden er zijn om de installaties te vestigen op plaatsen waar warmte nodig is".

5. In het vierde kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling (OTO) ⁽⁶⁾ heeft de Commissie financiële steun verleend aan werkzaamheden voor onderzoek, ontwikkeling en demonstratie op het gebied van nieuwe (brandstofcellen) en duurzame energiebronnen. Daartoe werd een bedrag uitgetrokken van 54 miljoen ecu, respectievelijk 450 miljoen ecu, waarvan ongeveer 70 miljoen ecu voor flankerende maatregelen, namelijk bevordering, verspreiding en steun aan het midden- en kleinbedrijf (MKB). De selectie van de in aanmerking komende technologische gebieden vond plaats aan de hand van het door de Commissie vastgestelde werkprogramma.

6. In verband met het energiekaderprogramma heeft de Raad onlangs het meerjarenprogramma (1998-2002) voor studies, analyses en prognoses ETAP ⁽⁷⁾ aangenomen. De indicatieve begroting voor dit programma bedraagt 5 miljoen ecu. Dit programma biedt als toegevoegde waarde dat analyses op Europees niveau gebundeld en ter beschikking gesteld worden.

⁽¹⁾ COM(97) 514def.

⁽²⁾ COM(98) 204def.

⁽³⁾ PB L 27 van 30.1.1997.

⁽⁴⁾ PB L 204 van 21.7.1998.

⁽⁵⁾ PB C 300 van 29.9.1998.

⁽⁶⁾ PB L 334 van 22.12.1994.

⁽⁷⁾ COM(98) 423.

(1999/C 207/072)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3344/98
van Graham Mather (PPE) aan de Commissie

(16 november 1998)

Betreft: „Chemicals in the European Environment” — Een publicatie van het EMA

Het Europees Milieuagentschap heeft onlangs een rapport uitgebracht met als titel „Chemicals in the European Environment: Low doses, high stakes”.

Kan de Commissie hierop commentaar leveren en aangeven welke stappen zij naar aanleiding van dit rapport denkt te ondernemen?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(7 januari 1999)

De Commissie verheugt zich over het rapport van het Europees Milieuagentschap „Chemicals in the European environment: low doses, high stakes”, dat een bijdrage levert aan het debat over chemicaliën, een onderwerp van publieke bezorgdheid.

In dat verband is de Commissie reeds met een inventarisatie van de bestaande communautaire wetgeving inzake industriële chemicaliën begonnen. In november 1998 heeft de Commissie verslag uitgebracht over een evaluatie van de toepassing van de vier belangrijkste communautaire wettelijke instrumenten (Richtlijn 67/548/EEG van de Raad betreffende de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen ⁽¹⁾, Richtlijn 88/379/EEG van de Raad inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten ⁽²⁾, Verordening (EEG) 793/93 van de Raad inzake de beoordeling en de beperking van de risico's van bestaande stoffen ⁽³⁾ en Richtlijn 76/769/EEG van de Raad inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten ⁽⁴⁾) die van toepassing zijn op industriële chemicaliën. In dit verslag zijn de effectiviteit en efficiëntie van de instrumenten onderzocht ten aanzien van hun specifieke doelstellingen, te weten de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu in de context van de interne markt, de zwakke punten in de toepassing bekeken en aanbevelingen voor verbetering gedaan ⁽⁵⁾.

De Commissie is voornemens om met de lidstaten, de industrie, de consumenten, de niet-goevernemente milieuoorganisaties en de wetenschappers een brainstorming te houden en een mededeling uit te werken, een en ander overeenkomstig het werkprogramma van de Commissie voor 1999. Daarin zullen de strategie voor de toekomst alsmede mogelijke wettelijke opties worden geformuleerd. Opgemerkt zij dat de Commissie begin

1999 eveneens een SLIM-operatie (SLIM=Simpler Legislation for the Internal Market, eenvoudiger regelgeving voor de interne markt) zal starten betreffende Richtlijn 67/548/EEG.

Bovendien zette de International Council of Chemical Associations (ICCA) in oktober 1998 een initiatief op om de hiaten in de gegevens (gevaaromschrijving en -beoordeling) inzake „bestaande” chemicaliën op te vullen. De Europese Raad van de bonden van de scheikundige nijverheid (CEFIC) zet zich voor het ICCA-initiatief in, in het kader waarvan vóór 2004 eerste risicobeoordelingen voor 1000 stoffen zouden worden opgesteld. In de Gemeenschap zal de CEFIC nauw samenwerken met de Commissie en de lidstaten.

(¹) PB L 196 van 16.8.1967.

(²) PB L 187 van 16.7.1988.

(³) PB L 84 van 5.4.1993.

(⁴) PB L 262 van 27.9.1976.

(⁵) SEC(98) 1986 def.

(1999/C 207/073)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3362/98
van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie

(16 november 1998)

Betreft: Industriële verandering

Kan de Commissie exact verklaren wat het „comité op hoog niveau inzake industriële verandering” is? Hoe werd dit ingesteld, wat is zijn taak, zijn samenstelling en wanneer zal het een verslag voorleggen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(10 februari 1999)

De Commissie heeft het comité op hoog niveau inzake de economische gevolgen van de industriële verandering ingesteld ingevolge de Europese Raad van Luxemburg van november 1997.

Het comité had tot taak de industriële veranderingen te analyseren en aanbevelingen te doen voor maatregelen of instrumenten die, waar passend, zouden kunnen worden ontwikkeld of aangepast aan de hand van succesvolle praktijken ten aanzien van werkgelegenheid en economische groei. Het comité werd verzocht om op basis van de analyses betreffende de krachten achter de industriële verandering na te gaan hoe op veranderingen kan worden geanticipeerd en hoe deze aan te pakken in termen van economisch en sociaal beleid, alsmede vast te stellen welke gevolgen deze veranderingen kunnen hebben op verschillende industrie sectoren, met inbegrip van die waaraan bijzondere aandacht moet worden geschonken. Het comité werd eveneens verzocht na te gaan welke de bijdrage van de sociale dialoog en de gevolgen van overheidsbeleid (zoals de structuurfondsen en overheidssteun) zouden kunnen zijn voor een succesvolle aanpassing aan industriële veranderingen.

De leden van het comité werden door de Commissie geselecteerd. Hiertoe behoorden industriële, vakbondsleden en voormalige ministers. De voorzitter was de heer Mr Pehr G. Gyllenhammar en de andere leden waren de heren Marcus Beresford, Jacques Chereque, F. Wouter Huijbregtsen, Heinz Klinkhammer, mevrouw Maria João Rodrigues, de heer Bruno Trentin, en de rapporteur de heer Bernard Brunhes.

Het comité heeft aan de Europese Raad van Cardiff in juni 1998 een tussentijds verslag uitgebracht en een eindverslag aan de Europese Raad van Wenen in december 1998.

De voornaamste aanbevelingen van het comité waren:

- de bedrijven moeten worden aangemoedigd vrijwillig actie te ondernemen om de beste praktijken te evenaren. Wetgeving dient te worden gebruikt om onbehoorlijk gedrag te voorkomen;
- de sociale dialoog dient verder te worden ontwikkeld om het gehele potentieel daarvan op alle niveaus te benutten;
- de Gemeenschap dient een stimulerend zakenklimaat te creëren door de interne markt te voltooien, door een infrastructuur van wereldklasse te ontwikkelen voor de informatiemaatschappij zonder verbeteringen van de fysieke infrastructuur op te offeren en door KMO's aan te moedigen, met bijzondere nadruk op het uit de weg ruimen van administratieve hinderpalen en het vergemakkelijken van de toegang tot risicodragend kapitaal;

- de onderwijsstelsels dienen de mensen voor te bereiden op hun integratie in de economie en op een voortdurend proces van aanpassing van hun vaardigheden door middel van levenslang leren. Een Europees „vaardighedenhandvest” waarin de behoeften van de arbeidsmarkt worden weergegeven, zou in dit verband beroepsbegeleiding kunnen verschaffen;
- de bedrijven dienen de voornaamste verantwoordelijkheid voor het anticiperen op veranderingen op zich te nemen;
- de Commissie dient dit proces te steunen door een waarnemingspost voor industriële verandering in te stellen;
- de grotere ondernemingen dienen te worden aangemoedigd om een „veranderingenbeheersrapport” op te stellen;
- de Gemeenschap dient het belang te erkennen van groeisectoren zoals persoonlijke dienstverlening en scheppende kunst en entertainment, en een kader voor de stimulering van de ontwikkeling daarvan te creëren;
- in het geval van een crisis ligt de hoofdverantwoordelijkheid voor het ondernemen van actie bij de onderneming. De regering dient zich te onthouden van bemoeiing met industriële veranderingen, hoewel plaatselijke autoriteiten als coördinator en bemiddelaar zouden kunnen optreden ter ondersteuning van de onderhandelingen over een succesvol resultaat;
- iedere onderneming die tot ontslag overgaat zonder de nodige stappen te hebben ondernomen om de inzetbaarheid van de ontslagenen te waarborgen, dient de toegang tot overheidssteun te worden ontzegd;
- er dient een einde te worden gemaakt aan verborgen subsidies die tot concurrentievervalsing leiden en andere vormen van steun dienen volledig transparant te worden gemaakt teneinde een gelijk speelveld te creëren.

De Commissie zal deze verslagen rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en aan het Secretariaat van het Parlement toezenden.

(1999/C 207/074)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3365/98
van Paul Lannoye (V) aan de Commissie

(4 november 1998)

Betreft: Vergunning voor het in de handel brengen van genetisch gemodificeerde organismen (GGO's) (dossier C/NL/96/10, richtlijn 90/220/EEG)

Het Wetenschappelijk Comité voor planten (WCP) heeft negatief advies uitgebracht inzake het verzoek van Avebe om transgene aardappelen in de handel te brengen. Het concludeert dat zonder een goede risico-evaluatie van de mogelijke gevolgen van horizontale overdracht van genen van GGO's naar mensen, dieren en het milieu het niet mogelijk is de veiligheid van transgene aardappelsoorten volledig na te gaan.

Kan de Commissie mededelen:

1. of het hier om hetzelfde dossier gaat als waarover het Britse raadgevend comité ACRE (Advisory Committee for release to the environment) tot de conclusie kwam dat extra genen voor de menselijke gezondheid en het milieu geen gevaar opleveren,
2. of beide comités over dezelfde gegevens beschikten en dezelfde risico-evaluatiecriteria werden toegepast,
3. om welke tegen antibiotica resistente genen het gaat (ACRE spreekt van kanamycine, terwijl WCP het over amikacine heeft),
4. of zij meent dat, gelet op artikel 19, lid 4 van richtlijn 90/220/EEG ⁽¹⁾ dat voorschrijft dat „de vertrouwelijkheid in geen geval van toepassing is op de beschrijving van het GGO of de evaluatie van de te verwachten effecten, met name de pathogene effecten en/of de milieuschade”, het in het openbaar belang is het verzoek om een vergunning voor het op de markt brengen en het advies van het WCP volledig te publiceren?

⁽¹⁾ PB L 117 van 8.5.1990, blz. 15.

Antwoord van mevrouw Bonino Namens de Commissie*(11 februari 1999)*

In het advies van het Wetenschappelijk Comité voor planten van 2 oktober 1998 over de AVEBE-kennisgeving C/NL/96/10 betreffende gemodificeerde aardappelen met een hoog gehalte aan amylopectine wordt geconstateerd dat de kennisgever onvoldoende risico-evaluatie heeft uitgevoerd. Richtlijn 90/220/EEG van 23 april 1990 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu ⁽¹⁾ stelt dat de kennisgever een risico-evaluatie moet uitvoeren om de veiligheid van de genetisch gemodificeerde organismen vast te stellen.

Het aan het Comité voorgelegde dossier was hetzelfde als het oorspronkelijk door de Nederlandse bevoegde instantie in zijn hoedanigheid van rapporteur van de lidstaat aan de Commissie voorgelegde dossier plus de vervolgens door de bevoegde instanties van de andere lidstaten met inbegrip van het Verenigd Koninkrijk gevraagde aanvullende toelichting. Het Wetenschappelijk Comité heeft tijdens zijn evaluatie om aanvullende verduidelijkingen van de kennisgever verzocht. Het Verenigd Koninkrijk heeft binnen een termijn van 60 dagen, krachtens artikel 13, lid 2, van Richtlijn 90/220/EEG, bezwaar gemaakt tegen het op de markt brengen van het produkt op grond van het feit dat „verdere informatie vereist is voor de volledige beoordeling van de veiligheid van diervoeding”, in het bijzonder met betrekking tot het amikacinegen. Daar de Commissie niet in het bezit is van het volledige evaluatieverslag van ACRE, kan zij geen mededeling doen over de mate van overeenstemming van de uitgevoerde risico-evaluatie.

De Commissie betreurt dat het volledige advies momenteel niet beschikbaar is daar de kennisgever zich op vertrouwelijkheid beroept. De Commissie onderzoekt nu de juridische aspecten in verband met de publicatie van het volledig advies, in het bijzonder met inachtneming van de bepalingen ten aanzien van transparantie krachtens artikel 19 van Richtlijn 90/220 en artikel 10 van Besluit 97/579/EG houdende de instelling van wetenschappelijke comités op het gebied van de gezondheid van de consument en de voedselveiligheid ⁽²⁾. Zodra de resultaten van dit onderzoek bekend zijn, zal de geachte afgevaardigde een aanvullend antwoord ontvangen.

⁽¹⁾ PB L 117 van 8.5.1990.

⁽²⁾ PB L 237 van 28.8.1997.

*(1999/C 207/075)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3368/98****van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie***(16 november 1998)*

Betreft: Rioolwaterzuiveringsinstallatie: San Juan De Los Terreros (Pulpi)

Naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag E-0815/98 ⁽¹⁾ en het antwoord dat mevrouw Bjerregaard hierop gaf op 30 april 1998 wijs ik erop dat de levenskwaliteit die de heer Howard uit mijn kiesdistrict in zijn villa in Spanje ondervindt duidelijk verre van bevredigend is.

Heel weinig mensen die in Europa leven zouden het tolereren dat er voortdurend een onaangename en vieze lucht hun huis binnenkomt, en de turfbedden die de autoriteiten in San Juan de Los Terreros, Pulpi, hebben aangelegd doen weinig of niets ter verlichting van dit nog steeds bestaande probleem. De heer Howard uit mijn kiesdistrict betaalt belasting aan de Spaanse autoriteiten en is op grond daarvan van mening dat deze meer zouden kunnen doen om een passende oplossing voor dit probleem te vinden.

Kan de Commissie druk uitoefenen op de autoriteiten opdat deze inzien dat onverwijld verbeteringen nodig zijn?

⁽¹⁾ PB C 354 van 19.11.1998, blz. 26.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(25 januari 1999)*

Zoals reeds is aangegeven in het antwoord op een eerdere schriftelijke vraag die het geachte parlementslid over de zuiveringsinstallatie voor het stedelijke afvalwater van de agglomeratie San Juan de los Terreros, Pulpi, (Almeria — Espagne) heeft gesteld — schriftelijke vraag E-815/98 — diende de betrokken lidstaat op grond van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten ⁽¹⁾, de omvang van de milieueffecten van het zuiveringsinstallatie-project vast te stellen en op grond daarvan al dan niet een beoordeling te verrichten. Volgens de Spaanse instanties was een beoordeling noodzakelijk; deze heeft in 1992 plaatsgevonden. In dat opzicht is de communautaire wetgeving nageleefd.

Voor de eventuele verbeteringen die moeten worden aangebracht ter bestrijding van de hinder die de zuiveringsinstallatie bij een persoon uit het kiesdistrict van het geachte parlementslid lijkt te veroorzaken, zijn de regionale en plaatselijke instanties bevoegd, ongeacht of de beoordeling al dan niet in dergelijke maatregelen voorziet. De Commissie is op dit punt niet bevoegd.

(¹) PB L 175 van 5.7.1985.

(1999/C 207/076)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3373/98
van Concepció Ferrer (PPE) aan de Commissie

(17 november 1998)

Betreft: Herbebossing

De verordening 2158/92 (¹), later aangevuld door verordening 308/97 (²), beoogt het treffen van maatregelen ter bescherming van de communautaire bossen tegen brand, in het bijzonder met betrekking tot de rationalisatie van de houtopstand.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen in het kader van deze verordening werden goedgekeurd?

Kan de Commissie eveneens preciseren hoeveel gelden hiervoor in totaal in Spanje werden besteed en welk bedrag in het bijzonder bestemd werd voor de bescherming van de bossen in Catalonië?

(¹) PB L 217 van 31.7.1992, blz. 3.

(²) PB L 51 van 21.2.1997, blz. 11.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(3 december 1998)

Tussen 1992 en 1998 zijn in het kader van Verordening (EG) 308/97 van de Raad van 17 februari 1997 tot wijziging van Verordening (EEG) 2158/92 betreffende de bescherming van de bossen in de Gemeenschap tegen brand (¹) 700 door de lidstaten ingediende projecten inzake de preventie van bosbrand goedgekeurd. Met deze projecten is communautaire bijstand ten belope van 84 miljoen ecu gemoeid. Het betreft met name voorlichtingscampagnes, preventieve bosbouwkundige maatregelen (zoals de verwijdering van struikgewas), de aanleg van beschermingsinfrastructuur (zoals boswegen, brandgangen en bluswatervoorzieningen) en bewakingsmaatregelen (zoals de organisatie van patrouilles in de zomer en de bouw van brandtorens). Er is ook steun verleend voor de opleiding van gespecialiseerd personeel en het opzetten van geografische informatiesystemen.

In deze periode heeft Spanje bijstand ten bedrage van 15 miljoen ecu ontvangen. Deze steun is toegekend aan de lidstaat (Directoraat-generaal Natuurbehoud) (10 miljoen ecu), Baskenland (3 miljoen ecu), Andalusië (0,7 miljoen ecu), Asturië (0,6 miljoen ecu), Navarra (0,3 miljoen ecu), de Balearen (0,3 miljoen ecu) en Murcia (0,1 miljoen ecu). Van Catalonië heeft de Commissie in deze periode geen enkele aanvraag ontvangen. Deze regio heeft in het kader van deze verordening dus geen rechtstreekse steun ontvangen, maar waarschijnlijk zullen de door de lidstaat ondernomen acties wel voor een deel betrekking hebben gehad op Catalonië.

De Commissie kan het geachte parlementslid ook nog mededelen dat Spanje onlangs zeven financieringsaanvragen voor 1999 heeft ingediend waarin wordt verzocht om bijstand ten belope van in totaal 3 miljoen ecu. Eén van deze aanvragen heeft betrekking op Catalonië (gemeente Solsona – 30.000 ecu).

(¹) PB L 51 van 21.2.1997.

(1999/C 207/077)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3374/98
van Ernesto Caccavale (UPE) aan de Commissie

(17 november 1998)

Betreft: Beschermd benaming van oorsprong van buffelmozzarella op de tocht

Bij besluit van 15 september 1998 liberaliseerde het Italiaanse Ministerie van Landbouw de productie van buffelmozzarella op het gehele nationale grondgebied en gaf toestemming voor de uitbreiding van de

benaming „mozzarella di bufala” die voorheen uitsluitend mocht worden gevoerd door het merk met BBO „mozzarella di bufala campana” tot de producties van andere gebieden in Italië dan het BBO-gebied dat in feite was beperkt tot sommige provincies van Campanië en enkele aangrenzende provincies. Momenteel zijn er in Italië ongeveer 200.000 stuks vee van het soort „buffel” van mediterrane ras en er bestaat groot gevaar dat uit de Oost-Europese landen buffels worden ingevoerd die weliswaar morfologisch identiek zijn aan de Italiaanse, maar zeer weinig melk van zeer slechte kwaliteit produceren. De Gemeenschapswetgeving ⁽¹⁾ vergelijkt in de toelichting buffels uit het oogpunt van de douaneregeling met runderen, aangezien zij tot hetzelfde geslacht behoren, en geeft hen dezelfde code van de gecombineerde nomenclatuur (GN-code). Er kan dus inderdaad worden gevreesd dat in Europa via Italië runderachtigen worden ingevoerd die worden aangegeven als zwarte runderen, maar die in werkelijkheid buffels zijn met minderwaardige genetische kenmerken, hetgeen ernstige schade oplevert voor de Italiaanse fokkers die aldus zijn gedwongen het op te nemen tegen oneerlijke concurrentie, terwijl er anderzijds grote bezorgdheid bestaat over het verlies aan zuiverheid en kwaliteit zowel van de melk als van het Italiaanse rundererfgoed.

Kan de Commissie naar aanleiding hiervan mededelen:

- welke maatregelen zij overweegt te treffen om buffels een specifieke GN-code te geven ter voorkoming van verwarring met runderen en illegaal ingevoerde buffels,
- of zij het niet wenselijk acht specifieke voorschriften uit te vaardigen ter bescherming van het buffelerfgoed in Campanië, teneinde de echtheid van het product „mozzarella di bufala” door middel van de BBO te waarborgen, te zorgen voor de bescherming van de consumenten met behulp van een grotere doorzichtigheid van de informatie ten aanzien van de organoleptische kwaliteit ervan en de hand te houden aan het principe van eerlijke concurrentie voor de Italiaanse fokkers en verwerkende bedrijven?

⁽¹⁾ PB C 287 van 15.9.1998.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(21 december 1998)

In het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag P-1571/97 van de heer Azzolini ⁽¹⁾ is reeds verduidelijkt dat het niet mogelijk is om in het kader van Verordening (EEG) 2081/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen ⁽²⁾ de benaming „mozzarella di bufala” uitsluitend voor de houders van de beschermde oorsprongsbenaming (BOB) „mozzarella di bufala campana” te reserveren. In het productdossier voor de BOB „mozzarella di bufala campana” is een aantal voorwaarden opgenomen waaraan moet worden voldaan door degenen die kaas met deze naam produceren. Meer in het bijzonder is voorgescreven dat „de buffelhouderijbedrijven waarvan de melk afkomstig is, volgens de plaatselijke gebruiken moeten zijn gestructureerd met gebruikmaking van dieren van het mediterrane ras die uit het betrokken gebied afkomstig zijn”.

De aandacht van het geachte parlementslid wordt tevens gevestigd op de mogelijkheid die wordt geboden door artikel 9 van Verordening (EEG) 2081/92, waarin het volgende is bepaald: „De betrokken lidstaat kan om wijziging van het productdossier verzoeken, in het bijzonder om met ontwikkelingen in de wetenschappelijke en technische kennis rekening te houden of het geografische gebied opnieuw af te bakenen.”. De producenten kunnen dus, als zij dat wenselijk achten, aan de lidstaat voorstellen dat deze verzoekt om in het productdossier voor „mozzarella di bufala campana” (BOB) striktere voorwaarden op te nemen.

Momenteel wordt binnen de Commissie bekeken hoe de gecombineerde nomenclatuur kan worden vereenvoudigd door het aantal tariefposten te beperken. Het ligt niet in het voornemen van de Commissie om in het kader van deze werkzaamheden een specifieke onderverdeling voor buffels in te stellen. Een dergelijke maatregel zou ook niets veranderen aan de vrije toegang die voor buffels uit Oost-Europese landen geldt.

Elke kwantitatieve invoerbeperking zou een inbreuk betekenen op de regels die gelden op grond van de Algemene Overeenkomst inzake douanetarieven en handel (GATT).

⁽¹⁾ PB C 45 van 10.2.1998.

⁽²⁾ PB L 208 van 24.7.1992.

(1999/C 207/078)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3381/98**van Maj-Lis Lööw (PSE) aan de Commissie**

(9 november 1998)

Betreft: Steun van de EG voor de aanleg van wegen in het regenwoud van Kameroen

In 1996 financierde de Europese Gemeenschap de verbetering van wegen over een totale lengte van 52 kilometer in Kameroen in West-Afrika. Dit project was eerder afgewezen door de African Development Bank (AfDB) en door de Wereldbank in 1992. Desondanks ging de EU door met het financieren van dit project zonder een milieu-effectbeoordeling uit te voeren.

De Europese Gemeenschap is nu van plan om een project voor de verbetering van wegen in Kameroen te steunen met een bedrag van 55 miljoen ecu.

Is de Europese Gemeenschap van plan om voor dit project een milieu-effectbeoordeling uit te voeren en daarna rekening te houden met het resultaat van een dergelijke beoordeling?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie

(21 december 1998)

Het door het geachte parlementslid bedoelde in studie zijnde project heeft betrekking op het herstel en onderhoud van reeds bestaande wegen. De wegen waar het om gaat, zijn prioritair en werden door een studie van de Wereldbank aangaande het gehele wegennet van Kameroen als zodanig gekenschetst. Sederdien geldt deze lijst van prioritaire wegen als uitgangspunt voor het sectoriële vervoerprogramma van Kameroen, waaraan door alle donors wordt verleend. Dit programma dient als leidraad voor de financierders teneinde hun steunmaatregelen beter te coördineren. Er werden milieu-effectbeoordelingsstudies voor het vervoerprogramma voor wat betreft de herstelwerkzaamheden en het onderhoud verricht. Deze studies voorzien in een actieplan waarin specifieke milieu-effectbeoordelingen worden omschreven teneinde vast te stellen welke bijzondere begeleidende maatregelen ter bescherming van het milieu voor de meest gevoelige zones nodig zijn.

Ten aanzien van de weg van Mbong Bang naar Lomié wil de Commissie erop wijzen dat deze weg reeds decennia lang bestaat evenals alle andere wegen in de regio; er is hier sprake van van oudsher bestaande reisroutes. Deze wegen zorgen voor de verbindingen in een regio waarin ongeveer 200.000 mensen wonen, ongeveer 10 % waarvan tot de Bakastam behoort. Met de steun van de Gemeenschap werd slechts het lopende onderhoud van de weg ten bedrage van 600.000 ecu bekostigd. Deze weg maakt ook deel uit van het prioritaire netwerk in het kader van het sectoriële vervoerprogramma van de regering van Kameroen dat in december 1993 werd vastgesteld en door de betrokken financierders inclusief de Wereldbank, die nooit de financiering van steunmaatregelen voor deze weg heeft geweigerd, werd goedgekeurd. De weigering van de BAD gold de aanleg van een moderne 9 meter brede later te asfalteren weg.

Wat de milieu-effectbeoordelingsstudies, en meer in het algemeen milieubeschermingsprogramma's betreft, steunt de Commissie een aantal projecten in Kameroen die zijn gericht op duurzaam bosbeheer en bescherming van de biodiversiteit. Het gaat met name om bosccosystemen in Centraal-Afrika (ECOFAC), een regionaal instandhoudingsproject en om een ander project van de Internationale Unie voor behoud van de natuur en van natuurlijke hulpbronnen (IUCN).

De IUCN en de Nederlandse ontwikkelingsorganisatie (SNV), die in de regio werkzaam zijn, zijn van mening dat het wegenonderhoud heilzaam is voor de instandhoudingsprogramma's in deze sector. Goed onderhouden wegen vergemakkelijken de controle in de regio en kunnen eveneens voor extra inkomsten uit eco-toerisme zorgen. Beide organisaties zijn eveneens van mening dat de meerderheid van de lokale bevolking, inclusief de Baka, vóór onderhoud van de bestaande wegeninfrastructuur is.

Tenslotte is de Commissie voornemens een diepgaande analyse van het bosbouwbeleid van Kameroen te financieren. Dit onderzoek beoogt de regering van Kameroen te helpen bij het uitstippelen en tenuitvoerleggen van een duurzaam bosbouwbeleid.

(1999/C 207/079)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3391/98
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(17 november 1998)

Betreft: Werking van de CEDEFOP

In zijn antwoord van 19.10.1998 op mijn vraag E-2549/98 ⁽¹⁾ heeft commissaris Liikanen in verband met het personeelsbeleid van de CEDEFOP gezegd dat de Commissie alleen controle uitoefent in die mate dat zij vertegenwoordigd wordt in de Raad van Bestuur van het centrum. Daarbij maakte hij echter ook de interessante opmerking dat voor wat betreft het beheer van het personeel, de betrekkingen tussen de Commissie en de organen minder formeel zijn. Desondanks steunt de Commissie de financieringsaanvragen van de gedecentraliseerde organen (en dus ook het CEDEFOP) aan de Begrotingscommissie van het Europees Parlement en brengt zij argumenten aan voor het nut van hun financiering. In die zin is het toch wel vreemd dat de zeer delicate „functie” (zoals commissaris Liikanen het in zijn antwoord noemt) om personeel aan te stellen, is toegewezen aan de directeur van het centrum voor alle personeelscategorieën en -graden. Deze „blanco” machtiging van de directeur van het centrum is zelfs strijdig met de versie van Liikanen dat het CEDEFOP niet dezelfde procedures volgt als de communautaire instellingen voor wat betreft de toepassing van het Statuut van de ambtenaren en het statuut van de andere personeelsleden, en dat daarom advies wordt verstrekt aan het CEDEFOP zodat deze „stroomlijning” vergemakkelijkt wordt. Deze hele kwestie ligt zeer gevoelig en duikt regelmatig op in de Griekse pers, maar de praktijken die voor het aanwerven van het personeel van het centrum worden toegepast, wijzen geenszins op een „stroomlijning”.

Heeft de Commissie de kwestie van de personeelsbezetting in het CEDEFOP grondig onderzocht, wat zijn haar conclusies inzake de praktijken die in de pers aan de kaak worden gesteld en wat denkt zij te doen zodat doorzichtige en correcte procedures worden gevolgd voor de aanwerving van personeel, hetgeen niet alleen het centrum zelf ten goede zal komen maar ook de reputatie van de stad Thessaloniki, waar het centrum gastvrijheid geniet?

⁽¹⁾ PB C 118 van 29.4.1999, blz. 92.

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(22 januari 1999)

De Commissie heeft niets toe te voegen aan haar antwoord op schriftelijke vraag E-2549/98 ⁽¹⁾ van het geachte parlementslid.

⁽¹⁾ PB C 118 van 29.4.1999, blz. 92.

(1999/C 207/080)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3401/98
van Carmen Fraga Estévez (PPE) aan de Commissie

(9 november 1998)

Betreft: Rechtvaardiging van de minimummaat voor zwaardvissen in de Middellandse Zee

In bijlage IV van verordening 1626/94 ⁽¹⁾ van de Raad is de minimummaat voor de vangst van zwaardvissen (*xiphias gladius*) in de Middellandse Zee bepaald op 120 cm. Deze maat stemt overeen met de aanbeveling van de ICCAT (Internationale Commissie voor de instandhouding van tonijn in de Atlantische Oceaan). De ICCAT heeft echter geen enkele aanbeveling gedaan inzake minimummaten voor de zwaardvis in de Middellandse Zee en de wetenschappers zijn het er in grote mate over eens — in de praktijk van de visserijactiviteiten wordt dit ook bevestigd — dat deze minimummaat voor de Middellandse Zee buitensporig is. Vastgesteld is namelijk dat de zwaardvissen in de Middellandse Zee veel kleiner en veel eerder geslachtsrijp zijn.

Kan de Commissie derhalve mededelen, enerzijds met het oog op de samenhang tussen de maatregelen van beheer in de Middellandse Zee en, anderzijds, om de visserijactiviteiten niet onnodig te belemmeren: om welke redenen en op grond van welke biologische gegevens de vaststelling van een minimummaat van 120 cm voor de vangst van zwaardvissen in de Middellandse Zee gerechtvaardigd zou zijn?

⁽¹⁾ PB L 171 van 6.7.1994, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie*(2 december 1998)*

Met de minimummaat voor zwaardvis uit de Middellandse Zee die is vastgesteld bij Verordening (EG) 1626/94 van de Raad van 27 juni 1994 houdende technische maatregelen voor de instandhouding van de visbestanden in de Middellandse Zee, werd beoogd een einde te maken aan de dalende tendens van de gemiddelde grootte van de in de Middellandse Zee gevangen zwaardvissen. Toen de genoemde verordening werd goedgekeurd, was reeds duidelijk dat de gevangen hoeveelheden jonge zwaardvissen tot buitensporige niveaus aan het stijgen waren en dat er sprake was van een dramatische daling van de gemiddelde grootte van de aan land gebrachte exemplaren. Een specifieke aanbeveling van de Internationale commissie voor de instandhouding van de tonijnachtigen in de Atlantische Oceaan (ICCAT) voor mediterrane zwaardvissen ontbrak, maar onder de gegeven omstandigheden was de Commissie van mening dat invoering van de minimummaat die reeds in de Atlantische Oceaan gold, een belangrijke eerste stap zou zijn om de genoemde tendens te beëindigen.

Tijdens een recente gemeenschappelijke wetenschappelijke vergadering van de ICCAT en de Algemene raad voor de visserij in de Middellandse Zee (GFCM) over grote pelagische vissen in de Middellandse Zee (Genua, 7-12 september 1998) is gesproken over de problemen in verband met de in de Middellandse Zee gevangen hoeveelheden jonge zwaardvissen. De algemene opvatting was dat deze vangsten buitensporig waren en verminderd dienden te worden. Geoordeeld werd echter ook dat, uit het oogpunt van de biologische kenmerken van het mediterrane zwaardvissenbestand en wat de toepasbaarheid van de maatregel betreft, 120 cm misschien niet de meest geschikte minimummaat was. Daarom heeft de gezamenlijke ICCAT/GFCM-werkgroep voorgesteld om mogelijke andere maatregelen voor de bescherming van jonge zwaardvissen in de Middellandse Zee te bestuderen. Als de wetenschappers van de ICCAT en de GFCM in toekomstige vergaderingen met dergelijke alternatieven komen, zal de Commissie eventueel passende initiatieven ter zake in overweging nemen.

(1999/C 207/081)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3409/98**van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie***(17 november 1998)*

Betreft: Ernstige moeilijkheden voor het gezin Crisafulli

Het gezin van de advocaat Mr. Anselmo Crisafulli, bekend Italiaans strafpleiter, was wegens opzegging van de huur gedwongen naar Frankrijk te verhuizen, waar alle eigendommen van het gezin zijn gebruikt voor de aankoop van een landbouwbedrijf dat vervolgens een ware oplichterij bleek, zodat er momenteel in Frankrijk een rechtszaak hangende is.

Deze oplichterij heeft echter de familie Crisafulli die in ernstige financiële moeilijkheden was geraakt gedwongen naar Italië terug te keren dankzij tussenkomst van de president van de Republiek die de kosten van de terugreis op zich nam en zorgde voor een flat waarvan echter wegens genoemde financiële situatie opnieuw de huur werd opgezegd. Deze ernstige gebeurtenissen hebben natuurlijk ook geleid tot geestelijke en gezinsproblemen, o.a. wegens de werkloosheid van twee 40-jarige zonen.

Kan de Commissie naar aanleiding hiervan mededelen:

1. of er op communautair niveau mogelijkheden zijn om het gezin van een persoonlijkheid van de eerste rang van de Italiaanse juridische wereld concreet te helpen,
2. of er mogelijkheden zijn van tewerkstelling voor de gebroeders Crisafulli op grond van de bijzondere omstandigheden van dit geval?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(13 januari 1999)*

De enige communautaire wetgeving op het gebied van de sociale zekerheid met een wettelijk verplicht karakter heeft te maken met de gelijke behandeling van vrouwen en mannen ⁽¹⁾ en de coördinatie van de sociale zekerheidsregelingen voor migrerende werknemers en hun gezinnen ⁽²⁾. De organisatie en de werking van de sociale zekerheidsregelingen en de bijstand alsmede de criteria voor de toekenning van de verschillende uitkeringen uit hoofde van dergelijke regelingen (zoals werkloosheidsuitkeringen) zijn zaken die onder de bevoegdheid van de nationale overheid vallen, mits er aan de bovenstaande wetgeving is voldaan.

Het is niet aan de Commissie om zich uit te laten over de kansen op werk van afzonderlijke mensen.

- (¹) Artikel 119 van het EG-Verdrag, Richtlijn 79/7/EEG (PB L 6 van 10.1.1979) en Richtlijn 86/378/EEG (PB L 225 van 12.8.1986) gewijzigd bij Richtlijn 96/97/EG (PB L 46 van 17.2.1997).
- (²) Verordening(EEG) 1408/71, gewijzigd bij Verordening (EG) 118/97 (PB L 28 van 30.1.1997).

(1999/C 207/082)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3412/98
van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie

(17 november 1998)

Betreft: Verkaveling in het stadsdeel Bufalotta

De gemeenteraad van Rome heeft vergunning gegeven voor een grote verkaveling in het stadsdeel Bufalotta, met de aanleg van gebouwen en commerciële centra voor ongeveer 2 miljoen m³ cement, in een dichtbevolkt gebied waar de verhouding tussen groenstroken en bewoners het laagste is van de gehele stad en het verkeer grote moeilijkheden ondervindt.

Kan de Commissie, overwegende dat de aanleg van een groot commercieel centrum het commerciële evenwicht in de wijk verstoort, ten nadele van kleine en grote winkels, en dat er enkele plaatsen van archeologisch belang zijn, mededelen of zij niet vindt dat deze verkaveling in strijd is met

1. richtlijn 85/337/EG (¹) betreffende de milieueffectevaluatie en medezeggenschap van de burgers,
2. haar verklaringen over de bescherming van het archeologisch erfgoed, met name in bijlage 3 van richtlijn 97/11/EEG (²),
3. de noodzakelijke leefbaarheid van een gebied dat momenteel dicht is bevolkt en waar de situatie aanzienlijk zal verslechteren?

(¹) PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

(²) PB L 73 van 14.3.1997, blz. 5.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard Namens de Commissie

(25 januari 1999)

Volgens de Commissie kan er op grond van de door het geachte parlementslid verstrekte informatie niet van worden uitgegaan dat de genoemde werkzaamheden onder Richtlijn 85/337/EEG vallen.

In bijlage II van de richtlijn worden onder 10.b) werken voor stadsprojecten genoemd. In artikel 4, lid 2, is bepaald dat de in bijlage II genoemde projecten moeten worden onderworpen aan een milieueffectbeoordeling indien de lidstaten van oordeel zijn dat hun kenmerken zulks noodzakelijk maken, en dat de lidstaten met het oog hierop criteria en/of drempelwaarden kunnen vaststellen die noodzakelijk zijn om te bepalen welke projecten van de in bijlage II genoemde categorieën moeten worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10 van de richtlijn. Bij een decreet van 12 april 1996 (D.P.R. Atto di indirizzo e coordinamento concernente disposizioni in materia di valutazione di impatto ambientale) heeft Italië overeenkomstig artikel 4, lid 2, dergelijke criteria en drempelwaarden vastgesteld voor categorieën van projecten van bijlage II. Werken voor stadsprojecten worden genoemd onder nummer 7.b) van bijlage B van het decreet.

Op grond van de door het geachte parlementslid verstrekte gegevens kan niet worden nagegaan of bijlage II, punt 10.b) van de richtlijn, als gespecificeerd in bijlage B, punt 7.b) van het Italiaanse decreet, op het project in kwestie van toepassing is.

1. De Commissie kan derhalve niet beoordelen of het genoemde project als een inbreuk op Richtlijn 85/337/EEG moet worden beschouwd. Wanneer het project niet onder de richtlijn valt zou er bovendien ook geen sprake kunnen zijn van een inbreuk op de bepaling inzake de publieksraadpleging. Het geachte parlementslid spreekt trouwens niet over het ontbreken van een dergelijke raadpleging. De Commissie is dus hoe dan ook niet in de gelegenheid om te beoordelen of de bepaling dat het publiek moet worden geraadpleegd bij onder de richtlijn vallende projecten, is geschonden.
2. De lidstaten hebben tot 14 maart 1999 de tijd om Richtlijn 97/11/EEG ten uitvoer te leggen.
3. De Commissie kan niet beoordelen welke bepaling van het Gemeenschapsrecht er in dit specifieke geval relevant is.

(1999/C 207/083)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3421/98
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie

(24 november 1998)

Betreft: Europese textielindustrie

Kan de Commissie, naar aanleiding van haar mededeling aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's — actieplan voor het concurrentievermogen van de Europese textiel- en kledingindustrie (COM(97) 0454 def.), het gebruik van de in de Unie reeds aanwezige financiële middelen (Europese Structuurfondsen, Leonardo-programma) ten behoeve van acties ter verbetering van de vakbekwaamheid van het personeel vergemakkelijken en de verbreiding van de nieuwe technologieën voor het MKB, de ambachtelijke industrie en de toelevering in het algemeen bespoedigen?

(1999/C 207/084)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3447/98
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie

(24 november 1998)

Betreft: Europese textielindustrie

Is het niet wenselijk om, in het licht van de Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: Actieplan voor het concurrentievermogen van de Europese textiel- en kledingindustrie (COM(79) 454 def.), een groot gedeelte van het toekomstige kaderprogramma inzake onderzoek en ontwikkeling te bestemmen voor steun aan de innovatie, en het creëren en aanwenden van informatietechnologieën (CRAFT, Eureka)? Moet de textiel- en kledingindustrie bovendien niet kunnen profiteren van de nieuwe maatregelen inzake financiële instrumentering „Groeï en werkgelegenheid”, die tijdens de top in Luxemburg zijn vastgelegd voor de samenwerking tussen bedrijven, alsmede de oprichting en de overname van bedrijven, en de invoering van nieuwe technologieën?

(1999/C 207/085)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3448/98
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie

(24 november 1998)

Betreft: Europese textielindustrie

Is de Commissie, in het licht van de Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: Actieplan voor het concurrentievermogen van de Europese textiel- en kledingindustrie (COM(79) 454 def.), niet voornemens om een studie te laten verrichten naar de gevolgen van de monetaire, structurele en beursschommelingen in Azië, voor de activiteit in deze sector, die tot de zwaarst getroffen sectoren behoort?

(1999/C 207/086)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3449/98
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie

(24 november 1998)

Betreft: Europese textielindustrie

Is het niet wenselijk om, in het licht van de Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: Actieplan voor het concurrentievermogen van de Europese textiel- en kledingindustrie (COM(79) 454 def.), voor het actieplan aanzienlijke middelen uit te trekken (proefprojecten, vergelijkende analyses) om de samenwerking tussen de bedrijven te bevorderen? Hierbij zou kunnen worden gedacht aan gezamenlijke reclame-initiatieven ten opzichte van derde landen, creaties door elektronische gegevensuitwisseling, systemen die een snelle reactie mogelijk maken, waarbij het midden- en kleinbedrijf, de ambachtelijke textielindustrie, de toeleveranciers en de gespecialiseerde distributie betrokken zijn, de versterking van het JEV-instrument ten behoeve van de bedrijven en ten slotte het in netwerken samenvoegen van instellingen voor gespecialiseerde opleidingen samen met de ondernemers?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Bangemann namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-3421/98, E-3447/98, E-3448/98 en E-3449/98

(13 januari 1999)

De strategie die uiteen wordt gezet in de mededeling van de Commissie over een actieplan voor het concurrentievermogen van de Europese textiel- en kledingindustrie vormt onderdeel van de horizontale component van het industriebeleid. In dit verband legt de Commissie momenteel de laatste hand aan een situatieoverzicht met als voornaamste doel de vaststelling van precieze maatregelen waarmee initiatieven van marktdeelnemers in de sector textiel en kleding kunnen worden ondersteund en waarmee een beter gebruik van de door structuurfondsen, onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma's ten behoeve van het MKB geboden mogelijkheden kan worden bevorderd.

Het door de Commissie voorgestelde toekomstige kaderprogramma voor O&O is voor een groot deel gewijd aan de ondersteuning van innoverende maatregelen, dankzij met name de onderzoeksinspanningen betreffende nieuwe werkmethode, elektronische handel en het gebruik van multimedia-instrumenten (34 % van de middelen). Met de kernactiviteit „producten, procédés en innoverende industriële organisaties” is zo'n 4 % van de begroting voor het kaderprogramma gemoeid. Anderzijds heeft de Commissie verklaard dat 10 % van deze begroting naar het MKB zou gaan. In het kader van het actieprogramma heeft de Commissie, in samenwerking met de betrokken marktdeelnemers, een reeks projecten aangewezen die uit de begroting voor het komende kaderprogramma kunnen worden bekostigd.

De Commissie heeft alle aandacht voor de economische ontwikkelingen in Zuidoost-Azië. Deze markt werd door de sector als veelbelovend gezien voor textiel- en kledingproducten, hetgeen moge blijken uit het feit dat onze externe handel in textiel en kleding zich meer en meer op deze markt richt. Volgens analyses van de Commissie zal de Aziatische crisis gevolgen hebben voor de externe handel in deze producten, vooral wat het top- en middensegment van de markt voor deze producten betreft. Gezien de budgettaire beperkingen denkt de Commissie geen studie aan deze problematiek te kunnen wijden; wel blijft zij de ontwikkelingen in deze sector op de voet volgen.

Dankzij het door de Commissie voorgestelde actieplan zijn er enkele prioritaire actieterreinen naar voren gekomen waarop de maatregelen van de betrokken partijen in de sector, namelijk bedrijven, beroepsverenigingen, vakbonden, alsmede de nationale en communautaire overheden, zich zouden moeten toespitsen. In het kader van de met de sociale partners in de sector op gang gebrachte dialoog heeft de Commissie kunnen concluderen dat de overwogen initiatieven in aanmerking zullen komen voor financiële steun in het kader van de bestaande programma's en financieringsinstrumenten, met inbegrip van door de Europese Raad van Luxemburg in november 1997 ontplooidde initiatieven.

(1999/C 207/087)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3424/98
van Karin Riis-Jørgensen (ELDR) aan de Commissie

(24 november 1998)

Betreft: Uitvoering van de machinerichtlijn enz.

De machinerichtlijn van de EU werd ongeveer negen jaar geleden aangenomen, maar uit overzichten blijkt dat slechts iets meer dan 200 van de ca. 900 machinenormen zijn goedgekeurd. Uit inventarisaties van de Commissie blijkt verder dat er in het algemeen tweederde deel van ca. 2900 technische normen nog niet is goedgekeurd, en dat het gemiddeld zes jaar en drie maanden kost een norm in het CEN uit te werken.

Is het, binnen een grote en belangrijke handelssector in de EU zoals de machinehandel, voor de Commissie niet mogelijk een extra snel en doeltreffend initiatief te nemen als men in overweging neemt dat nauwelijks een vierde deel van de normen voor de machinerichtlijn gereed is gemaakt?

Kan de Commissie, meer in het algemeen, verder mededelen wat zij concreet zal ondernemen om het standaardiseringstempo omhoog te krijgen, zodat de gemiddelde tijd die het kost om normen goedgekeurd te krijgen kan worden verlaagd?

Heeft de Commissie bedacht hoe men er in de toekomst — en ook na de dag dat alle normen klaar zijn — voor kan zorgen dat de goederenuitwisseling kan plaatsvinden zonder dubbele controle en in overeenstemming met de interne markt, zodat de lidstaten en regio's zich niet voortdurend kunnen beroepen op uitzonderlijke omstandigheden en daarmee vrijstelling kunnen krijgen van de aangenomen en geldende EU-regels?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(14 januari 1999)

De normalisering in de machinesector is langzaam op gang gekomen en heeft pas sinds enkele jaren in een gestage aanwas van het normenbestand geresulteerd. Dit komt voornamelijk door de noodzaak een consensus tussen alle belanghebbenden te bereiken en een hoge mate van veiligheid te verzekeren, ook al impliceert dit langere tijden voor de goedkeuring van normen. De Commissie implementeert de in het Verslag inzake efficiëntie en transparantie bij de Europese normalisatie in het kader van de nieuwe benadering ⁽¹⁾ aangegeven maatregelen om dit proces te bespoedigen. In het bijzonder heeft zij er bij de Europese normalisatie-instanties op aangedrongen een gezamenlijke webpagina te creëren met informatie over de stand van zaken bij het normalisatieproces. Voorts heeft de Commissie het Europees Comité voor normalisatie (CEN), het Europees Comité voor elektrotechnische normalisatie (CENELEC) en het Europees Instituut voor telecommunicatienormen, welke primair verantwoordelijk zijn voor het verloop van het normalisatieproces, verzocht hun efficiëntiemaatregelen ten behoeve van de nationale autoriteiten toe te lichten via de groepen van hoge ambtenaren voor normalisatie.

De Commissie is zich niet bewust van grote moeilijkheden bij het vrije verkeer van goederen. De fundamentele vereisten zijn tot in de kleinste bijzonderheden uitgewerkt, en meer dan 95 % van alle typen machines kunnen met een verklaring van de fabrikant in de handel worden gebracht, zelfs in die gevallen waar het aan Europese normen ontbreekt. Het zou interessant zijn over concrete bewijzen van de genoemde dubbele controles te kunnen beschikken. Dat een product vrijelijk in de gehele Gemeenschap zonder meervoudige controles kan circuleren is nu juist het gevolg van het feit dat de terzake bestaande communautaire wetgeving wordt nageleefd. Te dien einde vormt het CE-merkteken een nuttige aanwijzing dat deze regels in acht zijn genomen.

⁽¹⁾ COM(98) 291 def.

(1999/C 207/088)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3426/98

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(24 november 1998)

Betreft: Verbod voor een gevangene in een Nederlandse gevangenis om in het Koerdisch te communiceren

Husein Baybasin, een Koerdische gevangene die in een Nederlandse gevangenis zit, is in hongerstaking gegaan omdat de Nederlandse autoriteiten hem verbieden in het Koerdisch te communiceren met zijn familie, met het argument dat volgens het gevangenisreglement het Koerdisch niet een van de standaardtalen van Europa is.

Dit verbod verhindert de gevangene met zijn verwanten te communiceren, vormt een schending van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en betekent bovendien een negatie van de bescherming van de „minderheids”-talen.

Kan de Commissie in het licht hiervan antwoorden op de volgende vragen:

1. Wat denkt zij te doen zodat de Koerdische gevangene het recht krijgt om in zijn moedertaal met zijn familie te spreken?
2. Zijn er nog andere strafinrichtingen in Europa waar zulke onaanvaardbare regels worden toegepast en zo ja, waar?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie

(22 januari 1999)

De Commissie heeft in het kader van Titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie geen enkele bevoegdheid wat betreft de in gevangenissen geldende voorschriften en voorwaarden. Beslissingen op dit gebied vallen onder de verantwoordelijkheid van de desbetreffende instanties in de lidstaten. Indien het gaat om een schending van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, kan de zaak aanhangig worden gemaakt bij het Europees Hof voor de rechten van de mens.

(1999/C 207/089)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3431/98**van Jaime Valdivielso de Cué (PPE) aan de Commissie**

(24 november 1998)

Betreft: Vrij verkeer van goederen

Het juweliersbedrijf telt in hoofdzaak kleine en middelgrote familiebedrijven, die in principe worden gesteund en aangemoedigd door de EU. In Spanje zijn in deze sector ongeveer 200.000 mensen werkzaam. De uiteenlopende wettelijke voorschriften in de lidstaten maken de intracommunautaire handel in deze producten in vele gevallen (bv. horloges, sieraden, edelsmeedkunst) onmogelijk. De producten worden bij de controle (stempelen) in het land van bestemming aanzienlijk beschadigd, zodat zij niet meer in de handel kunnen worden gebracht. In Spanje zijn deze controles trouwens reeds door de bevoegde overheidsinstanties uitgevoerd in overeenstemming met de terzake geldende Spaanse wetgeving.

Welke specifieke maatregelen wil de Commissie nemen om een einde te maken aan deze situatie, die indruist tegen een van de grondbeginselen van de Europese Unie?

(1999/C 207/090)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3432/98**van Jaime Valdivielso de Cué (PPE) aan de Commissie**

(24 november 1998)

Betreft: Vrij verkeer van goederen

In de juwelensector bestaat geen communautaire richtlijn voor de harmonisatie van de voorschriften inzake de vervaardiging en het in de handel brengen van voorwerpen uit edele metalen. Sommige lidstaten verhinderen de commercialisering van Spaanse producten op grond van hun interne regelgeving en laten de goederen bij aankomst in hun land controleren (stempelen). Dit brengt extra kosten met zich mee voor de Spaanse producenten, aangezien hun producten overeenkomstig de Spaanse wetgeving reeds door onafhankelijke laboratoria werden gecontroleerd. Bovendien kan een groot deel van de productie (edelsmeedkunst, horloges, sieraden, enz.) niet worden geëxporteerd omdat bepaalde voorwerpen bij dergelijke controles onherroepelijk worden beschadigd.

Welke specifieke maatregelen wil de Commissie nemen om de wetgevingen van de lidstaten te harmoniseren en een einde te maken aan deze praktijken?

(1999/C 207/091)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3433/98**van Jaime Valdivielso de Cué (PPE) aan de Commissie**

(24 november 1998)

Betreft: Vrij verkeer van goederen

In de EU bestaat geen specifieke communautaire richtlijn voor de juwelensector. Sommige lidstaten maken hiervan gebruik om de commercialisering van producten uit andere EU-landen te belemmeren op grond van hun interne regelgeving.

In hoeverre is het toelaatbaar dat in de Verdragen vastgelegde beginselen zoals het vrije verkeer van goederen worden geschonden omdat er geen specifieke communautaire richtlijn bestaat?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Monti namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-3431/98, E-3432/98 en E-3433/98

(29 januari 1999)

Zoals de Commissie in haar antwoord op de schriftelijke vraag E-3158/98 van mevrouw Ferrer ⁽¹⁾ heeft opgemerkt, zijn reeds verschillende acties gestart om zorg te dragen voor de inachtneming van het beginsel van het vrije verkeer van goederen in de sector juwelen.

De Commissie heeft immers voorgesteld ⁽²⁾ het goudgehalte, het stempelmerk van de verantwoordelijke en het gehaltemerk, alsmede de certificatiesystemen (kwaliteitsborging, EG-conformiteitsverklaringen en verificatie door derden) te harmoniseren. Dit voorstel ligt momenteel ter behandeling bij de Raad.

In afwachting van de harmonisatie op communautair niveau heeft de Commissie inbreukprocedures ingeleid ten aanzien van de meeste lidstaten. Deze procedures hebben in de meeste gevallen geleid tot een wijziging van de desbetreffende wetgevingen.

Zoals de Commissie in haar bovengenoemd antwoord heeft beklemtoond, doen zich nog steeds enkele concrete problemen voor, zoals met name blijkt uit een zeker aantal door Spaanse marktdeelnemers ingediende klachten. De daadwerkelijke wederzijdse erkenning op het gebied van de handel in juwelen, stuit immers in de praktijk op het feit dat de lidstaten die een verificatiesysteem door derden hebben, weigeren de onder de verantwoordelijkheid van de fabricant of in het kader van een kwaliteitsborgingssysteem aangebrachte merken, als gelijkwaardig te erkennen. Wat meer in het bijzonder de in Spanje vervaardigde juwelen betreft, kan het waarborgmerk zowel door een officiële dienst als door een gemachtigde dienst worden aangebracht. In laatstgenoemd geval gaat het om een door de fabricant voorgestelde dienst die nadrukkelijk door de Spaanse overheid hiertoe is gemachtigd. Dit systeem heeft derhalve veel weg van een kwaliteitsborgingssysteem.

De Commissie heeft besloten samen met alle bij deze concrete problemen betrokken lidstaten de meest passende oplossingen te bestuderen, zoals bijvoorbeeld het feit de in het kader van een kwaliteitsborgingssysteem, dat voldoende garanties biedt met betrekking tot professionalisme en onafhankelijkheid aangebrachte merken, te erkennen als gelijkwaardig aan de door derden aangebrachte merken. Inbreukprocedures zijn nog lopende.

⁽¹⁾ Zie blz. 33..

⁽²⁾ PB C 209 van 29.7.1994.

(1999/C 207/092)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3444/98

van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie

(24 november 1998)

Betreft: Emissie van stikstofoxiden door vliegtuigen

Is de Commissie niet van oordeel dat in het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de beperking van de emissie van stikstofoxiden door civiele subsonische straalvliegtuigen (COM(97) 629 def. — SYN 97/0349) ⁽¹⁾ dat is gebaseerd op artikel 84, zou moeten worden verwezen naar artikel 130 S? Is het bovendien niet wenselijk dat in de overwegingen van de richtlijn van de Commissie meer wordt verwezen naar de interpretatie van richtlijn 92/14/EEG ⁽²⁾ (beperking van de geluidsemissies van vliegtuigen)?

Is het niet ook wenselijk in de overwegingen van de richtlijn expliciet erop te wijzen dat de richtlijn ook van toepassing is op de landen van de Europese Economische Ruimte en de kandidaatlanden voor toetreding?

⁽¹⁾ PB L 108 van 7.4.1998, blz. 14.

⁽²⁾ PB L 76 van 23.3.1992, blz. 21.

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(14 januari 1999)

Volgens de Commissie is artikel 84, lid 2, de juiste rechtsgrond voor de voorgestelde richtlijn betreffende de beperking van de emissie van stikstofoxiden (NOX) door civiele subsonische straalvliegtuigen, en wel vanwege de invloed die de maatregel heeft op de markttoegang voor luchtvervoerdiensten.

De Commissie denkt niet dat een verwijzing, voor interpretatiedoeleinden, naar dwarsverbanden tussen Richtlijn 92/14/EEG van de Raad van 2 maart 1992 betreffende de beperking van de exploitatie van de vliegtuigen van bijlage 16 van het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, boekdeel I, deel 2, hoofdstuk 2, tweede uitgave (1988) ⁽¹⁾ en het NOX-voorstel veel zin zou hebben.

Na formeel te zijn goedgekeurd zal deze maatregel deel gaan uitmaken van de „communautaire verworvenheden”, met de hieruit voortvloeiende verplichtingen voor landen die het lidmaatschap van de Europese Unie aanvragen.

(¹) PB L 76 van 23.3.1992.

(1999/C 207/093)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3450/98
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie

(24 november 1998)

Betreft: Het wegnemen van handelsbelemmeringen

Waarom moet het voorstel voor een verordening (EG) van de Raad tot instelling van een mechanisme voor optreden van de Commissie ter opheffing van bepaalde handelsbelemmeringen (COM(97) 619 def. — 97/330 CNS) (¹) beperkt blijven tot het vrije verkeer van goederen en worden hierbij niet de andere drie vrijheden van de interne markt betrokken, te weten het vrij verkeer van goederen, kapitaal en personen?

(¹) PB C 10 van 15.1.1998, blz. 14.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(14 januari 1999)

De Gemeenschap heeft het hoofd moeten bieden aan ernstige verstoringen van het vrij verkeer van goederen, zoals de geachte afgevaardigde weet. Deze verstoringen zijn herhaaldelijk door het Parlement vermeld (de geachte afgevaardigde wordt onder andere verzocht terug te grijpen op de door de Commissie gegeven antwoorden op de schriftelijke vragen E-2254/93 van mevrouw Domingo Segarra (¹), E-1477/95 van de heer Cabazon Alonso en andere (²), E-2023/97 van de heer Gasoliba i Böhm en andere (³), E-3592/97 van de heer Macartney (⁴)) en waarover het Hof van Justitie zich in zijn arrest van 9 december 1997 in de zaak C-265/95 heeft uitgesproken.

In dit verband had de Europese Raad van Amsterdam van 16 en 17 juni 1997 de Commissie verzocht „te onderzoeken op welke wijze het vrij verkeer van goederen op doeltreffende wijze kan worden gewaarborgd, met inbegrip van de mogelijkheid lidstaten sancties op te leggen” en heeft de Commissie verzocht voorstellen terzake voor te leggen. Met het voorstel voor een verordening tot instelling van een mechanisme ter opheffing van bepaalde handelsbelemmeringen (⁵), heeft de Commissie snel gereageerd op dit concrete mandaat van de Europese Raad.

(¹) PB C 300 van 27.10.1994.

(²) PB C 230 van 4.9.1995.

(³) PB C 76 van 11.3.1998.

(⁴) PB C 187 van 16.6.1998.

(⁵) PB C 10 van 15.1.1998.

(1999/C 207/094)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3458/98
van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie

(24 november 1998)

Betreft: Moeilijk afbreekbare organische schadelijke stoffen (persistent organic pollutants, POPs)

1. Kan de Commissie mededelen of zij weet in welke mate de burgers en het milieu in de EU schadelijke gevolgen van POPs ondervinden,
2. wat zij doet om de schadelijke gevolgen van POPs voor burgers en milieu in de EU verder te verminderen,
3. of zij weet welke nationale voorschriften inzake POPs er zijn en of en hoe deze geldende voorschriften in de 15 lidstaten ten uitvoer worden gelegd,
4. wie de onderhandelingen in het kader van de INC en de groep van deskundigen zal voeren, zij of de Raad,

5. of zij overweegt bij haar maatregelen overleg te plegen met het Europees Parlement en NGO's, alsmede met het bedrijfsleven en milieuorganisaties,
6. hoe zij denkt dat de criteria voor POPs moeten zijn en of zij moeten worden gebaseerd op de verklaring van Sintra in het kader van het OSPAR-Verdrag,
7. hoe zij zal deelnemen aan de financiering van de volgende INC's en de bijeenkomsten van de werkgroepen, ofwel hoe zij de POP-procedure steunt,
8. hoe zij denkt de ontwikkelingslanden bij hun problemen met POPs te helpen?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(21 januari 1999)

1. Zowel de productie als het gebruik van moeilijk afbreekbare organische schadelijke stoffen (POPs) komt binnen de Gemeenschap weinig voor. De meeste producten die onder deze categorie vallen komen — afgezien van POPs als dioxinen die niet opzettelijk worden geproduceerd en in het milieu terechtkomen — al sinds jaren niet meer in de handel voor. Geconcludeerd kan dus worden dat de bevolking hieraan slechts in beperkte mate wordt blootgesteld. Buiten de Gemeenschap is de situatie echter verschillend.
2. De Commissie doet voorstellen voor wettelijke voorschriften op communautair niveau en neemt ook deel aan onderhandelingen over regionale of meer algemeen toegepaste instrumenten. Een aantal recente voorbeelden daarvan zijn het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de verbranding van afval ⁽¹⁾ welke een aantal emissiegrenswaarden bevat voor dioxinen en furanen, alsmede het op 24 juni 1998 te Aarhus ondertekende protocol inzake POPs bij het uit 1979 daterende Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand.
3. De Commissie wordt op de hoogte gehouden van elk wetgevend voorschrift dat aan haar wordt meegedeeld in het kader van de omzetting van een communautaire richtlijn of van de informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften als bedoeld in Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 ⁽²⁾. De lidstaten zijn evenwel niet verplicht om verder nog mededelingen te doen over wetgeving of nationale maatregelen.
4. Het toekomstige algemeen instrument voor de POPs valt gedeeltelijk onder de bevoegdheid van de Gemeenschap en gedeeltelijk onder de bevoegdheid van de lidstaten. De Commissie heeft bij de Raad een aanbeveling voor een besluit ingediend, waarmee de Gemeenschap gemachtigd wordt om deel te nemen aan de onderhandelingen die in het kader van het Milieuprogramma van de Verenigde Naties (UNEP) worden gevoerd ⁽³⁾.
5. Op het vlak van de internationale onderhandelingen wordt in artikel 228, lid 1, van het EG-Verdrag alleen gewag gemaakt van overleg met speciale door de Raad aangewezen comités.
6. Wat de criteria voor de bepaling van de POPs betreft zal de Commissie zich zoveel mogelijk steunen op de criteria waarover in het kader van het bovengenoemde regionale protocol inzake POPs is onderhandeld. De strategie van de commissie Oslo-Parijs met betrekking tot gevaarlijke stoffen omvat een groot aantal stoffen, waarvan de POPs een soort onderafdeling vormen.
7. De Commissie heeft kennis genomen van het recente voorstel van de directeur „Chemische producten” van de UNEP betreffende de oprichting van een „POP-club” met als doel de financiering van de onderhandelingen. Een eventuele bijdrage van de Commissie wordt in overweging genomen.
8. Uit een eerste overlegronde met de Raad is gebleken dat er een voorkeur bestaat om reeds bestaande financiële instrumenten te gebruiken. Bovendien zou elk financieel mechanisme in verhouding moeten staan tot de verplichtingen welke aan de betrokken lidstaten worden opgelegd. De Gemeenschap zal in een volgende fase van de onderhandelingen over het algemeen instrument haar standpunt verder verduidelijken.

⁽¹⁾ Com(98) 558 def.

⁽²⁾ PB L 109 van 26.4.1983.

⁽³⁾ SEC(98) 1366 def.

(1999/C 207/095)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3470/98**van Lis Jensen (I-EDN) aan de Commissie***(25 november 1998)*

Betreft: Lening van de EIB voor de aanleg van autosnelwegen in de Tsjechische Republiek

De EIB verstrekt binnenkort een lening van 230 miljoen ecu voor de aanleg van verschillende stukken snelweg in de Tsjechische Republiek. De EIB houdt geen rekening met het feit dat de trajecten waarvoor het geld bestemd is deel uitmaken van een uiterst controversiële optie in de huidige strategische milieueffectrapportage (Strategic Environmental Impact Assessment of SEA) van het ontwikkelingsconcept vervoersnetwerken tot 2010 (Transport Network Development Conception of TNDC). De milieueffectrapportage wordt uitgevoerd voor drie opties waarvan de optie waarvoor de lening van de EIB is bestemd door onafhankelijke deskundigen uit milieuoogpunt als de meest controversiële wordt beschouwd. De trajecten die de EIB wil financieren zijn dermate omstreden dat de aanleg ervan in een aantal gevallen feitelijk in strijd met de wet zou zijn. Dit geldt vooral voor de D8-snelweg, die door het landschappelijk beschermde gebied Ceske Stredohori zal lopen, een van de belangrijkste zones voor ecologische stabiliteit in Europa. De aanleg zou in strijd zijn met de Tsjechische wetgeving inzake milieubescherming op grond waarvan de aanleg van snelwegen in dergelijke gebieden uitdrukkelijk verboden is. Strijdig met de wet is ook de D11, die door een van de meest waardevolle natuurreservaten zal lopen, en de rondweg om Praag, waarover eveneens bezorgdheid bestaat gezien de toekomstige gevolgen voor milieu, recreatiezones en dichtbevolkte gebieden.

De EIB lijkt niet op de hoogte van de twee overige TNDC-opties waarvoor een milieueffectrapportage is uitgevoerd en waarbij de bovengenoemde snelwegen geheel buiten beschouwing blijven of alternatieve trajecten worden voorgesteld.

1. Welk communautair of nationaal beleid rechtvaardigt de aankondiging van de EIB dat de lening wordt verstrekt voordat de Tsjechische regering een definitief besluit heeft genomen over mogelijke snelwegtrajecten?
2. Hoe houdt de EIB rekening met lopende beoordelingsprocedures in landen waar zij opereert, zoals in casu in de Tsjechische Republiek, waarmee eventueel investeringsmogelijkheden verbonden zijn, als zij geen toezicht houdt op de huidige situatie aldaar?
3. Hoe staat het met de aansprakelijkheid van de EIB als het door haar in de Tsjechische Republiek gefinancierde project een inbreuk vormt op de communautaire of nationale wetgeving en mens en milieu schade toebrengt?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie*(3 februari 1999)*

1. De Europese Investeringsbank (EIB) heeft inderdaad een leningovereenkomst van 230 miljoen ECU gesloten voor de financiering van een aantal stukken snelweg in de Tsjechische Republiek, waaronder stukken van de D8 en de D11. Deze projecten maken integraal deel uit van het Tsjechische plan voor de uitbouw van het wegennetwerk, dat in oktober 1996 door de Tsjechische regering werd goedgekeurd. De lening zal pas worden uitbetaald na bevestiging van de Tsjechische autoriteiten dat de goedkeuringen en bouwvergunningen die volgens de lokale wetgeving vereist zijn, werden verstrekt, inclusief die met betrekking tot de milieueffectbeoordeling en het beheer van beschermde gebieden.

2. De EIB beschikt over procedures om de projecten te evalueren en hun evolutie te volgen. Het feit dat de EIB bovenvermelde voorwaarde in de leningovereenkomst heeft opgenomen, bewijst dat ze controle uitoefent op de huidige situatie van het project.

Zoals vermeld in punt 1 zijn de leningen van de EIB afhankelijk van de strikte naleving van de nationale en communautaire wetgeving.

(1999/C 207/096)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3471/98**van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie**

(25 november 1998)

Betreft: Regeling van de visserij-activiteiten in het zuidwestelijke deel van de Atlantische Oceaan

De Europese Commissie heeft in haar antwoord van 26 januari 1998 op mijn schriftelijke vraag nr. E-3951/97 ⁽¹⁾, waarbij ik gewag maakte van de enterende van het communautaire vissersvaartuig *Arpón* en heb gewezen op de noodzaak van een ondubbelzinnige afbakening van de Exclusieve Economische Zone van Argentinië, medegedeeld dat „de Europese Gemeenschap en Argentinië willen gaan werken aan een multilaterale regeling voor samenwerking bij het beheer en de bescherming van de visbestanden van de volle zee in het zuidwestelijk deel van de Atlantische Oceaan. In deze context zal de Commissie de genoemde kwestie op het meest geschikte moment aan de orde stellen”.

Sedertdien is er heel wat tijd verstreken maar er zijn geen belangrijke vorderingen in deze kwestie gemaakt. Omdat de EEZ van Argentinië onduidelijk is afgebakend blijft de rechtsonzekerheid in deze zone voortbestaan. De oprichting van een internationale multilaterale Zuidatlantische visserij-organisatie (SAFO) in dit gebied vormt een garantie voor de ontwikkeling van de communautaire visserij-activiteiten in internationale wateren.

1. Kan de Commissie mededelen wat de huidige stand van de onderhandelingen is?
2. Om welke redenen is er bij deze onderhandelingen nog geen significante vooruitgang geboekt?
3. Wanneer denkt de Commissie dat de onderhandelingen kunnen worden afgerond en de SAFO zal worden opgericht?

⁽¹⁾ PB C 310 van 9.10.1998, blz. 5.

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(15 januari 1999)

Op 19 januari 1998 heeft de Raad een onderhandelingsmandaat goedgekeurd voor een beheerskader voor de visbestanden van bepaalde delen van de volle zee in de zuidwestelijke Atlantische oceaan.

De Commissie onderhoudt sedertdien contacten met Argentinië over deze kwestie teneinde de aard en de inhoud ervan vast te stellen die het beste passen bij de kenmerken van het betrokken gebied. Deze besprekingen worden op geregelde grondslag voortgezet.

Aangezien men tot een multilaterale regeling wil komen, zal t.z.t. een multilaterale bijeenkomst van alle belanghebbende partijen worden gehouden.

(1999/C 207/097)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3477/98**van Ursula Stenzel (PPE) aan de Commissie**

(12 november 1998)

Betreft: Mensenrechten

Kan de Commissie mededelen hoeveel geld dit jaar uit de begroting voor mensenrechtenactiviteiten (begrotingshoofdstuk B7-70) nog beschikbaar is? Kan de Commissie bovendien nauwkeurige gegevens verstrekken over de besteding van de begrotingsmiddelen voor mensenrechtenactiviteiten? Hoe verklaart de Commissie dat niet alle begrotingsmiddelen zijn gebruikt? Welke concrete maatregelen werden c.q. worden genomen opdat deze kredieten doeltreffend en snel kunnen worden besteed? Kan de Commissie uitsluiten dat in dit begrotingshoofdstuk aan het eind van het jaar kredieten naar het volgende jaar moeten worden overgedragen?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie

(14 januari 1999)

De aanwending van de begrotingslijnen van hoofdstuk B7-70 ter bevordering en bescherming van de rechten van de mens werd op 17 november 1998 in de plenaire vergadering van het Parlement behandeld door het hiervoor verantwoordelijke lid van de Commissie. Hij maakte toen gewag van de vele moeilijkheden die zich hadden voorgedaan in het begrotingsjaar 1998. Hierbij doelde hij met name op de gevolgen van het arrest van

het Hof van Justitie van 15 mei 1998 en de raadplegingsprocedure met betrekking tot de ontwerpverordeningen, meer bepaald de rechtsgrondslagen voor de begrotingslijnen voor de rechten van de mens van hoofdstuk B7-70. Dit hield namelijk in dat alle begrotingslijnen voor de rechten van de mens werden geblokkeerd totdat op grond van het interinstitutioneel akkoord eind juli 1998 bij wijze van uitzondering toestemming werd verleend voor de aanwending van deze middelen tot december 1998. Het gaat hier tevens om de bezorgdheid en kritiek die door het Parlement was geuit ten aanzien van de bureaus voor technische bijstand (TAB).

Ondanks deze moeilijkheden heeft de Commissie het nodige gedaan en zal zij het nodige doen om ervoor te zorgen dat de uit hoofde van hoofdstuk B7-70 beschikbare kredieten optimaal worden benut, met inachtneming van de selectiecriteria en rekening houdend met de thematische en geografische prioriteiten. De benuttingspercentages van de begrotingslijnen van hoofdstuk B7-70 zouden rechtstreeks 86,9 % moeten bereiken en 98 % met inbegrip van de acties ter versterking van de burgermaatschappij in Kosovo en Bosnië. De hierbij gevolgde procedure is dezelfde als in voorgaande jaren met uitzondering van de begrotingslijnen voor Phare-Democratie en Tacis-Democratie waarbij de beheermethoden zijn afgestemd op de overige begrotingslijnen voor de rechten van de mens in hetzelfde hoofdstuk. Het Parlement zal door middel van ad hoc-verslagen over de verschillende begrotingslijnen alsmede aan de hand van thematische verslagen op de hoogte worden gehouden.

Toen het hiervoor verantwoordelijke lid van de Commissie zich tot de plenaire vergadering van het Parlement richtte benadrukte hij dat de Commissie de versterking van de democratie en de mensenrechten alleen kon steunen door de burgermaatschappij te mobiliseren, met inbegrip van niet-gouvernementele organisaties (NGO's). Zij streeft hierbij naar een aanpak die is afgestemd op het strategisch beleid en tegelijkertijd rekening houdt met initiatieven van de gewone burgers.

De begrotingslijnen werden in het leven geroepen op initiatief van het Parlement. Na het arrest van het Hof (C 106/96) kan de Commissie zonder toestemming geen begrotingslijnen uitvoeren. Er is voor het Parlement in deze dan ook een belangrijke taak weggelegd. In de eerste plaats hoopt de Commissie dat het Parlement de snelle goedkeuring van haar voorstel voor een nieuwe rechtsgrondslag zal vergemakkelijken. In de tweede plaats is het van essentieel belang voor een geslaagd beheer van deze begrotingslijnen dat begrotingsopmerkingen worden goedgekeurd om een deel van de operationele uitgaven (tot een plafond) te gebruiken voor technische en administratieve bijstand (bureaus voor technische bijstand, „TAB's”).

(1999/C 207/098)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3480/98
van John Iversen (PSE) aan de Commissie

(25 november 1998)

Betreft: Voedselhulp aan Noord-Korea

In verscheidene media wordt nu dagelijks de slechter wordende voedselsituatie in Noord-Korea beschreven, terwijl in verscheidene gevallen melding wordt gemaakt van kannibalisme.

Kan de Commissie in aansluiting op mijn vraag van september vorig jaar nu mededelen hoe de status is van de voedselhulp die het Noord-Koreaanse volk al door de EU werd verleend en nog zal worden verleend?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie

(22 januari 1999)

De afgelopen twee jaar heeft de Commissie de situatie op het gebied van de voedselzekerheid in de Democratische Volksrepubliek Korea op de voet gevolgd. Het land kent ontegenzeggelijk voedselgebrek hoewel de omvang hiervan, gezien de slechts gedeeltelijke medewerking van de autoriteiten, niet nauwkeurig kan worden vastgesteld. Zoals kan worden verwacht heeft dit ook schadelijke gevolgen voor zowel de gezondheid als de voedingstoestand van de bevolking. Sensationele geruchten omtrent kannibalisme werden echter niet bevestigd door de 100 westerlingen die nu in Noord-Korea gevestigd zijn en betrokken zijn bij de verschillende voedselhulpprogramma's.

De afgelopen twee jaar werd in het kader van internationale voedselleveranties ongeveer 1,5 miljoen ton voedsel verstrekt. De Commissie die namens de Gemeenschap optreedt heeft belangrijke hoeveelheden voedselhulpproducten verstrekt aan de meest kwetsbare groepen van de bevolking. De totale waarde van deze hulp en de voedselzekerheidssteun in 1997-1998 bedraagt momenteel 100 miljoen euro. Deze steun werd verleend via het Wereldvoedselprogramma (WVP), Europese niet-gouvernementele organisaties (NGO's) die ter plaatse vertegenwoordigd zijn, en bilateraal. De bilaterale steun werd in 1998 beheerd door een door de Commissie gefinancierd technisch bijstandsteam. Naast de voedselhulp en steun voor herstel van de landbouw,

heeft de Commissie in diezelfde periode meer dan 24 miljoen euro verstrekt ten behoeve van de volksgezondheid, drinkwatervoorzieningen en dringende voedselhulp.

De Commissie bekijkt momenteel de modaliteiten in verband met een mogelijk programma voor voedselhulp en herstel van de landbouw voor Noord-Korea in 1999. Op dit moment is nog geen definitief besluit genomen. Omdat de tekorten hoofdzakelijk structureel zijn (een gevolg van het landbouwbeleid en het economische beleid in bredere zin van de Democratische Volksrepubliek Noord-Korea) is de Commissie van oordeel dat om doelmatige en duurzame steun te kunnen verlenen deze vergezeld dient te worden van beleidsaanpassingen van de Noord-Koreaanse autoriteiten. Deze zouden zich moeten richten op modernisering van de landbouwmethoden en tenuitvoerlegging van verderstrekkende marktgerichte initiatieven.

(1999/C 207/099)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3485/98

van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(25 november 1998)

Betreft: Personeelsbezetting bij de Europese Centrale Bank

Kan de Commissie meedelen hoeveel ambtenaren van Griekse nationaliteit bij de Europese Centrale Bank in dienst zijn, welke posten zij precies innemen en wat het totale aantal ambtenaren (per nationaliteit) is bij deze nieuwe instelling, waarvan de personeelsbezetting uiteraard dient te geschieden met doorzichtigheid, objectiviteit en volledige eerbiediging van het beginsel van een rechtvaardige en evenredige vertegenwoordiging van ambtenaren uit alle lidstaten?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(8 februari 1999)

De Commissie is niet bevoegd om de vraag van het geachte parlementslid te beantwoorden. Deze vraag moet aan de betrokken instelling worden gesteld.

(1999/C 207/100)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3486/98

van Robin Teverson (ELDR) aan de Commissie

(25 november 1998)

Betreft: Normen voor de vleesproductie

Welke voorstellen heeft de Commissie om voor vlees dat van buiten de Europese Unie wordt ingevoerd dezelfde normen te doen gelden als voor in het Verenigd Koninkrijk geproduceerd vlees?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(11 januari 1999)

De normen voor de vleesproductie werden in de Gemeenschap geharmoniseerd bij Richtlijn 91/497/EEG van de Raad van 29 juli 1991 tot wijziging en consolidatie van Richtlijn 64/433/EEG inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees teneinde deze uit te breiden tot de productie en het in de handel brengen van vers vlees ⁽¹⁾.

De voorschriften van de Gemeenschap betreffende de invoer van vers vlees uit derde landen zijn neergelegd in Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinaire-rechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens en van vers vlees uit derde landen ⁽²⁾. Deze richtlijn bepaalt dat ingevoerd vlees aan de voorschriften van de Gemeenschap moet voldoen.

⁽¹⁾ PB L 268 van 24.9.1991.

⁽²⁾ PB L 302 van 31.12.1972.

(1999/C 207/101)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3491/98
van Luigi Moretti (NI) aan de Commissie

(25 november 1998)

Betreft: Plaatsing van zendmasten voor de versterking van radio- en televisiesignalen in de bebouwde kom

Steeds vaker worden in de nabijheid van de bebouwde kom, en zelfs in het centrum van steden zendmasten geplaatst. De magnetische golven die deze masten uitzenden zijn schadelijk voor de gezondheid van de burger, die steeds vaker lichamelijke klachten heeft als doofheid, slaapstoornissen, leukemie.

1. Is de Commissie voornemens nader aan te geven wat de potentiële gevaren zijn van dergelijke zendmasten in de bebouwde kom?
2. Denkt de Commissie een ontwerpverordening uit te werken waarin is opgenomen wat de veilige afstanden zijn voor de plaatsing ten opzichte van woningen en met name ook scholen en ziekenhuizen?

(1999/C 207/102)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3724/98
van David Hallam (PSE) aan de Commissie

(25 november 1998)

Betreft: Straling van elektromagnetische velden en de gevolgen voor de volksgezondheid

Is de Commissie onderzoek bekend naar de gevolgen van elektromagnetische velden (opgewekt door telecommunicatiemasten en bovengrondse elektriciteitsleidingen) voor de volksgezondheid of voor de gezondheid van vee dat in deze velden graast? Is de Commissie, indien geen onderzoek is uitgevoerd, bereid het initiatief te nemen voor een onderzoek naar de gevolgen die straling van elektromagnetische velden heeft voor de volksgezondheid? Is zij, indien mocht blijken dat de volksgezondheid gevaar loopt, bereid wetgeving voor te stellen om plaatselijke, regionale of nationale instanties in staat te stellen voorstellen voor de bouw van telecommunicatiemasten aan regels te binden?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Flynn namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-3491/98 en P-3724/98

(11 januari 1999)

In juni 1998 heeft de Commissie een voorstel ingediend voor een aanbeveling van de Raad betreffende de beperking van blootstelling van de bevolking aan elektromagnetische velden ⁽¹⁾. Het voorstel houdt rekening met de wetenschappelijke adviezen van de Internationale Commissie voor bescherming tegen niet-ioniserende straling, die door de wetenschappelijke stuurgroep van de Commissie zijn onderschreven. Momenteel wordt deze tekst besproken door de Raad, die de tekst ook voor advies aan het Parlement heeft toegestuurd.

In de context van de rapporteringsprocedure waarin deze tekst voorziet, zal rekening worden gehouden met de resultaten van het lopende en toekomstige onderzoek op dit gebied.

⁽¹⁾ COM(98) 268 def.

(1999/C 207/103)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3492/98
van Luigi Moretti (NI) aan de Commissie

(25 november 1998)

Betreft: Verontreiniging van oppervlaktewateren

De rioleringen van bebouwde gebieden zijn vaak niet zodanig aangelegd dat oppervlaktewater of regenwater wordt afgevoerd naar zuiveringsinstallaties, en deze vloeien dus toe aan rivieren, beken en meren.

Tot op heden zijn er volgens mijn informatie nog geen wetten of bepalingen voor de verplichte behandeling van oppervlaktewater voordat dit toevloeit aan de waterlopen.

Oppervlaktewater is meer vervuild dan afvoerwater, daar het meer dan 2010 uitlaatgassen en zware metalen bevat. Welke maatregelen denkt de Commissie in dit verband te treffen?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(12 januari 1999)

Water dat bij regen in stedelijke gebieden wegstroomt over het niet-doorlatende oppervlak, kan gescheiden van het huishoudelijke en industriële afvalwater van de agglomeratie worden opgevangen (gescheiden systeem) dan wel met hetzelfde rioolstelsel als het afvalwater worden opgevangen (gemengd systeem). Tweederde van de stedelijke gebieden is voorzien van een gemengd systeem. Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater ⁽¹⁾ verplicht de lidstaten ervoor te zorgen dat afvalwater en afvloeiend hemelwater samen in een gemengd systeem worden opgevangen en gezuiverd. Aangezien het in de praktijk echter niet mogelijk is opvangsystemen zuiveringsinstallaties aan te leggen waarmee alle water ook in geval van bijvoorbeeld uitzonderlijk hevige neerslag kan worden behandeld, is in de richtlijn bepaald dat de lidstaten maatregelen moeten treffen om verontreiniging ten gevolge van overstorting van hemelwater te beperken. Deze maatregelen kunnen gebaseerd zijn op de mate van verdunning of op de capaciteit in verhouding tot de droog-weer-afvoer, of kunnen een aanvaardbaar aantal overstortingen per jaar vermelden.

Wat de rechtstreekse lozing van afvloeiend hemelwater afkomstig van een gescheiden systeem betreft, zal het voorstel voor een richtlijn tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid ⁽²⁾, waarin rekening wordt gehouden met alle belangrijke bronnen van verontreiniging voor elk stroomgebied, de mogelijkheid bieden in de nodige regelgeving te voorzien.

⁽¹⁾ PB L 135 van 30.5.1991.

⁽²⁾ PB C 108 van 7.4.1998.

(1999/C 207/104)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3498/98

van Bernd Lange (PSE) aan de Commissie

(25 november 1998)

Betreft: Duitse campagne ter bevordering van de afzet van bloemen

Krachtens verordening nr. 2275/96 van 22 november 1996 ⁽¹⁾ financiert de Europese Unie maatregelen in de sector levende planten en goederen van de bloemenhandel. Met de daarvoor ter beschikking staande financiële middelen wordt ook de Duitse campagne „Bloemen — de mooiste taal ter wereld” gesteund.

1. Hoe wordt gewaarborgd dat de middelen worden gebruikt voor de verhoging van de afzet van Europese bloemen en aldus uit milieubeleidsoverwegingen onnodig vervoer wordt verhinderd en regionale arbeidsplaatsen sociaal veilig worden gesteld,

2. Welke de criteria zijn voor de inhoud van concurrentiemaatregelen in dit verband en of het bijgevoegde informatieblad aan deze criteria voldoet?

⁽¹⁾ PB L 308 van 29.11.1996, blz. 7.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(7 januari 1999)

1. De Commissie deelt het geachte parlementslid mede dat met de communautaire bevorderingscampagne in deze sector wordt beoogd, de afzet van Europese bloemen en levende planten te vergroten.

2. Overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) 803/98 houdende bepalingen ter uitvoering van Verordening (EG) 2275/96 van de Raad tot instelling van specifieke maatregelen voor de sector levende planten en producten van de bloemeteelt voor 1998 ⁽¹⁾, „wordt de lijst van de in aanmerking genomen acties vastgesteld op grond van met name de coherentie van de uiteengezette strategieën, de kwaliteit van de voorgestelde acties en het te verwachten effect van de uitvoering ervan, alsmede de uitvoeringscapaciteit van de organisaties en de garanties op het stuk van doeltreffendheid en representativiteit van de organisaties”. De lidstaten geven de voorkeur aan acties die op het grondgebied van verscheidene lidstaten worden uitgevoerd.

Met betrekking tot het tweede gedeelte van de tweede vraag zal de Commissie het geachte parlementslid haar antwoord rechtstreeks toezenden, aangezien zij het door hem genoemde informatieblad nog maar pas heeft ontvangen.

⁽¹⁾ PB L 115 van 17.4.1998.

(1999/C 207/105)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3499/98
van Arlene McCarthy (PSE) aan de Commissie

(25 november 1998)

Betreft: Het gebruik van particuliere adviseurs door de Commissie

De Commissie is voornemens in het kader van de hervorming van de Structuurfondsen de werking van de programma's in het kader van de Structuurfondsen verder te decentraliseren en zich terug te trekken uit het dagelijks beheer van de programma's ten gunste van een versterkte „bewakersrol” van de Commissie.

Hoeveel adviseurs heeft de Commissie in de loop van het programma van 1994 tot 1999 betrokken bij het beheer van de volgende programma's?

Wat waren de totale kosten en wat is het percentage van de kredieten voor deze programma's:

- voor de EU als geheel
- per doelstelling, 1, 2, 3, 4, 5b en 6,
- en voor elk communautair initiatief?

Kan de Commissie bijzonderheden publiceren?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(26 januari 1999)

De krachtens de structuurfondsen verleende technische bijstand is grotendeels inbegrepen in de operationele programma's. Dergelijke bijstand kan ook, voor een beperkt deel van de kredieten, rechtstreeks aan de Commissie worden verleend.

In het eerste geval wordt de technische bijstand rechtstreeks beheerd door de voor de programma's verantwoordelijke overheid en niet door de Commissie.

In het tweede geval is de bijstand geregeld en zijn daaraan grenzen gesteld in de verordeningen betreffende de verschillende structuurfondsen. De bijstand is niet per doelstelling uitgesplitst, maar geldt per fonds en heeft hoofdzakelijk betrekking op studies, evaluaties, voorlichtingsacties en acties ter voorbereiding en voor de follow-up van de acties. De bijstand wordt verleend in verschillende vormen: subsidies, contracten met adviseurs, specifieke overeenkomsten of kaderovereenkomsten.

De uitgaven worden gepubliceerd in de jaarverslagen van de structuurfondsen. Zo zijn de gegevens met betrekking tot de periode 1994-1997 per fonds vermeld op de bladzijden 50 tot en met 52 van het negende jaarverslag voor 1997 ⁽¹⁾ (Franse tekst). Verder zijn door de Commissie recentelijk nieuwe totaalgegevens bekend gemaakt in het Parlement in het kader van diens onderzoek met betrekking tot de boeking van uitgaven voor technische en administratieve bijstand ten laste van de kredieten voor de acties van de structuurfondsen.

⁽¹⁾ COM(98) 562 def.

(1999/C 207/106)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3504/98
van John Iversen (PSE) aan de Commissie

(25 november 1998)

Betreft: Onwettige overheidssteun aan de varkensfokkerij

Iedere vorm van steun aan producten is, volgens de EU-voorschriften inzake overheidssteun, onwettig. Daarom moet de Commissie maatregelen nemen tegen de economische steun die de Franse regering onlangs heeft verleend aan Franse varkensfokkers.

Het bedrag van FRF 100 miljoen dat de varkensfokkers in september hebben ontvangen van de Franse regering is met 150 miljoen verhoogd. Bovendien mogen de Franse boeren een beroep doen op een kredietfaciliteit van de Stabiporc-bank. Het systeem beschikt over een krediet van FRF 420 miljoen. In totaal is aan de Franse varkensfokkers economische steun tot een bedrag van FRF 670 miljoen toegekend.

De Commissie moet onmiddellijk maatregelen nemen en de steun onwettig verklaren. Ten eerste is Stabiporc door het Europese Hof van Justitie in het begin van de jaren 1990 onwettig verklaard. Ten tweede heeft de Franse regering tot dusverre niet de wettigheid kunnen aantonen van het bedrag van FRF 100 miljoen dat zij in september aan de varkensfokkers ter beschikking stelde.

Is de Commissie bereid erop toe te zien dat het onwettige concurrentievoordeel van de Franse varkensfokkers wordt opgeheven?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(15 januari 1999)

De Commissie heeft op 9 december 1998 besloten de procedure van artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag in te leiden ten aanzien van steun die de Franse autoriteiten van plan zijn toe te kennen aan de varkensfokkers. Deze steunregeling omvat drie maatregelen.

De Franse autoriteiten zijn van plan om het systeem van terugbetaalbare voorschotten Stabiporc nieuw leven in te blazen. Voor zover de voorschotten (leningen) tegen de marktrente en de door de Commissie vastgestelde referentietarieven worden toegekend, zouden de maatregelen geen staatssteun zijn in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag.

De twee overige maatregelen zijn het uitstel van betaling van de sociale bijdragen en de overname van de kosten van leningen aangegaan door recente investeerders. Aangezien de betrokken sector aan het handelsverkeer deelneemt en er binnen die sector in de Gemeenschap een scherpe concurrentie bestaat, kunnen die maatregelen het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloeden en de mededinging dreigen te vervalsen omdat zij Franse producten bevoordelen. De maatregelen lijken op dit ogenblik niet te voldoen aan de criteria die de Commissie heeft gesteld om in aanmerking te komen voor de afwijkingen bedoeld in artikel 92, leden 2 en 3, van het EG-Verdrag. Op dit ogenblik ziet het er dus naar uit dat het hier gaat om bedrijfssteun die niet verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.

Indien de twijfel omtrent de verenigbaarheid van de steunmaatregelen met de gemeenschappelijk markt gefundeerd blijkt te zijn dan zou de Commissie zich genoodzaakt kunnen zien een negatieve eindbeslissing vast te stellen om de status quo op concurrentiegebied te herstellen.

(1999/C 207/107)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3509/98
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Raad

(25 november 1998)

Betreft: Controle en inspectie op voedsel-, veterinair en fyto-sanitair gebied

Is de Raad bereid — gezien de Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, en het Economisch en Sociaal Comité inzake de controle en inspectie op voedsel-, veterinair en fyto-sanitair gebied (COM(98) 0032 def.), gezien de onderhandelingen die in het kader van de Wereldhandelsorganisatie hebben plaatsgevonden om evenwicht te scheppen in de vrije handel op internationaal niveau, en o.a. rekening houdend met de aspecten gezondheid en veiligheid — alles in het werk te stellen om het controlebeleid van de Europese Unie te handhaven en door de internationale gemeenschap te laten accepteren, teneinde het hoofd te kunnen bieden aan de problemen die voortvloeien uit de liberalisering van de handel op voedsel-, veterinair en fyto-sanitair gebied?

Antwoord*(9 maart 1999)*

De Raad wijst erop dat hij in het kader van de werkzaamheden betreffende Agenda 2000 enerzijds een Europees landbouwmodel heeft vastgesteld en anderzijds heeft bepaald wat tijdens de komende WTO-onderhandelingen zijn opstelling zal zijn om dit model te kunnen behouden.

Met name was de Raad van mening dat de Europese Unie binnen de WTO een tweeledige doelstelling dient na te streven: voor Europa de mogelijkheid openhouden om een landbouw te blijven ontwikkelen die aan de Europese kenmerken en zeer hoge kwaliteits- en veiligheidseisen beantwoordt en anderzijds ervoor zorgen dat het handelsverkeer in landbouwproducten en de liberalisering van de markten plaatsvinden in een kader dat de erkenning op internationaal niveau van de aan de Europese landbouwers en landbouwproducten gestelde eisen inhoudt.

De door het geachte parlementslid bedoelde controle- en inspectiemaatregelen op voedsel-, veterinaire en fytosanitaire gebieden vallen onder deze algemene aanpak.

Uiteraard zal de Raad te gelegener tijd, in het kader van de voorbereiding van de komende WTO-onderhandelingen, uitgaan van deze richtsnoeren.

(1999/C 207/108)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3521/98**van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie***(25 november 1998)*

Betreft: Compensatie bij instapweigering

Ten aanzien van het voorstel voor een Verordening (EG) 295/91 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor compensatie bij instapweigering in het geregeld luchtvervoer (COM(98) 0041 def. — 98/0022(SYN))⁽¹⁾ zij het volgende opgemerkt: de formulering van sub a) van artikel 2 zou herzien moeten worden om duidelijker aan te geven dat de passagiers zich minstens 30 minuten vóór het vertrek moeten inchecken, of nog eerder, wanneer de luchtvaartmaatschappij of haar reisagent vooraf schriftelijk een dergelijke mededeling heeft doen toekomen aan de passagier. Onder het woord „inchecken” moet worden verstaan: in de rij gaan staan voor het inchecken.

Zou de Commissie voorstellen kunnen indienen voor compensaties in geval van vluchtannuleringen om commerciële redenen?

⁽¹⁾ PB C 120 van 18.4.1998, blz. 18.

Antwoord van de heer Kinnoch namens de Commissie*(3 februari 1999)*

In het gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) 295/91 van de Raad van 4 februari 1991 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor compensatie bij instapweigering in het geregeld luchtvervoer⁽¹⁾, heeft de Commissie reeds een wijziging voorgesteld van de definitie in artikel 2, punt a), betreffende de regels voor het inchecken.

Volgens de Commissie moeten passagiers zich voor het inchecken melden op de tijd die hen van te voren schriftelijk is meegedeeld, of, indien er geen tijd is meegedeeld, uiterlijk 30 minuten voor de bekendgemaakte vertrektijd. Een dergelijke flexibele regeling maakt kortere of langere inchecktijden mogelijk dan de normale 30 minuten. De Commissie stelt ook voor dat de luchtvaartmaatschappij de verantwoordelijkheid heeft om na te gaan of er zich bij het sluiten van de inchecktijd nog passagiers voor de desbetreffende vlucht in de rij bevinden.

In hetzelfde gewijzigde voorstel heeft de Commissie ook het voorstel van het Parlement opgenomen om in artikel 2, punt d), om commerciële redenen geannuleerde vluchten op te nemen.

⁽¹⁾ PB C 351 van 18.11.1998.

(1999/C 207/109)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3528/98
van Edith Müller (V) aan de Commissie

(13 november 1998)

Betreft: Toepasselijkheid van richtlijn 85/337/EEG in een deel van een lidstaat (of meerdere lidstaten), met name op het gebied van de omschakeling van vroegere militaire vliegvelden, bijvoorbeeld Weeze/Laarbruch (Duitsland)

Het Europese Hof van Justitie oordeelt in een arrest dat de Duitse wet op de milieueffectbeoordeling lacunes vertoont en niet strookt met richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾, met name omdat niet alle projecten worden getoetst die erin zijn voorgeschreven.

1. Behoren vroegere militaire vliegvelden die nu een civiele bestemming krijgen principieel tot de groep projecten waar de kritiek van het arrest van het Hof op slaat of volgt de Commissie de mening van de Duitse regering dat een goedkeuring overeenkomstig § 6 van de wet op het luchtverkeer (korte goedkeuringsprocedure zonder milieueffectbeoordeling) volstaat?
2. Moet in het geval in kwestie rekening worden gehouden met het feit dat een deel van de betrokken vliegvelden dicht bij de staatsgrens liggen en dus rechten voor het overvliegen van een ander grondgebied (in het geval van Weeze/Laarbruch: Nederland) in het geding zijn?
3. Moet in dit bijzondere geval ook met de Nederlandse wetgeving rekening worden gehouden?
4. Zijn de Commissie vergelijkbare gevallen in andere lidstaten bekend en hoe is het probleem daar aangepakt?
5. Zijn de Commissie vergelijkbare gevallen of afzonderlijke projecten in Duitsland bekend waarbij de milieueffectbeoordeling werd omzeild en hoe is dat probleem aangepakt?

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(21 januari 1999)

1. Waarschijnlijk bedoelt het geachte parlementslid het arrest van het Hof van Justitie van 22 oktober 1998 in de zaak C-301/95 (Commissie/Duitsland), waarbij het Hof oordeelde dat Duitsland inbreuk had gepleegd op Richtlijn 85/337/EEG, omdat het niet binnen de gestelde termijn de nodige maatregelen had genomen om aan de richtlijn te voldoen, de Commissie niet in kennis had gesteld van alle maatregelen die het had genomen om aan de richtlijn te voldoen, geen milieueffectbeoordeling had voorgeschreven voor alle projecten waarvoor dat op grond van de richtlijn wel vereist was, terwijl de goedkeuringsprocedure na 3 juli 1988 gestart was, en omdat het bij voorbaat hele in Bijlage II van de richtlijn vermelde categorieën projecten daarvan had uitgesloten.

In het arrest wordt niet speciaal verwezen naar militaire vliegvelden die in burgerluchtvaarthavens worden veranderd. Derhalve moet van geval tot geval bekeken worden of dit arrest in bepaalde gevallen daarop betrekking zou kunnen hebben. De Commissie is niet in staat commentaar te geven op de mening van de Duitse regering over § 6 van de Luftverkehrsgesetz, aangezien zij niet over die mening is geïnformeerd.

2. en 3. Artikel 7 van Richtlijn 85/337/EEG bepaalt dat, wanneer een lidstaat constateert dat een project aanzienlijke effecten kan hebben op het milieu in een andere lidstaat, of wanneer een lidstaat die aanzienlijke effecten zou kunnen ondervinden hierom verzoekt, de lidstaat op welks grondgebied het project wordt voorgesteld, de krachtens artikel 5 verzamelde informatie aan de andere lidstaat doet toekomen op hetzelfde tijdstip als hij deze informatie ter beschikking stelt van zijn eigen onderdanen. Deze informatie dient als grondslag voor het in het kader van de bilaterale betrekkingen van beide lidstaten eventueel noodzakelijk overleg op basis van wederkerigheid en op voet van gelijkwaardigheid. Deze bepaling zou op het door het geachte parlementslid genoemde geval van toepassing kunnen zijn.

4. en 5. Wat betreft de toepassing van Richtlijn 85/337/EEG op onder bijlage II vallende luchthavens in andere lidstaten is de Commissie geïnformeerd over een geval in het kader van een procedure krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag met betrekking tot een luchthaven in Bozen, Italië. De Commissie is van mening dat in dit geval een milieueffectbeoordeling had moeten worden uitgevoerd. Wat de projecten in Duitsland betreft is de Commissie in kennis gesteld van een aantal klachten in verband met gevallen waarin

geen milieueffectbeoordeling is uitgevoerd, omdat de richtlijn niet correct werd toegepast. In die gevallen heeft de Commissie de klagers verwezen naar de inbreukprocedures die uit bovengenoemd (punt 1) arrest van het Hof zijn voortgevloeid.

(1999/C 207/110)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3533/98
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie

(25 november 1998)

Betreft: Vlees en beendermeel

Hoe staat de Commissie er tegenover dat in EU-landen vlees en beendermeel wordt gevoerd aan dieren, o. a. aan gevogelte?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(15 januari 1999)

Bij Beschikking 94/381/EG van de Commissie van 27 juni 1994 betreffende bepaalde beschermende maatregelen ten aanzien van bovine spongiforme encefalopathie en het vervoederen van van zoogdieren afkomstig eiwit is een verbod ingesteld op het vervoederen van eiwit⁽¹⁾ afkomstig van weefsels van zoogdieren, dat evenwel alleen voor herkauwers geldt. Om praktische redenen en met het oog op de onderlinge samenhang van de wetgeving is dit verbod in de veevoederwetgeving opgenomen bij Beschikking 97/582/EG⁽²⁾ van de Commissie van 28 juli 1997 houdende wijziging van Beschikking 91/516/EEG⁽³⁾ tot vaststelling van een lijst van voor gebruik in mengvoeders verboden ingrediënten.

Teneinde te voorkomen dat de gebruikers van veevoer dat eiwit bevat dat afkomstig is van de weefsels van zoogdieren, dit voer uit onwetendheid over de huidige wetgeving aan herkauwers geven, zijn in de Richtlijnen van de Commissie 97/47/EG⁽⁴⁾ van 28 juli 1997 en 98/67/EG⁽⁵⁾ van 7 september 1998 passende voorschriften inzake de etikettering van respectievelijk mengvoeders en voedermiddelen vastgesteld, waarin de aandacht op dit verbod wordt gevestigd.

In de communautaire voorschriften is op dit ogenblik geen beperking vastgesteld op het vervoederen van vlees en beendermeel aan gevogelte. De Commissie is evenwel zinnens het verbod op het vervoederen van eiwit afkomstig van zoogdieren uit te breiden tot alle soorten fokdieren in de zones met het hoogste risico op de overdracht van spongiforme encefalopathie, en heeft daartoe een ontwerp-verordening uitgewerkt houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie en beheersing en bestrijding van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën.⁽⁶⁾

⁽¹⁾ PB L 172 van 7.7.1994.

⁽²⁾ PB L 237 van 28.8.1997.

⁽³⁾ PB L 281 van 9.10.1991.

⁽⁴⁾ PB L 211 van 5.8.1997.

⁽⁵⁾ PB L 261 van 24.9.1998.

⁽⁶⁾ COM(98) 623 def.

(1999/C 207/111)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3534/98
van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) aan de Commissie

(25 november 1998)

Betreft: Uitstoot van radioactief gas door de Acerinox-fabriek in het Spaanse Cadiz

In haar antwoord op onze schriftelijke vraag over de uitstoot van radioactief gas door de Acerinox-fabriek in het Spaanse Cadiz (14 september 1998, P-2051/98)⁽¹⁾ deelt de Commissie mede dat het incident geen verband houdt met de verwerking van schroot uit een installatie van de splijtstofcyclus, noch met het met opzet vermengen van nucleair afval en gewoon schroot, en vervolgens dat het incident derhalve los staat van de uitzonderingsregels inzake de vrijgaveniveaus zoals vastgelegd in de fundamentele veiligheidsnormen.

In het door het Instituut CRII-RAD (Commission de recherche et de information indépendantes sur la radioactivité) opgestelde verslag *Augmentation de la radioactivité de l'air: la piste espagnole confirmée par les analyses de la CRII-RAD* van 2 juli 1998 over de radioactieve vervuiling die tegenwoordig wordt vastgesteld in de regio Cadiz en in een aantal Europese landen zoals Frankrijk, Italië en Duitsland, wordt bevestigd dat de Acerinox-fabriek, de omgeving en de stortplaats van Palos de la Frontera, Huelva, zijn verontreinigd met Cesium-137, doordat de radioactiviteit niet is opgevangen in de filters van de smeltovens van de fabriek. Met name in as die tijdens het incident is geproduceerd in oven nr. 1 zijn uiterst hoge verontreinigingsniveaus vastgesteld (650.000 tot 9.000.000 Bq/kg), zodat deze as volgens CRII-RAD moet worden beschouwd als radioactief afval dat dient te worden voorverpakt en vervolgens enkele eeuwen moet worden opgeslagen op een voldoende afgelegen locatie.

Op 30 juni 1998 deelde de heer Juan Manuel Kindelán, voorzitter van de Spaanse Raad voor nucleaire veiligheid (CNS) aan de Commissie Energie van het Spaanse parlement mede dat de radioactieve bronnen in het schroot uit het buitenland afkomstig, van uiteenlopende geografische oorsprong en van recente datum waren.

Hoe kan de Commissie haar verklaringen in bovengenoemd antwoord P-2051/98 verenigen met de duidelijke informatie over de aanwezigheid van radioactief materiaal in het schroot dat in de smeltoven wordt gebruikt?

Heeft het feit dat de richtlijn fundamentele veiligheidsnormen vooruitloopt op dit soort hergebruik van radioactief materiaal en dit zelfs toestaat, niet tot onvermijdelijk gevolg dat installaties en mensen, zoals in dit geval, worden verontreinigd, om nog maar niet te spreken over de opneming van onbekende radio-isotopen in de eindproducten van de fabriek die later worden geconsumeerd? Zou het niet de voorkeur verdienen de richtlijn zodanig aan te passen dat dit soort materialen worden uitgesloten en in plaats daarvan een systeem in te voeren voor de scheiding van radioactief afval met lage activiteit, zoals in Frankrijk van kracht is?

(¹) PB C 96 van 8.4.1999, blz. 29.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(18 januari 1999)

De Commissie bevestigt de verklaring die zij gegeven heeft in haar antwoord aan het geachte parlementslid op schriftelijke vraag P-2051/98 (¹), dat er geen verband is tussen de uitstoot van radioactief caesium door de staalfabriek van Acerinox en de verwerking van uit een installatie van de splijstofcyclus afkomstig schroot.

Het ongeval heeft kunnen gebeuren, doordat een industriële of medische gesloten bron Cs-137 bij een lading schroot zat. In het door de Spaanse Raad voor nucleaire veiligheid uitgebrachte rapport (20 juli 1998) staat dat kon worden vastgesteld dat de bron moet zijn meegekomen met één van de uit Het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten en Ierland over zee aangevoerde ladingen schroot. Het is echter mogelijk dat die ladingen tenminste gedeeltelijk weer uit andere landen afkomstig waren. Hoewel het stralingsniveau van de bron niet precies kan worden vastgesteld, staat het wel vast dat deze orden van grootte hoger ligt dan de activiteit van uit nucleaire installaties afkomstig besmet metaal.

De besmetting van de stortplaats voor industrieel afval in Huelva is veroorzaakt door de verwijdering van radioactief besmet filterstof, niet door het in de lucht vrijkomen van niet door het filter opgevangen stof.

Hoewel de Commissie onderzoekt welke maatregelen er kunnen worden genomen om herhaling van dit soort ongevallen te voorkomen, is er geen reden om de richtlijn met basisveiligheidsnormen (Richtlijn 96/29/Euratom van de Raad van 13 mei 1996 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren) (²) te wijzigen.

De Commissie heeft nog geen Frans wetsontwerp ter uitvoering van de richtlijn ontvangen, hetgeen voor mei 2000 dient te gebeuren. Het kan zijn dat sommige lidstaten ten aanzien van het beheer van laag radioactief afval wat stralingsbescherming betreft een ander beleid volgen, maar op dit ogenblik is nog niet duidelijk wat de beste weg is.

(¹) PB C 96 van 8.4.1999, blz. 29.

(²) PB L 159 van 29.6.1996.

(1999/C 207/112)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3541/98
van Laura González Álvarez (GUE/NGL)
en Pedro Marset Campos (GUE/NGL) aan de Commissie

(25 november 1998)

Betref: EFRO-subsidies voor de bouw van een thermische centrale voor de verbranding van biomassa uit de bosbouw in Salinas de Pisuerga (Palencia, Spanje)

In zijn antwoord van 5 oktober 1998 op schriftelijke vraag E-2145/98 ⁽¹⁾ verklaart commissaris Papoutsis dat voor de bouw van bovengenoemde thermische centrale geen subsidies zijn uitgetrokken ten laste van het EFRO, noch uit het Cohesiefonds (punt 2 van het antwoord).

Toch heeft de Spaanse staatssecretaris voor de betrekkingen met het Spaanse parlement op een vraag van senator Heliodoro Gallego op 13 april 1998 geantwoord dat voor genoemd project een subsidie beschikbaar was gesteld uit het EFRO voor een bedrag van 279.902.000 pesetas, naast een andere subsidie afkomstig uit de nationale begroting, van 119.958.000 pesetas.

1. Gelet op deze tegenstrijdigheden verzoek ik de Commissie gegevens te verstrekken over de toekenning van een subsidie uit het EFRO voor deze verbrandingsinstallatie, waarnaar is verwezen door de staatssecretaris.
2. Is de Commissie niet van oordeel dat hierover volledige openheid van zaken moet worden gegeven, teneinde het recht op vrije toegang tot informatie van de Europese burgers te eerbiedigen?

⁽¹⁾ PB C 135 van 14.5.1999, blz. 23.

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(22 januari 1999)

Er zij op gewezen dat de vaststelling van de programmering in het kader van de structuurfondsen gebaseerd is op het subsidiariteitsbeginsel; de Commissie bepaalt de algemene oriëntatie (communautaire bestekken) aan de hand waarvan de programma's worden goedgekeurd. De binnen het kader van deze bestekken te financieren projecten, met uitzondering van de projecten van zodanige omvang dat ze reeds concreet worden genoemd in een bestek, worden gekozen door de voor de uitvoering ervan verantwoordelijke overheid. Pas tijdens de uitvoeringsprocedure, de bijeenkomsten van de toezichtcomités en naarmate de rapporten inzake het afsluiten van de jaarrekeningen over projecten aan de Commissie worden toegezonden, krijgt zij meer in detail kennis van de concrete projecten.

Over de installatie voor verbranding van biomassa in Salinas de Pusuerga had de Commissie geen officiële gegevens toen zij schriftelijke vraag E-2145/98 van het geachte parlementslid ontving ⁽¹⁾. Zij heeft dan ook de Spaanse overheid geraadpleegd. Deze heeft meegedeeld dat er voor dit project geen enkele financiële bijdrage uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) is verleend.

De Commissie heeft intussen nadere informatie ontvangen van bovengenoemde autoriteiten. Het ministerie van Industrie zou zich ertoe verbonden hebben aan het project in kwestie steun toe te kennen ten bedrage van 400 miljoen pesetas (2,4 mln ecu) waarvan 280 miljoen pesetas (1,8 mln ecu) voor rekening zou komen van het EFRO. Er zijn echter nog geen betalingen voor dit project uitgevoerd.

⁽¹⁾ PB C 135 van 14.5.1999, blz. 23.

(1999/C 207/113)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3542/98
van Concepció Ferrer (PPE) aan de Commissie

(1 december 1998)

Betref: Herbebossing van door brand verwoeste gebieden

De afgelopen zomer hebben zich in het gehele Middellandse-Zeegebied van de Europese Unie bosbranden voorgedaan, met name in Catalonië, waar ruim 27.000 ha ten prooi zijn gevallen aan de vlammen. Een en ander maakt het gevaar van woestijnvorming zeer groot en heeft ook gevolgen voor het ecosysteem van gebieden die reeds over weinig hulpbronnen beschikken en waar de houtproductie meestal de belangrijkste inkomstenbron vormt.

Is de Commissie met het oog hierop niet van oordeel dat het noodzakelijk is om een specifieke steunregeling in te stellen voor de herbebossing van door brand verwoeste bosgebieden?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(8 januari 1999)

Het geachte parlamentslid moge verwezen worden naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag E-3579/98 van mevrouw Sierra González ⁽¹⁾ met betrekking tot de maatregelen van de Commissie ten behoeve van de door bosbranden geteisterde gebieden. De Commissie is van mening dat de in dit antwoord genoemde instrumenten een geschikt kader voor de betrokken maatregelen vormen.

⁽¹⁾ Zie blz. 90.

(1999/C 207/114)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3543/98
van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie

(1 december 1998)

Betreft: Verkoop landbouwbedrijf Maccarese

Een groot landbouwbedrijf vlak bij Rome, Maccarese geheten, dat eigendom is van het staatsbedrijf Iritecna, zal binnenkort worden verkocht. Een van de kandidaat-kopers is het Benetton-concern, waarvan wordt aangenomen dat het voornemens is het terrein voor reclame- of in ieder geval voor andere dan landbouwdoeleinden te gebruiken. Ook enkele plaatselijke landbouwcoöperaties en de landbouwers die op het landgoed werken hebben belangstelling getoond voor het terrein en hebben daarom de plaatselijke overheidsinstanties gevraagd ervoor te zorgen dat zij kunnen besluiten om gebruik te maken van het recht van voorkoop.

Kan de Commissie zeggen:

1. of zij niet vreest dat deze verkoop uiterst nadelig zou kunnen uitpakken voor de reeds kwijnende plaatselijke landbouw;
2. of er richtlijnen of documenten bestaan die voor dergelijke gevallen het recht van voorkoop adviseren voor personen die op het landgoed werkzaam zijn en die wellicht hun baan zullen verliezen;
3. wat zij in het algemeen van deze zaak denkt?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(13 januari 1999)

Artikel 222 van het EG-Verdrag laat de regeling van het eigendomsrecht in de lidstaten onverlet. In het communautaire recht behelst geen enkele richtlijn of andere vorm van regelgevingbepalingen waarbij landbouw- of arbeiderscoöperaties een recht van voorkoop kunnen laten gelden bij de verkoop van het bedrijf waarvoor zij werken. Eventuele bepalingen waarnaar het geachte parlamentslid verwijst, waarbij de bovenvermelde subjecten in het genot van een dergelijk recht worden gesteld, zouden dus uitsluitend onder het nationale recht vallen.

Derhalve kan de Commissie niemand er toe verplichten om bij de verkoop van het landbouwbedrijf Maccarese, een bepaling toe te passen tot invoering van een recht van voorkoop.

Meer in het algemeen kan de Commissie geen enkel oordeel over deze zaak vellen, bij gebrek aan specifieke gegevens ten aanzien waarvan zij stelling zou moeten nemen krachtens de geldende rechtsvoorschriften.

(1999/C 207/115)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3545/98**van Friedrich Wolf (V) aan de Commissie**

(18 november 1998)

Betreft: Belastingharmonisering

Welke consequenties denkt de Commissie op het gebied van de belastingharmonisering en de fiscale coördinerende te verbinden aan de veranderingen van de verhoudingen in de Raad na de verkiezingen voor de Bondsdag in Duitsland? Resulteren uit het feit dat na andere belangrijke lidstaten nu ook in Duitsland Groenen en Sociaal-democraten aan de regering zijn nieuwe kansen voor de vermindering van de dumping-belastingconcurrentie in Europa?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(14 januari 1999)

De Ecofin-Raad heeft op zijn vergadering van 1 december 1997 unaniem zijn steun gegeven aan maatregelen ter bestrijding van schadelijke belastingconcurrentie. Deze doelstelling is op de Ecofin-Raad van 1 december 1998 duidelijk opnieuw bevestigd.

Om de distorsies die binnen de interne markt nog steeds bestaan te beperken, aanzienlijke verliezen aan belastingopbrengsten te voorkomen en de belastingstructuren zodanig aan te passen dat deze meer bevorderlijk zijn voor de werkgelegenheid heeft de noodzaak van gecoördineerde actie op Europees niveau geleid tot vaststelling van een gedragscode op het gebied van de belastingstructuur voor bedrijven, waarmee wordt beoogd een halt toe te roepen aan schadelijke belastingmaatregelen.

Deze politieke verbintenis heeft de unanieme steun gekregen. Het geachte parlementslid zal het met de Commissie zeker eens zijn dat dit een positieve stap is die moet worden verder gezet en aangemoedigd.

(1999/C 207/116)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3548/98**van Ursula Stenzel (PPE) aan de Commissie**

(1 december 1998)

Betreft: Europese Centrale Bank

In een nieuwe studie van het onafhankelijke „Centre for Economic Policy Research” (CEPR) wordt geconstateerd dat de gouverneurs van de centrale banken van de lidstaten in de ECB teveel macht zouden hebben in relatie tot hun bestuur. Het gevaar zou bestaan dat de gouverneurs zich te zeer zouden kunnen laten leiden door de behoeften van hun eigen landen. Dat zou vooral kunnen blijken in situaties waarin snel besluiten moeten worden genomen.

Wat vindt de Commissie van deze studie waarin onder andere ook kritiek wordt geleverd op het gebrek aan banktoezicht en aan duidelijke structuren in geval van crisismanagement?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(5 februari 1999)

Zoals andere recente studies over hetzelfde onderwerp levert ook deze studie een waardevolle bijdrage tot het openbare debat over het monetaire beleid in de economische en monetaire unie (EMU). De Commissie is van mening dat de bepalingen van het Verdrag en van het statuut van het Europese systeem van centrale banken (ESCB) betreffende de structuur, de taken en de instrumenten, volstaan voor het voeren van een efficiënt, op stabiliteit gericht gemeenschappelijk monetair beleid in de eurozone.

(1999/C 207/117)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3550/98
van Katerina Daskalaki (UPE) aan de Raad

(1 december 1998)

Betreft: Bedreigde monumenten in Kosovo

In de internationale pers verschijnen steeds meer berichten over het gevaar voor zware beschadiging van uiterst belangrijke monumenten in Kosovo: Romeinse monumenten, christelijke kloosters met zeldzame manuscripten en iconen, islamitische moskeeën van grote architecturale waarde, enz.

De Commissie zegt als antwoord op een vraag inzake deze kwestie, dat zij niet bevoegd is en verwijst de zaak naar de Raad.

Is de Raad op de hoogte van het probleem en is hij voornemens te onderzoeken of een communautair optreden mogelijk is, zoals bijv. het sturen van experts die de situatie moeten inschatten of het ondernemen van bepaalde stappen bij de bevoegde autoriteiten ter plaatse?

Antwoord

(9 maart 1999)

1. Artikel 128 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap bepaalt onder andere het volgende:

„De Gemeenschap en de lidstaten bevorderen de samenwerking met derde landen en met de inzake cultuur bevoegde internationale organisaties [...]”.

Het optreden van de Gemeenschap op cultureel gebied vormt slechts een ondersteuning en aanvulling van het optreden van de lidstaten; wat de Gemeenschap betreft veronderstelt de uitvoer van deze bepaling dan ook dat de Commissie een voorstel indient bij het Europees Parlement en de Raad. Aangezien het Parlement en de Raad geen voorstel hebben ontvangen over de door het geachte parlementslid aan de orde gestelde kwestie, kunnen zij in dezen niet formeel optreden.

2. De Raad is zich echter bewust van de bedreigingen voor het historisch erfgoed in Kosovo. In voorstellen over de toekomstige status van Kosovo heeft de Europese Unie, met name in de context van de Contactgroep, herhaaldelijk de kwestie van de bescherming van plaatsen en monumenten met een grote culturele en/of religieuze waarde aangesneden. De Raad hoopt dat die demarches zullen bijdragen tot een oplossing van de huidige crisis en tot het behoud van de monumenten van Kosovo.

(1999/C 207/118)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3556/98
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie

(1 december 1998)

Betreft: Valorisatie van typische agrarische kwaliteitsproducten

Naar aanleiding van het advies van het Economisch en Sociaal Comité over „De benutting van typische agrarische kwaliteitsproducten als ontwikkelingsinstrument in het kader van een nieuw GLB” moet worden opgemerkt dat typische agrarische kwaliteitsproducten worden vervaardigd volgens traditionele verwerkingsmethoden, en steeds uit grondstoffen van goede kwaliteit, en dat deze ook een specifieke presentatie en smaak hebben. Hun eigenschappen zijn steeds verbonden met een bepaalde streek en dat onderscheidt deze producten in positieve zin van andere fijne levensmiddelen.

De typische kwaliteitsproducten van een bepaalde streek komen grotendeels uit minder begunstigde, bergachtige gebieden. Hun toegevoegde waarde stabiliseert het productiestelsel en de werkgelegenheid ter plaatse, en dit draagt ertoe bij dat de bevolking in de streek blijft wonen en haar eigenwaarde behoudt. Dit alles levert een waardevolle bijdrage tot de ontwikkeling van het platteland.

Is de Commissie voornemens om in het licht van een nieuw GLB en op de drempel van een nieuwe fase van grote veranderingen voor de Europese landbouwers als de Agenda 2000, initiatieven en doeltreffende methoden te ontwikkelen voor de valorisatie en promotie van streekproducten van goede kwaliteit, die onlosmakelijk zijn verbonden met het Europese historische en culturele erfgoed? Het gebruik van oorsprongsbenamingen voor nagemaakte producten van buiten de oorspronkelijke streek, dient niet te worden toegestaan. Door geen enkel land binnen of buiten de EU, en door geen enkel product mag hetgeen de producenten van de streekproducten met hard werken hebben opgebouwd, worden ondermijnd.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(22 december 1998)*

De Commissie deelt ten volle de bezorgdheid van de geachte Afgevaardigde.

Door de goedkeuring op 14 juli 1992 van Verordening (EEG) 2081/92 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen ⁽¹⁾ heeft de Raad, rekening houdend met de in sommige lidstaten opgedane ervaring en de ontwikkeling van het consumentengedrag waarbij de voorkeur wordt gegeven aan kwaliteit die verband houdt met de oorsprong van de producten, het beoogde doel, namelijk het bevorderen van de afzet en verhogen van de marktwaarde van typische kwaliteitsproducten van de Gemeenschap, nagestreefd.

Indien bijgevolg de betrokken producentengroeperingen via de lidstaten een aanvraag indienen kunnen de geografische benamingen na een bepaalde procedure worden geregistreerd als beschermde oorsprongsbenaming (BOB) dan wel als beschermde geografische aanduiding (BGA) waardoor zij kunnen worden beschermd tegen misbruik en nabootsing en elke andere praktijk die het publiek kan misleiden ten aanzien van de werkelijke oorsprong van het product. Deze verordening vormt bijgevolg een belangrijke troef voor de ontwikkeling van het platteland met name van probleemgebieden en dan vooral bergachtige gebieden, omdat het inkomen van de landbouwers hierdoor wordt verbeterd en wordt voorkomen dat de bevolking uit die gebieden wegtrekt.

Agenda 2000 ⁽²⁾ zet de in 1992 door Verordening (EEG) 2081/92 — het enige instrument voor het verhogen van de marktwaarde en het bevorderen van de afzet van typische kwaliteitsproducten die aan hun geografische oorsprong herkenbaar zijn — ingezette hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid niet op de helling, integendeel. Deze hervorming ligt trouwens ook in de lijn van het op kwaliteitsverbetering gerichte beleid van de Gemeenschap zoals dat is vastgelegd in Verordening (EEG) 2082/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de specificiteitscertificering voor landbouwproducten en levensmiddelen ⁽³⁾ en in Verordening (EEG) 2092/91 van de Raad van 24 juni 1991 inzake de biologische productiemethoden en aanduidingen dienaangaande op landbouwproducten en levensmiddelen ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ PB L 208 van 24.7.1992.

⁽²⁾ COM(97) 2000 def.

⁽³⁾ PB L 208 van 24.7.1992.

⁽⁴⁾ PB L 198 van 22.7.1991.

(1999/C 207/119)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3565/98
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie***(1 december 1998)*

Betreft: Eenzijdige uitzending op Euronews

Euronews is een televisiestation dat in stand wordt gehouden met geld van de Europese burger. Niettemin worden herhaaldelijk standpunten ingenomen die een provocatie inhouden voor de nationale en religieuze gevoelens van burgers van lidstaten van de EU, waarbij de standpunten van hun politieke of religieuze leiders verdraaid worden weergegeven.

Een recent geval is de uitzending van zondag 8 november 1998 om 20.00 uur van dit televisiestation over de islam. In deze uitzending werd het hoofd van de Grieks-Orthodoxe kerk, aartsbisschop Christodoulos van Athene en geheel Griekenland, gepresenteerd als een onververbeterlijk nationalist die de hartstochten in zijn land doet oplaaien.

Hoe denkt de Europese Commissie (die toezicht uitoefent op het functioneren van dit station) te reageren om de waardigheid van het hoofd van de Grieks-Orthodoxe kerk te beschermen, die miljoenen orthodoxe burgers in Griekenland (een lidstaat van de EU) vertegenwoordigt, waarvan de burgers meebetalen aan Euronews, en wier geestelijk leider op deze wijze aan de kaak wordt gesteld?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(5 februari 1999)*

Wat de aard van de betrekkingen tussen de Gemeenschap en het televisiestation „Euronews” betreft, verwijst de Commissie naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. E-1985/98 van het geachte parlementslid ⁽¹⁾.

Dit televisiestation is onafhankelijk. Het is eigendom van een consortium van ruim 18 openbare tv-zenders in Europa en het Middellandse-Zeegebied en is geassocieerd met het audiovisuele nieuwsvoorzieningsbedrijf ITN. De Europese Unie neemt niet deel in het kapitaal ervan.

In overeenstemming met de Begrotingsautoriteit heeft de Commissie in 1998 met dit televisiestation een intentieverklaring opgesteld voor een duur van drie jaar. Deze overeenkomst voorziet in de coproductie, de gezamenlijke uitvoering en de uitzending van specifieke voor het grote publiek bestemde voorlichtingsprogramma's in verband met de verschillende aspecten van de Europese actualiteit. Bij een jaarlijkse overeenkomst wordt de exacte lijst van geprogrammeerde activiteiten en de wijze van financiering daarvan vastgesteld. Afgezien van deze coproducties draagt de Commissie geen enkele bijzondere verantwoordelijkheid ten aanzien van dit station, noch wat betreft het beleid van de programmaredactie, noch wat betreft het beheer van het station.

Het door het geachte parlementslid genoemde onderwerp behoort niet tot de coproducties ten aanzien waarvan de overeenkomst met Euronews is gesloten. Bijgevolg is de Commissie, die niet tot taak heeft controle uit te oefenen ten aanzien van het programmabeleid van een onafhankelijke televisiezender, van oordeel dat het niet op haar weg ligt stappen te nemen bij het betrokken station om invloed uit te oefenen op de wijze waarop het informatie verstrekt.

(¹) PB C 96 van 8.4.1999, blz. 22.

(1999/C 207/120)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3571/98
van Jan Andersson (PSE) aan de Commissie

(1 december 1998)

Betreft: Steun van de EU voor het fokken van honden voor hondenrennen (greyhounds)

In een aantal krantenartikelen wordt melding gemaakt van de wrede behandeling van greyhounds. Blijkbaar worden honden die niet meer geschikt worden geacht voor het lopen van wedstrijden het slachtoffer van afschuwelijke wreedheden. Uit informatie die ik heb ontvangen blijkt dat het fokken van honden voor hondenrennen via de landbouwsteun door de EU wordt gesubsidieerd.

Is de Commissie op de hoogte van de informatie waaruit blijkt dat greyhounds wreed worden behandeld? Welke conclusies trekt de Commissie uit deze informatie met betrekking tot de toekomstige toekenning van communautaire steun voor het fokken van dit soort honden?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(15 januari 1999)

De Commissie is bekend met een aantal artikelen in de pers waarin gewag wordt gemaakt van mishandeling van windhonden bestemd voor hondenrennen.

Er wordt thans geen communautaire steun verleend aan bedrijven die in de Gemeenschap windhonden fokken.

(1999/C 207/121)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3579/98
van Angela Sierra González (GUE/NGL) aan de Commissie

(1 december 1998)

Betreft: Resolutie over bosbranden

Onlangs heeft het Europees Parlement resolutie B4-0815/98 aangenomen over de bosbranden die zich in de zomer van 1998 in de Europese Unie hebben voorgedaan. In paragraaf 2 van deze resolutie wordt er bij de Europese Commissie op aangedrongen de noodzakelijke kredieten vrij te maken om de economische en milieuschade in de betrokken regio's zoveel mogelijk te beperken en/of te verhelpen.

Is aan deze resolutie van het Europees Parlement een gevolg gegeven?

Zijn er daadwerkelijk begrotingsmiddelen vrijgemaakt om iets te doen aan de schade die door bosbranden op Tenerife (Canarische eilanden), in Catalonië, Galicië en Castilië en León is aangericht? Zo ja, welke bedragen zijn hiermee gemoeid?

Wat is de gebruikelijke procedure voor de toekenning van dergelijke steun?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(11 januari 1999)

Het geachte parlementslid moge verwezen worden naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag E-3373/98 van mevrouw Ferrer ⁽¹⁾ met betrekking tot de aan Spanje en aan Catalonië verleende steunbedragen voor bescherming van de bossen tegen brand.

Buiten de maatregelen tot voorkoming van brand die worden medegefinancierd uit hoofde van Verordening (EEG) 2158/92 van de Raad van 23 juli 1992 betreffende de bescherming van de bossen in de Gemeenschap tegen brand ⁽²⁾, en los van herbebossingsmaatregelen en de bestrijding van erosie in het bestek van de regionale ontwikkelingsprogramma's, medegefinancierd door het Europees Oriëntatie en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en het Cohesiefonds, beschikt de Commissie niet over bijkomende financiële middelen om de geteisterde gebieden te kunnen steunen. Via een herprogrammering van de maatregelen binnen het gecombineerd programmeringsdocument (Docup) kunnen echter kredieten worden toegekend voor spoedmaatregelen na het uitbreken van bosbranden. De leden van het comité voor de follow-up van genoemd programmeringsdocument zijn tot op heden niet met een dergelijke vraag van de regio benaderd. Aan de hand van een positieve stellingname zal het resultaat van een dergelijk besluit vervolgens de Commissie moeten worden medegedeeld opdat de herprogrammeringsprocedure een aanvang kan nemen.

⁽¹⁾ Zie blz. 60.

⁽²⁾ PB L 217 van 31.7.1992.

(1999/C 207/122)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3584/98

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(3 december 1998)

Betreft: Financiering van programma's voor psycho-sociale steun aan gehandicapte studenten aan de Griekse universiteiten

Gehandicapte studenten hebben, afgezien van de problemen die zij gemeen hebben met de andere studenten en die verband houden met hun leeftijd, daarenboven specifieke belemmeringen aangezien zij door hun handicap niet kunnen deelnemen aan het studentenleven, met als gevolg dat zij iedere dag meer in de sociale marge geraken.

Kan de Commissie meedelen, overwegende dat een adviescentrum aan de Griekse universiteiten dat directe psycho-sociale steun aan studenten en met name gehandicapte studenten zou geven, hen zou kunnen helpen en tot steun zou kunnen zijn, of er een mogelijkheid bestaat programma's voor psycho-sociale steun aan studenten te financieren, en zo ja, aan de hand van welke programma's?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(5 februari 1999)

Het Europees Sociaal Fonds (ESF) steunt acties die de onderwijs- en opleidingsstelsels in Doelstelling 1-regio's versterken en verbeteren en die de integratie van van de arbeidsmarkt uitgesloten personen bevorderen (Verordening (EEG) 2084/93 van de Raad ⁽¹⁾).

In het steunkader voor de Griekse gemeenschap (CSF) wordt aan de bovengenoemde doelstelling voldaan door de operationele programma's „Onderwijs en basisopleiding” en „Bestrijding van uitsluiting van de arbeidsmarkt”.

Wat betreft de mobiliteit van studenten in het kader van het Socrates/Erasmus-programma, uitgaven voor het verlenen van psycho-sociale steun aan binnenkomende studenten uit andere lidstaten kunnen uit hoofde van de afzonderlijke contracten tussen de Commissie en de ontvangende universiteiten voor vergoeding in aanmerking komen.

⁽¹⁾ PB L 193 van 31.7.1993.

(1999/C 207/123)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3603/98
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie

(3 december 1998)

Betreft: Co-financiering van projecten van Europese NGO's in Zuid-Afrika

Als gevolg van de ontwikkeling van de politieke situatie in de Republiek Zuid-Afrika wordt de steun van de Europese Unie aan dat land reeds vele jaren rechtstreeks aan Zuid-Afrikaanse partners (overheidsinstanties, bedrijven, volksbewegingen, enz.) toegekend.

Na een periode waarin de Europese NGO's geen enkel communautair bijstandsinstrument tot hun beschikking hadden om projecten in Zuid-Afrika uit te voeren, kondigde de Commissie enige tijd geleden aan dat zij bereid was om de Europese NGO's via begrotingslijn B7-6000 (co-financiering van projecten van NGO's) weer de mogelijkheid te bieden om in dat land projecten uit te voeren.

Kan de Commissie zeggen:

1. of de Europese NGO's inderdaad ontwikkelingsprojecten voor de Republiek Zuid-Afrika kunnen indienen in het kader van begrotingslijn B7-6000;
2. of er in de jaren 1996, 1997 en 1998 daadwerkelijk NGO-projecten in Zuid-Afrika zijn gefinancierd?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie

(20 januari 1999)

De Commissie bevestigt dat Europese non-gouvernementele organisaties (NGO's) in Zuid-Afrika uit te voeren projecten voor medefinanciering uit hoofde van begrotingslijn B7-6000, cofinanciering ten behoeve van NGO's, mogen indienen.

In 1996 werden geen projecten uit hoofde van deze begrotingslijn gefinancierd.

In 1997 verstrekte de Gemeenschap een bijdrage van 499.153 euro aan een project van een Europese NGO ter ondersteuning van zelfhulpgroepen op het platteland van de provincie Kwazulu Natal. In 1998 werden drie projecten van Europese NGO's gesteund met een totale bijdrage van de Gemeenschap van 861.920 euro in de sectoren huisvesting en bouw, de ontwikkeling van kleine ondernemingen en alfabetisering van ouderen.

Voor elf door 10 Europese NGO's ingediende projecten voor een totaalbedrag van 4,5 miljoen euro vindt een beoordeling plaats zodat hierover in 1999 een besluit kan worden genomen; zij hebben betrekking op de gebieden jongeren, vrede- en vredesstichting, beroepsopleiding, genderbewustmaking, zelfhulp op het platteland en ondersteuning van kleine ondernemingen.

(1999/C 207/124)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3606/98
van Herbert Bösch (PSE) aan de Commissie

(3 december 1998)

Betreft: Verdere financiering van het ECDP (European Cities on Drug Policies)

Het ECDP is een organisatie van inmiddels 31 steden en regio's, die zich uitgaand van de zogenoemde resolutie van Frankfurt van 1990 zich hebben aaneengesloten om een pragmatisch drugsbeleid te voeren dat de partijpolitiek overstijgt.

Deze organisatie is begin juli medegedeeld dat de Europese Commissie haar activiteiten in het gunstigste geval pas weer vanaf 1 januari 1999 zal ondersteunen.

1. Wordt het EU-programma na 1999 voortgezet?
2. Zo ja, in welke vorm wordt het voortgezet?
3. Zo nee, waarom wordt het niet voortgezet?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(15 februari 1999)*

Het communautair actieprogramma inzake de preventie van drugsverslaving (1996-2000) loopt tot 31 december 2000 (Besluit nr. 102/97/EG van het Parlement en de Raad van 16 december 1996). In het kader van een werkprogramma zullen dus ook voor het jaar 2000 prioriteiten worden vastgesteld.

Wat de selectieronde 1999 betreft, heeft de Commissie het programmacomité op zijn vergadering van 21 januari 1999 een lijst met projecten voorgelegd die uit de 187 binnengekomen projectvoorstellen voor eventuele financiering werden geselecteerd.

Over de definitieve selectie van de in 1999 te financieren projecten wordt aansluitend aan deze vergadering beslist.

(1999/C 207/125)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3625/98
van Niels Sindal (PSE) aan de Commissie***(24 november 1998)*

Betreft: In gebreke blijven van sommige landen bij het nakomen van hun verplichtingen op grond van FUP III

Naar aanleiding van het antwoord van 21 oktober 1998 van Emma Bonino (E-2623/98) ⁽¹⁾ op mijn vraag naar het in gebreke blijven van sommige landen bij het nakomen van hun verplichtingen op grond van FUP III (meerjarige ontwikkelingsprogramma van de derde generatie) zou ik graag de volgende vragen beantwoord zien:

1. Welke speciale maatregelen hebben de Franse autoriteiten genomen, en tot welk resultaat heeft dit geleid?
2. Heeft de Commissie een overzicht van recente gegevens waaruit blijkt dat het Verenigd Koninkrijk nu aan de FUP-doelstellingen voldoet?
3. In het antwoord is sprake van „het streven van de Nederlandse autoriteiten”. Welk streven wordt hier concreet bedoeld?
4. De Commissie heeft reeds eerder beloofd de Nederlandse cijfers nauwkeurig na te trekken en ook inspecties uit te voeren om onder meer na te gaan dat er volledige bewijzen zijn voor de historische gegevens in het vaartuiregister. Dit werd in het voorjaar tegenover het Parlement verklaard. Wat heeft de Commissie exact gedaan om dit doel te bereiken?
5. De Commissie heeft de FUP-fraudeurs vroeger met vervolging bedreigd. Is dit iets wat men serieus wil gaan aanpakken?

⁽¹⁾ PB C 182 van 28.6.1999.

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie*(18 januari 1999)*

1. Frankrijk heeft in 1998 een regeling voor definitieve beëindiging ingesteld die tot een aanzienlijke vermindering van de vlootcapaciteit heeft geleid. De situatie van de Franse vloot is nu in overeenstemming met de algemene doelstellingen van het meerjarige oriëntatieprogramma MOP III.

2. Uit het register van vissersvaartuigen blijkt dat het Verenigd Koninkrijk inmiddels de algemene doelstellingen voor eind 1996 heeft gerealiseerd, die bij het begin van het meerjarige oriëntatieprogramma MOP IV waren herzien op basis van nieuwe historische gegevens over de vlootcapaciteit. Het register van vissersvaartuigen bevat nog geen informatie over de doelstellingen van de verschillende segmenten van het meerjarige oriëntatieprogramma MOP IV. De reden hiervoor is de vertraging bij de goedkeuring van het meerjarige oriëntatieprogramma MOP IV en de daaruit voortvloeiende vertraging bij de specificatie van de codes voor de segmenten van het meerjarige oriëntatieprogramma MOP IV. Volgens de gegevens van het Verenigd Koninkrijk waren de tonnage-doelstellingen eind 1997 echter in 4 van de 9 vlootsegmenten gehaald, terwijl de vermogensdoelstellingen in 5 van de 9 vlootsegmenten waren gerealiseerd.

3. Nederland behoort tot de zes lidstaten die ervoor hebben gekozen de doelstellingen van het meerjarige oriëntatieprogramma MOP IV te realiseren door capaciteits- en inspanningsverminderingen, zulks overeenkomstig Beschikking 97/413/EG van de Raad, waarin de richtlijnen voor het programma waren vastgesteld. Nederland heeft nieuwe wetgeving ingevoerd, die erop gericht is de vaartijd in overeenstemming te brengen met de communautaire voorschriften en de doelstellingen van het programma.

4. Nederland werkt nauw samen met de Commissie, teneinde nauwkeurigere historische gegevens op te stellen over de samenstelling van de vloot. Er zijn talloze werkbezoeken gebracht aan Nederland, waarbij alle historische gegevens ter beschikking zijn gesteld voor analyse. Er zijn voorstellen gedaan voor de aanpassing van het programma voor Nederland. Hierover wordt momenteel bilateraal overleg gepleegd. Over de aanpassing van het programma wordt begin 1999 een besluit genomen na het advies van het beheerscomité voor visserij en aquacultuur.

5. Uit het verslag aan de Raad en het Parlement over de resultaten van het meerjarige oriëntatieprogramma MOP in de periode tot eind 1997, dat binnenkort wordt gepubliceerd, blijkt dat slechts twee lidstaten, Frankrijk en Nederland, de doelstellingen van het meerjarige oriëntatieprogramma MOP III op die datum niet hadden gehaald. Frankrijk heeft deze doelstellingen inmiddels gerealiseerd, terwijl het overleg met Nederland over de voorstellen tot wijziging van het programma wordt voortgezet. De Commissie onderzoekt de juridische implicaties van deze wijzigingen, alvorens zij een besluit neemt over de verder te nemen stappen.

(1999/C 207/126)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3626/98
van Hartmut Nassauer (PPE) aan de Commissie

(3 december 1998)

Betreft: Onopgeloste vermogenskwesies tussen de Bondsrepubliek Duitsland en de Tsjechische Republiek

Het is bekend dat de regering van de Bondsrepubliek Duitsland het verdrijven van de Duitsers uit Tsjecho-Slowakije en het zonder schadeloosstelling confisqueren van Duitse bezittingen steeds als inbreuk op het volkenrecht heeft veroordeeld. De Duitse regering heeft dit standpunt steeds nadrukkelijk naar voren gebracht. De Duitse regering heeft tegenover Tsjechische zijde ook voor kort nog duidelijk gemaakt dat de vermogenskwesies nog steeds open blijven. Dit heeft de Duitse bondskanselier laatstelijk na de ondertekening van de Duits-Tsjechische verklaring over de wederzijdse betrekkingen en hun toekomstige ontwikkeling van 21 januari 1997 vastgesteld.

Hoe beoordeelt de Commissie met het oog op de toetredingsonderhandelingen tussen de Europese Unie en de Tsjechische Republiek deze nog steeds onopgeloste vermogenskwesies?

Is de Commissie van mening dat deze nog steeds onopgeloste vermogenskwesies gevolgen kunnen hebben voor de aanstaande toetredingsonderhandelingen?

Heeft de Commissie tot nu toe bij haar voorbereidingen op de aanstaande toetredingsonderhandelingen kennis genomen van deze nog steeds onopgeloste vermogenskwesies, of is zij van plan dit in de toekomst te doen?

Deelt de Commissie de opvatting dat een voortbestaan van nog steeds onopgeloste vermogenskwesies tussen lidstaten van de Europese Unie de communautaire rechtsorde negatief kan beïnvloeden?

(1999/C 207/127)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3628/98
van Hartmut Nassauer (PPE) aan de Commissie

(3 december 1998)

Betreft: Benes-decreten

Het constitutionele hof van de Tsjechische Republiek kwam op 8 maart 1995 in de zaak „Dreithaler” tot de uitspraak dat het ontnemen van de rechten en de uitzetting van de Duitse bevolking op basis van de zogeheten Benes-decreten in overeenstemming waren met de rechtsbeginselen van de geciviliseerde samenlevingen van Europa. Op grond daarvan blijft bijvoorbeeld de wet van 8 mei 1946 over de rechtmatigheid van handelingen die samenhangen met de strijd voor het herwinnen van de vrijheid van de Tsjechen en Slowaken van kracht. Het gaat hierbij om een wet inzake de strafvrijheid voor daders, die de nog steeds doorwerkende willekeurige maatregelen een tot op heden geldige rechtsgrond verschaft.

Hoe beoordeelt de Commissie met het oog op de aanstaande toetredingsonderhandelingen het feit dat in de Tsjechische Republiek discriminerende wetten van kracht zijn die tegen een andere lidstaat of delen van diens burgers gericht zijn?

Deelt de Commissie de opvatting dat het van kracht blijven van deze wetten indruist tegen de Europese rechtsorde?

Acht de Commissie een toetreding van de Tsjechische Republiek tot de Europese Unie wanneer deze wetten onverminderd van kracht blijven mogelijk?

Heeft de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden in verband met de aanstaande toetredings-
onderhandelingen met de Tsjechische Republiek kennis genomen van de genoemde wetten, of zal zij dat in de
toekomst doen?

Welke concrete stappen denkt de Commissie met het oog op de toetredingsonderhandelingen met de
Tsjechische Republiek te nemen om de Tsjechische regering ertoe te brengen haar wetten en wettelijke
voorschriften in overeenstemming te brengen met de verklaring van de fundamentele rechten en vrijheden?

Acht de Commissie het zinvol om de Tsjechische regering met het oog op de toetredingsonderhandelingen
ervan te overtuigen dat afstanddoen van de zogeheten Benes-decreten met hun maatregelen in verband met
onteigening en het ontnemen van rechten noodzakelijk is om de onbeperkte geldigheid van de beginselen van
de rechtsstaat en de mensenrechten in de Europese Unie na de uitbreiding te waarborgen?

(1999/C 207/128)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3629/98

van Hartmut Nassauer (PPE) aan de Commissie

(3 december 1998)

Betreft: Gevolgen van de in de Tsjechische Republiek geldende wetten voor de beoordeling van het toetre-
dingsverzoek

Tot op heden zijn door verdrijving uit Tsecho-Slowakije in de tijd na het einde van de Tweede Wereldoorlog
veroorzaakte schendingen van de mensenrechten van burgers van verschillende nationaliteit niet ongedaan
gemaakt. Vele van de betrokkenen zijn nog in leven. Door decreten van de president van de republiek en
andere wetten werd in de jaren 1945 en 1946 een volledige confiscatie van de vermogens van vooral Duitse en
Hongaarse eigenaars tot stand gebracht, die nog steeds een belasting vormt voor mensen en waaraan de
rechtsorde van de Tsjechische Republiek vasthoudt. De Tsjechische Republiek blijft van mening dat de wet van
8 mei 1946, die strafvrijheid biedt voor excessen bij verdrijving, nog altijd van kracht is.

Deelt de Commissie de mening dat de naleving of niet-naleving van fundamentele mensen- en burgerrechten
niet zonder gevolgen kan blijven voor de wijze waarop de Europese Unie het Tsjechische verzoek om
toetreding tot de Europese Unie beoordeelt?

Gecombineerd Antwoord

**van de heer van den Broek namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-3626/98, E-3628/98 en E-3629/98**

(3 februari 1999)

De onderhandelingen hebben betrekking op de toekomstige toetreding van de Tsjechische Republiek en de
aanvaarding van de communautaire regelgeving („acquis”).

Het eigendomsrecht maakt als zodanig geen deel uit van het acquis. In artikel 222 van het EG-Verdrag wordt
bepaald dat het Verdrag de regeling van het eigendomsrecht in de lidstaten onverlet laat. De Commissie
beschouwt derhalve de door het geachte parlementslid ter sprake gebrachte kwesties als een bilateraal
vraagstuk dat tussen Duitsland en de Tsjechische Republiek dient te worden geregeld.

Het acquis omvat wel een aantal fundamentele vrijheden — zoals het vrije verkeer van personen en de vrijheid
van vestiging — die in de toekomst voor de onderdanen van zowel de nieuwe als van de oude lidstaten van
toepassing zullen zijn. De toepasselijkheid van bedoelde rechten in de Tsjechische Republiek zou het vinden
van een oplossing voor het door het geachte parlementslid vermelde probleem moeten vergemakkelijken.

(1999/C 207/129)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3627/98

van Hartmut Nassauer (PPE) aan de Commissie

(3 december 1998)

Betreft: Voorbehoud van de Tsjechische Republiek tegen individueel klachtrecht

De Tsjechische Republiek heeft de Europese Conventie ter bescherming van de mensenrechten en de
fundamentele vrijheden alsmede de bijbehorende protocollen ondertekend.

Hoe beoordeelt de Commissie met het oog op de toetredingsonderhandelingen het feit dat de Tsjechische Republiek een voorbehoud heeft gemaakt tegen het individueel klachtrecht: hierdoor kunnen geen individuele klachten worden ingediend tegen de schending van het recht op vrij verkeer en van het verbod op individuele en collectieve uitwijzingen, wanneer deze voor de inwerkingtreding van de conventie en het desbetreffende protocol voor de CSFR hebben plaatsgevonden?

Deelt de Commissie de opvatting dat deze slechts beperkte aansluiting van de Tsjechische Republiek bij de Europese mensenrechtennorm met het oog op actuele gebeurtenissen in Europa, bijvoorbeeld in het voormalig Joegoslavië, juridisch en politiek ongewenst is?

Deelt de Commissie de opvatting dat in een verenigd Europa, dus met name in de Europese Unie, alle burgers van de Gemeenschap dezelfde bescherming van hun elementaire rechten en vrijheden dienen te genieten en een verschillend beschermingsniveau juist op het gebied van de mensenrechten juridisch noch politiek kan worden gemotiveerd?

Heeft de Commissie er kennis van genomen dat het daardoor ook na een toetreding van de Tsjechische Republiek tot de Europese Unie een aanzienlijk aantal burgers van de Gemeenschap die slachtoffer zijn van schendingen van de mensenrechten onmogelijk wordt gemaakt hun elementaire mensenrechten en fundamentele vrijheden te doen gelden en op te eisen?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie

(29 januari 1999)

Volgend de gegevens waarover de Commissie beschikt, is er geen voorbehoud van de Tsjechische Republiek in de zin die het geachte parlementslid bedoelt. De Commissie is derhalve van mening dat niet kan worden ingegaan op de overige vragen van het geachte parlementslid.

(1999/C 207/130)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3631/98

van Panayotis Lambrias (PPE) aan de Commissie

(3 december 1998)

Betreft: Maatregelen ter bevordering van het gebruik van olijfolie in het kader van de campagne ter preventie van hart- en vaatziekten

De Europese Commissie verleent in het kader van haar activiteiten ter preventie van hart- en vaatziekten financiële steun aan de werkzaamheden van het European Heart Network, dat onlangs met succes een campagne over dit onderwerp heeft georganiseerd in het Europees Parlement en een buitengewoon nuttig werkje met de titel „Food, Nutrition and Cardiovascular Disease Prevention in the European Union” heeft gepubliceerd. Een belangrijk onderdeel van de campagne en van het boekje had echter het gebruik van olijfolie moeten zijn, waarvan enerzijds wetenschappelijk is aangetoond het meest geschikt te zijn voor een dieet met onverzadigde vetzuren, en dat anderzijds een basisproduct is van de lidstaten in het Middellandse-Zeegebied.

Kan de Commissie meedelen of zij van plan is maatregelen te nemen met het oog op een brede campagne ter bevordering van het gebruik van olijfolie door hiervoor financiële steun te verlenen aan de cardiologische verenigingen in het Middellandse-Zeegebied die lid zijn van het European Heart Network?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(4 februari 1999)

De Commissie deelt de opvatting van de geachte afgevaardigde dat de consumptie van olijfolie positieve effecten heeft op de gezondheid en dat onverzadigde vetzuren in een gezond dieet een belangrijke rol spelen. In het algemeen vormt een dieet tezamen met fysieke activiteit een voorname gezondheidsfactor en is daarom een van de prioriteiten van het communautaire actieprogramma inzake gezondheidsbevordering, -voorlichting, -onderwijs en -opleiding ⁽¹⁾.

De Commissie voorziet geen financiële steun voor een campagne ter bevordering van de consumptie van olijfolie in het kader van dit actieprogramma. Zij steunt een Europees project voor de ontwikkeling van een basis voor mogelijke Europese aanbevelingen voor een gezond dieet. Het project wordt geleid door de universiteit van Kreta en gaat na welke rol vetzuren in een gezond dieet spelen. De Commissie heeft voor deze aanpak gekozen omdat een dieet eerder in het algemeen moet worden beschouwd dan afzonderlijke

producten. Europese dieetaanbevelingen zouden de Commissie een belangrijk instrument verschaffen bij haar werkzaamheden om te waarborgen dat gezondheidsvereisten in andere communautaire belevingsvormen worden geïntegreerd, zoals de Verdragen bepalen.

In het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) en op basis van Verordening (EEG) 1970/80 van de Raad van 22 juli 1980, houdende algemene uitvoeringsbepalingen voor de acties ter bevordering van het verbruik van olijfolie in de Gemeenschap ⁽²⁾, heeft de Gemeenschap sinds het begin van de jaren '80 promotiecampagnes gevoerd. Het doel is het verbruik van overschotproducten te bevorderen en daardoor bij te dragen tot de stabilisering van de markten. De zevende campagne ter bevordering van de consumptie van olijfolie in de Gemeenschap zal in de lente van 1999 van start gaan en alle lidstaten bestrijken met een totale begroting van ongeveer 15 miljoen euro per jaar, gedurende drie achtereenvolgende jaren, voor de verspreiding van wetenschappelijke kennis over de voedingsaspecten van olijfolie, alsmede maatregelen als reclame, public relations en promotie. Alle informatie voor het publiek is gebaseerd op de voedingsaspecten van olijfolie. Alle communicatiemateriaal wordt gecontroleerd door een onderzoekinstelling die gespecialiseerd is in de met de gezondheid verband houdende aspecten van voedingsmiddelen. Olijfolie zal worden bevorderd in de context van het „Mediterrane dieet”, waarvan bewezen is dat het positieve effecten op de gezondheid heeft.

⁽¹⁾ Besluit nr. 645/96/EG van het Parlement en de Raad van 29 maart 1996 — PB L 95 van 16.4.1996.

⁽²⁾ PB L 192 van 26.7.1980 en PB L 288 van 31.10.1980.

(1999/C 207/131)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3637/98

van Richard Corbett (PSE) aan de Commissie

(3 december 1998)

Betreft: Aantal ambtenaren bij de Commissie

Kan de Commissie mededelen hoeveel ambtenaren bij de Commissie werkzaam zijn per miljoen EU-burgers en een raming geven van het aantal staatsambtenaren in elke lidstaat per miljoen inwoners van het land in kwestie?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(13 januari 1999)

De Unie heeft in totaal ongeveer 370 miljoen inwoners. Indien dit getal wordt vergeleken met het aantal ambtenaren die in de lijst van de personeelsleden van de Commissie zijn opgenomen, d.i. 19 830 (16 666 ten laste van de huishoudelijke begroting en 3 164 ten laste van de begroting voor onderzoek), kan worden vastgesteld dat er 53,6 ambtenaren per miljoen inwoners zijn.

De Commissie beschikt niet over vergelijkbare statistische gegevens betreffende het aantal ambtenaren in verhouding tot de bevolking van de lidstaten en kan derhalve het tweede deel van de vraag van het geachte parlementslid niet beantwoorden.

(1999/C 207/132)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3644/98

van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie

(3 december 1998)

Betreft: Zorg voor gehandicapte kinderen in Rome

Onlangs heeft de gemeente Rome een besluit goedgekeurd volgens welk de zorg voor gehandicapte kinderen wordt gedelegeerd aan sociale coöperaties. Uit de pers is vernomen dat deze coöperaties de nationale arbeidsovereenkomst in deze sector in de meeste gevallen niet zouden toepassen, aangezien zij onderbetaald personeel of zelfs zwartwerkers in dienst zouden hebben. Bovendien zouden deze coöperaties wegens hun „sociale” aard niet erg geschikt zijn — mede volgens de vakbonden — voor geprogrammeerde activiteiten in coördinatie met de onderwijsinstellingen en de werkgroepen voor gehandicapten, zoals bepaald is in de nationale wetgeving inzake het recht van gehandicapte leerlingen op onderwijs.

1. Kan de Commissie mededelen of er specifieke richtlijnen of studies bestaan in verband met het recht van gehandicapte kinderen op onderwijs?
2. Kan de Commissie mededelen welke richtsnoeren in de andere landen van de Europese Unie worden gevolgd?
3. Acht de Commissie het niet wenselijk na te gaan of bovengenoemd besluit strookt met de geldende Europese richtlijnen?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(29 januari 1999)

De basisreferentie is de adhesie van alle lidstaten met de standaardregels van de Verenigde Naties (VN) betreffende het bieden van gelijke kansen voor gehandicapten ⁽¹⁾, die de lidstaten aansporen te waarborgen dat het onderwijs aan gehandicapten integrerend deel uitmaakt van het onderwijsstelsel (artikel 6). Met de verklaring van Salamanca inzake de beginselen, het beleid en de toepassing van de speciale onderwijsbehoeften en het actiekader voor de speciale onderwijsbehoeften — goedgekeurd tijdens de wereldconferentie over de speciale onderwijsbehoeften van juni 1994 van de Organisatie van de Verenigde Naties voor onderwijs, wetenschappen en cultuur (UNESCO) — hebben alle lidstaten opnieuw bevestigd zich te zullen inzetten voor „onderwijs voor iedereen”, dat wil zeggen voor integratie van de mensen met een handicap in de stelsels van gewoon onderwijs.

Op communautair niveau bestaat terzake geen Europese richtlijn als zodanig. Hier is het subsidiariteitsbeginsel (artikel 126 van het EG-Verdrag) van toepassing, dat stelt dat alleen de lidstaten verantwoordelijk zijn voor de inhoud en de organisatie van hun respectieve onderwijsstelsels.

Evenwel opteert de gemeenschappelijke beleidslijn die door de lidstaten is vastgesteld bij de tenuitvoerlegging van de communautaire actieprogramma's Helios voor de integratie van mensen met een handicap (waaronder het besluit van de Raad van februari 1993 inzake Helios II (1993-1996) ⁽²⁾ of van het beginsel van integratie van gehandicapten in alle communautaire beleidsvormen of acties, waaronder in het bijzonder het onderwijs (gebaseerd op de hierboven genoemde standaardregels van de VN) — (mededeling van de Commissie van juli 1996 ⁽³⁾ en resolutie van de Raad van december 1996 ⁽⁴⁾) — duidelijk voor een integratie van gehandicapte kinderen of personen in de onderwijsstelsels onder dezelfde voorwaarden als de andere kinderen met de noodzakelijke adequate ondersteuning.

Tijdens de eindpresentatie van de resultaten van het Helios II-programma in december 1996 hebben de door alle lidstaten benoemde vertegenwoordigers het handvest van Luxemburg goedgekeurd, waarin de beginselen, strategieën en voorstellen voor een „school voor iedereen” zijn vervat.

De nieuwe bepalingen van het verdrag van Amsterdam ter bestrijding van ongelijkheden en sociale uitsluiting zijn versterkt (met name de artikelen 2, 3 en 6) en verwijzen expliciet naar meer gelijkheid van kansen voor de mensen met een handicap.

De richtsnoeren voor de koers van de communautaire werkzaamheden in 1999, als uitvloeisel van de eerste Europese Raad over de werkgelegenheid van november 1997, versterken de integratie van de gehandicapten in de eerste pijler „inzetbaarheid” voor een betere toegang tot de arbeidsmarkt.

Wat de studies betreft, de Commissie heeft steun verleend aan twee studies die zijn uitgevoerd door het Europees agentschap voor de ontwikkeling van de speciale onderwijsbehoeften: een over de huidige stand van de stelsels voor speciaal onderwijs in 14 Europese landen (bijwerking van het verslag Helios II) — en de tweede over vroegtijdige interventie. Deze studies geven een analyse van de situatie, de wetgevingen en geldende praktijken in de verschillende lidstaten. De samenvattingen hiervan zijn toegankelijk via de WEB-site van dit agentschap (<http://www.european-agency.org>) of in Euronews.

⁽¹⁾ Algemene vergadering van de Verenigde Naties: Resolutie 48/46 van 20.12.1993.

⁽²⁾ PB L 56 van 9.3.1993.

⁽³⁾ COM(96) 406 def.

⁽⁴⁾ PB C 12 van 13.1.1997.

(1999/C 207/133)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3645/98
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie

(3 december 1998)

Betreft: Gemeenschappelijke belastingregeling — Betalingen van rente en royalty's

In het kader van het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende een gemeenschappelijke belastingregeling inzake betalingen van rente en royalty's tussen verbonden ondernemingen van verschillende lidstaten (COM(98) 0067 def. — 98/0087(CNS) ⁽¹⁾) behoudt de Commissie zich het recht voor om in een later stadium, in het kader van de voltooiing van de interne markt, uitbreiding voor te stellen van de vrijstelling van belastingen over betalingen van rente en royalty's tussen niet-verbonden ondernemingen.

Deze formulering is ingegeven door het streven om de financiële effecten van het voorstel te verzachten voor de lidstaten die netto-importeurs zijn van kapitaal en technologie, terwijl overigens ten behoeve van Griekenland en Portugal een overgangperiode van vijf jaar verlangd wordt tijdens welke het percentage van de belasting geleidelijk verlaagd wordt; de principiële regel is nl. dat de betalingen van rente en royalty's die kunnen worden vrijgesteld van bronbelasting, betalingen tegen volledig concurrerende prijzen („arm's length”) zijn die tussen onafhankelijke ondernemingen plaatsvinden; indien dergelijke betalingen plaatsvinden tussen verbonden ondernemingen, dan brengt de toepassing van dit beginsel met zich mee dat het excedent van deze betalingen behandeld wordt als uitgekeerde winst die onder de werkingssfeer van richtlijn 90/435/EEG ⁽²⁾ ressorteert. Wat is de logica van een dergelijke formulering?

⁽¹⁾ PB C 123 van 22.4.1998, blz. 9.

⁽²⁾ PB L 225 van 20.8.1990, blz. 6.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(8 februari 1999)

Het voorstel voor een richtlijn beoogt een van de fiscale belemmeringen voor de grensoverschrijdende samenwerking tussen maatschappijen van de verschillende lidstaten op te heffen. Deze maatregel is noodzakelijk met het oog op de voltooiing van de interne markt.

Teneinde de financiële effecten voor de lidstaten die netto-importeurs van kapitaal en technologie zijn, te verzachten, beoogt het voorstel de bronbelasting geleidelijk op te heffen. Het toepassingsgebied zal in een eerste fase beperkt worden tot betalingen tussen verbonden maatschappijen. In het voorstel wordt een overgangperiode van 5 jaar voor Griekenland en Portugal vastgesteld. Aangezien het grootste deel van de betalingen van rente en royalty's tussen verbonden maatschappijen geschiedt, schijnt deze afwijking gerechtvaardigd.

De rentes en royalty's moeten inderdaad in beginsel worden vastgesteld alsof er geen vaste verhouding tussen schuldenaar en de begunstigde bestaat. Deze regel, die volledig los staat van de voor Griekenland en Portugal vastgestelde overgangsmaatregelen, heeft tot doel de betalingen in de vorm van een winstuitkering niet onder de werkingssfeer van het huidige voorstel te doen vallen. Het bedrag aan rente of royalty's dat niet hoger mag zijn dan het in afwezigheid van een speciale verhouding overeengekomen bedrag, kan nog steeds worden beschouwd als rente of royalty's, zelfs in het geval van betaling tussen verbonden maatschappijen en moet dus onder de werkingssfeer van de richtlijn vallen. Het excedent van deze betalingen dat wordt beschouwd als uitgekeerde winst, valt onder de bepalingen van Richtlijn 90/435/EEG, wanneer aan de in deze richtlijn vastgestelde voorwaarden wordt voldaan.

(1999/C 207/134)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3650/98
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie

(3 december 1998)

Betreft: Instrumenten ter ondersteuning van investeringen in derde landen (initiatiefadvies)

Het Economisch en Sociaal Comité heeft een advies uitgebracht over het onderwerp „Instrumenten ter ondersteuning van de investeringen in derde landen”. Is de Commissie van plan om de instrumenten ter ondersteuning van de investeringen in derde landen te integreren in een globale strategie die de essentiële beginselen van de samenwerking, de sociale normen, de milieu-eisen en de eigen legitieme belangen op het stuk van wederkerigheid, werkgelegenheid en mededinging verenigt?

Is de Commissie van plan een mededeling over deze strategie in te dienen, vergezeld van specifieke maatregelen ter waarborging van doorzichtigheid, samenhang en coördinatie?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(4 februari 1999)

1. De Commissie is van mening dat de verschillende instrumenten ter ondersteuning van investeringen in derde landen de diversiteit weergeven van de contractuele betrekkingen van de Commissie met haar partners en ook haar beleidsprioriteiten in de verschillende regio's van de wereld. Deze instrumenten zijn uiteraard op verschillende momenten ontwikkeld en weerspiegelen de voortdurende evolutie van de betrekkingen van de Gemeenschap met elke regio afzonderlijk. Hierbij is eveneens rekening gehouden met de zeer uiteenlopende economische en sociale situaties van die regio's alsmede met de uiteenlopende geopolitieke prioriteiten van de Gemeenschap. Deze factoren vormen een verklaring voor de discrepanties die op het eerste gezicht tussen de verschillende instrumenten lijken te bestaan.

Niettemin werd bij de vaststelling van die instrumenten uitgegaan van gemeenschappelijke waarden die gebaseerd zijn op politieke, economische en sociale factoren. De Commissie garandeert dat bij alle uit de verschillende instrumenten gefinancierde acties de internationale normen inzake sociaal beleid, milieu, werkgelegenheid en ontwikkeling in acht worden genomen en dat deze acties ook voordelen opleveren voor de bedrijven in de Gemeenschap. Bij de reeds bestaande instrumenten wordt er rekening mee gehouden dat een duurzame groei moet worden bevorderd, dat een voor investeringen gunstig klimaat moet worden geschapen, dat de overgang naar de markteconomieën moet worden vergemakkelijkt en dat Europese investeringen in de opkomende markten moeten worden bevorderd.

Op operationeel niveau zorgt de Commissie ervoor dat de werking van deze instrumenten regelmatig wordt gecontroleerd, zodat de administratieve procedures kunnen worden vereenvoudigd en procedurele discrepanties op het gebied van externe steunverlening kunnen worden vermeden. Dit is één van de belangrijkste doelstellingen van de onlangs opgerichte gemeenschappelijke dienst voor communautaire steunverlening aan niet-lidstaten.

2. Om die redenen is de Commissie niet voornemens één enkele strategie voor te stellen op het gebied van de ondersteuning van investeringen in derde landen, die op alle landen zou kunnen worden toegepast. Dit sluit uiteraard niet uit dat de Commissie als instelling doorzichtigheid en samenhang zal blijven waarborgen.

(1999/C 207/135)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3651/98
van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie

(3 december 1998)

Betreft: Bescherming van de landbouwgebieden in bergstreken

In wet nr. 335/95 is aan de Italiaanse regering opgedragen de subsidies voor de achtergebleven landbouwgebieden te rationaliseren. In wetsbesluit nr. 146/97 was een nieuwe indeling van deze gebieden gepland met ingang van 1 januari 1998, vervolgens uitgesteld tot 1 januari 1999. Deze indeling wordt vastgesteld door het CIPE (Interministerieel comité voor de economische programmering), maar het terzake bevoegde ministerie heeft voorstellen voor de nieuwe indeling aan de beroepsverenigingen voorgelegd, die ook bij de kiezers en de plaatselijke instanties reacties hebben opgeroepen, aangezien zij bevreesd zijn voor verdere problemen voor de landbouw in die gebieden en voor de vrijwel zekere ineenstorting van de bedrijven die nog in deze gebieden gevestigd zijn. De door het ministerie gehanteerde criteria schijnen gebaseerd te zijn op zgn. objectieve parameters, maar bij een globale toepassing ervan wordt geen rekening gehouden met de bijzondere situatie in bepaalde provincies.

Teneinde na te kunnen gaan of deze voorstellen stroken met de communautaire criteria en doeleinden die gehanteerd worden bij de bescherming van de achtergebleven berggebieden in het kader van het GLB, wordt de Commissie het volgende gevraagd:

1. Kan de Commissie mededelen welke indelingscriteria zij heeft gehanteerd?
2. Heeft zij rekening gehouden met de afmetingen van het areaal van de bedrijven en de versnippering ervan?
3. Heeft zij rekening gehouden met de geringe productiviteit en met de hogere productiekosten?
4. Heeft zij rekening gehouden met het bestaan van restricties op territoriaal gebied (parken, natuurrezervaten), hydrologisch gebied en milieugebied?
5. Heeft zij de milieurisico's geëvalueerd die voortvloeien uit het verlaten van de bedrijven, die wederom veroorzaakt wordt door de verarming van de bevolking in de berggebieden?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(15 januari 1999)

De vragen van de geachte Afgevaardigde hebben betrekking op de steunregeling ten gunste van agrarische probleemgebieden vastgelegd in Verordening (EG) 950/97 van de Raad van 20 mei 1997 betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur ⁽¹⁾.

1. Berggebieden worden gekenmerkt door zeer ongunstige klimatologische omstandigheden met een kort groeiseizoen of door steile hellingen die het gebruik van machines onmogelijk maken of het gebruik van zeer dure uitrusting noodzakelijk maken. Een combinatie van deze twee factoren kan resulteren in de indeling als berggebied. Wat Italië betreft, en in overeenstemming met richtlijn 75/273/EEG van de Raad van 28 april 1975 betreffende de communautaire lijst van agrarische probleemgebieden in de zin van richtlijn nr 75/268/EEG ⁽²⁾, worden als specifieke criteria gehanteerd een gemiddelde hoogteligging van elke gemeente van minimaal 700 meter in Midden- en Noord-Italië en 800 meter in Zuid-Italië of hellingen van meer dan 20 % of een minimale hoogte van 600 meter voor Midden- en Noord-Italië en van 700 meter voor Zuid-Italië met daarbij een helling van meer dan 15 %.
2. De door elk landbouwbedrijf bebouwde oppervlakte noch de versnippering van het areaal worden als criterium voor de indeling gehanteerd. Voor de toekenning van compenserende vergoedingen aan landbouwers in probleemgebieden is een oppervlakte cultuurgrond van ten minste drie hectare (twee hectare in de Italiaanse Mezzogiorno) vereist.
3. Deze twee aspecten houden nauw verband met de indeling als berggebied. Bovendien stellen de lidstaten de compenserende vergoedingen vast die moeten worden toegekend naar gelang van de ernst van de permanente natuurlijke belemmeringen die de landbouwactiviteiten beïnvloeden.
4. Voor de indeling als berggebied wordt geen rekening gehouden met andere criteria dan hoogte en hellingsgraad. Voor de indeling als „kleine streken met specifieke problemen”, het derde type probleemgebied, kan rekening worden gehouden met belemmeringen op milieugebied en hydro-geologisch gebied.
5. De Commissie beklemtoont dat de verarming van de landbouwbevolking en de gevolgen daarvan zoals het verlaten van de akkers, de achteruitgang van het milieu en ontvolking de belangrijkste aandachtspunten zijn van de steunregeling van de Gemeenschap voor de probleemgebieden, zoals uit de omschrijving daarvan blijkt. Bovendien is ontvolking een van de uitdrukkelijke criteria voor de indeling als „probleemgebied waar ontvolking dreigt”, het tweede type probleemgebied.

Tenslotte dient te worden vermeld dat de Commissie niet op de hoogte is van de door de geachte Afgevaardigde genoemde plannen voor een nieuwe indeling. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de voorgenomen wijzigingen aan de grenzen van probleemgebieden en leggen haar alle relevante gegevens voor. Voor wijzigingen aan een bestaande indeling is de omvang van die wijzigingen bepalend voor het niveau waarop het besluit wordt genomen (Raad of Commissie).

⁽¹⁾ PB L 142 van 2.6.1997.

⁽²⁾ PB L 128 van 19.5.1975.

(1999/C 207/136)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3654/98
van Lutz Goepel (PPE) aan de Commissie**

(7 december 1998)

Betref: Doeltreffendheid van desinfectiemaatregelen bij de bestrijding van epidemieën onder dieren

Een belangrijke schakel in de keten van maatregelen voor een succesvolle bestrijding van epidemieën onder dieren is een grondige desinfectie. Aan de werkzaamheid van de ter beschikking staande desinfectiemiddelen worden hoge eisen gesteld. Zo moeten zij o.a. voor de dieren goed verdraagbaar zijn, goed bevochtbaar zijn, mogen niet bijtend zijn, moeten een zo kort mogelijke inwerkingstijd hebben, in bepaalde gevallen onder 10°C buitentemperatuur werkzaam, toxicologisch en voor het milieu onschadelijk zijn en wettelijk zijn toegelaten.

Bij de desinfectie van stallen en voertuigen, alsmede in de installaties voor de desinfectie van voertuigen en voeten, worden grote hoeveelheden van een werkzaam desinfectans gebruikt. Wegens de hiermede gemoeide hoge kosten bestaat het gevaar dat de gebruiksvoorschriften bij de desinfectie niet worden nageleefd en geen voldoende bescherming tegen de epidemie wordt gewaarborgd.

1. Kan de Commissie mededelen of zij zich kan inzetten voor de ontwikkeling en terbeschikkingstelling van goedkopere desinfectiemiddelen,
2. Kan de Commissie mededelen hoe in de Europese Unie de vergunningsprocedure voor desinfectiemiddelen kan worden geharmoniseerd en vereenvoudigd?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(26 januari 1999)

Desinfectantia vallen in de toekomst onder Richtlijn 98/8/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 betreffende het op de markt brengen van biociden ⁽¹⁾. Deze richtlijn is op 14 mei 1998 in werking getreden en moet uiterlijk op 13 mei 2000 door de lidstaten ten uitvoer worden gelegd. Hiermee wordt de communautaire markt voor biociden geharmoniseerd en wordt een hoog beschermingsniveau gegarandeerd voor de mens en het milieu.

Bij de goedkeuringsprocedures van de richtlijn kunnen twee niveaus worden onderscheiden. Het eerste niveau heeft betrekking op de werkzame stof in het biocide die moet worden beoordeeld om op een lijst van toegelaten stoffen te worden geplaatst (Bijlage I van de richtlijn). Het besluit hierover wordt op communautair niveau genomen. Het tweede niveau betreft de afzonderlijke producten. Als een werkzame stof eenmaal op de lijst van toegelaten stoffen is opgenomen, kunnen biocides die deze stof bevatten worden goedgekeurd en in de lidstaten op de markt worden gebracht. Tevens bevat de richtlijn bepalingen inzake de onderlinge erkenning van toelatingen. De werkzaamheid van een biocide is een van de hoofdcriteria voor de toelating ervan.

In Bijlage V van de richtlijn zijn 23 productsoorten vermeld die onder de richtlijn vallen. Productsoort 3 omvat biociden voor veterinaire hygiënedoelinden, met inbegrip van producten die gebruikt worden in ruimten waarin dieren ondergebracht, gehouden of vervoerd worden.

1. De mededeling van de Commissie „Een industrieel concurrentiebeleid voor de Europese chemische industrie: een voorbeeld ⁽²⁾” is in dit verband van enige betekenis. Anderzijds vormen de kosten van een product in het kader van Richtlijn 98/8/EG geen criterium voor de toelating van een biocide. Bovendien zijn de goedkopere producten veelal oude producten die doorgaans een minder interessant toxicologisch en ecotoxicologisch profiel hebben.
2. Zoals gezegd zal de richtlijn de communautaire markt voor biociden harmoniseren. Bovendien bevat de richtlijn vereenvoudigde procedures voor biociden die voor de mens en het milieu weinig risico opleveren.

⁽¹⁾ PB L 123 van 24.4.1998.

⁽²⁾ COM(96) 187 def.

(1999/C 207/137)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3655/98

van Elisabeth Schroedter (V) en Heidi Hautala (V) aan de Commissie

(7 december 1998)

Betreft: Repressieve maatregelen tegen milieu-activisten in Oekraïne

Nadat de Oekraïense milieubeweging „Rainbow Keepers” informatie had verstrekt over mogelijke verduistering en misbruik van kredieten van de EBWO, o.a. voor de waarborging van de veiligheid in Tsjernobyl, berichtten leden van deze beweging dat zij door de politie en de Oekraïense geheime dienst (voormalige KGB) waren lastiggevallen. Voor de EBWO-top van 9-12 mei in Kiev werden milieu-activisten ondervraagd en met arrestatie bedreigd.

Kan de Commissie mededelen,

of zij ervan op de hoogte is dat milieu-activisten in Oekraïne zijn lastiggevallen,

welke maatregelen zij treft ten behoeve van de vrije meningsuiting in Oekraïne,

of zij maatregelen treft ter bescherming van milieu-activisten die de communautaire instellingen informatie verschaffen over het misbruik van kredieten van de EU, tegen dergelijke pesterijen?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie*(19 januari 1999)*

De Commissie is op de hoogte van de onheuse behandeling van milieu-activisten in Oekraïne.

Zoals is vastgelegd in artikel 2 van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen, enerzijds, de Gemeenschap en haar lidstaten en, anderzijds, Oekraïne, vormt de eerbiediging van de democratische beginselen en de mensenrechten (met name zoals die zijn gedefinieerd in de Slotakte van Helsinki en het Handvest van Parijs voor een nieuw Europa, met inbegrip van de vrijheid van mening en meningsuiting) een essentieel onderdeel van het partnerschap en de overeenkomst.

Het belangrijkste instrument van de Commissie om de vrijheid van meningsuiting in Oekraïne te bevorderen is het Phare- en Tacis-programma voor democratie, dat een onderdeel is van het Europese initiatief voor democratie van het Parlement. Dit programma spitst zich toe op de bevordering van een democratische samenleving en de beginselen van de rechtsstaat in de landen van Midden- en Oost-Europa, de nieuwe onafhankelijke staten en Mongolië. In Oekraïne biedt het Tacis-programma voor democratie bijstand ten behoeve van mediatoezicht en media-opleidingsactiviteiten, alsmede ten behoeve van acties met het oog op de bevordering van de bijdrage van de onafhankelijke televisiesector aan de ontwikkeling van de democratie en de burgermaatschappij, de bevordering van de burgerlijke opleiding op school, alsmede de bevordering van de betrokkenheid van de burgers bij de besluitvorming op economisch en milieugebied.

De Commissie stelt alles in het werk om personen en groepen die vermeend misbruik van Gemeenschapsgeld aan het licht brengen te beschermen door erop toe te zien dat de vertrouwelijkheid van de verstrekte informatie en de anonimiteit van de betrokkenen wordt gegarandeerd.

(1999/C 207/138)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3656/98**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(7 december 1998)*

Betreft: Multilaterale onderhandelingen EU/WTO

De betrekkingen tussen de EU en de WTO zijn met name op het gebied van de diensten nog steeds niet geregeld. Tot nu toe zijn de onderhandelingen in de sectoren zeevervoer, luchtvervoer en audiovisuele media mislukt.

De multilaterale onderhandelingen tussen de EU en de WTO gaan over een jaar van start. Welke strategie moet de EU volgens de Commissie bij deze onderhandelingen toepassen om tot overeenstemming te komen?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie*(15 januari 1999)*

De Gemeenschap streeft naar globale onderhandelingen die alle onderwerpen en sectoren van de dienstverlening omvatten en waarbij geen enkel onderwerp bij voorbaat wordt uitgesloten. Het zou echter voorbarig zijn in dit stadium reeds een gedetailleerde lijst van prioriteiten — in het bijzonder sectorale prioriteiten — vast te stellen en de Commissie is nog niet in staat nadere bijzonderheden te verstrekken over haar onderhandelingsdoelstellingen in de aanstaande ronde van multilaterale handelsbesprekingen. In dit verband heeft onlangs intensief overleg plaatsgevonden met de lidstaten en de industrie, met name in de sectoren vervoer en audiovisuele middelen. Voor deze sectoren werd aan het einde van de Uruguay ronde een akkoord — zij het van beperkte strekking — bereikt.

Erkend moet worden dat de vervoerdiensten momenteel in de algemene overeenkomst inzake de handel in diensten (GATS) niet naar behoren zijn geregeld. Dit geldt meer bepaald voor het zeevervoer. Hoewel deze sector naar aanleiding van de Uruguay ronde onder het toepassingsgebied van de GATS werd gebracht, werd geen overeenstemming bereikt over specifieke verbintenissen die een toereikende liberalisatie in deze sector van de dienstverlening waarborgen. Dit is de reden waarom in dit stadium de fundamentele liberalisatiebeginselen van de GATS (beginselen inzake markttoegang en nationale behandeling) niet daadwerkelijk worden toegepast. De mogelijkheid bestaat hierin verbetering te brengen aangezien de onderhandelingen over de maritieme dienstverlening naar verwachting in het kader van de nieuwe onderhandelingsronde worden hervat.

In de sector van het luchtvervoer is de GATS momenteel niet van toepassing op de verkeersrechten en de diensten die rechtstreeks verband houden met de uitoefening daarvan. Dit betekent dat de internationale luchtvervoerdiensten nog steeds door middel van bilaterale overeenkomsten zijn geregeld. Tijdens de Uruguay ronde hebben de meeste leden van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) enkel verbintenissen aangeboden ten

aanzien van de bijkomende luchtvervoerdiensten die in de bijlage betreffende luchtvervoerdiensten van de GATS zijn vermeld (reparatie en onderhoud van vliegtuigen, geautomatiseerde boekingsystemen, verkoop en marketing van luchtvervoerdiensten).

De audiovisuele sector is dankzij de Uruguay ronde eveneens in de GATS opgenomen. De Gemeenschap en haar lidstaten zijn tijdens de Uruguay ronde echter geen enkele verbintenis aangegaan ten aanzien van de audiovisuele diensten en hebben een aantal uitzonderingen gemaakt op de meestbegunstigingsclausule van de GATS, teneinde hun audiovisueel beleid te kunnen handhaven. De grote meerderheid van de WTO-leden heeft dit eveneens gedaan. Op dit ogenblik is over deze sector overleg aan de gang waarvan de resultaten in aanmerking zullen worden genomen bij de voorbereiding van de strategie voor de eerstkomende multilaterale onderhandelingen in de WTO.

(1999/C 207/139)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3658/98

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(7 december 1998)

Betreft: Het millenniumprobleem

Er wordt de laatste tijd veel gesproken over een mogelijk „millenniumprobleem”, of „effect 2000- probleem”, dat zich zou kunnen voordoen bij alle soorten programmeerbare elektronische systemen, van centrale computers tot chips.

Aangezien deze systemen vooral gebruikt worden voor industriële doeleinden (in de diverse fasen van het fabricageproces), vervoer, openbare diensten, enz., en de datum hun werking bepaalt, is hun gedrag op de dag van de eeuwwisseling van groot belang.

Overweegt de Commissie, gezien de bestaande risico's, een informatie- en preventieseminar te organiseren over dit potentiële probleem?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(18 januari 1999)

Het millenniumprobleem is de afgelopen jaren, en met name in 1998, in de Gemeenschap uitgebreid aan bod gekomen in diverse media, onder andere pers en televisie, en is ook op een aantal conferenties besproken. In de meeste lidstaten zijn reeds voorlichtingscampagnes gehouden of bestaan er plannen in die richting. Het is dan ook niet zeker dat een voorlichtingscampagne van de Commissie een wezenlijke extra bijdrage zou leveren. Ook moet rekening worden gehouden met praktische problemen die te maken hebben met de specifieke situatie in bepaalde landen en regio's.

Op de Internetpagina van de Commissie over het jaar 2000 (<http://www.ispo.cec.be/y2keuro>) is een breed scala aan informatie uit diverse landen over het probleem en over mogelijke oplossingen te vinden.

(1999/C 207/140)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3660/98

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(7 december 1998)

Betreft: Het millenniumprobleem

Er wordt de laatste tijd veel gesproken over een mogelijk „millenniumprobleem”, of „effect 2000- probleem”, dat zich zou kunnen voordoen bij alle soorten programmeerbare elektronische systemen, van centrale computers tot chips.

Aangezien deze systemen vooral gebruikt worden voor industriële doeleinden (in de diverse fasen van het fabricageproces), vervoer, openbare diensten, enz., en de datum hun werking bepaalt, is hun gedrag op de dag van de eeuwwisseling van groot belang.

Kan de Commissie, gezien de bestaande risico's, richtsnoeren geven wat betreft het plannen en ten uitvoer leggen van een correctief programma?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(15 januari 1999)

Gezien de complexiteit van het millenniumprobleem, de manier waarop verschillende producten en systemen op elkaar aansluiten en het potentieel enorme aantal betrokken producten, is het niet mogelijk één enkele standaardmethode vast te stellen om alle aspecten van dit probleem aan te pakken.

Dit neemt niet weg dat de desbetreffende webpagina van de Commissie (<http://www.ispo.cec.be/y2keuro>) verwijzingen bevat naar webpagina's van nationale regeringen en de betreffende bedrijfstakken met verschillende aanwijzingen voor de beste manier waarop het probleem kan worden aangepakt.

(1999/C 207/141)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3661/98

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(7 december 1998)

Betreft: Het millenniumprobleem

Er wordt de laatste tijd veel gesproken over een mogelijk „millenniumprobleem”, of „effect 2000- probleem”, dat zich zou kunnen voordoen bij alle soorten programmeerbare elektronische systemen, van centrale computers tot chips.

Aangezien deze systemen vooral gebruikt worden voor industriële doeleinden (in de diverse fasen van het fabricageproces), vervoer, openbare diensten, enz., en de datum hun werking bepaalt, is hun gedrag op de dag van de eeuwwisseling van groot belang.

Heeft de Commissie een algemene analyse gemaakt van de verschillende soorten problemen die zich kunnen voordoen en van de mogelijkheden van verstoring of beschadiging van de datumgevoelige systemen?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(15 januari 1999)

De Commissie verwijst het geachte parlamentslid hierbij naar haar mededelingen ⁽¹⁾ ⁽²⁾ over het millenniumprobleem in de computerwereld en de manier waarop de Gemeenschap dit aanpakt.

⁽¹⁾ COM(98) 102.

⁽²⁾ SEC(98) 2100.

(1999/C 207/142)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3664/98

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(7 december 1998)

Betreft: Vervalsingen en piraterij

De Commissie heeft op 22 oktober ll. de publicatie aangekondigd van een Groenboek over de bestrijding van vervalsingen en piraterij op de interne markt. De bij dit probleem betrokken sectoren van de diverse lidstaten zullen in het kader van dit initiatief geraadpleegd worden.

Wat zijn volgens de Commissie de gevolgen van dit verschijnsel voor de Europese economie?

(1999/C 207/143)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3665/98**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie**

(7 december 1998)

Betreft: Vervalsingen en piraterij

De Commissie heeft op 22 oktober ll. de publicatie aangekondigd van een Groenboek over de bestrijding van vervalsingen en piraterij op de interne markt. De bij dit probleem betrokken sectoren van de diverse lidstaten zullen in het kader van dit initiatief geraadpleegd worden.

Welke maatregelen zou de Commissie kunnen treffen, na raadpleging van de betrokken sectoren, rekening houdend met de huidige wetgeving?

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Monti namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-3664/98 en E-3665/98**

(29 januari 1999)

Een van de doelstellingen van het groenboek over de bestrijding van namaak en piraterij in de interne markt ⁽¹⁾ is de economische impact van dit verschijnsel in de interne markt te evalueren. Deze evaluatie is mogelijk aan de hand van de antwoorden die zullen worden gegeven op de in het groenboek gestelde vragen aan alle betrokken kringen, met name de ondernemingen, de houders van de intellectuele-eigendomsrechten en de beroepsorganisaties. Het zal de geachte afgevaardigde niet zijn ontgaan dat concrete vragen in het groenboek worden gesteld over de eventuele economische en sociale gevolgen van de namaak en piraterij in de interne markt voor de ondernemingen (verlies van marktaandeel, verlies van arbeidsplaatsen, daling van de omzet) als voor de economie (daling van de investeringen, zwart werk, verlies van belastinginkomsten). Op basis van alle door de betrokken kringen verstrekte gegevens, zal de Commissie een concretere voorstelling hebben van de gevolgen van namaak en piraterij voor de Europese economie.

Wat de initiatieven betreft die de Commissie voornemens is aan het einde van de raadpleging te nemen, is het in dit stadium nog te vroeg om concreet een antwoord aan de geachte afgevaardigde te geven, aangezien de raadpleging nog niet is afgesloten. De Commissie wil evenwel a priori geen enkele vorm van maatregel uitsluiten, noch welk middel dan ook ter bestrijding van namaak en piraterij ten opzichte van een ander bevoorrecht. Aangezien de in het groenboek ter sprake gebrachte bestrijdingsmiddelen een grote diversiteit vertonen, zijn de initiatieven die de Commissie eventueel zal nemen, niet noodzakelijkerwijze van juridische aard, maar kunnen bijvoorbeeld bestaan uit acties ter financiële ondersteuning van activiteiten ter bestrijding van de namaak of de piraterij, organisatorische of administratieve maatregelen of zelfs aansprekende of stimulerende maatregelen.

(1) COM(98) 569 def.

(1999/C 207/144)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3667/98**van Philippe Monfils (ELDR) aan de Commissie**

(7 december 1998)

Betreft: BTW op kunstwerken

Sinds 1 januari 1995 passen een aantal landen waaronder België de 7de BTW-richtlijn toe. Duitsland heeft daarentegen voor de verhoging van de BTW uitstel gekregen tot 1999. De concurrentie tussen de kunsthandelaars in de verschillende lidstaten wordt hierdoor verstoord: de BTW bedraagt in België bijvoorbeeld 21 %, terwijl dat in Duitsland slechts 7 % is. Dit betekent een enorm concurrentievoordeel op een gespecialiseerde en internationale markt als de kunsthandel.

Naast het concurrentie-aspect lijkt er bij de toepassing van de BTW-tarieven ook sprake te zijn van discriminatie tussen de verschillende marktsegmenten in de sector van de culturele goederen en diensten. Boekhandels en sinds kort ook podiumkunstenaars genieten een verlaagd tarief van 6 %. Deze vermindering werd toegekend om het culturele leven te stimuleren en een overlevingskans te bieden.

Is de Commissie op de hoogte van de moeilijkheden waarmee kunsthandelaars worden geconfronteerd en is zij voornemens een voorstel tot wijziging van richtlijn 92/77 tot aanvulling van het gemeenschappelijk stelsel van de belasting over de toegevoegde waarde en tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG in te dienen om kunstwerken op te nemen in bijlage H van deze richtlijn (lijst van goederen en de diensten waarop verlaagde BTW-tarieven mogen worden toegepast), teneinde een eerlijke concurrentie tussen de kunsthandelaars in de Europese Unie te verzekeren en tegelijkertijd het communautair beleid van steun aan de culturele sector voort te zetten?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(2 februari 1999)

De zevende BTW-Richtlijn van 14 februari 1994 (94/5/EG) ⁽¹⁾ voorziet in een bijzondere regeling voor gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiques. Deze regeling biedt belastingplichtigen de mogelijkheid om BTW te betalen over de winstmarge op de verkoop van kunstwerken, zoals in België, in plaats van over de volledige verkoopprijs, zoals in Duitsland. Voorts hebben de lidstaten de keuze om het verlaagde tarief toe te passen op ingevoerde kunstwerken, en als ze dit doen hebben ze de keuze om het verlaagde tarief toe te passen op de eerste leveringen van kunstwerken door de kunstenaar zelf of door zijn wettige erfgenamen. Hierdoor worden beeldende kunstenaars op dezelfde wijze behandeld als uitvoerende kunstenaars. De beslissing om het verlaagd tarief toe te passen op de eerste levering door beeldende kunstenaars of op de diensten van uitvoerende kunstenaars moet door elke lidstaat afzonderlijk worden genomen.

De Commissie is zich bewust van de verstoringen ten gevolge van de afwijkingen die op het ogenblik van de goedkeuring van de zevende BTW-Richtlijn aan twee lidstaten werden toegekend, maar vertrouwt erop dat deze verstoringen zullen verdwijnen na afloop van deze afwijkingen op 30 juni 1999.

⁽¹⁾ PB L 60 van 3.3.1994.

(1999/C 207/145)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3672/98 van Gerhard Hager (NI) aan de Raad

(4 december 1998)

Betreft: Financiële akkoorden met Tsjechië

Commissaris Hans van den Broek heeft tijdens zijn bezoek aan de Tsjechische Republiek aan het begin van oktober met de Tsjechische minister van Financiën Svoboda drie financiële akkoorden gesloten, krachtens welke een bedrag van 36,9 mln ecu aan Tsjechië wordt uitgekeerd (PHARE-kredieten). Onder meer wordt daarvan 4,8 mln ecu ter beschikking gesteld voor de versterking van de buitengrenzen van de EU.

1. Voor welke concrete projecten worden de 4,8 mln ecu ter versterking van de buitengrenzen uitgegeven?
2. Worden daarmee ook projecten voor de bouw van opvangkampen aan de huidige buitengrens met Duitsland en Oostenrijk gefinancierd?
3. Zijn de betalingen gekoppeld aan concrete vooruitgang bij de bestrijding van mensenhandel?
4. Wat is de inhoud van de beide andere akkoorden betreffende de grensoverschrijdende samenwerking van de Tsjechische Republiek met Duitsland (7 mln ecu) en met Oostenrijk (2,9 mln ecu)?
5. Waarom zijn deze beide akkoorden door de Commissie ondertekend?

Antwoord

(9 maart 1999)

De Raad kan geen antwoord geven op de vragen van het geachte parlementslid; het daarin aangesneden onderwerp behoort veeleer tot het bevoegdheidssterrein van de Commissie, die het PHARE-programma moet uitvoeren.

(1999/C 207/146)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3673/98
van Gerhard Hager (NI) aan de Commissie

(7 december 1998)

Betreft: Financiële akkoorden met Tsjechië

Commissaris Hans van den Broek heeft tijdens zijn bezoek aan de Tsjechische Republiek aan het begin van oktober met de Tsjechische minister van Financiën Svoboda drie financiële akkoorden gesloten, krachtens welke een bedrag van 36,9 mln ecu aan Tsjechië wordt uitgekeerd (PHARE-kredieten). Een deel van deze kredieten dient te worden besteed aan projecten ter democratisering en bescherming van de minderheden.

Kan de Commissie het volgende mededelen:

1. Vallen onder de bovengenoemde projecten ook projecten ter financiering van de Duitstalige minderheid?
2. Vloeien uit de afsluiting van financiële overeenkomsten verplichtingen op het gebied van de verbetering van de in het Europese Verdrag inzake de mensenrechten gegarandeerde rechten (opheffing van de Benes-decreten) voort?
3. Is de Commissie van mening dat de nog altijd van kracht zijnde Benes-decreten, waarvan de inhoud in strijd is met het volkenrecht en de mensenrechten, stroken met de criteria van Kopenhagen (eerbiediging en naleving van de mensenrechten)?
4. Is bij de schifting van het acquis deze problematiek van de Benes-decreten ooit aan de orde gesteld?
5. Zo nee, waarom niet? Zo ja, tot welke slotsom is de Commissie gekomen?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie

(13 januari 1999)

1. Op 12 oktober 1998 hebben de Tsjechische minister van Financiën en het ter zake verantwoordelijke lid van de Commissie documenten ondertekend met betrekking tot het nationale Phare-programma 1998 voor Tsjechië, waaronder ook een project tot steun aan meer integratie van de Roma in de Tsjechische samenleving.
2. De bijstand van Phare is afhankelijk van de naleving door Tsjechië van zijn toezeggingen krachtens de Europa-Overeenkomst, van nadere stappen ter voldoening aan de politieke en economische criteria die door de Europese Raad van Kopenhagen van juni 1993 zijn opgesteld en van de vooruitgang bij de tenuitvoerlegging van het partnerschap voor toetreding van maart 1998.
3. De tenuitvoerlegging van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden valt onder de verantwoordelijkheid van de Raad van Europa. Vragen over de verenigbaarheid van de Benes-decreten met genoemd verdrag kunnen alleen door die organisatie worden beantwoord. Voorts moge de Commissie het geachte parlementslid verwijzen naar de bepalingen van de Tsjechisch-Duitse Verklaring van januari 1997.
4. en 5. Er zijn geen problemen gerezen met betrekking tot de aangelegenheden die het geachte parlementslid te berde heeft gebracht n.a.v. de onderhandelingshoofdstukken die reeds gedurende het schiftingsonderzoek (de „screening”) werden behandeld.

(1999/C 207/147)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3676/98
van Gerhard Hager (NI) aan de Commissie

(7 december 1998)

Betreft: Daphne-programma

Misbruik van kinderen en kinderpornografie alsmede geweld tegen vrouwen, bijvoorbeeld in de vorm van gedwongen prostitutie, zijn in de afgelopen jaren in Europa toegenomen. Met het actieprogramma Daphne wordt geprobeerd in heel Europa met gecoördineerde tegenmaatregelen gewelddadig misbruik van vrouwen en kinderen in de EU te bestrijden. Het is de bedoeling het publiek attent te maken op het seksueel misbruik van vrouwen. Nietgouvernementele instellingen werden als uitvoerders van de projecten uitgezocht, omdat deze vaak een betere toegang tot de slachtoffers hebben.

Op 10 en 11 november 1998 werd in het EP een uit Daphne-middelen gefinancierd project ter bestrijding van geweld tegen jongeren op grond van hun seksuele geaardheid ingediend.

Kan de Commissie mededelen:

1. hoeveel in het kader van het Daphne-programma goedgekeurde projecten gaan over de behoefte aan bescherming in verband met de seksuele geaardheid;
2. hoeveel middelen voor deze projecten zijn uitgetrokken en door welke NGO's deze projecten zijn ingediend;
3. hoe zij de integratie van dergelijke programma's in het Daphne-programma motiveert, aangezien het eigenlijk zou moeten gaan om kinderpornografie, misbruik van kinderen en geweld tegen vrouwen?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie

(25 januari 1999)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte parlementslid in verband met de toeneming in Europa van kindermisbruik en kinderpornografie en geweld tegen vrouwen. Zij maakt zich eveneens zorgen over het probleem van het geweld tegen minderheden en groepen die het slachtoffer zijn van discriminatie.

1. De Commissie heeft in het kader van het Daphne-programma 1997 twee projecten goedgekeurd (in 1997 en in 1998) die gericht zijn op de bestrijding van geweld waarvan jonge homoseksuelen het slachtoffer zijn.
2. Voor deze projecten is respectievelijk 36 192 ecu en 41 762 ecu uitgetrokken. Beide projecten werden ingediend door de niet-gouvernementele organisatie (NGO) Azione Gay e Lesbica (voorheen Arcigay Arcilesbica – Firenze).
3. Het doel van het Daphne-programma, dat door het Parlement is vastgesteld en door de Commissie ten uitvoer wordt gelegd, bestaat erin alle vormen van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen te bestrijden. Van alle projecten die in het kader van het programma 1997 werden goedgekeurd heeft 40 % uitsluitend betrekking op seksueel geweld, terwijl 60 % geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op andere vormen van geweld.

Het Daphne-programma hecht bijzonder belang aan de bestrijding van geweld tegen groepen die het slachtoffer zijn van discriminatie. Op grond van artikel 13 van het Verdrag van Amsterdam moet iedere vorm van discriminatie op grond van geslacht, ras of etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid worden bestreden. In die geest ondersteunt het Daphne-programma de projecten die betrekking hebben op de bestrijding van geweld tegen vrouwen, etnische minderheden, religieuze minderheden, gehandicapten, bejaarden, kinderen en homoseksuelen.

(1999/C 207/148)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3684/98

van James Nicholson (I-EDN) aan de Commissie

(7 december 1998)

Betreft: Kernramp Tsjernobyl – invoer van vis

Welke voorzorgsmaatregelen heeft de Commissie genomen in verband met vis die wordt ingevoerd uit gebieden die mogelijk besmet zijn door radioactieve neerslag als gevolg van de ramp in de kerncentrale van Tsjernobyl?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(4 februari 1999)

Het in het vrije verkeer brengen van uit derde landen geïmporteerde landbouwproducten op het grondgebied van de Gemeenschap is onderworpen aan Verordening (EEG) 737/90 van de Raad van 22 maart 1990 betreffende de voorwaarden voor de invoer van landbouwproducten van oorsprong uit derde landen ingevolge het ongeluk in de kerncentrale van Tsjernobyl⁽¹⁾. Hierin is bepaald dat in deze producten de gecumuleerde maximale radioactiviteit van cesium 134 en 137 niet meer mag bedragen dan 370 bequerel per kilo voor melk en melkproducten, alsmede voor voedingsmiddelen bestemd voor de voeding van zuigelingen en 600 bequerel per kilo voor andere producten.

Om echter rekening te houden met het feit dat bepaalde producten niet significant kunnen zijn besmet door de radioactieve neerslag als gevolg van het ongeluk in Tsjernobyl en met de ontwikkeling van de stralingssituatie in de door deze neerslag getroffen landen heeft de Commissie overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EEG) 737/90 besloten een regelmatig aan te passen lijst vast te stellen van de van die verordening uitgesloten producten. De eerste lijst van uitgesloten producten, die als bijlage bij Verordening (EEG) 146/91 van de Commissie van 22 januari 1991 ⁽¹⁾, was opgenomen bevatte een groot aantal producten, waaronder vis, schaaldieren, weekdieren en andere ongewervelde waterdieren uitgezonderd zoetwatersoorten. Vis, schaaldieren, weekdieren en andere ongewervelde waterdieren afkomstig uit zoet water werden in 1993 uitgesloten toen een nieuwe lijst werd aangenomen bij Verordening (EEG) 1518/93 van de Commissie van 21 juni 1993 ⁽²⁾. Sinds 1991 is de inhoud van de lijst regelmatig opnieuw onderzocht door de Commissie met assistentie van een ad hoc comité samengesteld uit vertegenwoordigers van de lidstaten. De laatste bijwerking van de lijst dateert van 1997 en is vastgesteld bij Verordening (EEG) 727/97 van 24 april 1997 van de Commissie ⁽³⁾. Hoewel vissen en andere waterdieren niet meer onder het toepassingsgebied van Verordening (EEG) 737/90 vallen, moeten de lidstaten zich wel houden aan de bepalingen van de Richtlijn tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren ⁽⁴⁾ die ook van toepassing is op de blootstelling als gevolg van de consumptie van levensmiddelen.

⁽¹⁾ PB L 82 van 23.3.1990.

⁽²⁾ PB L 17 van 23.1.1991.

⁽³⁾ PB L 150 van 22.6.1993.

⁽⁴⁾ PB L 108 van 25.4.1997.

⁽⁵⁾ PB L 246 van 17.9.1980, PB L 265 van 5.10.1984, PB L 159 van 29.6.1996.

(1999/C 207/149)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3686/98
van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie

(7 december 1998)

Betreft: Kerncentrale in Ignalina, Litouwen

1. Is het de Commissie bekend dat het Litouwse parlement in november de nationale energiestrategie zal bespreken en goedkeuren, waarbij het beslist niet ondenkbaar is dat zal worden aanbevolen de reactoren van de kerncentrale in Ignalina, Litouwen, weer in bedrijf te nemen, een maatregel die in strijd zou zijn met de Overeenkomst betreffende de rekening „Nucleaire Veiligheid” en Agenda 2000? Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen, opdat de centrale niet weer in bedrijf wordt genomen?
2. Kan de Commissie de toekenning van middelen aan Litouwen in het kader van de pretoetredingsstrategie afhankelijk stellen van de sluiting van Ignalina?
3. Is de Commissie niet van mening dat de recente door de Litouwse energiesector gesloten contracten voor de export van 6 TWh elektriciteit per jaar voor de komende 10 jaar — bijna evenveel als door één reactor in de centrale van Ignalina wordt opgewekt — de Litouwse autoriteiten ervan zullen weerhouden de reactoren stil te leggen?
4. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen voor het geval de Litouwse regering de centrale in Ignalina weer in bedrijf gaat nemen?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie

(15 januari 1999)

Het is de Commissie bekend dat de Litouwse regering heeft toegezegd vóór eind 1998 een nationale energiestrategie aan het parlement voor te leggen. De Commissie volgt deze zaak nauwlettend.

Samen met de internationale financiële instellingen heeft de Commissie de Litouwse regering herhaaldelijk aangespoord zich te houden aan haar verbintenissen in het kader van de met de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling overeengekomen „rekening nucleaire veiligheid” (Nuclear Safety Account, NSA). Bij de NSA-overeenkomst hebben de Litouwse autoriteiten zich ertoe verbonden geen „rechannelling” toe te passen op de eenheden van de kerncentrale van Ignalina. De Commissie heeft dit een prioriteit genoemd in haar advies inzake de Litouwse aanvraag voor lidmaatschap van de Gemeenschap, in het toetredingspartnerschap, en in het periodiek verslag van 4 november 1998. De Commissie heeft tevens uiting gegeven aan haar bezorgdheid over het energie-exportbeleid van Litouwen.

De Commissie heeft zich bereid verklaard samen te werken met de Litouwse regering bij het opstellen van een algemene energiestrategie. Hierbij moet ook gekeken worden naar de gevolgen van de sluiting van de centrale. Op voorwaarde dat Litouwen zich verbindt tot een aanvaardbaar tijdschema voor de sluiting, kan ondersteunende financiering beschikbaar worden gesteld uit de begroting van de Gemeenschap. Aan de beschikbaarstelling van eventuele Phare-middelen voor de Litouwse energiesector zal de voorwaarde worden gesteld dat er een nationale energiestrategie is vastgesteld overeenkomstig de NSA-overeenkomst, dat de toezegging om geen „rechannelling” toe te passen wordt bevestigd en dat een realistisch tijdschema voor de sluiting wordt vastgesteld.

(1999/C 207/150)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3694/98
van Jan Mulder (ELDR) aan de Commissie

(7 december 1998)

Betreft: Verdoven van slachtpluimvee

Voor het verdoven van pluimvee staat de richtlijn 93/119 ⁽¹⁾ de gangbare waterbadmethode toe. De laatste jaren zijn er echter methoden van gasverdoven van pluimvee ontwikkeld, die tot een betere kwaliteit van het eindproduct en tot een betere garantie van het dierenwelzijn leiden. Enkele van deze methoden zijn gebaseerd op een tweetal door de EU gefinancierde onderzoeksprojecten, te weten AIR 3 Project CT94-0885 en VOLAIR EU 113711.

1. Kan de Commissie onderschrijven dat gasverdoven van pluimvee tot betere resultaten zowel voor productkwaliteit als welzijn van de dieren kan leiden dan de waterbadmethode?
2. Kan de Commissie aangeven wanneer zij invulling zal geven aan artikel 13, lid 2, sub b) en sub c), waarin is bepaald dat de Commissie uiterlijk op 31 december 1995 met nadere voorstellen zal komen omtrent o.a. het gasverdoven van dieren?
3. Kan de Commissie beamen dat uit economisch oogpunt, maar vooral uit het oogpunt van dierenwelzijn urgentie geboden is met de presentatie van deze voorstellen?

⁽¹⁾ PB L 340 van 31.12.1993, blz. 21.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(20 januari 1999)

In juni 1998 heeft het Wetenschappelijk Comité voor de gezondheid en het welzijn van dieren verslag uitgebracht over het gebruik van mengsels van kooldioxide, zuurstof en stikstof voor het bedwelmen of het doden van pluimvee ⁽¹⁾. Uit het verslag blijkt dat, in vergelijking met elektriciteit, het gecombineerde gebruik van deze gassen een gunstige invloed heeft op zowel de kwaliteit van het vlees als het welzijn van de dieren.

Op basis van het advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité werkt de Commissie momenteel aan een voorstel inzake het bedwelmen en het doden van dieren; dat voorstel wordt binnenkort ingediend.

⁽¹⁾ <http://europa.eu.int/comm.dg24/health/sc/scah/outcome>.

(1999/C 207/151)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3702/98
van Gerhard Hager (NI) aan de Commissie

(7 december 1998)

Betreft: Partnerschapsprogramma „Twinning”

Volgens persberichten zouden in januari 1999 de eerste nationale ambtenaren uit de lidstaten worden uitgezonden naar de ministeries van de kandidaatlanden voor toetreding, om deze bij te staan bij het opbouwen van de administratieve en institutionele capaciteit. Deze uitzending zou beperkt blijven tot de gebieden landbouw, milieu, financiën, justitie en binnenlandse zaken. De Commissie heeft het partnerschap uitgaand van de door de MOEL voorgestelde projecten en de aanbiedingen van de lidstaten gecoördineerd.

- Beschikt de Commissie over cijfers waaruit blijkt hoeveel projecten in 1999 feitelijk van start gaan?
- Kan de Commissie mededelen op welke onderwerpen de projecten met name zijn gericht?
- Heeft de Commissie verdere informatie waaruit blijkt aan hoeveel projecten Oostenrijkse ambtenaren deelnemen?
- Kan de Commissie reeds inschatten hoeveel financiële steun aan dit programma uit Phare-middelen zal worden verstrekt (opgesplitst per onderwerp) en hoeveel de kosten voor de deelnemende lidstaten zullen bedragen (voor bijvoorbeeld Oostenrijk)?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie

(15 januari 1999)

De Commissie heeft de lidstaten in mei 1998 een lijst doen toekomen van partnerschapsprojecten en hen verzocht kenbaar te maken of zij eventueel belangstelling hebben voor samenwerking. De Commissie kreeg hierop 360 reacties. Voor 80 projecten zijn de partners nu bekend. Het concrete samenwerkingsmandaat wordt momenteel opgesteld. Ondertussen is een tweede lijst van 39 uit de programmering voor 1998 voortvloeiende projecten bij de lidstaten ingediend. Naar verwachting worden in 1999 ongeveer 100 nationale ambtenaren gedetacheerd in de landen van Midden- en Oost-Europa.

De projecten hebben betrekking op landbouw, financiën, justitie, binnenlandse zaken en milieu, alsmede op de voorbereiding van het beheer van de structurele middelen. Deze lijst is om twee redenen beperkt. In alle partnerschapsverslagen wordt gewezen op het gebrek aan administratieve capaciteit op deze gebieden in de landen van Midden- en Oost-Europa. De Commissie ziet zich in de eerste fase dan ook genoodzaakt het initiatief binnen redelijke grenzen te houden totdat de procedures en regels in voldoende mate zijn vastgelegd.

Oostenrijk is op dit moment verantwoordelijk voor drie partnerschapsprojecten en levert een bijdrage aan negen andere projecten. De subsidies uit de middelen van het Phareprogramma voor de partnerschapsprojecten waaraan Oostenrijk deelneemt bedragen in totaal 4 miljoen euro. In principe worden de kosten van de lidstaten in verband met de partnerschapsprojecten vergoed.

(1999/C 207/152)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3703/98

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(4 december 1998)

Betreft: Ziektekostenverzekeringen en discriminatie van vrouwen

1. Is de Raad bekend dat vrouwen hogere ziektekostenverzekeringspremies betalen?
2. Acht de Raad dit strijdig met het beginsel van gelijke behandeling?
3. Welke maatregelen denkt de Raad te treffen om een eind te maken aan deze discriminerende gang van zaken?

Antwoord

(9 maart 1999)

De Raad beschikt niet over informatie betreffende discriminatie van vrouwen zoals die door het geachte parlementslid in haar vraag wordt beschreven. In elk geval is het de taak van de Commissie om toe te zien op de toepassing van de bepalingen van het EG-Verdrag en van de door de instellingen op grond daarvan aangenomen bepalingen.

(1999/C 207/153)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3706/98
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(11 december 1998)

Betreft: Concours van de Europese Commissie voor tolken Grieks

De datum voor de proeven van het door de Europese Commissie georganiseerde concours voor tolken Grieks was vastgelegd op 12 oktober 1998 in Brussel en op 15 en 16 oktober 1998 in Athene. De proeven in Brussel hebben plaatsgehad, maar de proeven in Athene werden geannuleerd zonder dat de jury of de kandidaten op de hoogte waren gesteld.

Er zij op gewezen dat de vereiste voorafgaande procedure volledig was afgerond (huur van zalen, personeel, enz.) en dat alle desbetreffende uitgaven waren betaald. Een aantal kandidaten hebben mij verteld dat zij slechts met de grootste moeite te weten zijn gekomen wat er precies aan de hand was. Er werd mij ook gezegd dat het zonder reden geannuleerde deel van dit concours (dat normaal in Athene had moeten plaatsgrijpen) uiteindelijk in Brussel zal worden georganiseerd, waarschijnlijk in december.

Kan de Commissie antwoorden op de volgende vragen:

- a) Wie is verantwoordelijk voor het annuleren van het concours en waarom is het geannuleerd?
- b) Vindt de Commissie zelf het aanvaardbaar dat een concours wordt georganiseerd op een dergelijke manier, die leidt tot geldverspilling en de geloofwaardigheid van de Commissie tegenover het grote publiek aantast?
- c) Welke maatregelen denkt zij te nemen om de verantwoordelijken een exemplarische straf op te leggen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(15 februari 1999)

Het vergelijkend onderzoek COM/LA/1052 voor de aanwerving van Griekse tolken wordt georganiseerd door de Commissie. De jury bestaat uit conferentietolken die werken bij de Gemeenschappelijke Tolken-conferentiedienst (SCIC), met uitzondering van de voorzitter, een hoogleraar en adviseur op hoog niveau bij het Grieks ministerie van Buitenlandse Zaken.

Na de toelatingsprocedure en de verplichte schriftelijke proeven werden 28 kandidaten toegelaten tot de mondelinge proeven die uit twee delen bestaan: consecutief tolken en simultaan tolken. Daarvan wonen zeventien kandidaten in Brussel, tien in Griekenland en één in de Verenigde Staten.

Aangezien het voor de voorzitter onmogelijk was om enkele dagen na elkaar verlof te nemen bij het ministerie, heeft hij gevraagd dat een gedeelte van de proeven in Athene zou plaatsvinden. Er werd derhalve besloten de zeventien kandidaten die in Brussel wonen, uit te nodigen voor mondelinge proeven in Brussel, maar het gedeelte consecutief tolken voor de elf andere kandidaten in Athene te organiseren. Het was de bedoeling om later alleen de voor het consecutief gedeelte geslaagde kandidaten uit te nodigen voor het simultane gedeelte in Brussel (bij gebrek aan geschikte zalen kon het simultane gedeelte niet plaatsvinden in Athene).

Begin september 1998 bleek dat, gezien de talencombinaties van de kandidaten in Athene, voor de mondelinge proeven niet alleen de vier leden van de jury, maar ook zes andere tolken gedurende twee dagen zouden afwezig zijn (plus de extra dagen voor de reis naar en van Athene. Rekening houdend met alle gevolgen daarvan voor de werking van de SCIC, in het bijzonder wat betreft de betrokken tolken die in Brussel nodig waren, werd besloten beide delen van de mondelinge proeven in Brussel te organiseren.

De secretaris van de jury heeft alle kandidaten hiervan in kennis gesteld. Geen enkele kandidaat heeft zich aangemeld voor de mondelinge proeven en er werden ook geen klachten ingediend. De kandidate die reeds de nodige regelingen had getroffen om van de Verenigde Staten naar Griekenland te reizen, heeft een vergoeding moeten betalen voor de annulering van haar ticket, maar haar onkosten zullen door de Commissie worden terugbetaald. Het centrum in Athene waar de proeven moesten plaatsvinden, werd vooraf van de annulering in kennis gesteld en heeft de Commissie geen rekening toegestuurd. De mondelinge proeven vonden op 20-22 januari 1999 plaats te Brussel.

De Commissie betreurt het dat deze proeven moesten worden uitgesteld.

(1999/C 207/154)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3719/98**van Giuseppe Rauti (NI) aan de Commissie***(11 december 1998)*

Betreft: Liberalisering van de cabotage: uitstel tot 2004 voor Italië

Is de Commissie op de hoogte van de dramatische situatie waarin Italië zal komen te verkeren wanneer op 1 januari a.s. de nieuwe voorschriften inzake Europese cabotage in werking treden? De voorgenomen „liberalisering” geldt immers niet voor Griekenland, dat uitstel krijgt tot 2004 en zich opmaakt om de Italiaanse cabotage, die 80% van de passagiers- en 45% van de vrachtcabotage vertegenwoordigt en op 1 januari zal worden „geliberaliseerd”, te koloniseren. Het gaat hier om een sector die, zoals Giorgio Lonardi op blz. 35 van „La Repubblica” van 17 november jl. schreef, in Italië werk biedt aan 15.000 zeelieden op 470 schepen plus 2.000 personeelsleden aan land en 29.000 personen in aanverwante bedrijfstakken. Een en ander betekent dat Italië een omzet van 5.000 miljard lire per jaar dreigt kwijt te raken aan een land als Griekenland dat de mededingingsregels schendt door gebruik te maken van „bijeengeraapte” bemanningen, bestaande uit niet-communautaire burgers die in naar slavernij riekende omstandigheden moeten werken.

Lijkt het de Commissie niet rechtvaardig en ethisch en maatschappelijk gezien juist om ofwel aan Griekenland dezelfde termijnen op te leggen als aan Italië, ofwel de inwerkingtreding van de nieuwe voorschriften ook voor Italië uit te stellen tot 2004?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie*(18 januari 1999)*

De Commissie is het niet eens met de door het geachte parlementslid gegeven voorstelling van de situatie.

In de eerste plaats biedt Verordening (EEG) 3577/92 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de Lid- Staten (cabotage in het zeevervoer) ⁽¹⁾ de staat van ontvangst de mogelijkheid in de Gemeenschap gevestigde reders die cabotage met eilanden verrichten bepaalde voorwaarden op te leggen voor alle aangelegenheden in verband met de bemanning, en de Italiaanse wetgeving staat niet toe dat onderdanen van derde landen werkzaam zijn aan boord van schepen die cabotage verrichten. Voorts moeten die in de Gemeenschap gevestigde reders voldoen aan alle voorwaarden voor het verrichten van cabotage in de lidstaat waar het schip geregistreerd is. Ook de Griekse wetgeving schrijft voor dat alleen personen met de Griekse nationaliteit of de nationaliteit van een andere lidstaat van de Gemeenschap op schepen die cabotage verrichten mogen werken. Griekse reders zullen bijgevolg geen bemanningsleden uit derde landen kunnen inzetten voor cabotage met Italiaanse eilanden.

Tevens is, volgens de twee verslagen die door de Commissie in 1995 ⁽²⁾ resp. 1997 ⁽³⁾ over de uitvoering van Verordening (EEG) 3577/92 zijn opgesteld, de deelname van onderdanen van derde landen aan de geliberaliseerde cabotagesectoren in de vijf zuidelijke lidstaten marginaal geweest. Het is dan ook uiterst onwaarschijnlijk dat zich een ontwikkeling zal voordoen waarbij de Italiaanse cabotage met eilanden als het ware zal worden „gekoloniseerd” door de vloot van een andere lidstaat.

De verordening van de Raad is verbindend in al haar onderdelen. De Commissie heeft niet de bevoegdheid kortere termijnen op te leggen of door de Raad vastgestelde overgangsperiodes te verlengen.

⁽¹⁾ PB L 364 van 12.12.1992.

⁽²⁾ Verslag van de Commissie aan de Raad — Uitvoering van Verordening (EEG) 3577/92 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de Lid-Staten (1993-1994) — COM(95) 383 def.

⁽³⁾ Verslag van de Commissie aan de Raad over de uitvoering van Verordening (EEG) 3577/92 van de Raad houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de Lid-Staten (1995- 1996) en over het sociaal-economisch effect van de liberalisatie van cabotage met eilanden — COM(97) 296 def.

(1999/C 207/155)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3723/98
van Roy Perry (PPE) aan de Commissie

(25 november 1998)

Betreft: Verplichtingen van de Gemeenschap ten aanzien van eilanden, overeenkomstig het Verdrag van Amsterdam

Hoe denkt de Commissie, nu het Verdrag van Amsterdam is getekend en in afwachting van de ratificatie ervan, haar verplichtingen ten aanzien van eilanden uit hoofde van het nieuwe artikel 158 na te komen? Kan zij mededelen welke voorstellen zij overweegt om aan haar wettelijke verplichtingen uit hoofde van dit artikel te voldoen wanneer de ratificatie eenmaal een feit is?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(6 januari 1999)

Op 18 maart 1998 heeft de Commissie haar goedkeuring gehecht aan een voorstel voor een algemene verordening ⁽¹⁾, waarin operationele vorm wordt gegeven aan de richtsnoeren van de mededeling „Agenda 2000: voor een sterkere en ruimere unie” ⁽²⁾. Ter vergroting van het effect van de structuurbeleidsmaatregelen op de het meest in moeilijkheden verkerende gebieden heeft de Commissie voorgesteld de geografische concentratie te intensiveren: voor de mate waarin de bevolking van de Gemeenschap die voor steun krachtens de doelstellingen 1 en 2 in aanmerking komt door die bijstand wordt gedekt, dient te worden gestreefd naar 35-40 % (momenteel is dit 51 % voor de doelstellingen 1, 2, 5b en 6). Die poging tot concentratie zou voor alle gebieden moeten gelden, waaronder ook de eilanden.

Het toekomstige artikel 158, zoals dit voortspruit uit het Verdrag van Amsterdam, dat zich momenteel in de bekrachtigingsfase bevindt, bepaalt: „de Gemeenschap stelt zich in het bijzonder ten doel, de verschillen tussen de ontwikkelingsniveaus van de onderscheiden regio's en de achterstand van de minstbegunstigde regio's of eilanden, met inbegrip van de plattelandsgebieden, te verkleinen”. In dit artikel worden dus niet alle eilanden bedoeld, maar alleen de minstbegunstigde. De Commissie is van mening dat de voor de doelstellingen 1 en 2 voorgestelde steuncriteria het mogelijk maken de omvang van de problemen te beoordelen, waarmee de eilanden — die overigens in allerlei uiteenlopende situaties verkeren — hebben te kampen.

⁽¹⁾ PB C 176 van 9.6.1998.

⁽²⁾ COM(97) 2000 def.

(1999/C 207/156)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3725/98
van Carlos Carnero González (GUE/NGL) aan de Commissie

(25 november 1998)

Betreft: Voortzetting doelstelling 1 van de structuurfondsen voor het autonome gewest Cantabrië (Spanje)

In verschillende Spaanse kranten is dezer dagen aandacht besteed aan de publicatie door Eurostat van de gegevens betreffende het gemiddelde inkomensniveau in Europese regio's gedurende de periode 1994-1996. Uit deze gegevens zou blijken dat het autonome gewest Cantabrië een gemiddeld inkomensniveau heeft dat enkele tienden van procenten boven de 75 % van het communautaire gemiddelde ligt.

Naar aanleiding hiervan hebben de Spaanse regering en de regionale autoriteiten van Cantabrië volgens bovengenoemde berichten verklaard dat Cantabrië in de nieuwe programmeringsperiode van de structuurfondsen niet langer zal vallen onder doelstelling 1.

Is de Commissie in het licht van deze gegevens van oordeel dat de politieke conclusies hieruit gerechtvaardigd zijn?

Zo ja, is de Commissie niet van oordeel dat het in deze fase van het wetgevingsdebat van de zijde van de Spaanse nationale en regionale autoriteiten voorbarig is om bovengenoemde conclusie vast te stellen, zeker nu het Europees Parlement onlangs in een resolutie heeft verzocht om flexibeler criteria te hanteren bij de vaststelling van de lijst van regio's die in aanmerking komen voor doelstelling 1 van de structuurfondsen?

Is de Commissie van mening dat het pariteitscriterium met betrekking tot de koopkracht, zoals gehanteerd door Eurostat, de meest realistische index vormt voor de welvaart van een regio, of is zij daarentegen van oordeel dat objectievere criteria zouden moeten worden gehanteerd, zoals bijvoorbeeld het gemiddelde BBP van deze regio per hoofd van de bevolking?

Is de Commissie niet van oordeel dat, indien dit tweede criterium zou worden gehanteerd, de gegevens van Eurostat een ander beeld te zien zouden geven, dat een getrouwere afspiegeling zou vormen van de werkelijke welvaart van de afzonderlijke Europese regio's?

Tenslotte, en los van de vraag of Cantabrië onder een doelstelling van de structuurfondsen zal of moet komen te vallen, op welke wijze denkt de Commissie ervoor te zorgen dat deze regio in aanmerking komt voor voldoende structurele steun om het interne evenwicht in deze regio te herstellen met behulp van een doelmatig regionaal ontwikkelingsplan waarover overeenstemming is bereikt door de belangrijkste politieke en maatschappelijke groeperingen?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(6 januari 1999)

Voor de periode 2000-2006 heeft de Commissie voorgesteld dat, om vast te stellen of bepaalde regio's voor doelstelling 1 in aanmerking komen, criteria als het bruto binnenlands product (BBP) per hoofd van de bevolking en de drempel van 75% van het communautaire gemiddelde, strikt worden toegepast. Het BBP per hoofd van de bevolking zal worden berekend in termen van koopkrachtstandaard op het NUTS-II-niveau. Zodra de verordening houdende algemene bepalingen inzake de structuurfondsen is aangenomen, zal de lijst van regio's die voor steun krachtens doelstelling 1 in aanmerking komen door de Commissie worden opgesteld aan de hand van de gegevens die over de laatste drie jaar beschikbaar zijn ⁽¹⁾. Dat voorstel wordt momenteel door de Raad en door het Parlement bestudeerd.

Op grond van de gegevens over de jaren 1994, 1995 en 1996 heeft de regio Cantabrië een BBP per hoofd van de bevolking dat gelijk is aan 76,66% van het communautaire gemiddelde. Volgens het voorstel van de Commissie zou Cantabrië dus vanaf 1 januari 2000 niet meer in aanmerking moeten komen voor steun krachtens doelstelling 1. Deze regio dient echter wel overgangssteun te krijgen van de structuurfondsen: in afnemende mate en gedurende zes of zelfs zeven jaar.

Het criterium van het BBP per hoofd van de bevolking, uitgedrukt in termen van koopkrachtstandaard en berekend op het NUTS II-niveau, wordt sedert 1988 gehanteerd om vast te stellen of bepaalde regio's voor doelstelling 1 in aanmerking komen. De Commissie is van mening dat dit criterium zich goed leent voor het meten van het economische ontwikkelingspeil van de regio's.

⁽¹⁾ PB C 176 van 9.6.1998.

(1999/C 207/157)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3726/98 van Werner Langen (PPE) aan de Commissie

(25 november 1998)

Betreft: Principe van de uitputting van het merkenrecht/ merkenrichtlijn van de EU

De Commissie heeft in antwoord op schriftelijke vraag P-0737/98 ⁽¹⁾ verklaard:

- 1 „In de huidige internationale economische betrekkingen kan het principe van de communautaire uitputting bepaalde voordelen voor de consument meebrengen, afhankelijk van het betrokken product. Dit principe kan namelijk een constante kwaliteit waarborgen van producten die op de interne markt in omloop zijn, alsook de dienst na verkoop blijven verzekeren”,
- 2 „...dat tegenwoordig geen enkele grote economische partner van de Gemeenschap en haar lidstaten het principe van de internationale uitputting van de rechten van industriële eigendom toepast” en
- 3 onder verwijzing naar de zaak Silhouette en de conclusie van de advocaat-generaal, dat „de relevante bepaling van de richtlijn een volledige harmonisatiemaatregel vormt”.

Kan de Commissie daarom de volgende vragen beantwoorden:

1. Kan zij nader aangeven in hoeverre een constante kwaliteit afhankelijk is van de invoering van een voor geheel Europa geldende uitputting van merkenrechten?
2. Gaat het bij de invoer van merkartikelen uit economische ruimten buiten Europa in de regel niet om identieke producten?
3. Krijgen verkooppunten binnen Europa hun leveranties niet toch al vaak van buiten Europa gelegen productiebedrijven van de rechthebbende op het merk?

4. Houdt zij vast aan haar bewering dat een voortdurende serviceverlening na verkoop alleen afhankelijk van een geheel Europa bestrijkende uitputting gehandhaafd kan worden, gezien het feit dat er volgens krantenartikelen bedrijven zijn die hun handelaren vragen reserve-onderdelen en het onderhoud voor eigenaars van grijze markt-producten duurder te maken?
5. Ziet de Commissie Japan, Zwitserland en Zuid-Korea niet als belangrijke handelspartners van de Gemeenschap en haar lidstaten, gezien het feit dat deze landen — zoals blijkt uit uitspraken van de hoogste rechtbanken — het principe van de internationale uitputting erkennen en hiervoor uitdrukkelijk uitkomen, in het geval van Korea met enkele uitzonderingen?
6. Zou een harmonisering zich ook niet hebben voltrokken als in het algemeen de internationale uitputting zou zijn ingevoerd, zonder dat de prijsverhogende nadelen voor de consumenten zouden zijn opgetreden?

(¹) PB C 402 van 22.12.1998, blz. 25.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(14 januari 1999)

1. en 2. De internationale uitputting van de merkenrechten kan inderdaad enkele risico's met betrekking tot de kwaliteit van de in de Gemeenschap verkochte producten met zich meebrengen. Zonder dat men dit kan generaliseren, kunnen sommige types onder hetzelfde merk in de wereld verkochte producten verschillende kenmerken vertonen in verband met de behoeften van de plaatselijke markten, waarop zij worden verkocht (bijvoorbeeld klimaatomstandigheden). In dit geval zou de internationale uitputting de in de Gemeenschap gevestigde consument in een situatie kunnen plaatsen, waarin het parallel ingevoerde product niet dezelfde kenmerken heeft als het product waaraan hij is gewend. Bovendien bestaat het gevaar dat de internationale uitputting, waaronder de vloed van niet gecontroleerde invoer, een zekere hoeveelheid namaakproducten oplevert, wat uiteraard voor de consument schadelijk zou zijn.

3. Het is waar dat in de Gemeenschap gevestigde tussenhandelaars hun leveranties van buiten Europa gelegen productiebedrijven van de rechthebbenden op het merk krijgen. Iedere onderneming moet dit zelf beslissen in het kader van haar industriestrategie. Op dit moment beschikt de Commissie niet over gedetailleerd cijfermateriaal terzake. De door de Commissie aangevraagde studie over de economische gevolgen van de momenteel in de Gemeenschap overheersende situatie met betrekking tot de uitputting, zal meer gegevens hierover verstrekken.

4. De Commissie kent geen situaties waarin de tussen- en kleinhandelaren door de rechthebbenden op het merk gedwongen worden de serviceverlening na verkoop duurder te laten betalen, wanneer het desbetreffende product via de parallelinvoer op de markt is gebracht.

5. De eerste aanwijzingen uit de door de Commissie aangevraagde studie over de momenteel in de Gemeenschap en haar belangrijkste partners overheersende economische gevolgen met betrekking tot de uitputting, tonen aan dat de situatie tamelijk complex is. De internationale uitputting wordt met name in de Verenigde Staten en Japan, de belangrijkste economische partners van de Gemeenschap, niet automatisch en algemeen toegepast. De rechthebbenden op het merk kunnen dan ook in de Verenigde Staten de parallelinvoer beperken, wanneer er geen economische en juridische band bestaat tussen de op het merk rechthebbende onderneming en de fabricant in het buitenland en wanneer het parallel ingevoerde product qua materiaal en kwaliteit verschilt van het op het nationaal grondgebied verkochte product. In Japan wordt dit probleem in het kader van de verkoopovereenkomsten tussen de rechthebbenden op het merk en hun kleinhandelaren geregeld en de partijen moeten zich hieraan houden.

6. De tekst van Richtlijn 89/104/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht (¹) der lidstaten is, wat de kwestie van de uitputting betreft, een volledige harmonisatiemaatregel, wat door het Hof van Justitie is bevestigd in de zaak Silhouette. Het is niet aan de Commissie commentaar te geven op de suggestie, volgens welke dezelfde graad harmonisatie zou zijn bereikt als de tekst van de richtlijn anders was geweest.

(¹) PB L 40 van 11.2.1989.

(1999/C 207/158)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3730/98**van Antonios Trakatellis (PPE) aan de Commissie**

(11 december 1998)

Betreft: Overheidstekorten van openbare bedrijven en instellingen en toetreding van Griekenland tot de EMU

In de aanbevelingen van de Commissie in het document „Algemene economische richtsnoeren voor 1998” staat te lezen dat het overheidstekort in de Gemeenschap moet worden beperkt tot minder dan 2% van het BBP in 1998, met name door middel van de sanering van de overheidsfinanciën. Tegelijk wordt erop gewezen dat het Griekse overheidstekort in 1997 4% van het BBP bedroeg ondanks de inspanningen die zijn geleverd. Daarom wordt gevraagd de inspanningen voor de sanering van de overheidsfinanciën voort te zetten door de strenge maatregelen uit te voeren die de Griekse regering had afgekondigd ten tijde van de intrede van de Griekse drachme in het wisselkoersmechanisme van het EMS. Volgens recente ramingen van de Commissie zal het gemiddelde overheidstekort in de EU in 1998 onder de 1,8% blijven, terwijl in Griekenland de toestand lichtjes zal verslechteren. De ECOFIN-Raad van oktober merkte op dat de doelstelling van het Griekse convergentieprogramma voor het overheidstekort in 1998 te optimistisch is (2,4%) en dat dus bijkomende maatregelen moeten worden genomen.

1. De grootste plaag in de Griekse economie zijn de tekorten van de overheidsbedrijven en -diensten: zij hebben een verkwisting van overheidsgeld tot gevolg en nemen voortdurend toe in plaats van te verminderen. Kan de Commissie in het licht hiervan zeggen of het feit dat de Griekse staat voortdurend en ongecontroleerd deze overheidstekorten blijft voeden, strookt met de communautaire regels en hoe deze praktijk kan worden verzoend met de inspanningen van Griekenland voor een daadwerkelijke convergentie (en dus niet alleen op papier) met het oog op de toetreding tot de EMU?

2. Hoe kan de voortdurende communautaire financiering, via het 2e CB of andere communautaire kredieten, van overheidsbedrijven en -diensten, wanneer deze torenhoge schulden en tekorten hebben die door de Griekse begroting worden gedekt (bijv. de Griekse Spoorwegmaatschappij 550 miljard drachmen, de Atheense vervoersmaatschappij 950 miljard drachmen, Olympic Airways 2059 miljoen ecu (1990-1995), verzoend worden met het niet-uitvoeren van saneringsplannen?

3. Hoe kunnen de besparingen in de openbare investeringen en het snoeien in de besteding van communautaire middelen voor ontwikkelingsprojecten en -assen (Egnatiasweg, Aardgas, Kadaster, Volksgezondheid, Onderwijs, enz.) met het doel contraproductieve overheidstekorten te dekken, in overeenkomst worden gebracht met de doelstellingen voor economische ontwikkeling?

4. In welke mate kunnen de communautaire voorschriften inzake mededinging en sanering van de overheidsfinanciën in alle overheidsbedrijven en -diensten worden toegepast zodat de bestemming van de communautaire uitgaven en van de overheidssteun voor ontwikkelingsdoelstellingen gegarandeerd wordt?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(15 februari 1999)

1. De Griekse regering heeft erkend dat een structurele hervorming van de publieke sector in zijn geheel noodzakelijk is om de mogelijkheden en de efficiëntie van de Griekse economie te verbeteren. Het op 14 maart 1998 aangekondigde pakket begeleidende maatregelen voor deelname aan het wisselkoersmechanisme omvatte onder meer een uitgebreid privatiseringsprogramma voor 1998 en 1999 en een programma op middellange termijn voor de herstructurering van verliesgevende overheidsbedrijven. Griekenland heeft de afgelopen jaren bij het terugdringen van budgettaire onevenwichtigheden aanzienlijke vooruitgang geboekt. Het overheidstekort daalde van 13,8% van het bruto binnenlands product (BBP) in 1993 tot 4% van het BBP in 1997 en wordt door de Griekse autoriteiten voor 1998 op 2,2% van het BBP geschat. In het convergentieprogramma voor 1998-2001, dat Griekenland in het kader van de verordeningen van de Raad over het stabiliteits- en groeipact heeft ingediend, worden budgettaire sanering en structurele hervormingen opnieuw gestimuleerd. Op 12 oktober 1998 heeft de Ecofin-Raad dit convergentieprogramma besproken en advies uitgebracht over een aanbeveling van de Commissie overeenkomstig Verordening (EG) 1466/97 van de Raad van 7 juli 1997 over versterking van het toezicht op begrotingssituaties en het toezicht op en de coördinatie van het economisch beleid. (!) De Raad was van mening dat het programma strookte met de globale economische richtsnoeren voor het economisch beleid en dat het een belangrijke stap was op weg naar verwezenlijking van de eisen van het stabiliteits- en groeipact. De Raad drong er bij de Griekse regering op aan het programma strikt uit te voeren en de nodige maatregelen te treffen om de doelstellingen ervan, waaronder de hervorming van de publieke sector in zijn geheel, te verwezenlijken.

2. De primaire doelstelling van de structuurfondsen en het Cohesiefonds is het bevorderen van economische ontwikkeling door de financiering van projecten die aan de verwezenlijking van deze doelstelling bijdragen. De belangrijkste criteria voor communautaire medefinanciering zijn daarom de subsidiabiliteit van

projecten, zoals bijvoorbeeld gedefinieerd in het communautair bestek (CB) voor Griekenland, en een efficiënte uitvoering ervan. Zolang efficiënt projectbeheer verzekerd is, is de toewijzing van deze communautaire fondsen niet rechtstreeks afhankelijk van de structuur van een begunstigde organisatie of onderneming.

3. Uit de economische prestaties van een aantal lidstaten is gebleken dat macro-economische stabiliteit en een gering overheidstekort noodzakelijke voorwaarden voor economische ontwikkeling zijn. Daar waar de overheidsuitgaven met succes werden verminderd, gebeurde dat hoofdzakelijk door vermindering van de overheidsconsumptie, maar gecombineerd met handhaving van de overheidsinvesteringen op een hoog niveau. In de context van de structuurfondsen is het beginsel van additionaliteit bedoeld om ervoor te zorgen dat het niveau van de nationale voor subsidie in aanmerking komende overheidsuitgaven in vergelijking met de voorafgaande programmaperiode niet afneemt. Vanwege methodologische problemen ten aanzien van de door de Griekse autoriteiten verstrekte gegevens heeft de Commissie echter nog niet kunnen bevestigen dat in deze periode het beginsel van additionaliteit is geëerbiedigd.

4. De Europese Gemeenschap heeft bepaald dat Griekenland in zijn geheel in aanmerking komt voor steun uit hoofde van doelstelling 1 van de structuurfondsen, voor het Cohesiefonds en voor steunmaatregelen van de overheid ter bevordering van de economische ontwikkeling van de lidstaat uit hoofde van artikel 92, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag. Zoals boven al is gezegd, hangen deze vormen van steun hoofdzakelijk af van de mate waarin projecten op efficiënte wijze aan de verwezenlijking van de doelstelling van economische ontwikkeling bijdragen. Door het subsidiariteitsbeginsel kan de Gemeenschap vrijwel geen enkele bevoegdheid aan het EG-Verdrag ontleen om zich rechtstreeks in de organisatorische structuur van de publieke sector van een lidstaat te mengen. Uitzonderingen hierop zijn herstructureringsvoorwaarden die aan toestemming voor overheidssteun verbonden worden en voorschriften in het kader van de liberalisering van netwerkindustrieën.

Artikel 92, lid 2 en 3, van het EG-Verdrag bevat afwijkingen van het algemene verbod op staatssteun in artikel 92, lid 1. De mate waarin steunmaatregelen uit hoofde van artikel 92, lid 3, onder a) en c), verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, wordt beoordeeld aan de hand van specifieke criteria die zijn opgesteld volgens de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen. Regionale steunmaatregelen kunnen in de in voornoemd artikel beoogde regio's worden toegestaan op voorwaarde dat zij ten doel hebben deze regio's te ontwikkelen door investeringsmaatregelen en het scheppen van werkgelegenheid in het kader van een duurzame ontwikkeling. In de richtsnoeren worden ook maximale steunpercentages vastgesteld, waarbij met de aard en het belang van de aan te pakken regionale problemen rekening wordt gehouden. Andere kaderregelingen voor toezicht op staatssteun houden rekening met de ontwikkeling door hogere steunpercentages toe te staan in regio's die bijstand ontvangen.

(¹) PB L 209 van 2.8.1997.

(1999/C 207/159)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3731/98
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(11 december 1998)

Betreft: Schending van de communautaire richtlijnen inzake de arbeidsvoorwaarden

Volgens de ondernemingsraad van de firma „Andersen BPM Hellas N.V.” zijn de arbeidsvoorwaarden in dit bedrijf in strijd met minstens twee communautaire richtlijnen inzake de gezondheid en de veiligheid op het werk en inzake de betaling van premies waarop de werknemers recht hebben.

Meer bepaald hebben de werknemers last van oververmoeidheid, chronische ziektes en depressies als gevolg van stress, en wordt in dit bedrijf geen rekening gehouden met de bepalingen van Richtlijnen 89/391/EEG (¹) en 75/117/EEG (²), noch met de bepalingen van de „135e internationale arbeidsovereenkomst”. Daarenboven zijn er onregelmatigheden bij de uitbetaling van de premies aan de werknemers (bijv. de beeldscherm premie van 10% op het basisloon wordt niet betaald aan alle werknemers die daar recht op hebben), hetgeen natuurlijk leidt tot gevoelens van verontwaardiging en opstandigheid bij het personeel.

Is de Commissie ervan op de hoogte dat de richtlijnen in hoger genoemd bedrijf niet worden nageleefd en wat denkt zij te doen zodat de Griekse overheid initiatieven neemt en de uitvoering van de communautaire wetgeving verplicht maakt in alle ondernemingen die werkzaam zijn op Grieks grondgebied en natuurlijk ook in „Andersen BPM Hellas”?

(¹) PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

(²) PB L 45 van 19.2.1975, blz. 19.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(5 februari 1999)

De Commissie heeft onlangs een uitvoerig dossier ontvangen over de situatie van de werknemers van de firma Andersen B.P.M. Ellas (N.V), dat momenteel wordt bestudeerd.

De Commissie zal, krachtens de haar bij het EG-Verdrag toebedeelde bevoegdheden, toezien op de correcte toepassing van het Gemeenschapsrecht.

(1999/C 207/160)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3733/98**van Brendan Donnelly (PPE) aan de Commissie**

(11 december 1998)

Betreft: BTW over lidmaatschap van golfclubs

Kan de Commissie mededelen of het wettelijk is toegestaan dat in Spanje BTW wordt berekend over het lidmaatschap van sportverenigingen zoals golfclubs?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(29 januari 1999)

Volgens artikel 13(A)(1)(m) van de 6e BTW-richtlijn 77/388/EEG ⁽¹⁾, verlenen de Lidstaten BTW-vrijstelling voor sommige diensten die nauw samenhangen met de beoefening van sport of met lichamelijke opvoeding en die door non-profit organisaties worden verleend.

De nieuwe Spaanse wetgeving, die van kracht werd op 1 januari 1999, voorziet in een algemene vrijstelling voor sportactiviteiten volgens de voorwaarden van de 6e Richtlijn. Het lidmaatschap van sportverenigingen, zoals golfclubs, die aan deze voorwaarden voldoen, is daarom vrijgesteld van BTW in Spanje.

⁽¹⁾ PB L 145 van 13.6.1977.

(1999/C 207/161)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3739/98**van David Thomas (PSE) aan de Commissie**

(25 november 1998)

Betreft: Begroting Agenda 2000

Volgens het onlangs verschenen verslag van de Rekenkamer heeft de Commissie grove fouten gemaakt bij de berekening van de kosten van haar Agenda 2000, die de EU-begroting met miljarden ponden zouden kunnen overschrijden. Kan de Commissie mededelen of dit een juiste inschatting is van hetgeen waarschijnlijk gebeurt?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(27 januari 1999)

De Raad heeft op 29 mei 1998 aan de Rekenkamer gevraagd om eventuele opmerkingen te maken over de financiële aspecten van de wetsvoorstellen die door de Commissie in het kader van Agenda 2000 zijn gepresenteerd aangaande het Gemeenschappelijk Landbouw Beleid (GLB), de structuurfondsen, de pré-toetreding hulp en de garantiefondsen met betrekking tot buiten de EU ondernomen acties. De Rekenkamer heeft op 29 oktober 1998 het voorstel nummer 10/98 over deze zaken aangenomen.

In dit advies, dat zij van de Rekenkamer heeft ontvangen, treft de Commissie geen enkele opmerking van algemene strekking aan die tot de conclusie zou leiden welke het onderwerp uitmaakt van de vraag van het geachte parlamentslid. Enkel in twee opmerkingen, die daarenboven uitsluitend betrekking hebben op de hervorming van het GLB, maakt de Rekenkamer enerzijds gewag van het gevaar dat de wereldprijs van tarwe tot onder de voorgestelde interventieprijis zou dalen (punt 82 van het advies) en acht het anderzijds de prognoses betreffende de ontwikkeling van de vraag naar rundvlees optimistisch (punt 83). De Commissie is van oordeel dat er in dit stadium geen sprake is van nieuwe gegevens die nopen tot een herziening van de door haar opgestelde hypothesen.

De Rekenkamer verwijst eveneens (punt 89) naar de eventuele verstrekking van rechtstreekse steun in nieuwe lidstaten na een uitbreiding van de Gemeenschap. De Commissie heeft in haar voorstellen duidelijk te kennen gegeven dat niet aanneemt dat zij deze steun tijdens de eerstkomende periode in de nieuwe lidstaten zal worden verstrekt, gezien het huidige gemiddelde peil van de prijzen van landbouwproducten in deze landen en het gevaar van economische verstoringen die de toekenning van dergelijke steun mee zou brengen.

(1999/C 207/162)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3743/98
van Maartje van Putten (PSE) aan de Commissie

(11 december 1998)

Betreft: Steun van de EU aan Frankrijk voor de „Route forestière du Port des Moines” in Morvan (Bourgondië)

1. Is de Commissie op de hoogte van de ontbossing die plaatsvindt in diverse delen van het regionaal natuurpark „Route Forestière du Port des Moines” en dat eventuele herbebossing plaatsvindt met boomsoorten (naaldhout) die de waterhuishouding in het gebied aantasten, met als gevolg dat de natuurlijke waarden van het gebied worden aangetast en verdroging optreedt?
2. Hoe ziet de Commissie de aantasting van natuurlijke waarden in het regionaal natuurpark in het licht van de Europese financiering via de structuurfondsen voor het betreffende gebied (SPD Bourgondië, doelstelling 5b-gebieden 1994-1999, EOGFL-gelden)?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(2 februari 1999)

De door de Structuurfondsen gesubsidieerde operationele programma's voor „plattelandsgebieden van doelstelling 5b” worden decentraal uitgevoerd door de regionale overheden, die de projecten selecteren. De regionale autoriteiten van Bourgogne die de Commissie heeft geraadpleegd, hebben meegedeeld dat zij problemen hebben met het lokaliseren van de „route forestière du port des moines”. Voor een meer gedetailleerd antwoord op de vraag moeten de geografische gegevens nauwkeuriger worden verstrekt (naam van de gemeente en van het bos).

(1999/C 207/163)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3745/98
van Christoph Konrad (PPE) aan de Commissie

(11 december 1998)

Betreft: Kieswet in Italië

1. Is het de Europese Commissie bekend dat op 25 juli 1998 het Italiaanse parlement een wetsontwerp heeft verworpen op grond waarvan de Italiaanse kiezer de mogelijkheid zou hebben om zijn kiesrecht voor de Italiaanse parlamentsverkiezingen in het buitenland uit te oefenen? (Stemmen per brief)
2. Is de Commissie van mening dat dit hiaat in de wet een overtreding is van de democratische grondbeginselen waaraan de lidstaten van de Europese Unie en de toetredingskandidaten moeten voldoen?
3. Zo ja, welke maatregelen zal de Commissie dan nemen?
4. Zo nee, waarom niet?
5. In welke overige lidstaten van de EU kunnen de burgers hun actieve kiesrecht alleen in het eigen land uitoefenen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(29 januari 1999)*

Met betrekking tot de door de geachte afgevaardigde opgeworpen kwesties merkt de Commissie op dat de voorwaarden die de lidstaten stellen om aan hun in het buitenland gevestigde onderdanen voor de verschillende nationale verkiezingen het kiesrecht toe te kennen, onder de uitsluitende bevoegdheid van deze lidstaten vallen, zodat de door de geachte afgevaardigde aangehaalde wetgeving geenszins een schending is van het communautaire recht. Krachtens het bepaalde in artikel 8B van het EG-Verdrag bezit iedere burger, die verblijf houdt in een lidstaat waarvan hij geen onderdaan is, het actief en passief kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen in de lidstaat waar hij verblijft, onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van die lidstaat.

Wat tenslotte de kwestie met betrekking tot de wetgeving van de overige lidstaten betreft, betreurt de Commissie het niet in staat te zijn hierop te antwoorden, aangezien zij niet over voldoende informatie beschikt.

(1999/C 207/164)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3746/98
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie***(11 december 1998)*

Betreft: EG-merkteken voor wapenstokken die elektrische schokken afgeven

Is de Commissie bekend met het feit dat The Huang Plastic Co. Limited in Taiwan, Taipei, 5/f nr. 210 Ming Fungstraat, His-Chih-Cheng, een wapenstok produceert die elektrische schokken afgeeft en waarvoor de firma beweert een EG-certificaat te hebben?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(2 februari 1999)*

Over het door het geachte parlementslid gemelde feit was de Commissie niets bekend.

De veiligheidseisen die gelden voor elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen (tussen 50 en 1000 volt wisselstroom en tussen 75 en 1500 volt gelijkstroom) zijn vastgelegd in Richtlijn 73/23/EEG van de Raad van 19 februari 1973 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften der lidstaten inzake elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen ⁽¹⁾. De Commissie kan niet met zekerheid zeggen of die wapenstok onder genoemde Richtlijn valt.

Voorts is de controle op de verwerving en het bezit van wapens geregeld in Richtlijn 91/477/EEG van de Raad van 18 juni 1991 ⁽²⁾ inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens, waarin de soorten wapens worden genoemd die niet of niet zonder vergunning of verklaring gekocht mogen worden of in het bezit zijn van particulieren. De nationale wetgeving kan op dit punt ook van belang zijn.

Om eventueel iets te ondernemen tegen marteling of andere wrede, vernederende of onmenselijke behandelingen verzamelt de Commissie momenteel nadere informatie met betrekking tot de classificatie van elektrische schokken producerende apparaten door de nationale wapenwetgevingen in de lidstaten.

⁽¹⁾ PB L 77 van 26.3.1973.

⁽²⁾ PB L 256 van 13.9.1991.

(1999/C 207/165)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3751/98
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie***(11 december 1998)*

Betreft: Financiële steun voor liefdadige onderwijsfondsen

Is de Commissie bekend met de financiële steun die wordt verleend aan liefdadige onderwijsfondsen zoals de Council for education in World Citizenship, dat zich erop beroept onpartijdig te zijn maar onder de vlag van Europa 2000 wel onlangs in het North Devon College een aantal volksvertegenwoordigers liet spreken zonder

vertegenwoordiger van de Labour-partij, en dat terwijl de regering van het VK momenteel wordt gevormd door de Labour-partij en deze partij het op één na hoogste aantal parlementariërs in de regio heeft ná de Conservatieve Partij?

Kan de Commissie garanderen dat deze organisaties in de toekomst erop worden gewezen dat zij zich moeten houden aan de politieke onpartijdigheid?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(18 januari 1999)

Verenigingen met een educatieve doelstelling kunnen uit hoofde van het Socrates-Programma, het Europese Programma voor samenwerking op onderwijsgebied, financiële steun krijgen. De subsidies zijn bestemd voor de tenuitvoerlegging van projecten die met name op het punt van de inhoud en kwaliteit aan de selectiecriteria van het programma moeten voldoen. Tegen deze achtergrond speelt de deskundigheid van de leden van deze organisaties alleen een rol indien deze personen betrokken zijn bij de tenuitvoerlegging van het project waarvoor financiële steun wordt aangevraagd. Bij de vraag of een project in aanmerking komt voor subsidie wordt niet gekeken naar politieke overtuigingen.

(1999/C 207/166)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3753/98 van Mair Morgan (PSE) aan de Commissie

(27 november 1998)

Betreft: Uitgaven in verband met voorlichtings- en communicatie-activiteiten in het VK

Kan de Commissie, in aansluiting op het antwoord dat ik op 18 november 1998 namens haar van de heer Oreja heb ontvangen op schriftelijke vraag nr. P-3013/98 ⁽¹⁾, een nadere specificatie verstrekken van het bedrag van 3,3 miljoen ecu dat in 1998 uit de begroting is toegewezen aan voorlichtings- en communicatie-activiteiten in het VK, met inbegrip van administratiekosten, publicaties, accommodatie enz.?

Kan zij eveneens nader specificeren waaraan de indicatieve bedragen ten behoeve van voorlichtings- en communicatieactiviteiten in Wales — 116.500 ecu in 1997 en 39.450 ecu in 1998 — precies zijn uitgegeven?

Kan de Commissie mededelen waarom de bedragen ten behoeve van voorlichtings- en communicatie-activiteiten in het VK in 1998 zo ingrijpend zijn verlaagd in vergelijking met 1997?

⁽¹⁾ Zie blz. 22.

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(5 februari 1999)

De huishoudelijke begroting van 3,3 miljoen ecu van de Vertegenwoordiging van de Commissie in Londen voor 1998 waarnaar het geachte parlementslid verwijst, is als volgt ingedeeld: analyse van de publieke opinie (135.464 ecu), verspreiding van informatie (639.382 ecu), rechtstreekse voorlichtingsacties (292.586 ecu), voorlichtingsacties via het verenigingsleven (61.381 ecu), public relations (328.000 ecu), steun voor voorlichtingsacties (509.768 ecu) en voorlichtingsacties via de voorlichtingscentra (1.341.009 ecu). Deze laatste post is opgesplitst in relay Europe service contract (777.329 ecu), voorlichtingscentrum onderwijs (552.353 ecu) en Public information relay factfile voor de voorlichtingscentra (11.327 ecu).

De bovengenoemde cijfers hebben betrekking op de activiteiten van de Vertegenwoordiging van de Commissie in het gehele Verenigd Koninkrijk, met inbegrip van Wales, Schotland en Noord-Ierland. Het gaat zowel om de publicaties als om het nationaal netwerk van voorlichtingscentra, de opslag, de verdeling en het mobiele voorlichtingscentrum. Aangezien Wales, Schotland en Noord-Ierland eveneens over een eigen Vertegenwoordiging beschikken, is ook voor hen een begroting voorbehouden voor gerichte activiteiten op het gebied van beleid en voorlichting. De uitgaven in Wales voor 1998 (in ecu, met de cijfers voor 1997 tussen haakjes) zijn als volgt ingedeeld: rechtstreekse voorlichtingsacties 13.691 (86.468), voorlichtingsacties via het verenigingsleven 5.000 (-), voorlichtingsacties via de voorlichtingscentra (onderwijs) 43.265 (39.044), public relations 8.700 (1.608), steun voor voorlichtingsacties 1.700 (2.000) en verspreiding van informatie (subtitel van de

begroting 1997) 0 (1.710). Dit betekent dus een totaalbedrag van 72.356 voor 1998 (totaalbedrag 1997 130.848). Het verschil tussen de uitgaven in 1997 en 1998 waarnaar het geachte parlementslid verwijst, houdt verband met de voorbereiding van het Britse Voorzitterschap van de Raad. Tijdens die periode werd uiteraard meer aandacht besteed aan de verbetering van het imago van de Gemeenschap, hetgeen inhield dat de Vertegenwoordiging van de Commissie tijdens het Voorzitterschap meer en ook andere taken moest vervullen. Op begrotingsvlak werden bepaalde in 1997 toegestane kredieten pas in 1998 besteed.

(1999/C 207/167)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3754/98
van Marlies Mosiek-Urbahn (PPE) aan de Commissie

(11 december 1998)

Betreft: Restitutie van Franse textielsubsidies

Kan de Commissie, onder verwijzing naar schriftelijke vraag E-2856/97 ⁽¹⁾ van 11 september 1997 van Werner Langen aan de Commissie en naar het antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie van 4 november 1997 mededelen:

1. wanneer er een naheffing volgt van de sociale lasten en welke betalingsvoorwaarden (rente, betalings-termijn) zijn afgesproken?
2. Waarom bij deze onrechtmatige subsidie de „de minimis“-drempel (100.000 ecu) is toegepast? Op grond daarvan behoeven dus alleen sociale lasten die dit bedrag overschrijden terugbetaald te worden. Worden op deze wijze niet andere lidstaten ertoe aangemoedigd om de „de minimis“-drempel te misbruiken om een in incidentele gevallen bepaalde branches te subsidiëren?

⁽¹⁾ PB C 117 van 16.4.1998, blz. 82.

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(26 januari 1999)

1. De nieuwe in het antwoord op de schriftelijke vraag E-2856/97 van de heer Langen vermelde regeling tot verlaging van de sociale lasten, is ingevoerd bij de wet van 13 juni 1998. Bij deze wet worden financiële stimuleringsmaatregelen in de vorm van verminderingen van de sociale lasten ingevoerd ten behoeve van de ondernemingen die de wekelijkse arbeidstijd vóór 1 januari 2000 tot 35 uur verminderen.

Deze verminderingen van de sociale lasten zijn groter naarmate de ondernemingen de verlaging van de arbeidstijd ten opzichte van bovengenoemde datum vervroegen en de arbeidstijd sterker verlagen dan de wet voorschrijft. De modaliteiten voor de verlaging van de arbeidstijd, alsmede die voor het scheppen van arbeidsplaatsen die door genoemde verlaging mogelijk worden, worden via onderhandelingen tussen de sociale partners vastgesteld.

Volgens de door de Franse overheid aan de Commissie verstrekte informatie zal deze regeling tot het gehele Franse bedrijfsleven worden uitgebreid.

Wat de modaliteiten voor de terugbetaling van de in het kader van het textielprogramma toegekende steun, die de Commissie bij de beschikking van 9 april 1997 met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar heeft verklaard, betreft, bestudeert de Franse overheid momenteel de modaliteiten voor een daadwerkelijke terugbetaling van deze steun, teneinde de ondernemingen die deze steun hebben ontvangen niet met onoverwinbare financiële moeilijkheden te confronteren. De overheid heeft dus aan de Commissie voorgesteld de desbetreffende terugbetaling in termijnen te verdelen. De Commissie heeft de Franse overheid de voorwaarden medegedeeld, waaronder zij kan instemmen met een korte spreiding van de terugbetaling. Hierbij gaat het met name om de betaling van de rentes vanaf de toekenning van de steun, tot en met de daadwerkelijke terugbetaling daarvan.

2. In haar mededeling inzake de „de minimis“-steun ⁽¹⁾ heeft de Commissie opgemerkt dat de zogenaamde „de minimis“-regel een steunniveau vaststelt waarbij lagere steunbedragen niet onder artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag vallen, aangezien deze het handelsverkeer tussen de lidstaten niet merkbaar beïnvloeden.

De Commissie is niet van mening dat deze regel de lidstaten ertoe aanspoort sommige sectoren „geval per geval“ te subsidiëren, aangezien de overheidssteun die in aanmerking moet worden genomen voor de vaststelling van het plafond van 100 000 euro die is, welke door alle overheids-, nationale, regionale of lokale instanties gedurende een periode van drie jaar wordt toegekend. Een eventuele communautaire medefinanciering moet eveneens in aanmerking worden genomen voor de toepassing van de „de minimis“-regel.

⁽¹⁾ PB C 68 van 6.3.1996.

(1999/C 207/168)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3758/98**van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie**

(11 december 1998)

Betreft: Nadere details betreffende de particuliere gewapende bewakingsdiensten

Mede onder verwijzing naar de vorige vraag E-1713/98 ⁽¹⁾ over de regeling betreffende de particuliere gewapende bewakingsdienst in Italië, wordt de Commissie het volgende gevraagd:

1. Bestaan er documenten van de Commissie betreffende de erkenning van nieuwe beroepen die ook van toepassing zouden kunnen zijn op de erkenning van het beroep van civiele particuliere bewaker, die in Italië momenteel gelijkgesteld is met een ongeschoolde arbeider?
2. Zou het — gezien het bijzondere en gevoelige karakter van deze sector, waarop commissaris Monti terecht gewezen heeft — niet dienstig zijn aan de particuliere bewaker in ieder geval de status van overheidsambtenaar toe te kennen?
3. Is de Commissie niet van mening dat het niet erkennen van dit beroep afbreuk kan doen aan de beroepsopleiding van de particuliere bewaker en aan de sociale zekerheid van de betrokken werknemers?

⁽¹⁾ PB C 13 van 18.1.1999, blz. 67.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(12 februari 1999)

1. De Commissie heeft geen aanzet gegeven tot specifieke studies over de particuliere beveiligingsdiensten. Ten aanzien van de erkenning van beroepsopleidingen die in een lidstaat vereist zijn, vestigt de Commissie de aandacht van het geachte parlementslid op Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten ⁽¹⁾, en op Richtlijn 92/51/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, ter aanvulling van Richtlijn 89/48/EEG ⁽²⁾.

2. De lidstaten moeten het non-discriminatiebeginsel toepassen op alle economische sectoren, dus ook op de particuliere beveiligingsdiensten, voor zover deze in de zin van het EU-verdrag als een economische activiteit worden beschouwd. En dat het hier wel degelijk om een economische activiteit gaat, blijkt uit het feit dat de beveiligings- en beschermingsopdrachten gebaseerd zijn op privaatrechtelijke verhoudingen en dat de ondernemingen en hun personeel geen politieke bevoegdheden hebben voor de uitoefening van deze taken. Een eenvoudige bijdrage tot de openbare veiligheid — die van elk individu kan worden gevraagd — mag niet worden gelijkgesteld met politieke bevoegdheden en mag dus ook niet worden beschouwd als een rechtstreekse en specifieke deelname aan de uitoefening van het openbaar gezag in de zin van de artikelen 55 en 48, lid 4, van het EG-Verdrag. Dit standpunt van de Commissie werd onlangs ook bevestigd door het Hof van Justitie in de zaak Commissie tegen Spanje (arrest van 29 oktober 1998, C-114/97).

3. Bij de huidige stand van het gemeenschapsrecht vallen de maatregelen betreffende de opleiding en de sociale bescherming van het personeel van particuliere beveiligingsbedrijven onder de bevoegdheid van de lidstaten. Op voorwaarde dat het non-discriminatiebeginsel en het beginsel van de erkenning van beroepskwalificaties, overeenkomstig bovenvermelde richtlijnen, wordt nageleefd, mag de betrokken lidstaat binnen de grenzen van het evenredigheidsbeginsel maatregelen van algemeen belang treffen.

⁽¹⁾ PB L 19 van 24.1.1989.

⁽²⁾ PB L 209 van 24.7.1992.

(1999/C 207/169)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3765/98**van Freddy Blak (PSE) aan de Commissie**

(11 december 1998)

Betreft: Discriminatie op de arbeidsmarkt

Is de Commissie niet van mening dat de wetgeving inzake gelijke behandeling wordt overtreden wanneer mannen met lange haren, oorkingen, piercing of bijzondere haarkleur op de arbeidsmarkt worden ontslagen of gediscrimineerd, zelfs al zijn zij er vóór hun aanstelling op geattendeerd dat de arbeidsplaats zekere criteria kent waaraan de werknemers moeten voldoen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(10 februari 1999)

De Commissie is niet op de hoogte van feiten als die waarop de geachte afgevaardigde doelt.

Bij ontstentenis van nauwkeuriger inlichtingen over deze feiten deelt de Commissie de veronderstelling dat het ontslag is gebaseerd op de niet-naleving van criteria betreffende de fysieke verschijning van de werknemers in een onderneming, zoals uit de in deze kwestie verschafta aanwijzingen lijkt te blijken.

De Commissie is evenwel bereid de door de geachte afgevaardigde genoemde situatie nader te onderzoeken indien hij haar concrete voorbeelden verschaft van gevallen waarin mannelijke werknemers ten opzichte van hun vrouwelijke collega's op discriminerende wijze zouden zijn behandeld.

(1999/C 207/170)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3766/98

van Susan Waddington (PSE) aan de Commissie

(11 december 1998)

Betreft: Behandeling van burgers bij grenscontroles

Welke maatregelen gaat de Unie nemen om ervoor te zorgen dat de autoriteiten die belast zijn met grenscontroles, bij identiteitscontroles, ondervragingen, visitaties en dergelijke de rechten en de waardigheid van vrouwen eerbiedigen?

(1999/C 207/171)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3767/98

van Susan Waddington (PSE) aan de Commissie

(11 december 1998)

Betreft: Behandeling van burgers bij grenscontroles

Welke maatregelen gaat de Unie nemen om ervoor te zorgen dat de autoriteiten die in de lidstaten belast zijn met grenscontroles, de rechten van minderheidsgroepen en met name van leden van etnische minderheden, bij identiteitscontroles, ondervragingen, visitaties en dergelijke, eerbiedigen?

(1999/C 207/172)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3768/98

van Susan Waddington (PSE) aan de Commissie

(11 december 1998)

Betreft: Behandeling van burgers tijdens grenscontroles

Welke maatregelen gaat de Unie nemen om ervoor te zorgen dat burgers kunnen beschikken over informatie in hun eigen taal bij ondervraging door politiebeambten uit de lidstaten tijdens identiteitscontroles en andere grenscontroles?

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Monti namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-3766/98, E-3767/98 en E-3768/98**

(8 februari 1999)

Wat etnische minderheden en meer bepaald het risico van door racisme geïnspireerde controles betreft, zij erop gewezen dat de Europese Raad van Wenen van 11 en 12 december 1998 met name de noodzaak heeft

onderstreept om alle vormen van racisme zowel binnen de Unie als in derde landen te bestrijden. De Europese Raad heeft de Commissie verzocht tegen de volgende zitting in Keulen voorstellen uit te werken om het racisme in de landen die kandidaat zijn voor toetreding tot de Unie, te bestrijden en heeft de lidstaten tevens gevraagd soortgelijke maatregelen binnen de Unie in overweging te nemen. In dit verband zal de Commissie eventuele maatregelen met name op het gebied van personeelsopleiding bestuderen om daden van racisme bij grenscontroles te voorkomen.

Ten slotte erkent de Commissie dat het gebrek aan kennis van vreemde talen bij functionarissen die belast zijn met grenscontroles, of burgers die hun recht op vrij verkeer uitoefenen, problemen kan veroorzaken bij grenscontroles. De Commissie is echter niet op de hoogte gesteld van significante praktische problemen in verband hiermee. Zij is momenteel ook niet van plan ter zake initiatieven te nemen.

(1999/C 207/173)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3775/98
van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie

(11 december 1998)

Betreft: Verval van ethische en maatschappelijke waarden door commerciële omgang met de dood en het menselijk lichaam

1. Kan de Commissie informatie verstrekken over de juridische toelaatbaarheid (afgezien van de ethische twijfelachtigheid) van een donatie, bij testamentaire beschikking, van een menselijk lichaam aan een particulier instituut voor „plastinatie”? Moet hierbij niet, evenals bij „gedoneerde organen” uit landen waar bittere armoede heerst, worden uitgegaan van een gedwongen „donatie” vanwege structurele dwang onder invloed van de heersende armoede (zie in dit verband ook vraag 4)?
2. Is de Commissie het er niet mee eens dat het alleen al op grond van de medische beroepsethiek ontoelaatbaar is het lichaam van een overledene te gebruiken als „onderdelenmagazijn” voor persoonlijke presentatie-ideeën of als „arbeidsmateriaal”?
3. Is niet ook de Commissie de mening toegedaan dat het tentoonstellen met commerciële motieven en het exploiteren van preparaten van complete lichamen op zogenoemde „kunsttentoonstellingen”, video's of CD-ROMs volkomen indruist tegen de fundamentele gedachte van een Europa met gemeenschappelijke waarden en rechten?
4. Zijn er voor de invoer van ten minste drie tot „kunstwerken” omgevormde lichamen uit China, Rusland en Kirgizië naar Duitsland invoervergunningen afgegeven?
5. Valt het met de denkbeelden van de Europese Gemeenschap ten aanzien van de universele geldigheid van de mensenrechten te verenigen dat de lichamen van in China — onder uit het oogpunt van de rechtsstaat bedenkelijke omstandigheden — veroordeelde en terechtgestelde mensen in Europa als preparaat van lichaamsdelen of complete lichamen dan wel „expositiestukken” worden gebruikt?
6. Hoe is het mogelijk dat particulieren normaal gesproken niet de beschikking krijgen over het lichaam van een gestorvene, terwijl dat in dit geval blijkbaar geen enkel probleem vormde?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(12 februari 1999)

De Commissie is van oordeel dat de Gemeenschapswetgeving geen adequate rechtsgrondslag verstrekt om deze aangelegenheid te behandelen. De Instellingen van de Europese Unie zijn derhalve niet bevoegd om op dit gebied op te treden. De mogelijkheid om een zaak voor te leggen aan het Europees Hof voor de Rechten van de Mens kan echter niet worden uitgesloten.

Aangezien de door het geachte parlementslid aan de orde gestelde kwesties zeer gevoelig liggen, heeft de Commissie besloten deze aangelegenheid voor te leggen aan de Europese groep voor de ethiek van wetenschappen en nieuwe technologieën.

(1999/C 207/174)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3776/98
van Anna Karamanou (PSE) aan de Commissie

(11 december 1998)

Betreeft: Resultaten van de milieuconferentie van Buenos Aires — maatregelen van de EU ter uitvoering van het Protocol van Kyoto

De resultaten van de laatste Wereldmilieuconferentie in Buenos Aires waren niet al te bemoedigend omdat op voorstel van de VS de befaamde „soepele mechanismen” zijn aangenomen, waarmee de grote vervuilers (de VS zijn goed voor 1/4 van de totale vervuilende uitstoot ter wereld) zich pijnloos kunnen aanpassen aan de voorwaarden van de Overeenkomst van Kyoto; bij deze overeenkomst worden de geïndustrialiseerde landen verzocht de uitstoot van milieugevaarlijke gassen van 2008 tot 2012 te verminderen met een percentage dat 5,2% lager ligt dan het niveau van 1990.

Welke maatregelen denkt de Commissie te treffen opdat het Protocol van Kyoto zo spoedig mogelijk ten uitvoer wordt gelegd, zulks met de overweging dat de situatie van de ecosystemen in snel tempo blijft verslechteren en dat 40% van de sterfgevallen op wereldschaal te wijten is aan de milieuvervuiling en de klimaatveranderingen?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(5 februari 1999)

De Commissie is van mening dat de vierde conferentie van de partijen bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, die van 2 tot 13 november 1998 in Buenos Aires is gehouden, in zoverre is geslaagd dat er een actieplan is goedgekeurd waarin ook een werkprogramma is opgenomen voor de afhandeling van „hangende zaken” van het protocol van Kyoto en nog resterende aspecten van het verdrag. Door de goedkeuring van dit actieplan blijft de politieke impuls behouden en de onderhandelingen in Buenos Aires kunnen dan ook worden beschouwd als een nuttige en zeer noodzakelijke stap op weg naar de uitvoering van het protocol van Kyoto.

De Europese Raad in Wenen heeft het actieplan van Buenos Aires met instemming begroet en het belang van de uitvoering daarvan voor een snelle ratificatie van het protocol van Kyoto benadrukt. De Europese Raad concludeerde bovendien dat tijdens de vergadering in Keulen op basis van een verslag van de Commissie moet worden gekeken naar een algehele communautaire strategie voor het klimaatbeleid.

De Commissie is van plan om tijdig vóór de Europese Raad van Keulen met een mededeling te komen. In deze mededeling zal de nadruk liggen op aspecten die voor de Gemeenschap van essentieel belang worden geacht om de in Kyoto gedane toezeggingen te verwezenlijken en de ratificatie van het protocol voor te bereiden. De Commissie is ervan overtuigd dat het nodig is nu op te treden door beleid en maatregelen op zowel nationaal als communautair niveau, als de Gemeenschap haar taakstelling — een daling van de emissie van broeikasgassen met 8% in vergelijking met het niveau in 1990 — uiterlijk in het jaar 2012 wil halen. In de mededeling zal ook aan de orde komen welke voorbereidende maatregelen kunnen worden genomen voor de toepassing van de flexibele mechanismen van het protocol van Kyoto.

In deze context is het van het grootste belang dat de zorg om klimaatverandering in andere beleidsgebieden wordt geïntegreerd. Op communautair niveau zijn verschillende voorstellen die tot deze daling zouden kunnen bijdragen, bijvoorbeeld het voorstel voor een richtlijn van de Raad tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten ⁽¹⁾, momenteel in behandeling bij de instellingen van de Gemeenschap.

⁽¹⁾ COM(97) 30 def.

(1999/C 207/175)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3780/98
van Manuel Escolá Hernando (ARE) aan de Commissie

(11 december 1998)

Betreeft: Crisis in de sector van de varkenshouderij

Bij de maatregelen die de Europese Unie heeft genomen om het hoofd te kunnen bieden aan de crisis in de varkenshouderij heeft de Commissie voedselhulp van 100.000 ton varkensvlees aan Rusland goedgekeurd.

Deze hulp veronderstelt het uit de markt nemen van 1,2 miljoen varkens waarbij conjuncturele maatregelen komen hetgeen een zekere verlichting brengt in deze sector die bepaalde grenzen heeft bereikt.

Tot dusver heeft de Commissie echter nog niet aangegeven op welke wijze zij het uit de markt te nemen varkensvlees over de producentenlanden wil verdelen.

Aan de hand van welke criteria zal de Commissie deze 100.000 ton varkensvlees verdelen over de producentenlanden? Zal zij daarbij rekening houden met de omvang van de productie van elke lidstaat?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(13 januari 1999)

De gedetailleerde regels van het programma voor de levering van voedselproducten aan Rusland worden op dit moment voorbereid en zullen binnenkort als verordeningen van de Commissie in het Publicatieblad bekendgemaakt worden.

De Commissie zal de afgesproken hoeveelheid varkensvlees van de markten verkrijgen via een aanbesteding, waardoor de operatoren in de lidstaten offertes in het kader van het Voedselhulpprogramma kunnen indienen.

(1999/C 207/176)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3792/98

van Niels Kofoed (ELDR) aan de Commissie

(11 december 1998)

Betreft: Melkroboten — richtlijn 89/362, hfdst. III, punt 4

Op grond van de bijlage bij de hygiënerichtlijn 89/362, hfdst. III, punt 4 ⁽¹⁾ is een visuele controle van de melk vereist bij het melken van elke koe. Bij gebruik van melkroboten is het niet mogelijk om aan deze eis te voldoen. Niettemin zijn er meer dan 400 melkroboten in gebruik in Nederland, Duitsland, Frankrijk, België, Italië en Groot-Brittannië.

Kan de Commissie mededelen wat zij denkt te doen om ervoor te zorgen dat de regels uniform in de Europese Unie worden toegepast? Overweegt de Commissie de richtlijn zodanig te veranderen dat melkroboten onder bepaalde voorwaarden mogen worden gebruikt? Overweegt de Commissie maatregelen om eerbiediging van de geldende regels te garanderen?

⁽¹⁾ PB L 156 van 8.6.1989, blz. 30.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(21 januari 1999)

De Commissie is op de hoogte gesteld van het bestaan van het soort melkrobots, waarop het geachte parlementslid doelt. Met die robots wordt beoogd om elke koe vrije toegang tot de melkinrichting te geven, waardoor visuele controle door de mens weliswaar onmogelijk wordt, maar wel vooruitgang wordt geboekt op het gebied van dierenwelzijn en een verbetering van de kwaliteit van het bestaan van de boeren. Met behulp van fysische of chemische sensoren zou de kwaliteit van de melk even nauwkeurig moeten kunnen worden beoordeeld als op het oog.

De Commissie is voornemens na te gaan of dit, objectief gezien, een vooruitgang betekent en of dit verenigbaar is met de allerhoogste mate van voedselveiligheid, hetgeen uiteraard de prioriteit moet blijven. Daarom zal de Commissie zich baseren op de verslagen die moeten worden uitgebracht over de inspectiebezoeken aan de communautaire zuivelbedrijven, ten einde de voorschriften zo nodig te wijzigen, een en ander in het algemene kader van het ontwerp tot vereenvoudiging van de regelgeving op sanitair en veterinair gebied.

(1999/C 207/177)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3803/98
van Luigi Moretti (NI) aan de Commissie

(4 december 1998)

Betreft: Aanwezigheid van zendmasten in de bewoonde kom

In de Italiaanse pers zijn onlangs verschillende artikelen verschenen over de schadelijke gevolgen die magnetische golven die door zendmasten worden uitgezonden, voor de menselijke gezondheid hebben.

Op 5 november 1998 heb ik de Commissie een vraag gesteld over de risico's met zendmasten in de bebouwde kom.

Kan de Commissie dit probleem nu onmiddellijk onder de loep nemen en nagaan of er risico's aanwezig zijn?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(22 januari 1999)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op zijn schriftelijke vraag E-3491/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 77.

(1999/C 207/178)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3807/98
van Maartje van Putten (PSE) aan de Commissie

(7 december 1998)

Betreft: De vermeende dumping van staal op de Europese markt afkomstig uit landen getroffen door de economische crisis

Kan de Commissie, gezien de internationale financiële crisis en de devaluatie van de diverse nationale valuta in de getroffen landen met als gevolg dalende prijzen van producten uit die landen ten opzichte van de prijzen van producten uit de Europese lidstaten, antwoord geven op de volgende vragen:

1. Heeft de Commissie een klacht ontvangen van de in „Eurofer” samenwerkende Europese staalindustrie met betrekking tot de mogelijke dumping van staal op de Europese markt door (bedrijven uit) landen getroffen door de economische crisis en zo ja, kan de Commissie mededelingen doen omtrent de meer precieze inhoud van deze klacht?
2. Hoe staat de Commissie tegenover de afspraken die begin november 1998 in de Staalcommissie van de OESO zijn gemaakt over het vermijden van protectionistische maatregelen ten aanzien van het aanbod van goedkoop staal door (bedrijven uit) landen die lijden onder de internationale financiële crisis?
3. Hoe staat de Commissie tegenover de slotverklaring van de ministeriële bijeenkomst van de WTO, in mei jl. te Genève, waarin wordt gesteld dat het openhouden van de markten een sleutelement vormt voor een duurzame oplossing van de internationale financiële crisis en dat daarom protectionistische maatregelen moeten worden afgewezen?
4. Zal de Commissie de standpunten bepaald door de OESO en de WTO in overweging nemen bij de behandeling van de klacht van „Eurofer” en zo ja op welke wijze zal dit gestalte krijgen?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(13 januari 1999)

1. De Commissie heeft inderdaad een klacht over dumping met betrekking tot warmgewalst breedband ontvangen. Zoals in de Basisverordening antidumping (EG) 384/96 ⁽¹⁾ is voorgeschreven, onderzoekt de Commissie momenteel of de klagende partij voldoende bewijsmateriaal heeft voorgelegd waaruit blijkt dat er sprake is van dumping en van hieruit voortvloeiende aanmerkelijke schade. Zes exporterende landen zijn bij deze klacht betrokken. Volgens de bepalingen van de basisverordening antidumping beschikt de Commissie, nadat zij met de lidstaten overleg heeft gepleegd, over 45 dagen vanaf de datum waarop de klacht werd ingediend, om te beslissen of een antidumpingonderzoek al dan niet gerechtvaardigd is.

2. De Commissie stemt in met de verklaring waarover in november een akkoord werd bereikt in de Staalcommissie van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO). In deze verklaring werd benadrukt dat alle partijen zorgvuldig moeten handelen, dat landen die staal exporteren billijke handelspraktijken in acht moeten nemen en dat landen die staal importeren niet overdreven of overhaast mogen reageren op druk op hun staalmarkt.

3. Overeenkomstig de ministeriële verklaring van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) in mei 1998 staat de Commissie volledig achter handhaving van de huidige markttoegangsniveaus en streeft zij verder naar grotere liberalisering. De Commissie is van oordeel dat uitbreiding van de handel in het kader van een op voorschriften gebaseerd systeem de economieën mogelijkheden zal bieden om de huidige economische moeilijkheden te boven te komen. In dit verband zijn handelsbeschermende instrumenten noodzakelijk als oplossing voor specifieke situaties, zoals in de voorschriften van de WTO is bepaald.

4. De klacht van Eurofer zal, zoals bij alle klachten in verband met dumping, op zichzelf worden beoordeeld. Dat betekent in de praktijk dat de Commissie zal nagaan of er voldoende bewijsmateriaal is voorgelegd tot staving van de beweringen met betrekking tot dumpingpraktijken en met betrekking tot aanmerkelijke schade als gevolg van deze dumping. Indien een antidumpingonderzoek wordt ingeleid, vindt dit onderzoek plaats overeenkomstig de basisverordening antidumping van de Gemeenschap, die volledig strookt met de Antidumpingovereenkomst in het kader van de WTO.

(¹) PB L 56 van 6.3.1996.

(1999/C 207/179)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3830/98
van Paul Rübzig (PPE) aan de Commissie

(22 december 1998)

Betref: Gevolgen van de internationale financiële turbulentie voor de Europese staalmarkt – Faire wereldhandel

De internationale staalconjunctuur heeft te maken met nieuwe uitdagingen: drie grote regio's in de wereld (Rusland, Zuid-Oost-Azië en Latijns-Amerika) zijn in economische moeilijkheden. Daaruit moeten twee conclusies worden getrokken: de invoer in Europa is door de omleiding van de traditionele handelsstromen enorm gestegen, namelijk in 1998 uit Azië met 520 %, en uit de VS met 109 %. Anderzijds is door de concentratie van de afzetmarkten de Europese uitvoer teruggelopen, nog versterkt door regionale protectionistische tendensen. De Europese staalproducenten houden tot op heden met succes stand. Het is nu met name nodig bestuursrechtelijke perspectieven te bieden in de sector.

Welke maatregelen zijn volgens de Commissie noodzakelijk om mondiaal faire concurrentievoorwaarden te waarborgen? Kan de Commissie met name een overzicht geven van alle antidumping- en antisubsidieprocedures die momenteel lopen of nog in voorbereiding zijn?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(19 januari 1999)

De Commissie erkent dat de staalsector van de Gemeenschap te kampen heeft met een uitzonderlijk grote invoer en met een daling van de uitvoer ten gevolge van de crises die verleden jaar in Zuid-oost-Azië een aanvang namen. Onder deze omstandigheden is het noodzakelijk dat alle partijen hun verantwoordelijkheid aanvaarden, dat de landen die staal uitvoeren billijke handelspraktijken waarborgen en de landen die staal invoeren niet overdreven of overhaast reageerden op druk op hun staalmarkt.

Overeenkomstig de ministeriële verklaring van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) van mei 1998 staat de Commissie volledig achter handhaving van de huidige markttoegangsniveaus en streeft zij verder naar meer liberalisering. De Commissie is van oordeel dat uitbreiding van de handel in het kader van een op voorschriften gebaseerd systeem de economieën mogelijkheden zal bieden om de huidige economische moeilijkheden te boven te komen. In dit verband zijn handelsbeschermende instrumenten noodzakelijk als oplossing voor specifieke situaties, zoals in de voorschriften van de WTO is bepaald.

De Commissie ontving van Eurofer twee klachten, één in verband met dumping en één in verband met subsidies met betrekking tot warmgewalst breedband welke betrekking hebben op de invoer uit respectievelijk

zes en drie landen. Zoals in de basisverordening antidumping (EG) 384/96 van 22 december 1995 ⁽¹⁾ is voorgeschreven onderzocht de Commissie de klachten om te waarborgen dat zij wat het verstrekken van directe aanwijzingen betreft, voldeden aan de voorwaarden van de basiswetgevingen antidumping en antisubsidie die beide volledig in overeenstemming zijn met de WTO-overeenkomsten op deze gebieden. Na overleg met de lidstaten besloot de Commissie op 6 januari dat de directe aanwijzingen van de Europese bedrijfstak voldoende waren om de inleiding van een volledig onderzoek te rechtvaardigen.

Hieronder is de lijst opgenomen van de huidige onderzoeken inzake antidumping (AD) en antisubsidie (AS) in verband met staalproducten:

Exporteerend land	Produkt	Onderzoek
Oekraïne Kroatië	Naadloze buizen en pijpen	AD
Indië Zuid-Korea	Staaldraad dik	AD/AS
Zuid-Korea	Staaldraad fijn	AD/AS
Indië	Staaldraad fijn	AD/AS
Slovenië Zuid-Afrika	Staalplaat (zwaar)	AD
India Zuid-Korea Zuid-Afrika Oekraïne China Mexico Hongarije Polen	Touw van staaldraad	AD

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996.

(1999/C 207/180)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3832/98

van Paul Rübzig (PPE) aan de Commissie

(22 december 1998)

Betreft: Gevolgen van de internationale financiële turbulentie voor de Europese staalmarkt — Opleiding en bij- en nascholing

De internationale staalconjunctuur heeft te maken met nieuwe uitdagingen: drie grote regio's in de wereld (Rusland, Zuid-Oost-Azië en Latijns-Amerika) zijn in economische moeilijkheden. Daaruit moeten twee conclusies worden getrokken: de invoer in Europa is door de omleiding van de traditionele handelsstromen enorm gestegen, namelijk in 1998 uit Azië met 520 %, en uit de VS met 109 %. Anderzijds is door de concentratie van de afzetmarkten de Europese uitvoer teruggelopen, nog versterkt door regionale protectionistische tendensen. De Europese staalproducenten houden tot op heden met succes stand. In de toekomst zullen onder meer doelgerichte opleiding en bij- en nascholing voor de werknemers in de sector nodig zijn.

Wat is het standpunt van de Commissie over het huidige opleidingsniveau en het aanbod voor bij- en nascholing in de sector? Op welk gebied zijn in de toekomst meer inspanningen nodig?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(8 februari 1999)

In de laatste twee decennia heeft de staalindustrie een aantal crises doorgemaakt. Zij heeft tegelijkertijd de personeelsbezetting tamelijk drastisch moeten verminderen en degenen die tewerkgesteld bleven, moeten herkwalficeren om hen aan te passen aan de voortdurende technologische vooruitgang. Als gevolg daarvan wordt momenteel het hele personeel beschouwd als in het algemeen in het bezit van een goed technisch opleidingsniveau.

Recente onderzoeken, met name door de sector zelf, lijken er op te wijzen dat het concurrentievermogen van de ondernemingen en bijgevolg hun economische levensvatbaarheid minder dan voorheen afhankelijk is van de aanvaarding van nieuwe produktietechnieken en van de aanpassing van de mensen daaraan, hoewel dit nog steeds een noodzakelijke voorwaarde is. Immers, het concurrentievermogen van de ondernemingen zal, volgens deze werkzaamheden, steeds afhankelijker worden van een wijziging van hun interne organisatie, die min of meer steunt op de individuele en collectieve instemming van de werkenden met een ondernemingsproject.

Zonder de technische opleiding die eventueel noodzakelijk blijft, te verwaarlozen dienen de ondernemingen in hun plannen voor de opleiding van hun personeel rekening te houden met, zoal niet voorrang te verlenen aan, de acties die beogen de werknemers veelzijdig inzetbaar en zowel collectief als individueel meer bewust te maken van hun rol in de onderneming.

(1999/C 207/181)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3833/98

van Paul Rübzig (PPE) aan de Commissie

(22 december 1998)

Betreft: Gevolgen van de internationale financiële turbulentie voor de Europese staalmarkt — Uitbreiding

De internationale staalconjunctuur heeft te maken met nieuwe uitdagingen: drie grote regio's in de wereld (Rusland, Zuid-Oost-Azië en Latijns-Amerika) zijn in economische moeilijkheden. Daaruit moeten twee conclusies worden getrokken: de invoer in Europa is door de omleiding van de traditionele handelsstromen enorm gestegen, namelijk in 1998 uit Azië met 520 %, en uit de VS met 109 %. Anderzijds is door de concentratie van de afzetmarkten de Europese uitvoer teruggelopen, nog versterkt door regionale protectionistische tendensen. De Europese staalproducenten houden tot op heden met succes stand. Daar in de Midden- en Oost-Europese landen vele bedrijven in de sector actief zijn, moet de uitbreidingsstrategie van de Unie ook hiermede met name rekening houden.

Welke plaats kent de Commissie, met name in de huidige situatie, binnen de lopende en toekomstige toetredingsonderhandelingen toe aan de staalsector?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie

(24 februari 1999)

De aspirantlidstaten moeten bij toetreding de EU-wetgeving overnemen en ten uitvoer leggen, met inbegrip van de wetgeving voor de staalsector. In de periode voorafgaand aan het lidmaatschap treffen zij daartoe voorbereidingen in het kader van de pretoetredingsstrategie. De Commissie hecht grote waarde aan de staalsector in deze voorbereidende fase. In haar mededeling van 7 april 1998 ⁽¹⁾ geeft de Commissie aan op welke wijze de herstructurering van de staalindustrie in de landen van Midden- en Oost-Europa moet worden ondersteund, teneinde een succesvolle integratie in de interne markt te verzekeren.

⁽¹⁾ COM(98) 220 def.

(1999/C 207/182)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3836/98

van Eva Kjer Hansen (ELDR) aan de Commissie

(7 december 1998)

Betreft: Oprichting van een Bureau voor de bestrijding van interne en externe fraude

Kan de Commissie een juridisch onderbouwde uiteenzetting geven ten aanzien van de vraag hoe de oprichting van een Bureau voor de bestrijding van interne en externe fraude, dat volledig onafhankelijk is en niet onder de Commissie ressorteert (zoals gezegd door de heer Santer in het kader van het debat over het verslag-Bösch in de plenaire vergadering van 6.10.1998), in het Verdrag kan worden verankerd, zowel met het oog op het Verdrag van Maastricht als dat van Amsterdam, en in hoeverre de oprichting van een dergelijk bureau een Verdragwijziging vereist?

Kan de Commissie verder mededelen hoe een dergelijk voorstel strookt met de verplichtingen die zij op grond van artikel 280 van het Verdrag van Amsterdam krijgt, o.a. in het licht van de discussie in verscheidene landen over de reikwijdte van een ratificatie van genoemd artikel?

Kan de Commissie tot slot een juridische uiteenzetting geven met betrekking tot de toepassing van het zogenoemde „kapstokartikel” 235 van het huidige Verdrag als eventuele rechtsgrondslag voor de oprichting van bovengenoemd bureau, zowel in relatie met het nieuwe artikel 280 van het Verdrag van Amsterdam alsook de bedenkingen van meerdere landen tegen de toepassing van dit „kapstokartikel”?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(2 februari 1999)

Uit de vaste jurisprudentie van het Hof van Justitie ⁽¹⁾ blijkt dat de keuze van de rechtsgrondslag van een handeling moet berusten op objectieve gegevens die voor rechterlijke toetsing vatbaar zijn. Tot dergelijke elementen behoren met name het doel en de inhoud van de handeling. De Commissie heeft op 1 december 1998 een voorstel voor een verordening ingediend tot oprichting van een Europees Bureau voor fraudeonderzoek ⁽²⁾. Gezien het doel en de inhoud van dit voorstel berust het op artikel 235 van het EG-Verdrag en artikel 203 van het Euratom-Verdrag, omdat de Commissie van oordeel is dat in het huidige stadium van het Gemeenschapsrecht de Verdragen geen specifieke rechtsgrondslag bevatten waarop een dergelijke verordening kan worden gebaseerd.

De Commissie heeft in de toelichting bij het voorstel (punt 16) uiteengezet dat zij van oordeel is dat het Verdrag van Amsterdam een dergelijke specifieke rechtsgrondslag heeft ingevoerd. Het (nieuwe) artikel 280 van het EG-Verdrag bepaalt immers dat de Gemeenschap overeenkomstig de medebeslissingsprocedure de nodige maatregelen kan aannemen op het gebied van de preventie en bestrijding van fraude waardoor de financiële belangen van de Gemeenschap worden geschaad. De Commissie heeft aangekondigd dat zij het voorstel onmiddellijk na de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam zal wijzigen om het op deze nieuwe bepaling te doen berusten. Daar het Parlement momenteel over dit voorstel voor een verordening beraadslaagt, zal in dit verband meer gedetailleerde uitleg aangaande de keuze van de rechtsgrondslag worden verstrekt.

⁽¹⁾ Arrest van 13 mei 1997, zaak C-233/94, Duitsland versus Parlement en Raad, Jurisprudentie 1997, I-2405, punt 12.

⁽²⁾ COM(98) 717 def.

(1999/C 207/183)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3839/98

van Viviane Reding (PPE) aan de Commissie

(22 december 1998)

Betreft: Voorstel voor een richtlijn inzake voedingsproducten voor specifieke medische doeleinden en ethische handel in zuigelingenvoeding

De richtlijnen 91/321/EEG ⁽¹⁾ en 92/52/EEG ⁽²⁾ zijn het resultaat van de volgehouden inspanningen van het Europees Parlement om een ethische commercialisering van zuigelingenvoeding te verzekeren. Hierdoor kon een herhaling van tragische gebeurtenissen uit het verleden worden voorkomen.

Het voorstel voor een richtlijn dat momenteel wordt voorbereid (Doc. III/53/18/98 Rev. 1) ondergraaft de waarborgen die de twee bovengenoemde richtlijnen bieden. Dat zuigelingenvoeding en -melk worden opgenomen in een richtlijn die betrekking heeft op zeer uiteenlopende producten waarvan de samenstelling slechts bij benadering is vastgelegd, biedt de betrokken industrieën de mogelijkheid om zich aan de voorschriften van bovengenoemde richtlijnen met betrekking tot reclame en etikettering te onttrekken.

Is de Commissie het met dit standpunt eens? Hoe wil de Commissie voorkomen dat de nieuwe richtlijn wordt misbruikt om reeds bestaande communautaire wetgeving te omzeilen?

⁽¹⁾ PB L 175 van 4.7.1991, blz. 35.

⁽²⁾ PB L 179 van 1.7.1992, blz. 129.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(27 januari 1999)

De ontwerp-richtlijn waarnaar het geachte parlementslid verwijst heeft betrekking op producten voor specifieke medische doeleinden. Volgens de in het ontwerp opgenomen definitie gaat het hierbij om producten

voor de „...voeding van patiënten die het vermogen om gewone voedingsmiddelen, bepaalde nutriënten daarin of bepaalde metabolieten in te nemen, te verteren, te absorberen, te metaboliseren of uit te scheiden beperkt, aangepast of verstoord is...”. Zij zijn niet te vergelijken met gewone zuigelingenvoeding als bedoeld in de Richtlijnen 91/321/EEG en 92/52/EEG, die bestemd zijn voor normale, gezonde zuigelingen.

De betrokken voedingsmiddelen voor specifieke medische doeleinden zijn noodzakelijk voor de volledige of gedeeltelijke voeding van zuigelingen met een door medische oorzaken bepaalde behoefte aan sommige nutriënten. Wanneer niet in deze behoefte wordt voorzien kan dit ernstige en soms fatale gevolgen voor die zuigelingen hebben. Het is dan ook van het grootste belang dat informatie over het bestaan en het gebruik van die producten beschikbaar is. De ontwerp-richtlijn bevat ook de nodige bepalingen inzake een veilig en passend gebruik van deze producten en schrijft voor dat op het etiket moet worden vermeld dat de producten onder medisch toezicht moeten worden gebruikt.

De Commissie is dan ook van mening dat het in dit geval niet opportuun zou zijn aan reclame voor en de etikettering van deze producten dezelfde beperkingen op te leggen als die welke gelden voor producten die bedoeld zijn voor in goede gezondheid verkerende zuigelingen.

(1999/C 207/184)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3843/98
van Konstantinos Hatzidakis (PPE) aan de Commissie

(7 december 1998)

Betreft: Bevoorrechte behandeling van de OSE en de ELTA door de Griekse overheid

Het Griekse Ministerie van Vervoer werkt aan wetsontwerpen die voorzien in de dekking van de schulden van de Griekse Spoorwegen (OSE) ter hoogte van 550 miljard drachmen en van de Griekse Posterijen (ELTA) ter hoogte van 70 miljard drachmen, hetzij uit de normale overheidsbegroting, hetzij door middel van het aangaan van leningen met een garantie van de Griekse overheid. Op deze wijze kunnen de OSE en de ELTA hun prijzen vaststellen aan de hand van criteria die verschillen van de criteria van de vrije markt.

Kan de Commissie meedelen of, en zo ja, in hoeverre deze maatregelen te verenigen zijn met artikel 86, sub a van het EG-Verdrag (misbruik maken van een machtspositie op de markt en het rechtstreeks of zijdelings opleggen van prijzen), of zij van mening is dat deze maatregelen een oneerlijke concurrentie bewerkstelligen ten nadele van particuliere ondernemingen die in dezelfde sectoren werkzaam zijn, en in hoeverre bovengenoemde maatregelen in het geval van de ELTA te verenigen zijn met de beginselen van de vrije mededinging en met name met artikel 90, lid 2 van het EG-Verdrag en artikel 7 D van het Verdrag van Amsterdam, hierbij overwegende dat het Europese Hof van Justitie de geldingskracht van het beginsel van de vrije mededinging bij de posterijen heeft erkend?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(25 januari 1999)

De Commissie is niet op de hoogte van maatregelen ten behoeve van de Griekse posterijen die de geachte afgevaardigde ter sprake heeft gebracht en die haar niet uit hoofde van artikel 93, lid 3 van het EG-Verdrag zijn aangemeld. De Commissie moet derhalve de Griekse overheid vragen stellen, teneinde de desbetreffende informatie te verkrijgen. Een aanvullend antwoord zal aan de geachte afgevaardigde worden gegeven zodra de Commissie in staat zal zijn over deze twee aangelegenheden een oordeel te vellen.

Richtlijn 91/440/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap ⁽¹⁾ verplicht de lidstaten passende mechanismen in te voeren om de schuldenlast van de spoorwegondernemingen terug te brengen tot een niveau dat geen belemmering vormt voor een gezond financieel beheer, en om de financiële situatie van die ondernemingen te saneren. De Commissie heeft onlangs een mededeling goedgekeurd over de tenuitvoerlegging en de effecten van bovengenoemde richtlijn ⁽²⁾, waarin de door de spoorwegondernemingen bereikte resultaten in een duidelijk licht worden gesteld. In deze mededeling heeft de Commissie geconstateerd dat de schuldendienst nog steeds een belangrijke financiële last is voor de spoorwegondernemingen in verschillende lidstaten, waaronder Griekenland, waarbij zij erkent dat de schuldenlast van de spoorwegondernemingen van de Gemeenschap over het geheel genomen tussen 1980 en 1995 is verbeterd.

Wat de maatregelen ten behoeve van de Griekse spoorwegen betreft, waarnaar de geachte afgevaardigde heeft gewezen, herinnert de Commissie eraan dat Richtlijn 91/440/EEG het beginsel heeft bekrachtigd van de toepassing van de artikelen 92, 93 en 77 op de voor het vervoer per spoor toegekende steun. De specifieke

regelingen zijn nog steeds van toepassing, die zijn ingevoerd bij de Verordeningen (EEG) 1107/70 van de Raad van 4 juni 1970 betreffende de steunmaatregelen op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren ⁽³⁾; (EEG) 1191/69 van de Raad van 26 juni 1969 betreffende het optreden van de lidstaten ten aanzien van met het begrip openbare dienst verbonden verplichtingen op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren ⁽⁴⁾ en (EEG) 1192/69 van de Raad van 26 juni 1969 betreffende de gemeenschappelijke regels voor de normalisatie van de rekeningsstelsels van de spoorwegondernemingen. De door de nationale overheden op basis van bovengenoemde verordeningen toegekende vergoedingen, steun en steunmaatregelen worden regelmatig aan de Commissie medegedeeld die deze informatie aan de lidstaten in de vorm van een analytisch verslag ter beschikking stelt. De Commissie houdt zich momenteel bezig met de bijwerking van dit verslag voor het jaar 1997.

⁽¹⁾ PB L 237 van 24.8.1991.

⁽²⁾ COM(98) 202 def.

⁽³⁾ PB L 130 van 15.6.1970.

⁽⁴⁾ PB L 156 van 28.6.1969.

(1999/C 207/185)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3851/98
van Sören Wibe (PSE) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: De geschiktheid van de brochure „De frambozenijoorlog” als propagandamateriaal in alle 15 lidstaten

Kortgeleden is in alle talen van de EU een brochure in de vorm van een stripverhaal gepubliceerd met de titel „De frambozenijoorlog”, gericht op de jongere leeftijdsgroepen.

In Groot-Brittannië is de brochure echter teruggetrokken, zoals blijkt uit informatie die naar voren is gekomen tijdens het debat in het Lagerhuis over dit onderwerp, en in Denemarken wordt de brochure niet door het voorlichtingsbureau van de Commissie verspreid, omdat men van mening is dat de brochure niet goed past bij de aard van het debat dat in Denemarken wordt gevoerd.

„De frambozenijoorlog” bevat onder meer propaganda voor de EMU. Tot nu toe hebben drie lidstaten de deelname aan de EMU afgewezen. Is het dan correct dat de Commissie een brochure samenstelt waarin propaganda wordt gemaakt voor de EMU en deze verspreidt in een lidstaat die heeft besloten niet deel te nemen aan de EMU?

Zou het niet gepaster zijn om de Zweedse oplage van „De frambozenijoorlog” terug te trekken, gezien de EMU-propaganda in de brochure?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(4 februari 1999)

De brochure „De frambozenijoorlog” ⁽¹⁾ (Zweedse titel „Glasskriget”) van de Commissie is bedoeld als toelichting op een aantal fundamentele beleidsvormen van de Gemeenschap op het gebied van de interne markt. In die context wordt daarin de invoering van de euro in het kort ter sprake gebracht. Volgens de Commissie kan deze brochure niet worden beschouwd als „propaganda”. Zij wint advies in bij haar Vertegenwoordigingen in de lidstaten om na te gaan of de verspreiding van de op centraal niveau geproduceerde brochures in een bepaalde lidstaat aangewezen is. Het is juist dat de Commissie op grond van een dergelijk advies besloten heeft „De frambozenijoorlog” niet in bepaalde lidstaten te verspreiden. De Commissie wijst erop dat deze brochure in andere lidstaten het nodige succes heeft gehad.

⁽¹⁾ ISDN 92-828-2341-5.

(1999/C 207/186)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3856/98
van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Vrij verkeer van sporttrainers

1. Kan de Commissie mededelen of het waar is dat de Italiaanse staat (door middel van het CONI — Italiaans Olympisch Comité — sportscholen en technische organisaties) zijn eigen burgers en sportlieden discrimineert

en hen verhindert hun sportberoepsactiviteit op het nationale grondgebied en in Europa vrij uit te oefenen, omdat de wetsbesluiten inzake deze kwestie nog niet zijn herzien overeenkomstig de communautaire richtlijnen 89/48 ⁽¹⁾ en 92/51 ⁽²⁾ die in juni 1994 afliepen,

2. of het waar is dat het CONI het feitelijke monopolie bezit voor sporttrainingscursussen (inclusief door het ESF gefinancierde cursussen) en dat de nationale sportbonden hun cursussen niet aanpassen aan de vijf niveaus die zijn vastgelegd in de door de Europese Raad van 1985 te Milaan gegeven voorschriften,

3. of het waar is dat sommige Italiaanse faculteiten, sponsors, particuliere scholen en sportverenigingen diploma's van de Centrale Sportschool voor de opleiding van technici van hoog niveau (middelbaar onderwijs plus drie jaar beroepsopleiding overeenkomstig de Europese normen) en sportleraren uitreiken voor zowel de vrije als de zelfstandige beroepsuitoefening,

4. en zo ja, welke maatregelen zij denkt te treffen, opdat de principes en regels van de Gemeenschaps-wetgeving worden nageleefd?

⁽¹⁾ PB L 19 van 24.1.1989, blz. 16.

⁽²⁾ PB L 209 van 24.7.1992, blz. 25.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(23 februari 1999)

Het geachte parlementslid verwijst in de eerste plaats naar de Richtlijnen 89/48/EEG en 92/51/EEG. Met Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 werd een algemeen stelsel opgezet voor de erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten. Vervolgens werd deze richtlijn aangevuld met Richtlijn 92/51/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen. Laatstgenoemde richtlijn betreft de diploma's die niet onder Richtlijn 89/48/EEG vallen. De kwalificaties voor sporttrainers ressorteren, tenzij anders bepaald, onder Richtlijn 92/51/EEG. Overeenkomstig het algemeen stelsel van erkenning van diploma's moet iemand die volledig gekwalificeerd is voor het uitoefenen van een beroep in een lidstaat, dit beroep in beginsel ook in een andere lidstaat kunnen uitoefenen.

Zoals alle lidstaten heeft ook Italië zijn wetgeving met deze richtlijnen in overeenstemming moeten brengen. Opgemerkt moet worden dat er bij de Commissie tot nu toe geen bijzondere problemen in verband met de erkenning in Italië van sporttrainersdiploma's zijn gemeld.

Benadrukt moet worden dat deze richtlijnen alleen van toepassing zijn op gevallen met een grensoverschrijdend karakter, dat wil zeggen gevallen waarbij iemand die in een andere lidstaat zijn kwalificatie heeft behaald — ongeacht of deze persoon de Italiaanse nationaliteit of die van een andere lidstaat heeft —, zijn kwalificatie wil laten erkennen om in Italië te kunnen werken. De door de richtlijnen in het leven geroepen regelingen zijn echter niet van toepassing op mensen die in Italië hun opleiding hebben genoten en in deze lidstaat willen werken. In dat geval is er sprake van een louter binnenlandse aangelegenheid.

Bovendien zou de Commissie Italië geen specifieke manier kunnen opleggen om het beroep te reglementeren. Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel staat het de lidstaten vrij de regelgeving met betrekking tot beroepen vast te stellen. Een gevolg hiervan is dat sommige beroepen in bepaalde lidstaten wél bestaan, en in andere niet. Soms verschillen beroepen inhoudelijk, terwijl ze met dezelfde term worden aangeduid. Ten slotte kunnen ook de opleidingsniveaus die voor toetreding tot een en dezelfde beroepsgroep vereist zijn, verschillen. De Commissie is daarom niet bevoegd om op te treden ten aanzien van de manier waarop Italië op zijn eigen grondgebied het beroep van sporttrainer reglementeert. De Italiaanse autoriteiten hebben daarentegen natuurlijk wel de plicht regelingen ter erkenning van diploma's in het leven te roepen en iedere maatregel die als discriminerend zou kunnen worden opgevat, af te schaffen.

Het geachte parlementslid maakt tevens gewag van de vijf opleidingsniveaus die zijn vastgelegd in Beschikking 85/368/EEG van de Raad van 16 juli 1985 inzake de vergelijkbaarheid van de getuigschriften van vakbekwaamheid tussen lidstaten van de Europese gemeenschap ⁽¹⁾. Deze beschikking was echter bedoeld om de lidstaten tot het opzetten van een dergelijk stelsel aan te sporen, en niet om hen daartoe te verplichten. Zo bepaalt artikel 2 van de beschikking dat de in de bijlage vermelde structuur van de opleidingsniveau's gebruikt kan worden. Bovendien is „de tekst van deze structuur [...] ter informatie aan deze beschikking gehecht”. De Italiaanse autoriteiten behouden dus de mogelijkheid de voorgestelde structuur al dan niet aan te houden.

⁽¹⁾ PB L 199 van 31.7.1985.

(1999/C 207/187)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3862/98
van Joan Colom i Naval (PSE) aan de Commissie

(9 december 1998)

Betreft: Televisiereclame

De richtlijn „Televisie zonder grenzen” bevat onder meer voorschriften met betrekking tot televisiereclame, inzonderheid het invoegen van reclame in de uitgezonden programma's of films.

Kan de Commissie meedelen of deze richtlijn en, in voorkomend geval, andere desbetreffende voorschriften in de lidstaten en met name in Spanje worden nageleefd?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(4 februari 1999)

De Richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten ⁽¹⁾ genoemd „Televisie zonder grenzen”, bevat bepalingen met betrekking tot de toegestane zendtijd voor reclame op de televisie (beperking per dag en per uur zendtijd, artikel 18), het aantal en de wijze van invoeging van reclame (artikel 11), alsmede met betrekking tot de inhoud en de presentatie van televisiereclame (artikelen 10 tot en met 16). Voorts bestaan er specifieke regels met betrekking tot gesponsorde televisieprogramma's (artikel 17).

Bij de Commissie zijn verschillende klachten ingediend met betrekking tot veronderstelde niet-inachtneming in sommige lidstaten van de regels met betrekking tot reclame. Deze klachten, die in het algemeen komen van consumentenverenigingen, hebben met name betrekking op de systematische overschrijding van de toegestane windows. De problemen betreffen meer in het bijzonder de praktijken van sommige radio-omroeporganisaties in Griekenland, Spanje, Italië en Portugal.

De Commissie is bezig zich de nodige informatie te verschaffen om na te gaan in hoeverre deze naar voren gebrachte overschrijdingen een schending kunnen vormen van de zijde van de betrokken lidstaten, teneinde zo nodig de passende juiste maatregelen te nemen.

⁽¹⁾ PB L 298 van 17.10.1989.

(1999/C 207/188)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3874/98
van Raimo Ilaskivi (PPE) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Door Jasser Arafat ontvangen EU-steun

Volgens een onderzoek door de EU waarvan de resultaten zijn uitgelekt is steun van de Europese Unie die was bestemd voor arme woongebieden in de Gazastrook en op de Westelijke Jordaanoever mogelijk gebruikt voor de bouw van woningen voor personen die tot de kring rond Jasser Arafat behoren. Volgens het rapport is er voor zogeheten onduidelijke projecten een bedrag ter hoogte van 115 miljoen FIM gebruikt.

Gaat de Commissie onderzoeken in hoeverre de verdenkingen die zijn gerezen naar aanleiding van bovengenoemd rapport op waarheid berusten? Indien de verdenkingen juist blijken te zijn, welke maatregelen gaat de Commissie dan nemen om de misbruikte EU-middelen terug te eisen?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(12 februari 1999)

De Gemeenschap is voor de Palestijnen de belangrijkste donor. De communautaire begroting en de lidstaten verstrekken samen 54% van de totale bijstand aan de Gazastrook en de Westelijke Jordaanoever.

Onlangs werden er in sommige persartikelen vraagtekens gezet bij de wijze waarop een door de Gemeenschap gefinancierd project betreffende steun voor de Palestijnse huisvestingsraad (PHC) is uitgevoerd.

Het project werd direct na de Golfoorlog opgezet onder uitzonderlijke politieke, economische en sociale omstandigheden. De belangrijkste doelstellingen ervan waren huisvesting voor 2.000 gezinnen (ongeveer 12.000 personen), het scheppen van arbeidsplaatsen (meer dan 30.000 man-maanden), een financiële injectie in de ingezakte Palestijnse economie, het oprichten van een roulerend fonds voor verdere woningbouw en het stimuleren van een multiplicator effect voor kleine bedrijven in een later stadium. Het project heeft resultaten opgeleverd. Er zijn meer dan 2.000 appartementen gebouwd en voor verdere bouwwerkzaamheden werd er is een roulerend fonds opgericht. Er zijn tot dusverre al banen voor 30.700 man-maanden in de bouw gecreëerd.

In juli 1998 werd het PHC-project aan een accountantscontrole onderworpen. Daarbij werd verklaard dat er in het project geen financiële onregelmatigheden zijn aangetroffen en dat de meeste doelstellingen van het project zijn bereikt (bevordering van woningbouwprojecten, aanmoediging van een evenwichtige aanpak om aan de economische en sociale behoeften tegemoet te komen, het scheppen van werkgelegenheid, het stimuleren van interne economische en sociale behoeften, de ontwikkeling van bestuurlijke en financiële vaardigheden en administratie, en het aanmoedigen van opleidingen in de bouwsector). Een van de doelstellingen, namelijk om de bouwkosten zeer laag te houden, werd niet bereikt. In de accountantscontrole wordt vastgesteld dat er geen communautaire fondsen terugbetaald moesten worden.

(1999/C 207/189)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3875/98

van Philippe Monfils (ELDR) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betref: Onregelmatigheden bij het verlenen van een vergunning voor de bouw van een afvalverbrandingsinstallatie in Drogenbos (België)

Tijdens het vragenuur van de vergaderperiode van maart II 1998, heeft steller van onderhavige vraag de Commissie gevraagd (Mondelinge vraag H-0329/98) of het besluit van het Vlaamse Gewest om de verlening door de bestendige Deputatie van Vlaams-Brabant van een milieuvergunning voor de bouw van een afvalverbrandingsinstallatie in Drogenbos, te bekrachtigen, niet in strijd was met verscheidene Europese milieurichtlijnen. De Commissie heeft hierop geantwoord dat zij inderdaad een dergelijke klacht had ontvangen en dat zij, als het onderzoek mocht uitwijzen dat inbreuk wordt gemaakt op het Gemeenschaprecht, ertoe zou kunnen besluiten de inbreukprocedure in te leiden.

Omdat hij geen aanvullend bericht ontving, heeft schrijver dezes een nieuwe vraag tot de Commissie gericht (E-3326/98), met het verzoek of zij kon meedelen of de inbreuk was bevestigd en, zo ja, of een besluit was genomen om een inbreukprocedure in te leiden en welke de redenen waren voor dat besluit.

Aangezien nog steeds geen, negatief noch positief, antwoord werd ontvangen, verzoekt steller van onderhavige vraag de Commissie haar besluit met betrekking tot de inleiding van de inbreukprocedure bekend te maken.

Het besluit van de Commissie moet met spoed worden genomen aangezien het Vlaams Gewest een bouwvergunning voor de afvalverbrandingsinstallatie heeft verstrekt.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(11 februari 1999)

Als gevolg van het onderzoek naar de klachten betreffende de door het geachte parlementslid genoemde afvalverbrandingsinstallatie heeft de Commissie besloten een inbreukprocedure ten aanzien van België in te leiden wegens een vermeende inbreuk op Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, en zulks krachtens artikel 169 van het EG-Verdrag ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985.

(1999/C 207/190)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3877/98
van Riccardo Garosci (PPE) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Verklaringen van EU-deskundigen op de EP/EC-Conferentie over voedselbeveiliging en BSE-crisis

Op de gezamenlijke Conferentie die het Parlement en de Commissie op 30 november jl. in Brussel hebben gehouden over voedselbeveiliging na de BSE-crisis, hebben verschillende sprekers, o.a. leden van de SSC en van SCAN uiting gegeven aan hun scepsis over die landen waar zich geen gevallen van BSE hebben voorgedaan. Volgens hen kan deze ziekte geen halt houden aan de grenzen of is er in deze landen niet veel gecontroleerd; daarom zijn er maar een paar gevallen bekend geworden. Dit zijn zeer ernstige beschuldigingen, wanneer men bedenkt dat op de hele Conferentie gesproken is van „transparantie” en informatie.

In bijlage 6 van het tweede kwartaalverslag van de Commissie van onderzoek naar de BSE wordt op pagina 64 gesteld dat zich slechts in drie landen heel weinig gevallen van BSE hebben voorgedaan: Denemarken (1 geval), Luxemburg (1 geval) en Italië (2 gevallen). De vraag luidt nu of deze deskundigen in details kunnen treden over de naar voren gebrachte verdachtmakingen. Door de positie die zij innemen, is het ontoelaatbaar dat zij zich zo vaag en beschuldigend uitlaten.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(28 januari 1999)

Tijdens de gezamenlijke conferentie Parlement-Commissie van 30 november 1998 en 1 december 1998, waarvan het volledig verslag reeds beschikbaar is op de website van de Commissie, hebben de aanwezige wetenschappelijke deskundigen hun analyses gegeven over de situatie in de Gemeenschap inzake bovine spongiforme encefalopathie (BSE) en de evolutie daarvan bekendgemaakt. Zij hebben in volledige onafhankelijkheid en openheid gesproken. De Commissie kan dan ook niet in hun naam antwoorden op de vraag van het geachte parlementslid.

Overeenkomstig Beschikking 98/272/EG van de Commissie van 23 april 1998 inzake epizoötiëbewaking ten aanzien van overdraagbare spongiforme encefalopathieën en tot wijziging van Beschikking 94/474/EG ⁽¹⁾, zal echter in de loop van het voorjaar van 1999 een eerste balans worden opgemaakt inzake de bewaking van overdraagbare spongiforme encefalopathieën (TSE). Daarbij zal de Commissie in het bijzonder de door de lidstaten vastgestelde programma's bestuderen om zich ervan te vergewissen dat de in deze beschikking vastgelegde doelstellingen zijn bereikt.

⁽¹⁾ PB L 122 van 24.4.1998.

(1999/C 207/191)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3879/98
van Daniela Raschhofer (NI) aan de Commissie

(11 december 1998)

Betreft: Fraudezaak „World Vision Austria”

In Oostenrijk is onlangs een grote fraudezaak in verband met de hulporganisatie „World Vision Austria” aan het licht gebracht. Daarbij is naar verluidt 15 miljoen Oostenrijkse schilling aan giften verduisterd.

Aangezien bij deze zaak zowel een Oostenrijks EP-lid als EU-middelen zouden zijn betrokken, zou ik de Commissie het volgende willen vragen:

1. Welke officiële contacten en verbindingen bestaan er tussen de hulporganisatie „World Vision Austria” en de Europese Unie?
2. Zijn er hulpprojecten die „World Vision Austria” namens of in samenwerking met de Europese Unie uitvoert, en zo ja, welke?
3. Welk doel en welke doelgroep moesten met behulp van de geschonken middelen worden bereikt?

4. Hoeveel geld was er voor de projecten uitgetrokken?
5. Weet de Commissie of de middelen op de plaats van bestemming zijn aangekomen en of het doel van de hulpmaatregelen is bereikt?
6. Is geïnterveneerd om een EU-project voor Bosnië door de hulporganisatie „World Vision” te laten uitvoeren, en zo ja, door wie?
7. Met welke Oostenrijkse NGO's werkt de Europese Commissie samen bij de afwikkeling van hulpprojecten?
8. Welke bedragen aan EU-middelen komen daardoor ten goede aan hulpbehoevende personen?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(20 januari 1999)

De Commissie heeft zich belast met de door het geachte parlementslid bedoelde zaak. Zij beschikt voorsnog niet over gegevens waarmee zij de beweringen kan bevestigen of weerleggen.

De Commissie heeft voor de humanitaire hulp in de periode 1996-1998 drie contracten met World Vision Austria gesloten voor in totaal 1.022.000 ecu. Onderwerp van deze drie contracten was de verwezenlijking van projecten voor noodherstel in voormalig Joegoslavië voor de terugkeer van minderheden in het kanton Zenica-Doboj. De begunstigen van deze projecten waren 228 gezinnen wier huizen zijn hersteld, alsook de 150 leerlingen van de lagere school van Cobe. Deze drie projecten zijn op bevredigende wijze uitgevoerd en zijn voltooid.

De niet-gouvernementele organisaties (NGO's) in Oostenrijk waarmee de Commissie voor de humanitaire hulp samenwerkt, zijn Austrian Help Program, Care Oesterreich, Caritas Austria, Oesterreichisches Hilfswerk International, Austrian Red Cross en SOS Kinderdorf.

Het door de begrotingsautoriteit toegekende budget voor humanitaire hulp is opgenomen in hoofdstuk B7-21 van de begroting, en belooft in 1998, na verhoging, 475 miljoen ecu.

(1999/C 207/192)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3883/98

van Michl Ebner (PPE) aan de Raad

(4 januari 1999)

Betreft: Europese burgerdienst

De burgerdienst is erkend in de meeste lidstaten van de Unie, maar in enkele andere (bijvoorbeeld Griekenland) is dat niet het geval. Personen die om religieuze of filosofische redenen hun militaire dienstplicht weigeren te vervullen, worden daar dus vervolgd.

Het Europees Parlement heeft reeds op 22 september 1995 een resolutie goedgekeurd over de oprichting van een Europese burgerdienst (B4-1127/95) ⁽¹⁾, waarin het de Commissie verzoekt een voorstel in te dienen over de instelling van een Europese burgerdienst.

Is de Raad voornemens:

- in het kader van de harmonisatie van de rechtsstelsels in de Europese Unie ook op dit gebied een aanvang te maken met een aanpassing van de wetgeving in de lidstaten?
- in het kader van de mobiliteit van de burgers binnen de Unie een regeling te treffen voor een feitelijke Europese burgerdienst, m.a.w. de mogelijkheid de vervangende dienst in een andere lidstaat van de Unie te vervullen dan het eigen land?

⁽¹⁾ PB C 269 van 16.10.1995, blz. 232.

Antwoord*(9 maart 1999)*

Wat betreft het voorstel van het geachte parlementslid om een regeling op te stellen voor een Europese burgerdienst, zij er op gewezen dat de Verdragen de Europese Unie niet de bevoegdheid geven de rechtsstelsels van de lidstaten op dit gebied te harmoniseren.

(1999/C 207/193)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3889/98
van Graham Watson (ELDR) aan de Commissie***(4 januari 1999)*

Betreft: Bronnenboek van de EU inzake tropische bosbouw

In november 1998 deed de Commissie alle leden van het Europees Parlement een exemplaar toekomen van een bronnenboek van 400 bladzijden inzake communautaire steun aan de tropische bosbouw, gedrukt op kunstdrukpapier van A4-formaat.

Kan de Commissie bevestigen dat voor het bronnenboek van de EU inzake tropische bosbouw gerecycled papier is gebruikt?

Weet de Commissie hoeveel bomen er zijn gebruikt om de gehele oplage van deze publicatie te produceren?

Antwoord van de heer Pinheiro Namens de Commissie*(21 januari 1999)*

Het „Bronnenboek van de EU inzake tropische bosbouw”, een gezamenlijke publicatie van de Commissie en het Overseas Development Institute, werd volledig vervaardigd uit „sylvan coat”, een gerecycleerde papier-soort.

Het is niet mogelijk te berekenen hoeveel bomen werden gebruikt omdat voor gerecycleerd papier gebruik wordt gemaakt van pulp en wel zodanig dat dit moeilijk kan worden gemeten.

(1999/C 207/194)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3890/98
van Odile Leperre-Verrier (ARE) aan de Commissie***(4 januari 1999)*

Betreft: Actieprogramma voor de jeugd in het Middellandse-Zeegebied

In antwoord op een schriftelijke vraag d.d. april 1998 (E-1253/98 ⁽¹⁾) had de Commissie verklaard dat er in het kader van de conferentie van Barcelona „een Euromediterraan jongerenuitwisselingsprogramma [moet] worden ingesteld” en dat „binnenkort specifieke initiatieven op het gebied van de jeugd zullen worden voorgelegd”.

Kan de Commissie preciseren welke acties zij heeft gelanceerd, aangezien zij immers had aangekondigd dat „een dergelijke activiteit [...] in 1998 van start zou kunnen gaan”?

⁽¹⁾ PB C 386 van 11.12.1998, blz. 100.

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie*(8 februari 1999)*

De Commissie heeft op 27 oktober 1998 haar goedkeuring gehecht aan de instelling van het Europees-mediterrane actieprogramma voor de jeugd. Dit programma, waarvoor over een periode van twee jaar 6 miljoen euro aan Meda-fondsen wordt uitgetrokken, richt zich op de bevordering van de uitwisseling van jongeren, hun sociale integratie en intrede in het arbeidsproces, maar ook op de bevordering van de democratisering van de burgermaatschappij in de mediterrane partnerlanden. In het kader van het programma worden verder de rol van jongeren als burgers van lokale gemeenschappen en de actieve betrokkenheid van jongeren en jeugdverenigingen gestimuleerd door de inzetbaarheid van jongeren te verbeteren.

De samenwerking in het kader van dit programma concentreert zich op twee hoofdpunten: multilaterale uitwisseling van jongeren en bepaalde activiteiten op het gebied van het vrijwilligerswerk. Verder zijn stimulerings-, start- en begeleidende maatregelen gepland om de kwaliteit van de uitwisselingen en de participatie van jongeren te verbeteren (cursussen van korte duur, voorlichting van jongeren, studiereizen, steun voor de oprichting van nationale jeugdcommissies, samenwerking op het gebied van jongerenonderzoek).

De tenuitvoerlegging van het programma is gebaseerd op de in het kader van het communautaire programma Jeugd voor Europa verworven ervaring en geschiedt in samenwerking met de bureaus voor technische bijstand van het programma Socrates. In elk van de twaalf partnerlanden wordt een programmadirecteur benoemd die verantwoordelijk is voor promotie en leiding van het programma in nauwe samenwerking met de coördinerende Europese instanties, met name het netwerk van Jeugd voor Europa-bureaus in de lidstaten.

Het programma is op 25 november 1998 voorgelegd aan het Europees-mediterrane comité van Barcelona en door alle 27 Europees-mediterrane partnerlanden goedgekeurd. Begin 1999 start de operationele fase van het programma. Sinds 1995 zijn in het kader van Jeugd voor Europa voor in totaal ongeveer 1 miljoen euro projecten gesteund waaraan is deelgenomen door jongeren uit de Gemeenschap en de Europees-mediterrane partnerlanden. Ook zijn vanaf 1996 talloze jongeren actief geweest als vrijwilliger in het kader van het Europese initiatief voor vrijwilligerswerk.

(1999/C 207/195)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3893/98
van Arlindo Cunha (PPE) aan de Commissie

(11 december 1998)

Betreft: Quota tomaten

De Commissie zal in 1999 uitgaande van door de lidstaten verstrekte gegevens de quota voor tomaten nieuw verdelen. Welke stappen denkt zij in dit verband te ondernemen, aangezien een deel van deze gegevens kennelijk niet op waarheid berust?

Welke stappen denkt de Commissie te ondernemen mocht ná deze herverdeling blijken dat de gegevens niet op waarheid berusten?

Welke compensatie zouden de producenten ontvangen voor schade als gevolg van een dergelijke beslissing, met name wat de vastlegging van de quota betreft?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(13 januari 1999)

Met betrekking tot de vraag of bepaalde gegevens die als basis dienen voor de berekening van de verdeling van de quota over de lidstaten voor het landbouwseizoen 1999/2000 op waarheid berusten — iets wat door het geachte parlementslid in twijfel wordt getrokken — is de Commissie er alleen van op de hoogte dat er gerechtelijke onderzoeken worden ingesteld in een van de lidstaten.

De Commissie zal deze quota berekenen aan de hand van de officiële gegevens van de lidstaten, waaraan zij zich moet houden zolang die gegevens niet worden aangevochten met nauwkeurige, onbetwistbare (inzonderheid gerechtelijke) constatering.

Mocht het geachte parlementslid over dergelijke inlichtingen beschikken, dan gelieve hij deze ter beschikking van de Commissie te stellen.

(1999/C 207/196)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3899/98
van Patricia McKenna (V) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Deelname van commissaris Emma Bonino aan de Bilderbergconferentie 1998

Kan de Commissie met betrekking tot de Bilderbergconferentie die van 14 tot 17 mei 1998 in Turnberry, Schotland, werd gehouden en die werd bijgewoond door commissaris Bonino, de volgende vragen beantwoorden:

1. Hoeveel heeft de reis in totaal gekost, waarvoor zijn de kosten gemaakt, zijn deze kosten destijds vergoed en zo nee, wie heeft de reis dan betaald?

2. Mogen de kosten voor de riante accommodatie, die Bilderberg normaal gesproken voor zijn rekening neemt, door de commissaris worden gedeclareerd?
3. Heeft de commissaris voor de duur van de reis de gespecificeerde dagvergoeding ontvangen?
4. Heeft de commissaris vrij genomen voor de reis?

(1999/C 207/197)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3900/98
van Patricia McKenna (V) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Deelname van commissaris Hans van den Broek aan de Bilderbergconferentie 1995

Kan de Commissie met betrekking tot de Bilderbergconferentie die van 8 tot 11 juni 1995 in Bürgenstock werd gehouden en die werd bijgewoond door commissaris van den Broek, de volgende vragen beantwoorden:

1. Hoeveel heeft de reis in totaal gekost, waarvoor zijn de kosten gemaakt, zijn deze kosten destijds vergoed en zo nee, wie heeft de reis dan betaald?
2. Mogen de kosten voor de riante accommodatie, die Bilderberg normaal gesproken voor zijn rekening neemt, door de commissaris worden gedeclareerd?
3. Heeft de commissaris voor de duur van de reis de gespecificeerde dagvergoeding ontvangen?
4. Heeft de commissaris vrij genomen voor de reis?

(1999/C 207/198)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3901/98
van Patricia McKenna (V) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Deelname van commissaris Leon Brittan aan de Bilderbergconferentie 1998

Kan de Commissie met betrekking tot de Bilderbergconferentie die van 14 tot 17 mei 1998 in Turnberry, Schotland, werd gehouden en die werd bijgewoond door commissaris Leon Brittan, de volgende vragen beantwoorden:

1. Hoeveel heeft de reis in totaal gekost, waarvoor zijn de kosten gemaakt, zijn deze kosten destijds vergoed en zo nee, wie heeft de reis dan betaald?
2. Mogen de kosten voor de riante accommodatie, die Bilderberg normaal gesproken voor zijn rekening neemt, door de commissaris worden gedeclareerd?
3. Heeft de commissaris voor de duur van de reis de gespecificeerde dagvergoeding ontvangen?
4. Heeft de commissaris vrij genomen voor de reis?

(1999/C 207/199)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3902/98
van Patricia McKenna (V) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Deelname van commissaris Ritt Bjerregaard aan de Bilderbergconferentie 1995

Kan de Commissie met betrekking tot de Bilderbergconferentie die van 8 tot 11 juni 1995 in Bürgenstock werd gehouden en die werd bijgewoond door commissaris Bjerregaard, de volgende vragen beantwoorden:

1. Hoeveel heeft de reis in totaal gekost, waarvoor zijn de kosten gemaakt, zijn deze kosten destijds vergoed en zo nee, wie heeft de reis dan betaald?
2. Mogen de kosten voor de riante accommodatie, die Bilderberg normaal gesproken voor zijn rekening neemt, door de commissaris worden gedeclareerd?
3. Heeft de commissaris voor de duur van de reis de gespecificeerde dagvergoeding ontvangen?
4. Heeft de commissaris vrij genomen voor de reis?

(1999/C 207/200)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3903/98
van Patricia McKenna (V) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Deelname van commissaris Mario Monti aan de Bilderbergconferentie

Kan de Commissie met betrekking tot de Bilderbergconferentie die van 30 mei tot 2 juni 1996 in Toronto werd gehouden en die werd bijgewoond door commissaris Monti, de volgende vragen beantwoorden:

1. Hoeveel heeft de reis in totaal gekost, waarvoor zijn de kosten gemaakt, zijn deze kosten destijds vergoed en zo nee, wie heeft de reis dan betaald?
2. Mogen de kosten voor de riante accommodatie, die Bilderberg normaal gesproken voor zijn rekening neemt, door de commissaris worden gedeclareerd?
3. Heeft de commissaris voor de duur van de reis de gespecificeerde dagvergoeding ontvangen?
4. Heeft de commissaris vrij genomen voor de reis?

Is de Commissie van oordeel dat commissaris Monti melding had moeten maken van het feit dat hij deel uitmaakt van de Bilderberg Stuurgroep, en zo nee, waarom niet?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Santer namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-3899/98, E-3900/98, E-3901/98, E-3902/98 en E-3903/98

(5 februari 1999)

De reis- en verblijfkosten werden betaald overeenkomstig de geldende bepalingen.

Aangezien het gaat om de deelneming van de heer Monti aan de stuurgroep van de Bilderbergconferentie verwijst de Commissie naar het antwoord dat tijdens het vragenuur van de vergadering van november II 1998 van het Parlement ⁽¹⁾ werd gegeven op mondelinge vraag H-933/98 van het geachte parlementslid.

⁽¹⁾ Handelingen van het Parlement (november II 1998).

(1999/C 207/201)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3911/98
van Jean-Claude Pasty (UPE) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Tarief- en statistieknamenclatuur en gemeenschappelijk douanetarief

Verordening (EG) 2261/98 ⁽¹⁾ van de Commissie van 26 oktober 1998 wijzigt bijlage I van Verordening (EEG) 2658/87 ⁽²⁾ van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknamenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief. De truffel wordt er op verschillende plaatsen vermeld onder code NC 0709 52 00 „Truffel” met de vermelding van de verschuldigde rechten, en onder code NC 0712 30 00, die „Paddestoelen en truffels” omvat.

De nomenclatuur, die weliswaar zeer verdienstelijk is, is ten aanzien van de truffels helaas onvoldoende nauwkeurig. Onder dezelfde naam kunnen een tiental soorten schuilgaan in zeer verschillende kwaliteiten (en prijzen), zoals de tuber melanosporum, tuber magnatum, tuber aestivum, tuber uncinatum...om slechts de meest verhandelde soorten te noemen.

Acht de Commissie het derhalve niet noodzakelijk, voor een deugdelijk statistisch overzicht van de verschillende kwaliteiten die in de handel zijn, met het oog op de aanpassing van de tarieven en tenslotte vanuit het oogpunt van consumentenbescherming, dat de lijn „Truffels” nader uitgewerkt wordt en dat in ieder geval paddestoelen en truffels niet over één kam worden geschoren, zeker niet waar het quota betreft?

Zou in dit verband de Franse term „truffes fraîches” (verse truffels), die sinds twee jaar in gebruik is en die een nauwkeurige indeling omvat van de soorten die in de handel zijn, hiervoor niet als uitgangspunt kunnen dienen?

⁽¹⁾ PB L 292 van 30.10.1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(11 februari 1999)*

In de tarief- en statistieknamenclatuur zijn er thans drie tariefposten waarin truffels worden vermeld, namelijk 07 09 52 „verse” truffels, 07 12 30 paddestoelen en truffels (voorlopig verduurzaamd, doch niet geschikt voor consumptie in ongewijzigde staat) en 20 03 20 truffels (op andere wijze bereid of verduurzaamd dan in azijn of azijnzuur).

De codes 07 09 52 en 20 03 20 hebben betrekking op vrij geringe hoeveelheden, wat de handel betreft, en een betrekkelijk geringe waarde, onderscheidenlijk 270.000 en 140.000 euro voor 1997. Alleen bij code 07 12 30 (paddestoelen en truffels) gaat het om een waarde bij invoer van 66 miljoen euro. Hoewel paddestoelen en truffels statistisch niet kunnen worden onderscheiden en aangezien de productie van een „kostbaar” product als truffels niet hoog kan zijn, mag men toch aannemen dat het aandeel van truffels in het laatstgenoemde bedrag gering is.

Aangezien enerzijds de Commissie werkt aan de vereenvoudiging en modernisering van de tarief- en statistieknamenclatuur en anderzijds het steeds grotere aantal statistiekposten als gevolg heeft dat de administratieve lasten voor de bedrijven, en met name het midden- en kleinbedrijf (het MKB), zwaarder worden, lijkt een splitsing in postonderverdelingen, die voor truffels en voor paddestoelen een afzonderlijke indeling geeft, niet de aangewezen weg.

(1999/C 207/202)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3927/98
van Paul Lannoye (V) aan de Commissie***(4 januari 1999)*

Betreft: Autosnelweg A 41 Annecy-Genève

Eerder dit jaar schortte de Franse minister van Vervoer, Jean-Claude Gayssot, de werkzaamheden aan de bouw van de autosnelweg A 41 Annecy-Genève op om een correcte ondertekening van het contract met de bouwfirma mogelijk te maken. Er zijn echter redenen om aan te nemen dat voor dit project de Europese wetgeving inzake overheidsopdrachten (b.v. de richtlijnen 89/440 ⁽¹⁾ en 93/37 ⁽²⁾) in het geheel niet of althans niet correct is toegepast.

Ik zou derhalve willen vernemen,

1. of de Franse regering een bericht van aanbesteding voor de bouw van de autosnelweg A 41 heeft doen uitgaan, zoals vereist is ingevolge richtlijn 89/440/EEG, die vóór juli 1990 moest worden omgezet;
2. of er een briefwisseling heeft plaatsgevonden tussen de Commissie en de Franse regering over de A 41-autosnelweg en de keuze van de onderneming, Autoroute et Tunnel de Mont Blanc (ATMB), die reeds verantwoordelijk was voor de tunnel en de „witte autosnelweg” (A 40-autosnelweg);
3. of de Commissie van mening is dat de Franse regering de Europese wetgeving inzake overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken correct heeft toegepast?

⁽¹⁾ PB L 210 van 21.7.1989, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 199 van 9.8.1993, blz. 54.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(24 februari 1999)*

De Commissie bestudeert op het moment diepgaand de kwestie van de verenigbaarheid van de Franse regeling voor de gunning van werkzaamheden voor de bouw van de autosnelwegen met het communautaire recht inzake overheidsopdrachten, en bestudeert gelijktijdig de verenigbaarheid van de regelingen van de andere lidstaten die zich in een soortgelijke situatie bevinden.

In de afgelopen maanden heeft de Commissie hierover herhaaldelijk met de Franse overheid contact gehad. In het kader van deze discussies heeft de Franse overheid toegezegd een aantal informatie en uitleg te geven die noodzakelijk zijn gebleken voor de gerechtelijke behandeling van deze kwestie. De Commissie wacht erop dat zij over alle gegevens beschikt om een passend gevolg aan deze kwestie te kunnen geven.

(1999/C 207/203)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3934/98
van Carlos Robles Piquer (PPE) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Gebruik van kernenergie voor de ontzilting van zeewater in „droge” landen

De Internationale Organisatie voor Atoomenergie van de Verenigde Naties heeft op haar jongste conferentie gepleit voor het opzetten van een spoedprogramma voor de ontzilting van zeewater met behulp van kleine kernreactoren.

Op haar jongste algemene vergadering van september jl. heeft zij haar directeur gevraagd om hieraan prioriteit toe te kennen en hiertoe de internationale samenwerking te bevorderen.

Kan de Commissie mededelen welk standpunt de Europese Unie hierover inneemt, met name ten aanzien van de mogelijkheden van goedkope nucleaire ontzilting in Noord-Afrika (Maghreb- en Masjraklanden), op basis van een studie die hierover is verricht door de IAEA?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(3 februari 1999)

De Commissie volgt al jaren de werkzaamheden van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (AIEA) met betrekking tot de mogelijkheid van het gebruik van kleine kernreactoren bij de ontzilting van zeewater.

Zij is bovendien van mening dat bij het gebruik van kernenergie een grote mate van deskundigheid, ervaring en veiligheid vereist is. Zij eist verder keiharde non-proliferatiegaranties en het bestaan van sterke en onafhankelijke veiligheidsinstanties. Aan deze voorwaarden wordt in de door het geachte parlementslid genoemde regio op het ogenblik niet helemaal voldaan.

(1999/C 207/204)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3937/98
van Carlos Robles Piquer (PPE) aan de Raad

(4 januari 1999)

Betreft: Onmiddellijke vooruitzichten van het langetermijnproject op het gebied van kernfusie

Het besluit van het Amerikaanse Ministerie van Energie tot het terugroepen van zijn onderzoekers die werkzaam zijn in buitenlandse centra in het kader van het huidige ITER-project, brengt de overige partners, d.w.z. de EU, Japan en Rusland in een lastig parket.

Volgens recente berichten heeft Europa besloten om nog enkele jaren met het project door te gaan, maar dat er geen extra middelen meer voor worden vrijgemaakt.

Anderzijds speelt het verlies aan vertrouwen in de haalbaarheid op lange termijn van de optie tokamak (ITER) alternatieven als reactoren van het type stellarator in de kaart.

Kan de Raad mededelen welke plannen hij op dit terrein heeft en welke standpunten Japan en Rusland hierover hebben ingenomen? Kan de Raad voorts een standpunt bepalen over de begrotingslijn van de EU voor deze doelstelling gedurende de looptijd van het vijfde kaderprogramma? Tenslotte, kan, naar het oordeel van de Raad, de rechtsgrondslag voor deze begrotingslijn ongewijzigd blijven na het besluit van de Verenigde Staten?

Antwoord

(9 maart 1999)

1. Op 30 juni 1998 heeft de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie ingestemd met de verlenging van de ITER-EDA-overeenkomst ⁽¹⁾ met drie jaar (22 juli 1998 tot en met 21 juli 2001) ⁽²⁾. De verlenging met drie jaar is ook goedgekeurd door twee andere partners bij de Overeenkomst, namelijk Rusland (op 16 juni 1998) en Japan (op 14 juli 1998).

Op 22 september 1998 hebben de Verenigde Staten (de vierde ITER-partner) hun goedkeuring gehecht aan de verlenging van de Overeenkomst met slechts één jaar (van 22 juli 1998 tot en met 21 juli 1999), met dien verstande dat de Verenigde Staten zich tijdens die periode zullen beraden over eventuele verdere deelneming ⁽¹⁾.

2. Op 22 december 1998 heeft de Raad het vijfde kaderprogramma van Euratom voor activiteiten op het gebied van onderzoek en opleiding (1998-2002) aangenomen, met een financieel referentiebedrag van 1 260 miljoen ecu, waarvan 788 miljoen voor kernfusie (in het vierde kaderprogramma beliep het bedrag voor fusie 840 miljoen ecu).

De Raad bereikte voorts overeenstemming over de twee onderzoek- en opleidings-programma's; daarbij werd met name afgesproken dat het onderzoek inzake kernfusie alleen via werkzaamheden onder contract wordt uitgevoerd. Zoals voorheen, blijft de doelstelling van de kernactiviteit inzake fusie de ontwikkeling van de capaciteit om een experimentele reactor te kunnen bouwen (de „next step”), zonder vooruit te lopen op het besluit dat over de bouw van de reactor zal worden genomen. Hoewel magnetische opsluiting, met inbegrip van tokamak, sferische tokamak, stellarator en omgekeerde veldinsnoering, de voornaamste activiteiten zullen zijn, zullen de nationale activiteiten op het gebied van traagheidsopsluiting en alternatieve concepten in het kader van technologiebewaking worden gecoördineerd.

3. De Raad verwacht niet dat er tijdens de looptijd van het vijfde kaderprogramma verandering zal komen in de prioriteiten van het fusieprogramma. Toch zal het programma op gezette tijden worden getoetst. Mochten er zich met name in de deelneming van een van de ITER-partners wijzigingen voordoen, dan zal de Raad de situatie opnieuw bezien.

⁽¹⁾ Activiteiten in verband met het engineeringontwerp van de internationale thermonucleaire experimentele reactor.

⁽²⁾ PB L 335 van 10.12.1998, blz. 61.

⁽³⁾ PB L 335 van 10.12.1998, blz. 63.

(1999/C 207/205)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3939/98
van Carlos Robles Piquer (PPE) aan de Raad

(4 januari 1999)

Betreft: Beoordeling van de gevolgen van het eventueel stopzetten van het project van het internationale ruimtestation

Op 20 november 1998 werd vanuit Baikonur (Kazachstan) met succes het eerste onderdeel gelanceerd van het internationale ruimtestation, dat bedoeld is om de science-fiction van verscheidene tientallen jaren dagelijkse werkelijkheid te doen worden. Op 3 december is vanuit de Verenigde Staten de Zarya (Sunrise), vergezeld van een verbindingmodule „Unity”, gelanceerd vanuit de Verenigde Staten. Er is al aanmerkelijke vertraging opgetreden als gevolg van de economische moeilijkheden waarin Rusland verkeert, maar het ernstigste probleem is wel het feit dat er een nieuw tijdschema is opgesteld voor het lanceren van de servicemodule door Rusland, die nu is gepland voor juli 1999. Intussen neemt de kritiek toe. Zo wordt ernstige kritiek geuit in het blad „The Economist”, waarvan de redactie in de uitgave van 14 november de volgende mening ventileert: „With Russia's contribution to the project fast dwindling to nothing, the station is now losing even symbolic value. Since it has never had much scientific value... should it be going ahead at all? The answer is no.” Over de gevolgen van het stopzetten van het project wordt met geen woord gerept.

Een en ander laat duidelijk zien dat de internationale samenwerking op verschillende belangrijke wetenschappelijke terreinen, zoals ruimtevaart, kernfusie, enz., op steeds meer moeilijkheden stuit, moeilijkheden die op hun beurt weer voortvloeien uit economische problemen en strategische koerswijzigingen. Kan de Raad inlichtingen verstrekken over de positie van Europa voor zover het Europees Ruimteagentschap en zijn lidstaten bij deze kwestie zijn betrokken?

Antwoord

(15 maart 1999)

De Raad is niet bevoegd om antwoord te geven op deze vraag, die een zaak lijkt voor het Europees Ruimteagentschap (waarvan bovendien niet alle lidstaten lid zijn).

Gememoreerd zij dat de communautaire OTO-activiteiten op het gebied van de ruimte beperkt zijn tot de coördinatie van activiteiten op de toepassingsgebieden (telecommunicatie, scheepvaart en observatie van de aarde) die van ruimtetechnologieën en -systemen profiteren, terwijl tegelijkertijd de synergie met de activiteiten van het ESA wordt gewaarborgd.

Het vijfde kaderprogramma voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002) omvat geen „ruimte“-activiteit als zodanig.

(1999/C 207/206)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3948/98
van Johanna Maij-Weggen (PPE) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Aanbestedingscontracten van DG VIII

In het kader van de ontwikkelingshulp worden door de Commissie aanbestedingscontracten gesloten met derden. Kan de Commissie aangeven wat de voorwaarden, met name de oorsprongseisen, zijn voor de levering van goederen zoals landbouwwerktuigen aan ontwikkelingslanden? En gelden deze voorwaarden van oorsprong ook voor de onderdelen? Mag verder ook gebruik gemaakt worden van ondernemingen die in ontwikkelingslanden, inclusief het begunstigde land, gevestigd zijn?

Kan de Commissie uitleggen waarom de voorwaarde wordt gesteld dat de goederen enkel hun oorsprong kunnen vinden binnen de Gemeenschap? Vindt de Commissie niet dat ontwikkelingslanden erbij gebaat zouden zijn als goederen en/of onderdelen daarvan ook uit ontwikkelingslanden afkomstig zouden mogen zijn?

Worden bij andere programma's, zoals PHARE of TACIS, dezelfde voorwaarden gesteld?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie

(11 februari 1999)

Met betrekking tot de externe hulp uit het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) wordt in artikel 294, lid 1, onder b, van de Overeenkomst van Lomé bepaald dat „de leveringen van oorsprong uit de Gemeenschap en/of de ACS-Staten moeten zijn, overeenkomstig de bepalingen van bijlage LIV“; deze bepaling is overgenomen in artikel 4, onder 1, bij b, van de Algemene voorschriften voor door het EOF gefinancierde overeenkomsten voor werken, leveringen en diensten. Met betrekking tot de door Phare en Tacis gefinancierde overeenkomsten is in de standaardtekst van de instructies aan inschrijvers een analoge clausule opgenomen. In beide gevallen komen producten van oorsprong uit de begunstigde landen zonder onderscheid en op gelijke voet met de producten uit de Gemeenschap in aanmerking.

Bovendien kunnen, in naar behoren gemotiveerde gevallen, bedrijven uit andere, niet tot de ACS-Staten behorende ontwikkelingslanden of uit andere geassocieerde landen worden toegelaten (artikel 296 van de Overeenkomst van Lomé; de artikelen 4 en 6 van de Algemene voorschriften voor het EOF). Soortgelijke uitzonderingen kunnen worden toegekend voor Phare en Tacis, overeenkomstig artikel 114, lid 2, van het Financieel Reglement van toepassing op de begroting der Gemeenschappen ⁽¹⁾

⁽¹⁾ PB L 356 van 31.12.1977.

(1999/C 207/207)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3949/98
van Johanna Maij-Weggen (PPE) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: BTW-tarieven voor dierenartsen

Kan de Commissie meedelen onder welk BTW-tarief de diensten van dierenartsen in elk van de EU-lidstaten vallen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(12 februari 1999)*

BTW-tarieven welke per 1 januari van toepassing zijn op de diensten van dierenartsen

Tarieven in %	B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	AT	P	FI	SE	UK
Algemene gevallen	21	25	16	18	16	20,6	12,5	20	12	17,5	20	17	22	25	17,5
Bijzondere gevallen					7	5,5						12			

*(1999/C 207/208)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3952/98****van Nuala Ahern (V) aan de Raad***(4 januari 1999)*

Betreft: Plannen van de Duitse regering voor het stopzetten van nucleaire opwerking

Welke coördinerende maatregelen heeft het Voorzitterschap in de Trojka genomen ter bevordering van de plannen van de Duitse regering voor het stopzetten van nucleaire opwerking en de invoering van alternatieven voor een „veilige opslag” van bestraalde splijtstof en ander radioactief afval?

Antwoord*(15 maart 1999)*

De plannen van de Duitse regering waarnaar de Geachte Afgevaardigde verwijst, vallen onder de bevoegdheid van de betrokken lidstaat.

Tot op heden heeft de Raad geen Commissievoorstel ontvangen betreffende het beheer van radioactieve afvalstoffen, waarvan de in deze vraag genoemde aspecten deel uitmaken.

*(1999/C 207/209)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3957/98****van Marjo Matikainen-Kallström (PPE) aan de Commissie***(4 januari 1999)*

Betreft: De aankomst van voedselhulp in Rusland

De Europese Unie heeft toegezegd voedselhulp te verlenen aan Rusland ter waarde van 2,4 miljard FIM in de vorm van graan, rijst, vlees en melkpoeder. Het is echter moeilijk om ervoor te zorgen dat de voedselhulp ook daadwerkelijk ter plaatse aankomt, omdat de controle in Rusland lastig te verwezenlijken is.

Welke maatregelen gaat de Commissie in samenwerking met de Russische autoriteiten nemen om te kunnen waarborgen dat de voedselhulp ter plaatse aankomt?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(27 januari 1999)*

Er is een aantal maatregelen genomen met betrekking tot de controle op de distributie van de voedselhulp in de Russische Federatie.

De lijst van zowel de streken en gebieden die voor het programma in aanmerking zullen komen als de producten die per gebied worden gegeven, is opgenomen in een bijlage bij het „memorandum of understanding” tussen de Gemeenschap en Rusland. Deze bijlage wordt een onderdeel van een officieel besluit van de regering van de Russische Federatie dat zal worden gepubliceerd. Bijgevolg zullen alle regionale bestuurders kunnen verifiëren dat ze de hoeveelheden ontvangen die hun zijn toegewezen.

De producten zullen in opeenvolgende fasen worden geleverd. De Russische regering zal maandelijks aan de Commissie rapporteren over de uitvoering van het programma. De rapporten zullen de nodige details over de uitvoering van het programma (per product en per gebied) bevatten en ook gegevens over de speciale rekening en het gebruik ervan.

De Rekenkamer van de Gemeenschap heeft het recht in de Russische Federatie audits uit te voeren met betrekking tot het voedselhulpprogramma. Overeenkomstig artikel 1 (4) van Verordening (EC) 2802/98 van de Raad van 17 december 1998, zullen in het memorandum bepalingen worden opgenomen over op Russisch grondgebied uit te voeren toezicht, auditing, controle en evaluatie, in het bijzonder door de Rekenkamer of door de Commissie voor dit doel gemachtigde externe organisaties. De Commissie zal een beroep doen op externe technische assistentie voor toezicht en controle op en auditing en evaluatie van het goede verloop van de operatie.

Indien de Commissie informatie ontvangt waaruit blijkt dat moet worden getwijfeld aan de goede uitvoering van het voedselhulpprogramma, dan kan ze de operatie schorsen.

(1999/C 207/210)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3958/98

van Marjo Matikainen-Kallström (PPE) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Piraterij van producten

Volgens een onderzoek van de Economische Commissie voor Europa (ECE) is er in Midden- en Oost-Europa in navolging van Azië een nieuwe en sterke markt ontstaan voor ongeoorloofd nagemaakte producten. Deze producten komen ook op de interne markt van de EU terecht. Piraterij van producten is een van de belangrijkste belemmeringen voor de groei van de investeringen vanuit de EU in Oost-Europa, omdat ondernemingen inzien dat ze in de betreffende landen onvoldoende rechtsbescherming genieten.

Op welke wijze gaat de Commissie haar acties tegen de fabricage en verspreiding van nagemaakte producten in Oost-Europa intensiveren? Welke stappen gaat de Commissie nemen om de samenwerking op dit gebied met de autoriteiten in de Oost-Europese landen te versterken?

Antwoord van de heer van den Broek Namens de Commissie

(8 februari 1999)

Het ontbreken van een toereikende en doelmatige bescherming en toezicht op de naleving van de intellectuele eigendomsrechten in landen in Midden- en Oost-Europa (LMOE) baart de Commissie zorgen. De Commissie is het met het geachte parlementslid eens dat piraterij en namaakactiviteiten belangrijke belemmeringen vormen voor buitenlandse investeringen.

In het kader van de Europa-Overeenkomsten hebben de LMOE zich ertoe verbonden de intellectuele eigendomsrechten dezelfde bescherming te bieden als in de Gemeenschap. Het zijn in de eerste plaats de landen zelf die verantwoordelijk zijn voor het bestrijden van de productie van namaakartikelen, maar de Commissie volgt de ontwikkeling van de bescherming van de intellectuele eigendomsrechten in Midden- en Oost-Europa op de voet. Over het algemeen is de samenwerking tussen de autoriteiten van de LMOE en de Commissie goed. In alle landen werd vooruitgang geboekt, met name in Polen, Bulgarije en de Tsjechische Republiek waar onlangs nieuwe wetgeving of praktische maatregelen binnen de politiemacht, de douanautoriteiten en het gerechtelijk apparaat werden ingevoerd. De Commissie heeft in haar contacten met de LMOE regelmatig de kwestie van namaakproductie en piraterij naar voren gebracht en zal hiermee blijven doorgaan. Sedert 1992 heeft de Commissie bovendien technische bijstand verleend aan de nationale autoriteiten in het kader van het Phare-programma, met name via het meerlandenprogramma met betrekking tot intellectuele en industriële eigendom. Juridische ondersteuning en opleiding van openbare aanklagers, rechters, douane- en politieambtenaren vormen hierbij een belangrijk onderdeel.

(1999/C 207/211)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3960/98
van Jyrki Otila (PPE) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Verslechtering van de volksgezondheid in Rusland

De gezondheidstoestand van de burgers in Rusland is in de jaren '90 aanzienlijk achteruitgegaan. Tegelijkertijd is de levensverwachting in Rusland de afgelopen 10 jaar flink gedaald. De levensverwachting is voor Russische burgers tegenwoordig 10 jaar lager dan het gemiddelde in de EU en komt overeen met de levensverwachting in de armste ontwikkelingslanden in Azië.

Dit is een gevolg van de ineenstorting van het politieke en sociale stelsel in Rusland. Zorgwekkend is het feit dat besmettelijke ziekten, waarvan werd aangenomen dat ze in Europa waren uitgeroeid, opnieuw de kop opsteken. Voorbeelden zijn onder andere tuberculose en bepaalde geslachtsziekten. De ontwikkeling van de gezondheidszorg in Rusland maakt deel uit van een totale wederopbouw van de maatschappij.

Welke maatregelen gaat de Commissie nemen ter verbetering van de schrikbarende toestand van de volksgezondheid in Rusland?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie

(1 februari 1999)

In het Indicatieve Tacis-Programma 1996-1999 ⁽¹⁾ voor Rusland wordt steun aan de gezondheidszorg als prioriteit opgegeven. Tacis legt momenteel verscheidene belangrijke projecten in welbepaalde regio's ten uitvoer met het ministerie van Gezondheid; deze worden uitgevoerd ter verbetering van het beheer van de stelsels van gezondheidszorg (twee projecten ten belope van 7,5 miljoen euro) en ter verbetering van de preventieve gezondheidszorg (4 miljoen euro). Bijzondere aandacht gaat daarbij naar de Republiek Karelië, waar één project is toegespitst op de hervorming van de stelsels voor gezondheidszorg en sociale zorg (2,6 miljoen euro). Tacis zal voor 1999 een project voor de hervorming van de financiering van het stelsel van gezondheidszorg ten uitvoer leggen (2,5 miljoen euro).

Bovendien heeft de Commissie van 1993 tot en met 1997 humanitaire acties ten uitvoer gelegd, waarbij eveneens is voorzien in de medische behoeften van de Russische bevolking. Uit hoofde van de begroting 1998 is 1,2 miljoen euro toegekend, terwijl de Commissie na de financiële crisis van augustus 1998 en de daaropvolgende verslechtering van de toestand van de openbare gezondheidszorg nogmaals maatregelen heeft getroffen om te voorzien in de meest dringende behoeften: een bijzondere toewijzing van 5,4 miljoen euro voor Rusland werd goedgekeurd in december 1998 teneinde de problemen van tuberculose aan te pakken (en vooral de vormen daarvan die weerstand tegen vele soorten geneesmiddelen hebben opgebouwd) terwijl er maatregelen zijn getroffen om noodhulp te verlenen aan vluchtelingen en mensen die binnen het grondgebied van de Nieuwe Onafhankelijke Staten ontheemd zijn geraakt.

⁽¹⁾ SEC(96) 1510.

(1999/C 207/212)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3978/98
van Klaus Lukas (NI) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Commissiedienst „common services”

De Commissie heeft de dienst „common services” ingesteld om de afwikkeling van verschillende EU-programma's doeltreffender te laten verlopen.

Kan de Commissie in dit verband antwoord geven op de volgende vragen:

- Is inmiddels reeds ervaring opgedaan met de werkzaamheden van deze dienst?
- Hoe zien deze ervaringen eruit en welke consequenties zijn daaruit getrokken?
- Welke taken worden thans door deze dienst vervuld?
- Hoeveel en welke projecten worden thans door deze dienst behandeld?
- Hoeveel posten zijn voor deze dienst voorzien?

- Hoeveel posten zijn thans bezet?
- Wanneer zal deze dienst op volle sterkte zijn?
- Hoe worden deze posten bezet (bijv. intern, nieuwe ambtenaren, tijdelijke ambtenaren)?
- Aan welke voorwaarden moeten ambtenaren voldoen om in deze dienst te werken?
- Hoe hoog is de gemiddelde leeftijd van de ambtenaren van deze dienst?
- Hoe hoog is de gemiddelde anciënniteit van deze ambtenaren?
- Hoeveel projecten behandelt een ambtenaar van deze dienst thans gemiddeld?
- Hoeveel tijd heeft hij gemiddeld nodig voor de behandeling van een project?
- Hoeveel geld wordt er dan uitbetaald (minimum-maximum-gemiddeld bedrag)?
- Hoe vaak kunnen de ter zake bevoegde ambtenaren ter plaatse controles verrichten?
- Worden de Commissie-ambtenaren door derden (delegatie van de Commissie, Rekenkamer, nationale instanties) gesteund?
- Naar verluidt zijn bij deze instantie Oostenrijkers duidelijk ondervertegenwoordigd. Is deze informatie correct?
- Zo ja, waarom zijn Oostenrijkers in deze instantie duidelijk ondervertegenwoordigd en welke maatregelen zal de Commissie nemen om hieraan een eind te maken?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(16 februari 1999)

De Gemeenschappelijke Dienst Relex (GDR — SCR, Service Commun Relex) is op 1 juli 1998 operationeel geworden en heeft vereenvoudiging en rationalisering, en aldus het doeltreffender maken van de besteding van bijna 8.000 miljoen euro, als voornaamste taak.

Gedurende de eerste maanden omvatten de belangrijkste werkzaamheden de overdracht van personeel of van posten van de bij deze activiteiten betrokken directoraten-generaal (DG's), de overdracht van bepaalde activiteiten van de geografische directoraten-generaal naar de Gemeenschappelijke Dienst Relex, tezamen met de bijbehorende dossiers, zowel wat betreft het technisch als het financieel beheer, en het opstarten van het proces van harmonisatie, vereenvoudiging en rationalisering van procedures voor de gunning van contracten, terwijl tegelijkertijd de voortzetting van het beheer van contracten en de betaling van rekeningen werd gewaarborgd. De jaarlijkse werkbelasting van de GDR wordt momenteel geschat op 2000 aanbestedingen, 10.000 contracten en 50.000 financiële transacties.

Het aantal personeelsleden van de GDR is gebaseerd op het verslag van het inspectoraat-generaal (IGS) van de Commissie, dat de grondslag vormde voor het Besluit van de Commissie van 1 juli 1998. Dit besluit voorziet in 648 posten (met inbegrip van extern personeel) voor de GDR, plus de Directeur-generaal, 6 directeuren en de posten van rechtstreeks onder hen ressorterend personeel. Op dit ogenblik zijn 620 posten bezet en naar verwachting zullen binnen enkele maanden vrijwel alle posten bezet worden.

Op basis van de IGS-analyse werd 30 tot 35 % van het personeel van DG IA (Externe betrekkingen: Europa en de Nieuwe Onafhankelijke Staten, Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid en buitenlandse dienst), DG 1B (Buitenlandse betrekkingen: Zuidelijk Middellandse-Zeegebied, Midden- en Nabije Oosten, Latijns-Amerika, Zuid- en Zuid-Oost-Azië, Noord-Zuid-samenwerking) en DG VIII (Ontwikkeling) aangewezen voor overgang naar de GDR en vervolgens tussen juli en oktober 1998 getransfereerd. Tezamen met 9 personeelsleden van DG I en 35 van de voormalige Europese samenwerkingsassociatie (ESO) vormt dit het personeelsbestand van de GDR.

Voorzover de GDR vacante posten heeft ontvangen, werden deze in de tweede helft van 1998 gepubliceerd. Voor het bezetten van posten in de GDR worden dezelfde regels toegepast als voor alle andere DG's of diensten van de Commissie.

De gemiddelde leeftijd van de bij de GDR werkzame ambtenaren is 45 jaar en 5 maanden en de gemiddelde anciënniteit bij de Commissie is 12 jaar en 5 maanden.

De Gemeenschappelijke Dienst Relex is onderverdeeld in 6 directoraten. Drie directoraten hebben hoofdzakelijk geografische verantwoordelijkheden (Directoraat A = Projecten in Europa; Directoraat B = Projecten in het Zuidelijk Middellandse-Zeegebied, het Midden- en Nabije Oosten, Latijns-Amerika, Zuid- en Zuid-Oost-Azië; Directoraat C = ACP-projecten). Drie directoraten hebben functionele verantwoordelijkheden (Directoraat D = Budget en financiën; Directoraat E: Aanbestedingen, contractuele en juridische aangelegenheden; Directoraat F: Hulpbronnen, betrekkingen met de andere instellingen, evaluatie en voorlichting).

In 1998 bedroeg het gecombineerde resultaat van de activiteiten van de geografische DG's tot 30 juni en van de GDR sinds 1 juli 4.586 miljoen euro, verdeeld over ongeveer 80 begrotingslijnen en het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF). Er werden ongeveer 40.300 betalingen gedaan, uiteenlopend van 1 euro tot 50 miljoen euro, waarbij de gemiddelde betaling 114.000 euro bedroeg.

Wat controles ter plaatse betreft, is een afzonderlijke eenheid binnen de GDR verantwoordelijk voor controlebezoeken. Naar schatting zullen jaarlijks ongeveer 500 van dergelijke bezoeken worden afgelegd. De meeste van deze controles zullen worden verricht door accountants die op contractbasis zijn aangesteld maar voor de Commissie werken, behalve in gevoelige gevallen waar ambtenaren van de Commissie steeds de controle uitvoeren. In alle gevallen blijven de follow-up en de beslissingsaspecten van de controles de verantwoordelijkheid van de Commissie.

In de GDR zijn 11 Oostenrijkers plus een stagiair aangesteld. Andere Oostenrijkse kandidaten komen voor aanwerving in aanmerking.

(1999/C 207/213)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3989/98
van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Speelgoedmuseum

In bijna alle belangrijke Europese steden, zoals Wenen, Salzburg, Zürich, Boedapest, Nürnberg, Göppingen (vestiging van de firma Märklin), Londen en Parijs, bevindt zich een speelgoedmuseum. Het gaat bijna altijd om verzamelingen van de nationale speelgoedproductie, omdat Duitsland, Frankrijk en Engeland in de periode tussen de beide wereldoorlogen de voornaamste speelgoedproducenten waren. In Italië daarentegen, o.a. wegens de bescheidener financiële middelen van de markt, waren er minder speelgoedfabrieken en deze boden minder geavanceerde producten, die echter qua fantasie en variatie zeker beter geslaagd waren. Derhalve hebben de geringe verspreiding en het slechte materiaal bijgedragen tot het uitdunnen van de verzameling en de slechte conservatie van het Italiaanse speelgoed. Momenteel huisvest de Italiaanse culturele vereniging „La memoria giocosa” in het oude centrum van een dorp in de buurt van Rome een speelgoedmuseum met ongeveer 1.500 objecten uit de periode 1920-1960 die het eigendom van de vereniging zijn en afkomstig zijn uit Duitsland, Frankrijk, Engeland, Italië en de Verenigde Staten. Het is de bedoeling de daadwerkelijke capaciteit van dit museum uit te breiden tot een meer geschikte ruimte van 200 m².

Kan de Commissie, gezien het didactische belang van het speelgoedmuseum, de toeristische en promotie-activiteiten die zich in het gebied kunnen ontwikkelen, de noodzaak om dit culturele erfgoed te behouden en vooral het feit dat er in Italië geen ander soortgelijk museum bestaat, mededelen:

1. of er communautaire programma's en initiatieven zijn voor de ontwikkeling van het project van een speelgoedmuseum,
2. of het mogelijk is steun en financiële stimulansen te geven met behulp van bijdragen om aan dit initiatief bekendheid te geven?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(16 februari 1999)

1. Het communautaire initiatief dat het meest geschikt is voor de door de geachte afgevaardigde ter sprake gebrachte kwestie, is het programma Raphaël 1999 (!) waarvan de actie I gericht is op de instandhouding, bescherming en valorisatie van het roerend cultureel erfgoed van Europese samenwerking, door te ijveren voor de ontwikkeling en de algemene verbreiding van de beste werkwijzen, uitgaande van thema's en problematieken die verscheidene Europese landen gemeen hebben. Speelgoed past om de door de geachte afgevaardigde aangevoerde redenen ten volle in het kader van deze thema's.

2. De bijdrage van de Commissie kan worden verkregen door indiening, via een Europees samenwerkingsnet bestaande uit partners van ten minste drie lidstaten die in aanmerking komen voor steun uit hoofde van het programma Raphaël, van een project betreffende de bestudering van het gemeenschappelijke probleem, en de ontwikkeling van gemeenschappelijke methodologie voor vernieuwende maatregelen die op Europese schaal als voorbeeld en als casestudie kunnen dienen. De uiterste datum voor de indiening van projecten is 26 maart 1999.

(¹) PB C 342 van 10.11.1998.

(1999/C 207/214)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3990/98

van Frank Vanhecke (NI) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Deelname van Europese burgers aan de verkiezingen voor het Europees Parlement in lidstaten waarvan zij niet de nationaliteit bezitten

In antwoord op mijn schriftelijke vraag E-3595/96 (¹) aan de Commissie, werd mij door commissaris Monti gemeld dat de verzameling van de gevraagde gegevens (mijn schriftelijke vraag E-3314/95) (²) in de lidstaten nog steeds aan de gang was. Meer nog, de werkzaamheden werden uitgebreid om ook de gegevens over de eerste Europese Parlementsverkiezingen in Zweden, Oostenrijk en Finland op te nemen in het verslag aan het Parlement en de Raad.

Beschikt de Commissie inmiddels over de gevraagde cijfergegevens, opgesplitst per nationaliteit en per lidstaat?

Welke percentage van de betrokkenen hebben uiteindelijk van dit kiesrecht gebruik gemaakt?

Werd er reeds verslag uitgebracht aan het Parlement en de Raad? Zo ja, waar werd dit gepubliceerd?

(¹) PB C 217 van 17.7.1997, blz. 28.

(²) PB C 91 van 27.3.1996, blz. 58.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(5 februari 1999)

Alle bij de Commissie beschikbare gegevens zijn gepubliceerd in het verslag van de Commissie aan het adres van het Parlement en de Raad over de toepassing van Richtlijn 93/109/EG van 7 januari 1998 (¹).

(¹) COM(97) 731 def.

(1999/C 207/215)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3998/98

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(5 januari 1999)

Betreft: Financiering van kindergroepen door het Socrates-programma

Het netwerk DIECEC (Developing Intercultural Education through Cooperation between European Cities) houdt zich bezig met de opleidingsbehoeften van groepen kinderen van minderheden, en de activiteiten worden tot nu toe gefinancierd door het Socrates-programma.

Kan de Commissie meedelen of de financiering van genoemd netwerk door dit programma na de recente aanpassing van Socrates zal worden voortgezet?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(2 maart 1999)

In het kader van het Socrates-programma en overeenkomstig de procedures als bedoeld in de leidraad voor gegadigden, heeft de Commissie door transnationale partnerschappen ingediende projecten gesteund, waaraan plaatselijke en regionale autoriteiten die lid zijn van het DIECEC-netwerk (Developing intercultural education through cooperation between European cities) hebben deelgenomen. Voorts heeft de Commissie bijgedragen tot de ondersteuning en ontwikkeling van dit netwerk.

De Commissie wil de geachte afgevaardigde erop attenderen dat het gemeenschappelijk standpunt van de Raad (21 december 1998) betreffende de tweede fase van het Socrates-programma een specifieke actie omvat (Comenius, actie 3) ter ondersteuning van de Europese netwerken die werkzaam zijn op onderwijsgebied. Bijgevolg vergemakkelijken de procedures als bedoeld in het gemeenschappelijk standpunt de financiële ondersteuning van organisaties zoals het DIECEC-netwerk, aangezien zij de deelname van de plaatselijke en regionale autoriteiten stimuleren.

(1999/C 207/216)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4002/98

van Caroline Jackson (PPE) aan de Commissie

(5 januari 1999)

Betreft: De richtlijn inzake pakketreizen

Ondanks het bestaan van de richtlijn betreffende pakketreizen, 90/314/EEG ⁽¹⁾, nemen de klachten van consumenten over organisatoren van pakketreizen nog steeds toe. In het bijzonder toonde men zich bezorgd over hetgeen er gebeurt met afnemers van deze reizen indien hun reisorganisator insolvent wordt en over de heffing van toeslagen op gepubliceerde tarieven.

Is de Commissie ervan overtuigd dat de richtlijn de consumenten adequate bescherming biedt ingeval van insolventie van een reisorganisator, zodat de organisator en/of de detaillist die partij is bij de overeenkomst verplicht is om voldoende bescherming te bieden ingeval van insolventie en voor een snelle restitutie van alle door de consument betaalde gelden?

Waarom is de Commissie ermee akkoord gegaan dat het Verenigd Koninkrijk artikel 4 van de richtlijn betreffende de mogelijkheid om gepubliceerde tarieven te herzien, in een minder rigoureuze en minder nauwgezette vorm heeft omgezet dan is voorgeschreven in de huidige tekst van de richtlijn?

Is de Commissie bereid om met amendementen op de richtlijn te komen in het licht van deze en andere commentaren?

⁽¹⁾ PB L 158 van 23.6.1990, blz. 59.

(1999/C 207/217)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0082/99

van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie

(27 januari 1999)

Betreft: Richtlijn betreffende pakketreizen

Wil de Commissie haar steun geven aan de vraag naar een betere bescherming van de consument tegen pakketreisondernemingen die bankroet gaan, door voorstellen te doen voor de amendering van de richtlijn betreffende pakketreizen (om consumenten beter te informeren over het waarborgen van voorafbetalingen, de mogelijkheid te geven boekingen over te dragen als de vakantie niet door dreigt te gaan en de vakantiegangers de zekerheid te geven dat ze gerepatriëerd worden als de reisonderneming bankroet gaat)?

**Gecombineerd Antwoord
van mevrouw Bonino namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-4002/98 en E-0082/99**

(15 februari 1999)

De redactie van artikel 7 of Richtlijn 90/314/EEG, dat organisatoren en doorverkopers van pakketreizen verplicht „aan te tonen over voldoende garanties te beschikken om in geval van insolventie te zorgen voor terugbetaling van de reeds voldane bedragen en voor repatriëring van de consument”, laat een ruime interpretatiemarge.

De tenuitvoerlegging van deze bepaling is door de lidstaten zeer uiteenlopend aangepakt. De Commissie volgt de tenuitvoerlegging in alle lidstaten nauwkeurig. Momenteel lopen inbreukprocedures tegen Italië, waar het bij wet 111/95 voorziene reisgarantiefonds nog steeds niet is gevormd, en tegen Griekenland, waar maritieme passagiersvervoersondernemingen geheel zijn vrijgesteld van de verplichting om garanties te verschaffen in geval van insolventie.

Er zij echter op gewezen dat de Commissie alleen inbreukprocedures kan openen in gevallen waar duidelijk sprake is van tekortkomingen bij de omzetting en toepassing van artikel 7 van de richtlijn, bij voorbeeld wanneer deze helemaal niet ten uitvoer wordt gelegd (zoals in Italië) of wanneer de door organisatoren en doorverkopers te verschaffen garantie duidelijk onvoldoende is. Het is vrijwel onmogelijk te stellen dat een garantiesysteem onvoldoende is wanneer er in de praktijk geen tekortkomingen zijn gebleken.

In feite heeft de Commissie geen klachten van consumenten of consumentenorganisaties ontvangen, noch in het Verenigd Koninkrijk noch in enige andere lidstaat, die betrekking hadden op de ontoereikendheid van nationale maatregelen ter tenuitvoerlegging van artikel 7. Hieruit zou blijken dat zich in de praktijk tot dusverre geen ernstige problemen hebben voorgedaan.

Niettemin volgt de Commissie dit onderwerp van dichtbij. Recente ontwikkelingen, speciaal de arresten van het Hof van Justitie in de zaken Dillenkofer (C-178/94), VKI tegen Österreichische Kreditversicherung (C-364/96) en Ambry (C-410/96) geven aanleiding om te veronderstellen dat de door sommige lidstaten gekozen maatregelen ter tenuitvoerlegging van artikel 7 niet in overeenstemming zijn met de interpretatie van die bepaling door het Hof. De Commissie zal de lidstaten uitnodigen om begin 1999 dit onderwerp te bespreken en zal daarna, indien nodig, verdere stappen ondernemen.

Wat artikel 4, lid 4, van Richtlijn 90/314/EEG aangaande de herziening van gepubliceerde prijzen betreft, verzoekt de Commissie de geachte afgevaardigde de redenen mede te delen waarom zij meent dat deze bepaling in het Verenigd Koninkrijk niet correct ten uitvoer is gelegd.

(1999/C 207/218)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4011/98

van Vincenzo Viola (PPE) aan de Commissie

(22 december 1998)

Betreft: Procedure van artikel 93, lid 2 voor de verkoop van de Sicilcassa aan de Banco di Sicilia SpA

Kan de Commissie, overwegende dat zij naar aanleiding van de verkoop van de Sicilcassa aan de Banco di Sicilia SpA op 7 mei 1998 de procedure van artikel 93, lid 2 heeft geopend, mededelen of de Italiaanse regering de gevraagde inlichtingen heeft verstrekt en wanneer zij denkt haar definitieve oordeel uit te spreken over deze operatie tegen de achtergrond van de bescherming van de vrije concurrentie,

en met name nagaan of de steun van het Interbancaire Fonds voor de bescherming van de depots als onrechtmatig moet worden beschouwd, omdat de schuldvorderingen van de Sicilcassa beter worden afgelost dan verwacht (zie hiertoe het geval van de Banca Agricola Etnea), waaruit blijkt dat deze vorderingen kunstmatig zijn opgeblazen en met opzet erger werden voorgesteld dan zij waren om tot gedwongen liquidatie van de instelling en dus interventie van het Interbancaire Fonds en uiteindelijk verkoop aan de Banco di Sicilia SpA te komen, die beslist nooit betere zaken heeft gedaan, ook hier weer in strijd met de markt- en concurrentieregels?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(26 januari 1999)*

De geachte afgevaardigde heeft gevraagd of de door de Italiaanse regering aan de Commissie voorgelegde documentatie, naar aanleiding van de inleiding van de procedure uit hoofde van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag, volledig was. Hij heeft de Commissie eveneens verzocht na te gaan of de interventie van het „Fondo di Garanzia di Tutela dei Depositi” (garantiefonds van de depots) in de liquidatieprocedure van Sicilcassa staatssteunelementen bevat.

In dit verband zij er eerst op gewezen dat de Italiaanse regering de meeste door de Commissie gevraagde documenten heeft voorgelegd, met uitzondering van de documenten die pas kunnen worden opgesteld na de voltooiing van de momenteel lopende „due diligence” van de activa en passiva van Sicilcassa.

Voorts heeft de Commissie bij de inleiding van de lopende procedure ⁽¹⁾ de redenen uiteengezet volgens welke de interventie van het „Fondo di Garanzia di Tutela dei Depositi” geen staatssteunelementen bevat. In deze redenen wordt onder andere rekening gehouden met het rechtskarakter van het fonds, de samenstelling daarvan, alsmede de regels en modaliteiten van de besluitvorming van zijn organen voor zijn interventies. Uit het gevoerde onderzoek, dat in het besluit uitvoerig wordt toegelicht, blijkt dat het fonds een particulier organisme is en dat zijn besluiten onafhankelijk van de wil van de overheidsinstanties worden genomen.

⁽¹⁾ PB C 297 van 25.9.1998.

(1999/C 207/219)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4018/98
van David Hallam (PSE) aan de Commissie***(8 januari 1999)*

Betreft: Demonetiseren van munten en bankbiljetten en de invoering van de euro

Is het de Commissie bekend dat, bij de uitgifte van nieuwe munten en bankbiljetten, in landen als Duitsland, Oostenrijk, Zwitserland en de Verenigde Staten alle munten en bankbiljetten geldig blijven, terwijl in andere landen oude munten buiten omloop worden gesteld?

Is het de Commissie verder bekend dat het voor de Europese burger die door de Unie reist aanzienlijke kosten en ongemak met zich meebrengt wanneer munten of bankbiljetten die zij mee hebben teruggenomen naar hun eigen land, in het land dat zij hebben bezocht worden gedemonetiseerd?

De komst van de eenheidsmunt in elf lidstaten zal dit probleem voor het grootste deel van de EU op de lange termijn weliswaar verhelpen, maar denkt de Commissie stappen te ondernemen om ervoor te zorgen dat munten en bankbiljetten die door de euro zijn vervangen bij elke bank in elk EU-land voor een periode van bijvoorbeeld vijf jaar kunnen worden ingewisseld?

Buiten het eurogebied zal het ongemak van gedemonetiseerde munten blijven bestaan. Dit fundamentele vraagstuk vormt een belemmering van het vrije verkeer in de interne markt. Kan de Commissie de vier betrokken lidstaten (en de kandidaatlidstaten) dan ook voorstellen dat zij oude munten en bankbiljetten als wettig betaalmiddel handhaven, totdat deze allemaal uit de circulatie zijn genomen of een regeling treffen waarbij oude bankbiljetten en munten over een veel langere periode kunnen worden ingewisseld?

Antwoord van de heer de Silguy Namens de Commissie*(12 februari 1999)*

Door de invoering van de eurobankbiljetten en -munten zullen de door het geachte parlementslid vermelde problemen inzake het demonetiseren van vreemde munten en biljetten in de eurozone in de toekomst vanzelf worden opgeheven.

Wat de nationale bankbiljetten en munten die door de euro zullen worden vervangen betreft, mogen de lidstaten krachtens Verordening (EG) 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro ⁽¹⁾ zelf het tijdstip vaststellen waarop hun nationale munteenheden ophouden een wettig betaalmiddel te zijn, binnen de periode van maximaal zes maanden na het einde van de overgangperiode. De wetten en gebruiken van de deelnemende lidstaten zullen van toepassing zijn op de omwisseling door de respectieve uitgevers van bankbiljetten en muntstukken.

In de meeste lidstaten kunnen de nationale bankbiljetten worden omgewisseld bij de centrale bank die ze heeft uitgegeven, tijdens een onbepaalde of zeer lange periode (10 jaar) nadat zij hun status van wettig betaalmiddel hebben verloren. De uitgevende instanties voorzien gedurende een kortere periode in soortgelijke mogelijkheden voor munten. In het kader van de vaststelling van de scenario's voor de vervanging van de muntstukken in 2002, kunnen lidstaten er eventueel voor kiezen de overgangperiode voor de omwisseling te verlengen, gezien de buitengewone omstandigheden.

Bovendien wordt in artikel 52 van de statuten van de Europese centrale bank bepaald dat de nationale centrale banken gedurende de overgangperiode andere bankbiljetten uit de eurozone op tenminste één plaats kostenvrij moeten inwisselen. Op die manier krijgen de burgers uit de eurozone de mogelijkheid zich van hun bankbiljetten in vreemde valuta te ontdoen alvorens deze uit de omloop worden genomen.

In het bijzondere geval van de invoering van de euro vormt het demonetiseren van bankbiljetten en munten uit de eurozone een welbekend feit waarop men is voorbereid. De burger in de eurozone zal hiervan derhalve weinig moeilijkheden ondervinden en over voldoende tijd beschikken om zich te ontdoen van zijn nationale bankbiljetten en munten.

(¹) PB L 139 van 11.5.1998.

(1999/C 207/220)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4019/98

van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie

(8 januari 1999)

Betreft: Financiering van acties op het gebied van de mensenrechten

Het Europees Parlement heeft op 3 december 1998 een resolutie over het beheer en de financiering van de programma's voor mensenrechten en democratisering aangenomen.

De Raad van Europa — waarvan de rol, de ervaring en de kennis op het gebied van de mensenrechten opmerkelijk is — leidde op verzoek van de Commissie de door de NGO's ingediende acties, met inbegrip van de acties met een looptijd van een jaar. Zonder dat de Raad van Europa van te voren werd geraadpleegd hebben de besluiten van de Commissie alles weer op losse schroeven gezet.

Kan de Commissie nadere informatie verstrekken over:

1. de samenwerking die vroeger op dit terrein bestond tussen de Commissie en de Raad van Europa en de beoordeling van de resultaten van deze samenwerking;
2. de redenen voor eenzijdige wijziging van de procedures, zonder dat rekening werd gehouden met de doeltreffendheid van de samenwerking met de Raad van Europa;
3. de maatregelen die de Commissie onder strikte eerbiediging van de resolutie van het Parlement zal nemen met het oog op het herstel van de samenwerking met de Raad van Europa en de goede institutionele betrekkingen die overeenstemmen met de wederzijdse, maar convergerende belangen van de EU en de Raad van Europa in het kader van de bevordering en de bescherming van de mensenrechten en de democratie?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie

(17 februari 1999)

De Commissie kent een lange traditie van samenwerking met de Raad van Europa op het gebied van de mensenrechten en de democratisering. Sedert 1993 bestaan er ten behoeve van verschillende landen in Midden- en Oost-Europa gemeenschappelijke programma's van de Raad van Europa en de Commissie met betrekking tot de hervorming van het rechtsstelsel en de plaatselijke overheden alsmede het opzetten van mechanismen ter bescherming van de rechten van de mens. Deze programma's worden uitgevoerd in Albanië, Estland, Letland, Litouwen, Moldavië, Azerbeidzan, Armenië, Georgië, Oekraïne alsmede de Russische Federatie. Daarnaast zijn er nog thematische programma's die met name gericht zijn op de nationale minderheden, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de corruptie, die open staan voor alle landen in Midden- en Oost-Europa. De totale begroting voor de lopende acties bedraagt 13,19 miljoen euro.

Momenteel wordt door externe organisaties een evaluatie uitgevoerd van de gemeenschappelijke programma's voor de versterking van de federale structuur, de invoering van beschermingsmechanismen voor de rechten van de mens en de hervorming van het rechtsstelsel in de Russische Federatie en Oekraïne.

Als gevolg van het arrest van het Hof van Justitie van 15 mei (zaak C106/96) werden alle begrotingslijnen ten behoeve van de mensenrechten ten gunste van niet-gouvernementele organisaties (ngo's) alsmede internationale organisaties zoals de Raad van Europa geblokkeerd tot het interinstitutioneel akkoord eind juli 1998, waar bij wijze van uitzondering toestemming werd verleend voor aanwending van deze middelen. Dit had echter geen negatieve gevolgen voor de bestaande samenwerking en vormde evenmin een belemmering voor de formulering van toekomstige acties. In 1998 werden dan ook samen met de Raad van Europa drie nieuwe projecten uitgewerkt die door de Commissie werden goedgekeurd.

De vierpartijenbijeenkomst van de Europese Unie en de Raad van Europa van 7 oktober 1998 toonde men zich dan ook met name verheugd over de mate van samenwerking tussen beide organisaties.

(1999/C 207/221)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4023/98

van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie

(8 januari 1999)

Betreft: Betrekkingen EU/Macao na de soevereiniteitsoverdracht op 20 december 1999

Wanneer is de Commissie van plan om in navolging van hetgeen zij bij de overdracht van Hongkong heeft gedaan, een mededeling op te stellen over de toekomst van de betrekkingen tussen de EU en de speciale bestuursregio Macao nadat de bevoegdheden aan de Volksrepubliek China zijn overgedragen? Het is namelijk belangrijk dat de toepassing van het beginsel „één land, twee systemen” wordt gegarandeerd en dat beseft wordt dat Macao voor het westen en de EU een belangrijke rol kan spelen als toegangspoort tot China.

Wanneer denkt de Commissie deze mededeling in te dienen, zodat het Europees Parlement hierover tijdig kan debatteren?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(5 februari 1999)

De Commissie is een groot voorstander van de toepassing van het beleid „één land, twee systemen” voor de toekomstige speciale bestuursregio Macau.

Zoals dit gedurende zijn bezoek aan Macau op 2 november 1998 is bevestigd door het terzake verantwoordelijke lid van de Commissie, is de Commissie voornemens een mededeling aan de Raad en het Parlement voor te bereiden over de betrekkingen tussen de Gemeenschap en Macau. Na een soortgelijke procedure als die met betrekking tot Hong Kong, wil de Commissie deze mededeling klaar hebben kort voor het tijdstip van overdracht van de soevereiniteit van Macau aan de Volksrepubliek China, eind 1999.

Hiermee is het de Commissie mogelijk de voornaamste aangelegenheden aan de orde te stellen die zich in het eerste jaar van de tenuitvoerlegging van het beleid „één land, twee systemen” zullen voordoen.

(1999/C 207/222)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4048/98

van Marjo Matikainen-Kallström (PPE) aan de Commissie

(13 januari 1999)

Betreft: De nucleaire veiligheid in Rusland en de noordelijke dimensie van de Unie

Het antwoord dat commissaris Hans van den Broek namens de Commissie heeft gegeven op mijn concrete schriftelijke vraag E-3325/98 ⁽¹⁾ is uiterst algemeen. In het antwoord wordt geen standpunt ingenomen met betrekking tot het door de Commissie voorbereide programma inzake de nucleaire veiligheid in Rusland, hoewel algemeen bekend is dat onder andere in het document van de Commissie betreffende de noordelijke dimensie van de Unie duidelijke operationele voorstellen worden gedaan, ook op het gebied van nucleaire veiligheid.

Welke voorbereidende maatregelen gaat de Commissie op basis van het document betreffende de noordelijke dimensie nemen of heeft zij reeds genomen ter verwezenlijking van de operationele voorstellen met betrekking tot de nucleaire veiligheid in Rusland? Welk tijdschema wil de Commissie hierbij hanteren?

(¹) PB C 142 van 21.5.1999, blz. 121.

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie

(12 februari 1999)

De Commissie kan in het bestek van het programma TACIS geen rechtstreekse betalingen doen aan begunstigen van de hulp, in dit geval de kerncentrales, ook niet indien deze grote moeilijkheden ondervinden bij de betaling van de lonen van hun werknemers. Bovendien is niet uit te sluiten dat dit soort hulp, zelfs wanneer zij van voorbijgaande aard is, tot mislukken gedoemd is.

Desondanks heeft de Commissie in vele projecten, bij wijze van voorafgaande maatregel, een economisch aspect ingebouwd dat beslist onder de aandacht van de terzake bevoegde Russen moet worden gebracht, zowel in de kerncentrales via projecten voor bijstand op de locaties, als in de instituten en de hoofdkantoren (van bijvoorbeeld Rosenergoatom, de voornaamste exploitant, en Minatom).

Over het algemeen zal het economisch aspect van de activiteiten van TACIS-projecten duidelijker gestalte krijgen bij het ontwerpen van projecten voor de toekomstige programma's. Hierbij zij opgemerkt dat de economische aspecten in de nucleaire sector in Rusland zelden in aanmerking zijn genomen, omdat de sector een zeer hoge politieke prioriteit heeft. Het is dus een titanenwerk om het personeel hier op te leiden, terwijl de resultaten maar geleidelijk zichtbaar zullen worden in een sector die alles welbeschouwd weinig openstaat voor westerse invloeden.

De Commissie heeft onlangs vernomen dat Rosenergoatom zijn financiële beheer heeft versterkt door een financieel specialist als nieuwe adjunct-directeur-generaal te kiezen. De eerste indrukken wijzen op een aanzienlijke verbetering van de liquiditeitspositie van Rosenergoatom.

De specifieke activiteiten die in het kader van de noordelijke dimensie worden voorgesteld, zijn gericht op verbetering van de nucleaire veiligheid in de regio en dus niet op het oplossen van de financiële crisis die Rusland momenteel teistert, ook al kan deze crisis een ongunstige invloed hebben op de tenuitvoerlegging van de projecten.

(1999/C 207/223)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4054/98

van Ana Miranda de Lage (PSE) aan de Commissie

(13 januari 1999)

Betreft: Betalingen voor contracten in het kader van het AL-INVEST-programma

Er zijn momenteel nog 26 contracten die in de jaren 1995 en 1996 in het kader van het AL-INVEST-programma werden ondertekend en ook in die jaren werden uitgevoerd waarvoor de Commissie tot op heden nog geen betalingen heeft verricht. Het totaal hiervan wordt geschat op ongeveer 200.000 ecu. Kan de Commissie mededelen waarom er vertraging is opgetreden bij de betalingen voor projecten die door Europese COOPECAS en de EUROCENTRA in Latijns-Amerika in het kader van het AL-INVEST-programma werden uitgevoerd?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(23 februari 1999)

Bijna alle dossiers van 1995 en 1996, waarvan de bewijsstukken conform het contract waren, zijn reeds behandeld en de desbetreffende rekeningen zijn betaald.

Vertraging bij de uitbetaling voor AL-INVEST-contracten voor 1995 en 1996 wordt thans weggewerkt: voor sommige contracten is het eindonderzoek aan de gang terwijl voor andere wordt gewacht op nogmaals gevraagde bewijsstukken die absoluut nodig zijn om de naar behoren met bewijsstukken gestaafde betalingsopdrachten te kunnen uitvoeren. De achterstand is namelijk toe te schrijven aan onvolledige of onjuiste technische en financiële verslagen die door de Eurocentros en Coopecos zijn overgelegd en die de Commissie niet snel genoeg heeft kunnen behandelen.

Van begin 1997 tot april 1998 was er namelijk geen technisch secretariaat dat onmisbaar is voor het voorafgaand technisch onderzoek. In die periode konden als gevolg van het personeelstekort uitsluitend de operationele activiteiten in stand worden gehouden. Nadat met inachtneming van de volledige aanbestedingsprocedures om de nodige doorzichtigheid te waarborgen de deskundigen waren geselecteerd kon vanaf april 1998 een nieuw technisch secretariaat de betalingsachterstand aanpakken en de ontbrekende bewijsstukken opvragen om de conformiteit met de contracten te garanderen. De antwoorden van de partners lopen thans binnen. Dat het in september 1998 ingestelde financieel beheer van de betalingen efficiënt is blijkt uit het feit dat de achterstand wordt weggewerkt en dat de partners opnieuw worden bijgestaan en gecontroleerd om het vlotte verloop en de effectiviteit van het programma, waarvan het zeer grote nut door iedereen wordt erkend, te waarborgen.

(1999/C 207/224)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4055/98
van Roy Perry (PPE) aan de Commissie

(4 januari 1999)

Betreft: Programma Raphaël

Kan de Commissie in verband met de uitnodiging tot het indienen van voorstellen in het kader van het programma Raphaël in 1998 een antwoord geven op de volgende vragen:

1. Hoeveel aanvragen werden er ingediend?
2. Hoeveel van deze aanvragen werden aan de onafhankelijke jury voorgelegd?
3. Op basis van welke criteria werd besloten de aanvragen aan de onafhankelijke jury voor te leggen en wie nam deze beslissing?
4. Wie waren de succesvolle aanvragers?
5. Op basis van welke criteria werden de succesvolle aanvragers gekozen?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(15 februari 1999)

1. Naar aanleiding van de in het Publicatieblad ⁽¹⁾ gepubliceerde oproep tot het indienen van voorstellen, zijn in het kader van het jaar 1998 van het programma Raphaël 490 aanvragen ingediend – voor alle acties samen – voor een totaalbedrag van 56 miljoen euro aan aangevraagde financiële steun.
2. Na de formele preselectie zijn 180 aanvragen uitgekozen om te worden voorgelegd aan de groep onafhankelijke deskundigen.
3. De Commissie houdt zich bezig met de formele preselectie met betrekking tot de in de oproep tot het indienen van voorstellen gespecificeerde criteria om voor steun in aanmerking te komen, te weten met name wat het partnerschap betreft de deelname aan het project van bedrijven uit minstens drie lidstaten; wat het cultureel erfgoed betreft (actie I) cultureel erfgoed dat verspreid is over minstens drie lidstaten en tot hetzelfde type behoort, waarbij de toegepaste technieken vergelijkbaar moeten zijn en dat stamt uit dezelfde historische periode en deel uitmaakt van dezelfde bouwstijl; op financieel vlak moet een financieringsplan worden ingediend als tegenprestatie voor de communautaire steun, aangezien deze niet meer dan 50 % van de totale kosten van het project mag bedragen; bovendien inachtneming van de aangeduide financiële plafonds, uitvoeringstermijnen en in de uitnodiging tot het indienen van voorstellen gespecificeerde specifieke onderwerpen, alsmede inachtneming van de uiterste datum voor het indienen van de aanvragen.
4. 75 projecten zijn tenslotte geselecteerd om communautaire steun te ontvangen voor het jaar 1998. De lijst van de geselecteerde projecten zal rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde, alsmede aan het secretariaat-generaal van het Parlement worden toegezonden.
5. De groep deskundigen evalueert de projecten aan de hand van hun kwaliteit en hun belang op Europees niveau. Tot de evaluatiecriteria behoren het belang van het desbetreffende erfgoed, de vernieuwende acties op het gebied van het behoud of restauratie, de overdracht van know-how tussen bedrijven en de ontwikkeling van nieuwe technieken op het gebied van het in het project aangevoerde erfgoed, verspreiding van de resultaten van het project in de beroepskringen, de sociaal-economische weerslag van het project en de toegankelijkheid van het erfgoed voor het publiek.

⁽¹⁾ PB C 97 van 31.3.1998.

(1999/C 207/225)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4057/98
van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie

(13 januari 1999)

Betreft: Betrekkingen EU-Azië

In haar mededeling van 1994 betreffende een Euro-Aziatische strategie baseerde de Commissie haar beleid ten opzichte van de ASEAN-landen voornamelijk op de koopkracht van deze landen. Meent de Commissie niet, in het licht van de economische crisis in Azië, dat zij dit beleid moet bijstellen, aangezien Zuid-Azië niet zo zwaar door de economische crisis is getroffen en qua bevolkingsomvang van toenemend belang voor de EU is?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(12 februari 1999)

In haar in juli 1994 gepubliceerde document „Naar een nieuwe Azië-strategie” ⁽¹⁾, wees de Commissie op de veranderende betrekkingen tussen de Gemeenschap en de Associatie van Zuidoost-Aziatische naties (ASEAN) en pleitte zij voor het opzetten van een partnerschap op voet van gelijkheid met ASEAN.

Op deze grondslag kwam de Commissie in juli 1996 met een mededeling „Voor een nieuwe dynamiek” in de betrekkingen ⁽²⁾ tussen de Gemeenschap en ASEAN. Deze mededeling kan beschreven worden als een poging om de betrekkingen een nieuwe impuls te geven, bij gebrek aan enige vooruitgang in de richting van een nieuwe overeenkomst tussen de Gemeenschap en ASEAN. De Commissie wees op het groeiende politieke en economische belang van Zuidoost-Azië en drong aan op de noodzaak om een nieuw proces op gang te brengen dat zou uitmonden in een meer actief partnerschap.

Op 24 april 1997 hechtte de Raad zijn goedkeuring aan een „pakket voor toekomstige actie” met ASEAN. De Commissie werd belast met de onderhandelingen met de ASEAN-landen. Op basis van dit pakket heeft de Commissie een werkprogramma opgesteld. Dit programma is sinds het uitbreken van de economische crisis in Azië bijgesteld, teneinde rekening te houden met de nieuwe economische situatie in de ASEAN-landen. Het accent ligt in het bijzonder op maatregelen voor het opvangen van de crisis.

Het werkprogramma zal worden besproken en aangenomen op de eerstkomende bijeenkomst van het gezamenlijke samenwerkingscomité Gemeenschap-ASEAN.

Ook met Zuid-Azië heeft de Commissie getracht de betrekkingen te versterken. In juni 1996 nam zij een mededeling aan over „een versterkt partnerschap EU-India”, en zij is bezig met het sluiten van nieuwe overeenkomsten met Bangladesh en Pakistan. Ondanks bepaalde tegenslagen in verband met ontwikkelingen op veiligheidsgebied blijven de economische betrekkingen groeien en wint het partnerschap zowel aan breedte als aan diepte. De Commissie is er vast van overtuigd dat voor Zuid-Azië een belangrijke en toenemende rol in de wereld is weggelegd, zowel in economisch als politiek opzicht.

⁽¹⁾ COM(94) 314 def.

⁽²⁾ COM(96) 314 def.

(1999/C 207/226)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4068/98
van Jaime Valdivielso de Cué (PPE) aan de Commissie

(14 januari 1999)

Betreft: Handel

In oktober 1998 kondigde de Tsjechische Republiek de inwerkingtreding aan van eenzijdige maatregelen tegen de uitvoer van varkensvlees van de EU, nl. een verhoging van de douanerechten van 12 tot 40,9%. Naar het schijnt zijn Hongarije en Polen hetzelfde van plan.

Kan de Commissie medelen welke maatregelen worden genomen tegen deze landen die de Europa-overeenkomst eenzijdig hebben verbroken of dit van plan zijn, hetgeen schadelijk kan zijn voor een sector die van groot sociaal-economisch belang is voor de EU in het algemeen en voor Spanje in het bijzonder?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie*(16 februari 1999)*

De Commissie is ervan op de hoogte dat Tsjechië voornemens was de douanerechten bij invoer van varkensvlees uit de Gemeenschap te verhogen om de negatieve gevolgen van invoer voor de Tsjechische markt, met name van invoer uit de Gemeenschap, tegen te gaan. Om verbetering te brengen in de ongunstige situatie op de varkensvleesmarkt van de Gemeenschap had de Commissie immers restituties vastgesteld ter bevordering van de uitvoer van varkensvlees, met name naar Rusland. Hierdoor nam ook de uitvoer naar Tsjechië en andere geassocieerde landen toe, waardoor de markt voor dit product in deze landen werd verstoord.

Andere geassocieerde landen waren voornemens soortgelijke maatregelen te nemen. De Commissie en de autoriteiten van de betrokken landen pleegden overleg terzake; de Commissie wenste er namelijk voor te zorgen dat deze landen zich hielden aan de bepalingen van de Europaovereenkomsten. De Commissie deelt het geachte parlementslid mede dat dit overleg ertoe heeft geleid dat geen van de betrokken landen dergelijke maatregelen heeft toegepast.

(1999/C 207/227)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4070/98
van John Cushnahan (PPE) aan de Commissie***(4 januari 1999)*

Betreft: Misleidende etikettering

Is het de Commissie bekend dat beduidende hoeveelheden pluimvee- en varkensvleesproducten naar Ierland worden ingevoerd en door middel van ontoereikende en misleidende etikettering worden gepresenteerd als Ierse producten? Is de Commissie bereid deze zaak te onderzoeken?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(29 januari 1999)*

De Commissie is niet op de hoogte van de door het geachte parlementslid genoemde feiten.

In artikel 2 van Richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 ⁽¹⁾ betreffende (...) de etikettering (...) van levensmiddelen is bepaald dat deze etikettering de koper niet mag misleiden, onder meer ten aanzien van de oorsprong of de herkomst van het levensmiddel. De naleving van deze bepaling behoort tot de bevoegdheden van de controlerende autoriteiten in de lidstaten. In het onderhavige geval dient het betrokken onderzoek dus door de Ierse autoriteiten te worden gevoerd.

⁽¹⁾ PB L 33 van 8.2.1979.

(1999/C 207/228)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4083/98
van Françoise Grossetête (PPE) aan de Commissie***(14 januari 1999)*

Betreft: Netwerk voor epidemiologische surveillance en beheersing van overdraagbare ziekten

Gezien de beschikking van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 1998 tot oprichting van een netwerk voor epidemiologische surveillance en beheersing van overdraagbare ziekten,

gezien het door de Commissie gefinancierde proefproject voor de oprichting van een netwerk van epidemiologische surveillance van echinococcosis alveolaris hepatitis, een parasitaire ziekte die via de voedselketen wordt overgedragen maar ook het gevolg kan zijn van milieu- en waterverontreiniging,

gelet op het feit dat deze ziekte aan terrein wint in Frankrijk en Duitsland, inmiddels ook in Nederland is vastgesteld en een ernstige bedreiging vormt in het Verenigd Koninkrijk,

wens ik de Commissie te vragen of zij gebruik wil maken van de mogelijkheid die haar door artikel 8 van de beschikking van september 1998 wordt geboden om de echinococcosis alveolaris hepatitis in de bijlage ervan op te nemen, zodat op Europees vlak werk kan worden gemaakt van een doeltreffende surveillance?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(23 februari 1999)

Bij Beschikking nr. 2119/98/EG van het Parlement en de Raad van 24 september 1998 ⁽¹⁾ is een netwerk voor epidemiologische surveillance en beheersing van overdraagbare ziekten in de Europese Gemeenschap opgericht.

De Commissie is momenteel niet voornemens enig ontwerp in te dienen betreffende wijziging van de Bijlage ten einde „echinococcosis alveolaris hepatitis” daarin op te nemen.

In de loop van de tijd kunnen de prioriteiten echter worden gewijzigd om in te spelen op de veranderingen in de epidemiologische situatie in en buiten de Gemeenschap. Het is derhalve belangrijk om eventuele gezondheidsproblemen in de gaten te houden. De Commissie verleent steun aan „EurEchinoReg”, een proefproject betreffende echinococcosis alveolaris. Wanneer de resultaten van dit project bekend zijn, zal de Commissie beslissen of noodzakelijke actie moet worden ondernomen.

⁽¹⁾ PB L 268 van 3.10.1998.

(1999/C 207/229)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4097/98
van Konstantinos Hatzidakis (PPE) aan de Commissie**

(14 januari 1999)

Betref: Problemen bij de uitvoering van het 4de financieel protocol voor Cyprus bij gebrek aan medewerking van de Turks-Cypriotische gemeenschap

Het 4de financieel protocol voor Cyprus kent problemen en vertragingen bij de besteding van de financiële middelen. Een van de voornaamste redenen hiervoor is dat de Turks-Cypriotische gemeenschap weigert samen te werken om de voorziene werken te laten uitvoeren.

Tot op heden werd herhaaldelijk maar tevergeefs geprobeerd om de halsstarrige houding van de Turks-Cyprioten af te zwakken. Vindt de Commissie dan niet dat het eindelijk tijd is om deze kredieten aan de Cypriotische regering te geven om werken uit te voeren die eventueel beide gemeenschappen kunnen aanbelangen, zodat wordt vermeden dat deze kredieten niet worden gebruikt en op een bepaald ogenblik zelfs verloren zouden gaan?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie

(12 februari 1999)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte parlementslid. Zij onderzoekt thans het verzoek van de Cypriotische autoriteiten om de gelden uit het vierde financieel protocol te gebruiken ter ondersteuning van de projecten die bijdragen aan versterking van de pretoetredingsstrategie van Cyprus en van de Cypriotische samenleving door steun te verlenen aan initiatieven die toenadering tussen de twee gemeenschappen bevorderen (bijvoorbeeld steun aan de restauratie van de moskee van Tekke te Larnaca).

(1999/C 207/230)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4107/98
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie**

(14 januari 1999)

Betref: Schending van het Verdrag betreffende de Europese Unie — deelname van Groot-Brittannië aan de aanval tegen Irak

De deelname van Groot-Brittannië aan de militaire operaties tegen Irak schendt artikel I.1, lid 1 en 2, artikel I.2, lid 1 en artikel I.8 van het Verdrag betreffende de Europese Unie aangezien er vóór de aanvallen geen enkele vorm van wederzijdse inlichting en overleg heeft plaatsgevonden. Kan de Commissie als hoedster van de

Verdragen de bovenstaande stelling bevestigen of ontkennen? Welke maatregelen denkt de Commissie te treffen indien er inderdaad sprake is van een schending?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie

(24 februari 1999)

De Commissie is van oordeel dat de vraag hoofdzakelijk onder de verantwoordelijkheid van de Raad valt, in het bestek van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB).

De Commissie is volledig bij het GBVB betrokken en moge verwijzen naar de verklaring van de Unie over Irak die op 9 november 1998 naar buiten is gebracht en naar de verklaring op 21 december 1998 van de minister van Buitenlandse zaken van Oostenrijk, die toentertijd het Voorzitterschap van de Raad van de Unie vervulde.

(1999/C 207/231)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0014/99

van Anna Karamanou (PSE) aan de Commissie

(12 januari 1999)

Betreft: Vreselijke behandeling van weeskinderen in Rusland — onmenselijke omstandigheden in de weeshuizen

Onlangs maakte de organisatie Human Rights Watch bekend dat Rusland meer dan 600.000 weeskinderen telt en dat een derde daarvan in instellingen en weeshuizen terecht komt, waar ze onmenselijk worden behandeld en geslagen, en waar ze vaak het slachtoffer zijn van seksueel misbruik.

Deze vreselijke omstandigheden hebben in het beste geval tot gevolg dat zelfs normale kinderen een geestelijke achterstand gaan vertonen. In het geval de kinderen zich verzetten tegen deze vreselijke behandeling worden ze „subversief” genoemd en worden ze aangepakt zoals de dissidenten in de Sovjetunie. Cijfers van het algemeen parket van Rusland tonen het volgende aan: van de 15.000 jongeren die jaarlijks de weeshuizen verlaten, vinden er 5.000 geen werk, hebben er 6.000 geen vaste woonplaats, komen er 3.000 in de illegaliteit terecht en plegen er 1.500 zelfmoord!

Wat denkt de Commissie te doen om de mensenrechten van deze kinderen te beschermen en de omstandigheden in de Russische weeshuizen menselijker te maken?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie

(5 februari 1999)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlemenslid over de bescherming van de mensenrechten in Rusland en meer in het bijzonder over de toestand in de weeshuizen. De aspecten van de mensenrechten worden geregeld op topniveau met de Russische overheid besproken in het kader van de lopende politieke dialoog tussen de Gemeenschap en Rusland. Via het programma ECHO heeft de Commissie in het tijdvak 1994/1998 ongeveer 53 miljoen euro aan humanitaire bijstand geleverd, bijzonder gericht op kwetsbare groepen zoals kinderen in weeshuizen en gevangenen die aan tuberculose lijden. Gezien de omvang van Rusland is evenwel een algemeen probleem het naar verhouding ontoereikende aantal betrouwbare niet-gouvernementele organisaties (NGO's) om de behoeften te helpen vaststellen en een dergelijke bijstand te verlenen, met bovendien nog de veelal moeizame officiële procedures en voorschriften. Desondanks zal de Commissie haar humanitaire bijstand voortzetten. Tevens staat zij op het punt een omvangrijk voedselhulp-programma te lanceren, bedoeld voor gebieden die bijzonder kwetsbaar zijn.

(1999/C 207/232)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0015/99**van Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR) aan de Commissie**

(12 januari 1999)

Betreft: Klacht tegen de verbrandingsoven van Drogenbos

In antwoord op mijn vraag (H-0968/98) ⁽¹⁾ over de stand van zaken betreffende de klacht tegen de geplande verbrandingsoven van Drogenbos, liet de Commissie op 17 november laatstleden weten dat zij de informatie die zij in dit verband van de Belgische autoriteiten ontvangen had, aan het onderzoeken was.

Graag had ik van de Commissie vernomen:

1. of het onderzoek inmiddels afgerond is, en zo ja, wat het resultaat is;
2. wat het verband is tussen deze klacht en de inbreukprocedures die zij eind december inleidde tegen België betreffende de onvolledige omzetting van de richtlijnen ter voorkoming (89/369/EEG) ⁽²⁾ en ter vermindering (89/429/EEG) ⁽³⁾ van luchtverontreiniging door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval.

⁽¹⁾ Volledig verslag van de vergaderingen van het EP (november 1998).

⁽²⁾ PB L 163 van 14.6.1989, blz. 32.

⁽³⁾ PB L 203 van 15.7.1989, blz. 50.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(11 februari 1999)

Na afloop van het onderzoek van de door het geachte parlementslid aangehaalde klachten over de betrokken verbrandingsoven heeft de Commissie besloten om krachtens artikel 169 van het EG-Verdrag tegen België een inbreukprocedure in te leiden wegens schending van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten ⁽¹⁾.

De thans tegen België lopende inbreukprocedure in verband met de onjuiste omzetting van Richtlijn 89/369/EEG van de Raad van 8 juni 1989 ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging ⁽²⁾ en Richtlijn 89/429/EEG van de Raad van 21 juni 1989 ter vermindering van door bestaande installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging ⁽³⁾ houdt totaal geen verband met de onderhavige zaak.

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985.

⁽²⁾ PB L 163 van 14.6.1989.

⁽³⁾ PB L 203 van 15.7.1989.

(1999/C 207/233)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0016/99**van Konstantinos Hatzidakis (PPE) aan de Commissie**

(12 januari 1999)

Betreft: Gebruik van de middelen voor informatica en bibliotheken op de Griekse scholen

In het Griekse operationele programma „Onderwijs en lagere beroepsopleiding” zijn in subprogramma 1 „Algemeen en technisch onderwijs” de projecten 1.1b en 1.4c opgenomen met het oog op de ontwikkeling van de informatica op de Griekse scholen, en de projecten 1.3c en 1.4b met het oog op de ontwikkeling van bibliotheken, eveneens op de Griekse scholen.

Volgens samenvattende gegevens waarover ik beschik was in november 1998 het gebruik van de middelen voor de projecten 1.4b en 1.4c nihil, voor project 1.3c vrijwel nihil en ook het gebruik van de middelen voor project 1.1b kan als vrijwel nihil worden bestempeld wanneer we de begrotingslijnen voor boeken en personeel, die naar het schijnt al voor 100 procent zijn opgebruikt, buiten beschouwing laten.

Kan de Commissie de volgende vragen beantwoorden:

1. Kan zij gedetailleerde cijfers geven over het gebruik van deze middelen en meedelen wat nu precies de bedoeling is voor de toekomst?
2. Waaraan is de grote achterstand bij het gebruik van deze middelen te wijten, en welke gevolgen kan dit hebben voor de ontwikkeling van de informatica en de bibliotheken op de Griekse scholen?
3. Hoe komt het dat voor project 1.1b de middelen voor boeken en personeel volledig zijn opgebruikt, terwijl van de meeste overige geplande activiteiten van dit project nog volstrekt niets is uitgevoerd?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(24 februari 1999)

Deze activiteiten worden in het kader van het operationele programma (OP) van het communautaire bestek voor Griekenland door het Europees Sociaal Fonds (ESF) en het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) medegefinancierd.

1. Volgens gegevens van het Ministerie van Onderwijs is aan het begin van 1999 64 % van de ESF-middelen en 3 % van de EFRO-middelen voor informatietechnologieën en 1,6 % van de ESF-middelen en 0 % van de EFRO-middelen voor schoolbibliotheken besteed. Met nog minder dan een jaar voor het einde van de looptijd van het huidige programma te gaan blijkt uit deze cijfers dat de situatie kritiek is. Het Ministerie heeft evenwel naar voren gebracht dat het alle noodzakelijke maatregelen heeft getroffen om tot een snellere tenuitvoerlegging van de activiteiten te komen. De Griekse autoriteiten gaan ervan uit dat de opnamepercentages in de komende maanden snel zullen stijgen en alle financiële middelen op tijd gebruikt zullen zijn.

2. en 3. Naar het zich laat aanzien, moet de vertraging bij de tenuitvoerlegging van de activiteiten in hoofdzaak worden toegeschreven aan de vertraagde vastlegging en start, het ontbreken van geschikte uitvoerende instanties, de complexiteit en de logge administratieve procedures. De invoering van informatietechnologieën en de oprichting van schoolbibliotheken vindt bijna uitsluitend in het kader van het operationele programma „Onderwijs en initiële beroepsopleiding” plaats. Indien de middelen niet op tijd worden gebruikt, heeft dit noodzakelijkerwijs tot gevolg dat de activiteiten beperkt blijven (minder scholen worden uitgerust met informatietechnologieën en bibliotheken) en de oorspronkelijke doelstellingen niet gehaald worden.

Voor nadere informatie verwijst de Commissie de geachte afgevaardigde naar het Griekse Ministerie van Onderwijs.

(1999/C 207/234)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0027/99

van Marco Formentini (NI) aan de Commissie

(13 januari 1999)

Betreft: Verhoging van de door TIM en OMNITEL voor het telefoonverkeer tussen vaste en mobiele toestellen vastgestelde tarieven

Op 6 januari 1999 hebben de twee Italiaanse beheerders van mobiele telefonie TIM en OMNITEL nieuwe tarieven ingevoerd met aanzienlijke verhogingen (tot 153 %) voor gesprekken van vaste naar mobiele toestellen. Kan de Commissie mededelen:

- of zij meent dat de overeenkomst tussen de twee beheerders over een zelfde mate van prijsverhoging voldoet aan de regels van de vrije marktconcurrentie,
- of zij niet vindt dat met deze overeenkomst een kartel is gevormd voor het beheer van de markt, hetgeen bij de vrije concurrentie niet is geoorloofd en schadelijk is voor de belangen van de consumenten,
- of hier niet kan worden gesproken van misbruik van vertrouwen ten nadele van de consumenten, direct na de feestdagen van kerstmis toen een groot aantal nieuwe abonnementen op mobiele telefonie werd genomen, vooral met zgn. „family“-contracten,

- of zij niet van oordeel is dat de Italiaanse economie in het licht van deze laatste gebeurtenis nog wordt beheerst door monopolies of eerder duopolies die zich uiteindelijk als een strikt monopolie gedragen,
- welke maatregelen zij overweegt te treffen om de vrije marktconcurrentie en vooral de belangen van de consumenten te beschermen?

(1999/C 207/235)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0036/99**van Gianfranco Dell'Alba (ARE) aan de Commissie**

(20 januari 1999)

Betreft: Akkoord Tim-Omnitel over de telefoontarieven

De Italiaanse maatschappijen voor mobiele telefonie TIM en OMNITEL schijnen een tariefakkoord te hebben gesloten, dat voor bepaalde categorieën telefoongesprekken of abonnementen tot verhogingen leidt die in bepaalde gevallen zelfs 150 % kunnen bedragen. Deze verhogingen gelden voornamelijk voor de „gezinsabonnementen”, waarvoor in de periode vlak voor Kerstmis veel reclame was gemaakt, en zijn dus in strijd met de beloftes omtrent voordelige tarieven. De tariefverhogingen, die vooral de verbindingen tussen vaste en mobiele telefonie betreffen, vloeien dus voornamelijk voort uit de besluiten van de exploitanten van de mobiele telefonie.

Is de Commissie niet van mening dat het akkoord tussen Tim en Omnitel een duidelijke schending vormt van de mededingingsregels die in het EEG-Verdrag zijn neergelegd, met name in artikel 85 waarin uitdrukkelijk het volgende is bepaald: „Onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en verboden zijn alle overeenkomsten tussen ondernemingen,....alle onderling afgestemde feitelijke gedragingen welke... ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt verhinderd, beperkt of vervalst en met name die welke bestaan in: a) het rechtstreeks of zijdelings bepalen van de aan- of verkoopprijzen of van andere contractuele voorwaarden.....”?

Is de Commissie niet van mening dat zij een onmiddellijke opschorting van de getroffen maatregelen moet gelasten, alsmede een inbreukprocedure moet inleiden wegens schending van artikel 85 van het Verdrag van Rome?

(1999/C 207/236)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0047/99**van Ernesto Caccavale (UPE) aan de Commissie**

(15 januari 1999)

Betreft: Onrechtmatige prijsverhoging voor telefoongesprekken vanaf vaste naar draagbare toestellen in Italië

Met een maatregel die werd betiteld als „vereenvoudiging van de tarieven” hebben de twee maatschappijen voor mobiele telefonie in Italië, de TIM-Telecom en de Omnitel, tezamen besloten de kosten van gesprekken vanuit vaste naar mobiele toestellen aanzienlijk te verhogen. Deze verhoging kan in enkele gevallen zelfs tegen de 200 % bedragen en treft met name gesprekken in de uren waarvoor tot nu toe de meeste korting werd gegeven, zoals de nacht, de zon- en feestdagen, en de dagen daaraan voorafgaand. Met de maatregel ontstaat dus een enkel tarief dat geldig is op alle dagen en uren, met 20 % BTW, terwijl tevens bij het opnemen van de telefoon twee eenheden worden meegeteld.

1. Is de Commissie bereid te onderzoeken of deze prijsverhoging in strijd is met de Europese voorschriften inzake de mededinging en met name artikel 85 van het Verdrag van Rome?
2. Kan de Commissie vaststellen of deze algemene verhoging van de prijzen vanaf vaste naar mobiele toestellen in een bestel dat is gericht op de liberalisatie van de telecommunicatiediensten, niet is voortgekomen uit een klassieke kartelovereenkomst tussen de twee leidende ondernemingen in de sector, in weerwil van de beginselen van de vrije mededinging?
3. Welke maatregelen denkt de Commissie te treffen ter bescherming van de vrije markt en met name de particuliere gebruikers, wier recht op keuze tussen verschillende aanbiedingen wordt geschonden, en is zij met name van mening dat er goede redenen zijn voor de opening van een inbreukprocedure?

(1999/C 207/237)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0049/99**van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie**

(15 januari 1999)

Betreft: Prijsverhogingen mobiele telefonie en concurrentieverstoring

In de Italiaanse pers zijn de afgelopen dagen de nieuwe tarieven gemeld voor mobiele telefonie, die gelijktijdig zullen worden aangehouden door Telecom Italia Mobile en Omnitel. De verhogingen zijn in enkele gevallen zeer aanzienlijk, en lijken geheel en al ongegrond, daar de gesprekken vanaf een vast naar een mobiel toestel meer dan vier maal duurder zouden worden dan gesprekken vanaf een mobiel naar een vast toestel en van mobiel naar mobiel toestel. Bovendien zijn de balansen van de twee bedrijven zo florissant dat hier geen reden ligt voor de verhoging, die met name zou worden gevoeld door degenen die voor hun werk mobiel bellen.

1. Is de Commissie van mening dat de nieuwe door TIM gepubliceerde tarieven een vorm van misleidende reclame zouden kunnen zijn, daar niet voldoende aandacht wordt geschonken aan de twee eenheden die bij beantwoording van het gesprek worden aangerekend, en of de verklaringen van de twee ondernemingen dat de verhogingen zijn toe te schrijven aan een besluit van de toezichthoudende autoriteit voor telecommunicatie (die evenwel in deze sector niet bevoegd is), niet tevens als misleidende reclame moeten worden beoordeeld?
2. Is de Commissie van mening dat uit de volledige overeenstemming van de prijzen en van het moment waarop de tarieven worden gewijzigd, kan worden afgeleid dat de twee ondernemingen een akkoord hebben gesloten ten nadele van de consument, waardoor een monopolie ontstaat dat wellicht in strijd is met de mededingingsregels in de sector?
3. Indien deze verhogingen bij besluit van de autoriteit en naar aanleiding van de protesten van de consumenten- en gebruikersorganisaties worden ingetrokken, kan dan door het gebeurde niet toch worden vermoed dat akkoorden bestaan tussen de twee ondernemingen en dat hier in ieder geval het risico aanwezig is van concurrentieverstoring?
4. Acht de Commissie het nodig instructies te geven om herhaling van dergelijke episodes in de toekomst te vermijden?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Van Miert namens de Commissie
op de schriftelijke vragen P-0027/99, E-0036/99, P-0047/99 en P-0049/99

(16 februari 1999)

In Italië hanteren de twee GSM-beheerders iedentieke prijzen voor de gesprekken van vaste toestellen naar mobiele toestellen sinds de openstelling van de mobiele markt voor de mededinging. De toegepaste tariefstructuur — twee tarieven „business” en een tarief „family” met telkens een tarief voor de „piekuren” en voor „buiten de piekuren” — was bijzonder gecompliceerd.

Bovendien behoorden de tarieven voor de „piekuren” tot de hoogste in de Gemeenschap. De Commissie heeft in 1998 een onderzoek ingeleid over het niveau van in de verschillende lidstaten gehanteerde tarieven voor gesprekken van vaste naar mobiele toestellen. Dit onderzoek betrof met name TIM en Omnitel.

In december 1998 hebben de twee beheerders gelijktijdig aan de Italiaanse autoriteit voor communicaties een nieuwe, vereenvoudigde tariefstructuur medegedeeld, waarbij met name slechts één tarief voor „business”-gesprekken in plaats van vier is vastgesteld. In deze nieuwe structuur waren de tarieven voor „piekuren” verlaagd, maar waren de lage tarieven aanzienlijk verhoogd, met name voor de „business”-abbonementen. Deze nieuwe tarieven zijn gelijktijdig door de twee beheerders begin 1999 ingevoerd. Tegen deze nieuwe tarieven is evenwel sterk geprotesteerd. De voor mededinging aansprakelijke autoriteit heeft een enquête geopend uit hoofde van de Italiaanse mededingingswet van 10 oktober 1990 en de beide beheerders hebben op 12 januari 1999 hun oude tarieven weer ingevoerd. De Commissie wacht op de resultaten van deze enquête en zal in beginsel niet gelijktijdig iets ondernemen.

De Commissie heeft geen onderzoek gestart naar de opgeschorte tariefherziening en kan dus niet preciseren of de verhoging van de tarieven het resultaat is van een overeenkomst tussen de twee belangrijkste concurrenten op de markt van de mobiele communicatie GSM en of een dergelijke overeenkomst eventueel in strijd is met artikel 85 van het EG-Verdrag, en eventueel ook met de regelgeving die de belangen van de consumenten beschermt.

Wat de publicatie van haar nieuwe tarieven door TIM betreft, heeft de Commissie krachtens het EG-Verdrag niet de bevoegdheid eventuele gevallen van misleidende reclame te bestraffen. In Richtlijn 98/10/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 1998 inzake de toepassing van Open Network Provision (ONP) op spraaktelefonie en een universele telecommunicatiedienst in een door concurrentie gekenmerkt klimaat ⁽¹⁾, wordt bepaald dat de nationale regelgevende instanties er met name op toezien dat de tarieven voor de eindgebruikers en de voorwaarden voor de vernieuwing van de contracten duidelijk en nauwkeurig worden vastgesteld.

De Commissie zal ook verder waken over de inachtneming van de mededingingsregels en de communautaire richtlijnen in de sector, in nauwe samenwerking met de nationale mededingingsautoriteiten en met de nationale regelgevende instantie voor telecommunicatie.

Uit het feit dat met elkaar concurrerende beheerders van mobiele telefoon identieke prijzen toepassen voor gesprekken van vaste naar mobiele toestellen, blijkt in ieder geval dat de concurrentie op de Italiaanse mobiele-telefoonmarkt nog niet voldoende is ontwikkeld. Waarschijnlijk zal de komst van een derde beheerder van mobiele telefonie de keuze van de gebruikers, wat betreft de tarieven voor gesprekken van vaste naar mobiele toestellen, vergroten. De toelating van een vierde operator zal de druk op de momenteel toegepaste tarieven nog versterken.

⁽¹⁾ PB L 101 van 1.4.1998.

(1999/C 207/238)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0039/99

**van Umberto Bossi (NI), Luigi Moretti (NI), Marco Formentini (NI)
en Gipo Farassino (NI) aan de Commissie**

(20 januari 1999)

Betreft: Racistisch incident in een Italiaanse school

Onlangs heeft de Italiaanse pers, en wel de dagbladen „La Repubblica”, „Il Corriere della Sera”, „La Provincia Pavese” en „La Padania”, gewag gemaakt van een ernstig geval van ontkenning van de burgerrechten, dat zich heeft voorgedaan op een middelbare school in Miradolo Terme (provincie Pavia) ten nadele van een leerling van elf jaar, Paolo Buttaboni. De gymnastieklerares Annamaria Conforte heeft hem nl. een T-shirt van het lijf gerukt van „Padania Calcio”, een voetbalclub die volgens de regels in de nationale voetbalbond is ingeschreven en die talrijke partijen speelt, zowel in Noord- als in Zuid-Italië. De lerares heeft ook gedreigd het kind en zijn ouders te laten afranselen door haar familieleden uit het Zuiden. Er zij opgemerkt dat noch het kind noch zijn ouders politieke activisten of partij-aanhangers zijn. De vice-directrice heeft het opgenomen voor de lerares. De andere kinderen is verzocht hun klasgenoot te veroordelen en de t-shirts van hun eigen uitverkoren voetbalclub te dragen. Bovendien heeft men de desbetreffende leerling ook gedwongen om 50 keer de tekst van het lied „Fratelli d'Italia...” over te schrijven. Dit is een ernstig racistisch incident, dat nota bene door een docente is begaan, hetgeen in strijd is met alle Europese wetten en regelingen inzake de individuele vrijheid en die van het gezin.

Is de Commissie op de hoogte van dit racistisch incident?

Is de Commissie van plan zich uit te spreken over dit voorval, gezien haar inzet voor een actieve bestrijding van alle racistische gedragingen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(2 maart 1999)

De Commissie hecht veel belang aan de in scholen en onder jongeren te voeren bewustmakingsactie ter vergroting van de verdraagzaamheid.

De Commissie is evenwel van mening dat het door de geachte afgevaardigden ter sprake gebrachte geval niet onder de bevoegdheid van de Commissie valt. Het is aan de lidstaten om concrete gevallen van discriminatie die zich op hun grondgebied kunnen voordoen, op te sporen en te bestraffen.

(1999/C 207/239)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0045/99
van Konstantinos Hatzidakis (PPE) aan de Commissie

(22 januari 1999)

Betreft: Telegeneeskunde in de volksgezondheid in Griekenland

De introductie van de informatica in de volksgezondheid verloopt bijzonder traag met als gevolg dat van de 143 openbare ziekenhuizen en 173 plattelandscentra in Griekenland slechts 15 algemene ziekenhuizen over computers beschikken. Deze computers zijn aangekocht in het kader van de GMP's, maar ze zijn sedertdien nooit aangepast en worden vooral gebruikt als tekstverwerkers. Een ander gevolg van het feit dat deze computers niet zijn aangepast aan de moderne telecommunicatietechnologieën is dat de telegeneeskunde in de Griekse gezondheidszorg volledig ontbreekt. Nu echter omvat het tweede CB een operationeel programma voor de gezondheid dat erin voorziet dat 24 algemene ziekenhuizen geavanceerde telecommunicatiesystemen krijgen voor een proefproject in 7 regio's van het land.

Kan de Commissie antwoorden op de volgende vragen:

1. Hoe verloopt het hoger genoemde programma in de 7 proefregio's en in de overige 17 algemene ziekenhuizen die in dit programma zijn opgenomen?
2. Wat denkt zij, overwegende dat zij betrokken is bij de financiering van de programma's, over de periode van toepassing van de telegeneeskunde in Griekenland?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(15 februari 1999)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(1999/C 207/240)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0063/99
van Carlos Robles Piquer (PPE) aan de Commissie

(27 januari 1999)

Betreft: Europese toeristengemeenten

Een bijzonder kenmerk van toeristengemeenten is de noodzaak om gedurende het toeristenseizoen over de nodige infrastructuren te beschikken, naast die welke gedurende de rest van het jaar noodzakelijk is.

Verschuillende nationale, regionale en plaatselijke overheden hebben daarom in hun wetgeving inzake de toeristensector bepalingen opgenomen waarin recht wordt gedaan aan dit specifieke kenmerk van toeristengemeenten.

Kan de Commissie mededelen in hoeverre de reeds bestaande differentiëring die in de verschuillende nationale wetgevingen ten aanzien van de toeristensector bestaat in de desbetreffende communautaire wetgeving kan worden opgenomen, opdat gemeenten die in bepaalde seizoenen te maken krijgen met een grote toestroom van toeristen, zich hiervoor kunnen toerusten?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(24 februari 1999)

Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel acht de Commissie een communautaire harmonisatie van voorschriften van nationale, regionale en lokale autoriteiten ter regeling van de activiteiten van toeristencentra niet zinvol.

(1999/C 207/241)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0089/99
van Christine Oddy (PSE) aan de Commissie

(20 januari 1999)

Betreft: Gids over toegang tot millenniumevenementen

Is het de Commissie bekend dat het Internationaal Gehandicaptencomité voor de Europese Unie een gids over de toegankelijkheid van millenniumevenementen heeft gepubliceerd?

Welke stappen wil zij ondernemen om meer bekendheid aan deze publicatie te geven onder de organisatoren van millenniumevenementen, zodat zij ervoor kunnen zorgen dat de festiviteiten ter gelegenheid van het begin van het nieuwe millennium zo veel mogelijk toegankelijk zijn voor mensen met een handicap?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(16 februari 1999)

De Commissie is op de hoogte van de door het Internationaal Gehandicaptencomité voor de Europese Unie gepubliceerde gids over de toegankelijkheid van millenniumevenementen voor gehandicapten en heeft deze publicatie helpen financieren. Aan de leden van de groep op hoog niveau van vertegenwoordigers van de lidstaten inzake handicaps zijn exemplaren verstrekt met het verzoek deze beschikbaar te stellen aan passende organisaties die betrokken zijn bij de organisatie van millenniumevenementen.

(1999/C 207/242)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0118/99
van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie

(2 februari 1999)

Betreft: „Stakes” — onderzoek bejaarde vrouwen in Europa

Volgens berichten in de Belgische pers zou mevrouw Hanna Lisa Liikanen directrice en hoofdverantwoordelijke zijn van het „Stakes” (Nationaal Centrum voor studie en ontwikkeling op het gebied van maatschappij en volksgezondheid Finland), dat in opdracht van het DG V onderzoek heeft verricht naar de situatie van bejaarde vrouwen in Europa.

Kan de Commissie meedelen of mevrouw Liikanen ook nog andere door de Commissie gefinancierde contracten heeft?

Zo ja, kan de Commissie een volledige lijst overleggen van deze contracten, met vermelding van:

1. naam en adres van het met de onderzoeken belaste instituut;
2. de gefinancierde actie;
3. het totaal van de ontvangen bedragen;
4. de aan mevrouw Liikanen vergoede kosten?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie

(5 februari 1999)

1. In het antwoord van de Commissie op schriftelijk vraag E-3829/98 van het geachte parlementslid wordt de functie van mevrouw Hanna-Liisa Liikanen bij het STAKES — het Finse Nationaal Centrum voor studie en ontwikkeling op het gebied van maatschappij en volksgezondheid (Siltasaarekatu 18, PO Box 220, Finland) gedetailleerd toegelicht.

Mevrouw Liikanen is nooit directrice geweest bij het STAKES en heeft daar ook geen belangrijke functie bekleed. Wat de communautaire projecten betreft, was zij in haar hoedanigheid van ambtenaar bij het STAKES, de projectleider van het project „De situatie van oudere vrouwen” (SEW) en was zij ook een van de contactpersonen voor een project betreffende goede praktijken op het gebied van dagverzorging voor bejaarden.

Voor het laatstgenoemde project werden geen middelen ter beschikking gesteld aangezien de begrotingsplaats werd opgeschort.

Mevrouw Liikanen is op 1 augustus 1994 in dienst getreden bij het STAKES in Helsinki en zij is sedert 1 september 1996 de plaatselijke vertegenwoordigster van het STAKES in Brussel.

2. In het kader van het programma „Gelijke kansen voor mannen en vrouwen” heeft de Commissie in 1995 een subsidie toegekend aan de organisatie „Netwerk vrouwen 96” (SOC 95/102814, begrotingsplaats B3-4012). Het netwerk bestond uit Finse vrouwen die actief zijn in de vereniging „Vrouwen voor Europa” die vervolgens de afdeling van de Finse vrouwen van de Nationale Finse Europese Beweging is geworden.

Dit netwerk werd in juni 1995 opgericht en op 11 oktober 1996 officieel geregistreerd; Mevrouw Liikanen was vanaf de oprichting tot 31 oktober 1996 voorzitter van het netwerk. Het adres van het netwerk is Naiset 96, PO Box 1164, Helsinki.

Het project omvatte een voorlichtingscampagne en opleidingsacties met het oog op de bevordering van de gelijke-kansendimensie in het Finse debat over Europese aangelegenheden (Intergouvernementele Conferentie 1996, het communautaire beleid inzake gelijke kansen voor mannen en vrouwen). De projecten hadden een looptijd van drie maanden, van 1 september 1995 tot 1 oktober 1996).

De totale begroting voor de maatregel bedroeg 8.850 euro waarvan 6.000 euro werden gevraagd aan de Commissie om uitgaven te financieren op het gebied van seminars, vergaderingen, brochures en reizen. De Commissie kende in het kader van de overeenkomst van 11 december 1995 aan het „Netwerk vrouwen 96” een subsidie van ten hoogste 6.000 euro toe. Deze overeenkomst (nr. 950804) werd door mevrouw Liikanen namens het „Netwerk vrouwen 96” ondertekend. Na de ontvangst van de definitieve uitgavenaangifte voor het project, nl. 7.342 euro, werd de daadwerkelijk uit te betalen subsidie verlaagd tot 4.978 euro.

Mevrouw Liikanen heeft in het kader van dit project geen enkele bezoldiging ontvangen.

3. Er dient echter op gewezen te worden dat aan mevrouw Liikanen twee specifieke bedragen werden uitbetaald voor haar aanwezigheid op een vergadering van deskundigen en voor een door haar gehouden toespraak:

- 2.600 BEF werd op 26 november 1997 betaald door DG IX in Luxemburg als vergoeding voor de treinreis van mevrouw Hanna Liikanen op 11 november 1997 om een door DG XIII georganiseerde tweedaagse vergadering van het „Comité Telematicaprogramma's” bij te wonen;
- 6.000 BEF werd op 23 april 1998 betaald door DG IX.B.4 voor haar aanwezigheid op 19 januari 1998 als gastspreker op een door DG X namens de Finse Vereniging van Journalisten op culinair gebied georganiseerde conferentie.

(1999/C 207/243)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0142/99
van Yves Verwaerde (PPE) aan de Commissie

(27 januari 1999)

Betreft: In het kader van het buitenlands beleid van de EU gesubsidieerde NGO's

Kan de Commissie een lijst doen toekomen van de door de EU gesubsidieerde NGO's die hebben deelgenomen aan waarnemings- of opleidingsactiviteiten betreffende verkiezingen in het kader van het buitenlands beleid van de EU ter bevordering van het democratisch proces?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie

(11 februari 1999)

De gegevens waar het geachte parlementslid om verzoekt, vallen onder tal van instrumenten van de Gemeenschap, reikende van het kader voor samenwerking met derde landen tot de specifieke begrotingslijnen voor de mensenrechten en de democratie van hoofdstuk B7-70. Onder deze omstandigheden verlangt het verzamelen van deze gegevens een diepgaand onderzoek over een lange periode. Een nauwkeuriger opgave van de betrokken financiële instrumenten of het beoogde geografisch domein zou dit onderzoek vergemakkelijken.

(1999/C 207/244)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0201/99
van Florus Wijsenbeek (ELDR) aan de Commissie

(11 februari 1999)

Betreft: Gijzelingsacties in Frankrijk

Heeft de Commissie kennis genomen van een incident dat zich heeft voorgedaan van 18 op 19 januari 1999 in Rennes, waarbij een Nederlandse vrachtwagenchauffeur door Franse boeren werd gegijzeld?

Heeft de Commissie tevens kennis genomen van het feit dat 22 ton varkensvlees voor consumptie ongeschikt is gemaakt en de vrachtauto is vernield?

Is de Commissie niet van oordeel dat aan dit soort ontoelaatbare acties paal en perk dient te worden gesteld en dat de Franse overheid, die dit soort acties niet wil verhinderen, per ommegaande aan vervoerder, verlader en chauffeur schadevergoeding dient te betalen?

Zo neen, waarom niet?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(19 maart 1999)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(1999/C 207/245)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0258/99
van Joan Colom i Naval (PSE) aan de Commissie

(5 februari 1999)

Betreft: Verdenking van fraude met het ESF in Catalonië

Het Hooggerechtshof van Catalonië heeft een aanklacht ontvankelijk verklaard die is ingediend in verband met de verdenking van herhaald ambtsmisdrif bestaande in onregelmatigheden bij de uitvoering van de steun van het Europees Sociaal Fonds in Catalonië.

Is de Commissie van een en ander op de hoogte? Hebben de diensten van de Commissie en met name UCLAF maatregelen genomen in verband met dit vermoeden van fraude?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(3 maart 1999)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(1999/C 207/246)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0285/99
van Laura González Álvarez (GUE/NGL) aan de Commissie

(17 februari 1999)

Betreft: Toegang van houders van het Spaanse diploma van „Ingeniero Técnico” tot de categorie A/LA van de ambtenaren van de Europese Unie

Uit de documentatie bij het beroep tot nietigverklaring dat D. Vicente Alonso Morales op 1 december 1997 heeft ingesteld bij het Gerecht van eerste aanleg (T-299/97) blijkt dat een houder van het Spaanse diploma van „Ingeniero Técnico”, D. Roberto Arce Recio, is toegelaten tot de doctoraatscursussen aan de Universiteit Paul Sabatier in Toulouse, waar hij op 24 juni 1998 met eervolle vermelding de graad van doctor heeft behaald. De Commissie was hiervan op de hoogte.

Waarom geeft commissaris Liikanen in zijn antwoord van 10 februari 1998 op schriftelijke vraag E-4186/97 ⁽¹⁾ aan dat een van de redenen voor de Commissie om houders van het Spaanse diploma van „Ingeniero Técnico” niet toe te laten tot de categorie A/LA van de Europese ambtenaren is dat dit diploma niet de mogelijkheid biedt om te doctoreren?

⁽¹⁾ PB C 304 van 2.10.1998, blz. 15.

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(3 maart 1999)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-2786/98 van mevrouw Palacio Vallelersundi ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 50 van 22.2.1999, blz. 150.

(1999/C 207/247)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0295/99
van Dagmar Roth-Behrendt (PSE) aan de Commissie**

(17 februari 1999)

Betreft: Informatie over de hoogte van de in 1998 aan Berlijn verleende EU-middelen

Via welke volgende projecten en fondsen en voor welke bedragen zijn in 1998 middelen van de Gemeenschap naar Berlijn gevloeid:

1. uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO)
2. uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Oriëntatie en Garantie
3. uit het Europees Sociaal Fonds (ESF)
4. uit de onderzoeksprogramma's van de Gemeenschap
5. uit de programma's van de Gemeenschap op energiegebied
6. uit de programma's van de Gemeenschap op milieugebied
7. uit de programma's van de Gemeenschap op vervoersgebied
8. uit de programma's van de Gemeenschap voor de opleiding en de jeugd
9. uit de programma's van de Gemeenschap voor de gezondheid
10. uit de programma's van de Gemeenschap op sociaal gebied
11. uit de programma's voor NGO's
12. uit de cultuurprogramma's
13. uit de programma's in het kader van samenwerking met derde landen (Midden- en Oost-Europa, GOS)
14. uit de jumelageprogramma's
15. uit de overige programma's van de Gemeenschap?
16. Hoe evalueert de EU de afzonderlijke maatregelen?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(3 maart 1999)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(1999/C 207/248)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0316/99
van John McCartin (PPE) aan de Commissie*(19 februari 1999)*

Betreft: Ontvangers van investeringen in de varkensvleessector in Ierland

De afgelopen vijftien jaar werd er meer dan € 100 miljoen, voor het grootste deel geld van de EU, geïnvesteerd in de Ierse varkensvleessector. Kan de Commissie een overzicht geven van de bedrijven in Ierland die dit geld ontvingen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(24 maart 1999)*

De Commissie zendt het geachte parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een tabel met de gevraagde gegevens toe.

(1999/C 207/249)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0340/99
van Peter Skinner (PSE) aan de Commissie*(23 februari 1999)*

Betreft: Verschillen in autoprijzen in Europa

Uit het verslag van de Commissie over prijzen voor belastingen blijkt dat er tussen het Verenigd Koninkrijk en de rest van Europa een enorm verschil bestaat waar het gaat om de prijzen die veel autofabrikanten voor hun producten berekenen. Is de Commissie voornemens een einde te maken aan de huidige prijsverschillen?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(19 maart 1999)*

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op de schriftelijke vragen E-2577/98 en E-2999/97 van mevrouw Pollack ⁽¹⁾ en de heer Mather ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB C 31 van 5.2.1999, blz. 150.

⁽²⁾ PB C 15 van 25.5.1998.